

RUHSAL OLUŞUM

RUHSAL OLUŞUM

Mesih'in Benzeyişine Göre Ruhsal
Oluşum zerine Dersler

Shepherds Global Classroom, dünya çapında yükselen Hristiyan liderlere müfredat sağlayarak Mesih'in bedenini donatmak için var. Dünyanın her ülkesindeki ruhsal eğitmenlerin eline 20 derslik bir müfredat aracı sunarak, özgün eğitim programlarını çoğaltmayı hedefliyoruz.

Bu kurs <https://www.shepherdsglobal.org/courses> bağlantısından ücretsiz olarak indirilebilir.

Baş yazar: Timothy Keep

Telif Hakkı © 2022 Shepherds Global Classroom

İkinci Baskı İngilizceden Türkçeye çevrilmiştir.

Tüm haklar saklıdır.

Üçüncü taraf materyallerin telif hakkı ilgili sahiplerinin mülkiyetindedir ve çeşitli lisanslar altında paylaşılmıştır

Kutsal Yazılardan alıntılar Kutsal Kitap Yeni Çeviri 2001, 2008 (TCL02)'den alınmıştır.

İzin bildirimi:

Bu kurs aşağıdaki esaslara uygun olarak basılı ve dijital formatlarda ücretsiz olarak basılabilir ve dağıtılabilir: (1) Kurs içeriği hiçbir şekilde değiştirilemez; (2) Kopyalar kâr amacıyla satılamaz; (3) Eğitim kurumları, öğrenim ücreti alsalar dahi bu dersi kullanmakta/kopyalamakta serbesttir; ve (4) Kurs, Shepherds Global Classroom'un izni ve denetimi olmadan tercüme edilemez.

İçindekiler

Kursa Genel Bakış.....	5
(1) Mesih'in Benzeyişine Göre Ruhsal Oluşum.....	7
(2) Ruhsal Oluşum Yolculuğu	23
(3) Kutsal Kitap'taki Kurtuluş Güvencesinin Ruhsal Oluşumdaki Gücü	37
(4) Tanrıyı Tanıma Aracılığıyla Ruhsal Oluşum	55
(5) Benliğin Farkındalığı Aracılığıyla Ruhsal Oluşum – Bölüm 1.....	69
(6) Benliğin Farkındalığı Aracılığıyla Ruhsal Oluşum – Bölüm 2.....	85
(7) Ruhsal Eğitim Aracılığıyla Mesih Benzeyişi.....	95
(8) Yalnızlık, Meditasyon, Oruç ve Sadelik.....	109
(9) Kişisel Dua	127
(10) İtiraf, Boyun Eğme ve Hizmet	141
(11) Dil ve Düşünce Hayatı.....	161
(12) İştah, Zaman, Mizaç ve Kişisel Kanaatler	177
(13) Acı Çekme Aracılığıyla Ruhsal Oluşum	191
(14) Hristiyan Topluluk Aracılığıyla Ruhsal Oluşum	207
Kurtuluş Güvence Testi Cevapları	221
Önerilen Kaynaklar.....	223
Ödevlerin Kaydı	225

Kursa Genel Bakış

Bu kurs, Hristiyan'ın Mesih benzerliğine doğru uzanan ruhsal oluşumunu inceler. Ders dışında ödev yapmak için gereken süreye ek olarak, her ders oturumu için 90-120 dakika planlamanız gerekir.

Grup olarak çalışıyorsanız, materyali sırayla okuyun. Herhangi bir sınıf tartışması alıştırmaları için periyodik olarak durmalısınız. Sınıf lideri olarak tartışmanın çalışılan materyalin dışına çıkmasını önlemek sizin sorumluluğunuzdur. Her tartışma dönemi için bir zaman sınırının olması faydalıdır. Tartışma soruları ve sınıf içi etkinlikler okunmuş madde işaretleri ► ile gösterilir. Sınıftaki tüm öğrencilerin katılımını sağlamaya çalışın. Gerekirse öğrencilere isimleriyle hitap edebilirsiniz.

Birçok dipnotta **kutsal metinlere** atıfta bulunmaktadır. Lütfen öğrencilerin bazı ayetlere bakmalarını ve bunları gruba sırayla okumalarını sağlayın.

Her ders **ödevlerle** biter. Ödevlerin bir sonraki ders saatinden önce tamamlanıp raporlanması gerekmektedir.

- Öğrencilerden Dr. Allan Brown'ın **Günlük Dua Rehberini**, kutsal yazılara göre dua etme ve duada Tanrı ile paydaşlık kurma ve paydaşlığı öğrenme konusunda kendilerini eğitmenin bir yolu olarak kullanmaları istenecektir.
- Öğrencilerden derste öğrendiklerine dayanarak **kişisel bir dua** yazmaları istenecektir. Bu dualar kişisel bir dua günlüğünde tutulmalıdır. Bu ödevin amacı, öğrencileri derslerde öğretilen Kutsal Kitap gerçeklerini kişiselleştirmeye ve bunları samimi dualara dönüştürmeye teşvik etmektir.
- Öğrencilerden ayrıca her derste Tanrı'nın onlara öğrettiklerini **günlük başlıklar** olarak yazmaları istenecektir.

Her ders döneminin başında öğrencilere, isterlerse, yazılı dualarını sınıf arkadaşlarıyla paylaşma fırsatı verilecektir. Bu alıştırmaların amacı alçakgönüllülüğü ve karşılıklı sorumluluğu uygulamak ve manevi kardeşliğin tadını çıkarmaktır.

Her ders oturumu bir önceki ders üzerinden yapılan bir **testle** başlamalıdır. Bu test sözlü veya yazılı olarak yapılabilir. Ders kitabına, yazılı notlara, İncil'e, sınıf arkadaşlarına başvurmadan sınavlar yapılmalıdır. ShepherdsGlobal.org adresinden indirilebilecek bir test cevap anahtarı mevcuttur.

Öğrenci, **Shepherds Global Classroom'dan sertifika kazanmak istiyorsa** sınıf oturumlarına katılmalı ve ödevleri tamamlamalıdır. Kurs sonunda tamamlanan ödevlerin kaydedilmesi için bir form verilmektedir.

Ders 1

Mesih'in Benzeyişine Göre Ruhsal Oluşum

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) *Ruhsal oluşumu* tanımlayabilir.
- (2) Ruhsal oluşumu Kutsal Kitap ile destekleyebilir.
- (3) Hristiyan emirlerini anlayıp, ifade edebilir.
- (4) Ruhsal oluşumun önündeki bazı zorlukları tartışabilir.

Hayattan Anlık Görüntüler

Komşularımız İsa'yı daha yeni tanımaya başladı ve onların imanlarının gelişimini izlemek heyecan vericiydi. İki de Hristiyan bir ailede büyümedi. İkisinin de kiliseyle ilgili fazla deneyimi yoktu. Ancak Becky ve ben, müjdenin ailelerini nasıl değiştirdiğini ve değiştirmekte olduğunu izlerken cesaret aldık. Hayatımda Danny ve Kim kadar Tanrı Sözü'ne derin bir açlık duyan çok az insan tanıdım.

Geçtiğimiz günlerde Yuhanna İncili üzerinden yapılan bir Kutsal Kitap çalışmasının ortasındaydık ve şu iki soruya özellikle dikkat ediyorduk: "Bu pasaj İsa hakkında ne söylüyor?" ve ikincisi, "İsa'ya dair bu anlayış hayatlarımızı nasıl değiştirmeli?" Kim aniden ve sesindeki inançla haykırdı: "Ben sadece İsa gibi olmak istiyorum! Yaptığım ve söylediğim her şeyde; ve hayatımın her alanında onun gibi olmak istiyorum!" Bu çok özel, hatta kutsal bir andı çünkü o bu tür bir dili duyarak büyümedi. Bu özel bir andı çünkü bu tanıklık, Kutsal Ruh'un, Sözü aracılığıyla Kim'in yüreğine yerleştirdiği arzusunun ifadesiydi. Kim ve Danny, İsa'da o kadar ilgi çekici ve etkileyici bir kişi gördüler ki, onun gibi olmayı arzuladılar. Bu her inananın sahip olması gereken doğal bir arzudur.

Büyük Fikir

Tanrı'nın bizi kurtarmadaki amacı sadece bağışlamak değil, aynı zamanda içimizdeki görünümünü yeniden oluşturmaktır.

Giriş

Ruhsal Oluşum, değişmek ve değiştirilmek isteyen inananlar için tasarlanmış bir kurstur. Yeniden doğmuş erkekler ve kadınlar, hatta Tanrı'yı saf bir yürekten sevenler, ancak daha büyük ölçüde İsa Mesih'in benzeyişine dönüşmek isteyenler için yazılmıştır.

Çoğumuz ruhsal olarak bulunduğumuz yerden tam olarak memnun değiliz. (Bu kutsal tatminsizlik, tüm inananların yaşamlarını karakterize etmelidir.) Dünyanın her köşesinde inananlar, Tanrı'yla daha yakın bir yürüyüşün özlemini duyarlar. Bu özlem en iyi şekilde

Mezmurlar yazarının şu duasında ifade edilir: " Geyik akarsuları nasıl özlerse, Canım da seni öyle özler, ey Tanrı!" (Mezmurlar 42:1).

Ruhsal Oluşum yoluyla Tanrı'ya olan susuzluğumuz artan ölçüde tatmin edilecektir, çünkü onu tatmin eden şey İsa'nın içimizdeki yaşamıdır.

Gerçek Hristiyanlar büyümek isterler. İncamızın büyümesini istiyoruz. Tanrı ile daha yakın bir şekilde yürümek istiyoruz; Tanrı'nın yaşamın sevinçleri ve üzüntülerindeki varlığına dair daha büyük bir farkındalık istiyoruz. Daha disiplinli ve öz kontrollü olmak istiyoruz. Daha güvenilir, daha neşeli ve daha huzurlu olmak istiyoruz.

Birçoğumuz daha istikrarlı bir adanmışlık yaşamı arzuluyoruz. Korku ve endişeden kurtulmak istiyoruz. İnatçı bir alışkanlığı yenmek istiyoruz. Bazıları rahatsız edici bir günahın üstesinden gelmek istiyor. Hepimiz daha verimli, daha üretken olmak istiyoruz.

"Birçok insan değişmek istiyor... ama birçoğu bunun mümkün olduğuna inanmıyor. Yıllarca çabalayıp başarısız olduktan sonra, sessiz bir çaresizlikle dolu Hristiyan yaşamını sürdürüyorlar."

İlişkilerimizin bereketli ve tatmin edici olmasını isteriz. Mesih'in yaşamını sürekli olarak diğerlerinin önünde sergilemek istiyoruz. Tanıdığım Hristiyanların çoğu değişmek istiyor ama birçoğu nasıl değişeceğini bilmiyor. Birçoğu sıkışmış hissediyor! Birçoğu, olduklarından farklı olabilme konusunda gizlice umutsuzluğa kapılıyor. *Ruhsal Oluşum* istediğimiz ve ihtiyaç duyduğumuz değişim için bir yol haritası.

Özlem duyduğumuz değişim, öğrencilik yoluyla veya bu derste "ruhsal oluşum" dediğimiz şeyle gerçekleşecektir. İlgili diğer terimler ise "kutsallıkta büyüme" ve "aşamalı kutsallaşma"dır. Ruhsal oluşum "kalbin yenilenmesini"¹ içerir ve hem bir kriz hem de bir süreçtir. Hem önemli bir değişim (dramatik değişim anları) hem de daha yavaş, artan bir değişimi gerektirir.

Ruhsal Oluşumla İlgili Kutsal Yazılardan Anahtar Ayetler

2. Korintliler 3:18, "Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle (yavaş yavaş) **O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz**. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor."

Galatyalılar 4:19, "Çocuklarım! **Mesih sizde biçimleninceye dek** sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum."

Koloseliler 1:28, "**Her insanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak** Tanrı'ya sunmak için herkesi uyararak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtıyoruz."

Efesliler 4:13-14, "Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, **Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine** erişeceğiz. Böylece artık insanların

¹ Dallas Willard'ın kullandığı bir terim

kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayacağız.”

Bu Kutsal Yazılardan ve diğer birçok yazıdan “ruhsal oluşum” terimini çıkarıyoruz.

► Bu bölümlere göre Hristiyan yaşamının nihai amacı nedir? Bu bölümlerde bahsedilen bu hedefe ulaşmanın yollarından bazıları nelerdir? Efesliler bölümüne göre bunun sonuçlarından bazıları nelerdir?

Ruhsal Oluşum Tanımı

Ruhsal oluşum, başkalarının yararına İsa Mesih'in benzeyişine dönüşmek için olan lütufkar süreçtir.²

Bu tanımı üç parçaya ayırabiliriz: "lütufkar süreç", "Mesih'in benzeyişi" ve "başkalarının yararına."

Ruhsal Oluşum Bir Lütuf İşidir

Bir bakıma kendimizi İsa'nın benzeyişine dönüştürmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Ancak kendimizi tamamen Tanrı'nın dönüştürücü lütfuna hazır hale getirmek için yapmamız gereken çok şey var. **Lütuf elde etmenin zıttıdır ancak çabanın zıttı değildir.**

Dünyanın her yerinde bazı kiliseler insan çabası olmadan olan lütfu vurguluyor. Bu derste lütfu vurgulayacağız. Hristiyan yaşamındaki her ilerlemenin bir lütuf mucizesi olduğunu açıkça belirteceğiz. Ancak lütuf, Kutsal Ruh ile Hristiyan arasındaki işbirliğine dayalı bir çabayı da içerir.

Lütuf ve çaba arasındaki bu işbirliğine dayalı çabalamanın bir örneği olarak Kutsal Yazıların yazılma şeklini düşünün. “Tüm kutsal yazıların Tanrı ilhamıyla verildiğini” biliyoruz (2. Timoteos 3:16). Başka bir deyişle, tüm Kutsal Yazılar bir lütuf mucizesidir. Tanrı insanlara yazmayı ilham etti, onlara yazma gücü verdi ve onların yazdıklarını korudu. Ancak yine de Kutsal Kitabımız zahmetsiz bir lütfun ürünü değildi. İnsanlar meditasyon yapmak, bilgi toplamak, kaynakları kontrol etmek, düşünceleri düzenlemek ve yazmak için çok fazla çaba harcamasaydı, Kutsal Kitap olmazdı (Luka 1:1-4). Kutsal yazılarımız ilhamla, terle geldi!

Pavlus hizmetiyle ilgili olarak benzer bir şey söyledi: "Ben ektim, Apollos suladı, ama Tanrı büyüttü" (1. Korintliler 3:6).

“Sonuç olarak, kendimizi İsa'yı seven ve O'na hizmet eden kişilere dönüştürmek için, yaşamlarımızda lütufkar dönüştürme işini yapması için kendimizi Tanrı'nın işine teslim etmekten başka yapabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Bize düşen, Tanrı'nın bu dönüştürücü lütufkar işini yapabilmesini sağlayacak şekilde kendimizi Tanrı'ya sunmaktır.”

– Robert Mulholland Jr.

² M. Robert Mulholland Jr.'dan uyarlanmıştır, *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 12

Ruhsal Oluşum Bir Süreçtir

► Yukarıdaki dört anahtar ruhsal oluşum bölümlerinde, "yücelik üstüne yücelikle", "dek" ve "sonunda hepimiz erişeceğiz" kelimelerinin altını çizin.

Bu bölümler bize bir süreçten ve devam eden bir faaliyetten bahsediyor. Pavlus ekim, sulama ve yetiştirme (1. Korintliler 3:6-7) sürecinden söz ediyor. Sevgide (Efesliler 4:16), inançta (2. Korintliler 10:15) ve bilgide (Koloseliler 1:10) büyümekten söz ediyor. Mesih'in benzerliğine dönüşmek, bazen yavaş ve değişken olsa da, ileri doğru derin sıçrama anları olan harika bir yolculuktur. Başarısız olduğumuzda cesaretimiz kırılmamalı, başarısızlığın bizi alçakgönüllü yapmasına ve eğitmesine izin vermeliyiz СОРИЛЫН ХАРИУЛТ (Mezmurlar 103:8-11; İbraniler 12:5-6).

Ruhsal oluşum her inanan için farklı bir hızda gerçekleşir. Hız, inananın arzusunun yoğunluğundan etkilenir. Kutsal yazılar şunu öğretir: "Doğruluğa acıkanlar ve susayanlar doyacak." (Matta 5:6) Her inanan aynı yoğunlukta açlık ve susuzluk hissetmez.

Ruhsal oluşum bir süreçtir çünkü zihin değişikliğini içerir.

Tanrı bizi robot ya da makine olarak yaratmadı. Bizler düşünme, hissetme ve seçme kapasitesiyle yaratılmış karmaşık insanlarız. Ruhsal oluşum zihnin ilerleyici dönüşümüyle başlar, duygularımızın dönüşümüne ve davranışlarımızın doğal olan dönüşümüne yol açar.

Arkadaşım Blake Jones geçenlerde bana Paul'ün "düşüncenizin yenilenmesiyle" (Romalılar 12:1-2) dönüşümden bahsettiğinde "yenilenme" kelimesinin yenileme veya yeniden şekillendirme fikrini taşıdığını hatırlattı. Bir ev tadilat projesini düşünebiliriz. Birçoğumuzun temiz ruhsal evleri ve hatta teolojik açıdan güçlü evleri var, ancak yine de değiştirilmesi gereken çürümüş tahtalar, düzeltilmesi gereken çarpık yerler ve güzelleştirilmesi gereken çekici olmayan yerler var. Çoğumuzun duvarlara asılan Tanrı'nın ve kendimizin yeni resimlerine de ihtiyacı var! Blake, "Bu tür bir tadilat bir süreçtir" dedi. "Bu, on dakika içinde eskisini ve yenisini göreceğiz şekilde bir evin tadilatının videolarını izlemeye benzemiyor. Gerçek zamanda düşüncemiz değişiyor!"

Ruhsal Oluşum bir süreçtir çünkü daha iyi seçimler yapmayı içerir.

Mesih'in suretini giderek artan bir şekilde yansıtmak otomatik olarak gerçekleşmeyecek, aksine ısrarlı bir arayışla mümkün olacaktır (Yeremya 29:13). Gençlere sık sık Tanrı ile daha yakın bir şekilde yürüyüşe çıkmanın ilk adımının "sabah yataktan kalkmak!" olduğunu söylüyorum. Doğanızın tembel akıntılara ayak uydurarak asla başarıya ulaşamayacağımızı ancak Tanrı'nın lütfuyla akıntıya karşı yüzerek başarılı olabileceğimizi anladım. Söylenildiği gibi: "Her zaman yaptığını yaparsan, her zaman olduğun gibi olursun!"

"Rab İsa Mesih'i **kuşanın**. Benliğinizin tutkularına uymayı **düşünmeyin**."(Romalılar 13:14).

Ruhsal oluşum bir süreçtir çünkü yaşam deneyimleriyle şekilleniriz.

Deneyim birdenbire değil, yavaş yavaş kazanılır. Bu deneyimlerin çoğu acı vericidir. A.W. Tozer bize şunu hatırlatıyor: "Tanrı'nın bir insanı derinden yaralayana kadar ondan büyük ölçüde fayda sağlayıp sağlayamayacağı şüphelidir." Herkes onaylanmayı takdir eder. Ama bizi en derinden şekillendirenler, zorlu mevsimler, sınanma ve sıkıntıların sert rüzgarları, bir düşmanın adaletsiz sözleri ve ruhun karanlık gecesidir.

Geçen gün kızlarımdan biri çok dramatik bir şekilde şunları söyledi: "Büyümek için sabırsızlanıyorum!" Hepimiz bu duyguyu biliyoruz. Ama ruhsal gelişimimiz söz konusu olduğunda Tanrı acele etmiyor. Tıpkı bir babanın çocuklarını olgunluklarının her aşamasında sevinmesi gibi, göksel Babamız da bugün bizimle seviniyor şu an olduğumuz halimizle, bir gün olacağımız halimizle değil! Bu muhtemelen bizim için inanılması ve kabul edilmesi en zor gerçeklerden biridir.

Hristiyanların büyümesi Çin bambusunun büyümesine benzetilebilir. Bu bitkinin tohumları beş yıl boyunca sulanır ve az bir büyüme gösterir, ancak beşinci yılda Çin bambusu 6 haftada 27 metre büyür.

Bir yazar şöyle diyor:

Yeni Antlaşma büyüme hakkındaki düşüncelerle doludur.... Mucizeler, sürecin olağanüstü hızlanması olarak Tanrı'nın her istediğini, istediği gibi yapabilecek kadar güçlü olduğunu gösterir. Büyüme, dünyada sıradan şeylerin gerçekleşme şekli olarak, Tanrı'nın dünyada genellikle nasıl çalıştığını gösterir. Eğer ruhsal gelişimin yalnızca kriz olaylarında gerçekleştiği konusunda ısrar edersek, Tanrı'yı sınırlandırır ve O'nun egemen seçimini göz ardı etmiş oluruz.³

Ruhsal Oluşum: Mesih'in Benzeyişine Dönüşmek

► Dört temel ruhsal oluşum bölümlerindeki şu sözcükleri daire içine alınız: "Ona benzer olmak", "Mesih sizde biçimleninceye", "her insanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak" ve "Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine."

Tanrı'nın Görünüşü: Hristiyanlar için Tanrı'nın amacı

İnsan, Tanrı'nın benzeyişinde yaratıldı: "Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı." (Yaratılış 1:27) İnsan, Tanrı'nın karakterinin bir yansıması ve yarattığı dünyadaki sevgili temsilcileri olarak yaratıldı. Onların yaşamı bereketli ve faydalı bir yaşamdı (Yaratılış 1:28). Onların yaşamı, Yaratıcılarıyla ve birbirleriyle özverili, samimi, neşeli ve sınır tanımayan bir dostlukla dolu bir yaşamdı (Yaratılış 2:25, Yaratılış 3:8).

Adem ve Havva günaha düştüğünde, Tanrı'nın imajı gölgelendi (ama yok olmadı). Kendilerinin bilincine vardılar, benmerkezci hale geldiler ve Tanrı paydaşlığından ayrıldılar.

³ Mel Lawrenz, *The Dynamics of Spiritual Formation* (Grand Rapids: Baker Books, 2000), 31

Ancak o umutsuz andan itibaren Tanrı, sevdiği insanları kendi benzerliğine dönüştürmek için lütufkar planını uygulamaya başladı (Koloseliler 3:10; Efesliler 2:10, Efesliler 4:24).

Ancak Tanrı'nın amacı sadece başlamak değil, aynı zamanda Tanrı'nın insandaki imajının tamamen onarılmasıdır. Başlaşma - kardeşliğin yeniden kurulması - anında gerçekleşirken, Tanrı imajının yeniden kurulması bir süreçtir.

Tanrı'nın her inanlı için amacı, yaratıldığımız kişi olmamızdır; yani Tanrı'nın benzeyişi olan Mesih'in görünümünü taşıyan insanlar; Onun güzel karakterini ortaya koyan ve onun dünyadaki temsilcisi olarak an be an yaşayan insanlar olarak. Peki oraya nasıl varacağız? Bu kurs yolculuğunuz için bir yol haritası olarak tasarlandı.

İsa Mesih: görünmez Tanrı'nın görüntüsü

"**Görünmez Tanrı'nın görünümü**, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur" (Koloseliler 1:15).

"**Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in** yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasını diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir" (2. Korintliler 4:4).

" Oğul, **Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür.** Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir" (İbraniler 1:3).

Bu ayetler bize İsa'nın görünmez Tanrı'nın sureti olduğunu hatırlatır. İsa'da, Tanrı'nın bizi olmamız gereken insanlar olarak yarattığını mükemmel bir şekilde görüyoruz. İsa ruhsal olgunluğun mükemmel bir örneğidir.

Mesih'in Görünümü ruhsal olgunluktur.

Kutsal Kitabın ruhsal olgunlukla kastettiği Mesih görünümüdür. Ruhsal olgunluk ya da ruhsal mükemmellik basitçe "Mesih'in doluluğundaki olgunluk düzeyidir" (Efesliler 4:13).

Pavlus, Roma'daki inanlıları, çektikleri acılar hakkında farklı düşünmeye teşvik etti; çünkü her şey, bizi Mesih'in görünümüne şekillendirmek için birlikte çalışıyor (Romalılar 8:28-29). "Her durumda" hizmeti, aile yaşamını, hastalığı, yoksulluğu, refahı, çatışmayı, zulmü, felaketi, başarıyı, kederi ve yalnızlığı içerir. Tanrı'nın her durumdaki amacı bizi İsa gibi yapmaktır.

İsa mükemmel bir insandır ve bizim büyük örneğimizdir. Yeni Ahit İsa'nın güzel portreleriyle doludur. Onu çölde oruç tutarken ve dua ederken, günahkarlarla dolu bir sofraya uzanırken, kucağında çocukları taşıırken, kumsalda çömelerek öğrencileri için balık pişirirken, kırbaç saklatırken ve ruhsal açıdan mazlumlar için ayağa kalkarken, bir kuyu kenarında susamış bir kadına tanıklığını açıklarken, açları doyururken, cesareti kırılmış iki öğrenciyle birlikte Emmaus'a giden yolda yürürken ve Kutsal Yazıları açıklarken ve çarmıhta teslim olurken görüyoruz. Bu portreler ve çok daha fazlası bize nasıl bir Hristiyan olacağımız konusunda fikir veriyor.

Hristiyan öğrenciliği, İsa'nın alçakgönüllülüğüne (Filipililer 2:5-11), olgunlaşmamış öğrencilerine karşı alçakgönüllü sevgisine (Yuhanna 13:34-35), günahkarlara karşı kurtarıcı

sevgisine (1. Yuhanna 4:10-11), uysallığına (Matta 11:29), lütuf ve gerçek arasındaki mükemmel dengesine (Yuhanna 1:17) ve acıya sevinçle tahammülüne (1. Petrus 2:21), ölüme kadar itaatine (Filipililer 2:8), Ruh'taki doluluğuna (Yuhanna 14:16), kötülüğe karşı kazandığı zafere (1. Yuhanna 3:8-9) ve çok daha fazlasına dönüşmektir.

Hristiyan öğrenciliği aynı zamanda İsa'nın önceliklerine sahip olmaya uygun hale gelmektir; onun müjdeyi vaaz etmesi (Markos 1:38; Luka 4:18), öğrenci yetiştirmesi (Markos 3:13-19), ezilenleri savunması (Matta 21:12-14; Luka 4:18), toplumun unutulmuş yoksullarına yaptığı hizmeti (Markos 3:10-11, Markos 6:36-44; Matta 25:34-40) ve çok daha fazlası gibi.

Mesih'in Görünümü Onun Erdemlerinde Görülür.

Efesliler kitabında Pavlus, Hristiyanlara İsa'yı örnek alarak, O'nu takip etmelerini "sevgili çocukları olarak Tanrı'yı örnek alın" (Efesliler 5:1) diyerek emreder. Örnek almamız gereken İsa Mesih'in erdemleri hakkında birkaç dakika düşünelim (örnekler: sevgi, nezaket, yumuşak huyluluk, özdenetim vb.).

► Aşağıdaki referanslara bakın ve Tanrı'nın bizde oluşturmak istediği İsa'nın en az sekiz erdemini sıralayıp sıralayamayacağınıza bakın.⁴

Ayet	Erdemler
Matta 11:29	
İbraniler 1:9	
1. Petrus 2:21-24	
Efesliler 4:32	
Yuhanna 13:5	
Yuhanna 13:34	
Luka 23:34	

⁴ Cevaplar bu dersin son dipnotundadır.

kokusunun bizden yayılacağı yer, burasıdır (2. Korintliler 2:15). İsa'nın yaşamının bize açıkladığı şey budur (Matta 11:19).

Ruhsal oluşumun sonucu, tamamen ilahi sevginin yönettiği bir yaşam olacaktır. Mesih'e dönüşmek, yalnızca onun içsel karakterine değil, Mesih'e benzer davranışa da sahip olmaktır. Mesih'e dönüşmek, Tanrı'yı tüm yüreğimizle, ruhumuzla, gücümüzle ve aklımızla ve komşumuzu da kendimiz gibi sevmektir (Luka 10:27). Kurban olan sevgiden daha büyük bir ruhsal oluşum ölçüsü yoktur! (Romalılar 5:8) İsa'nın Babasıyla olan ilişkisi, her zaman ihtiyacı olanlara, yani dışlanmışlara, sevilmeyenlere, hastalara, açlara, ruhen ezilenlere hizmet etmeye yol açtı. O, bu tür bir sevginin krallığını miras alan kişilerin de karakteristik özelliği olacağını söyledi (Matta 25:34-36)

Yüzeysel ruhsallık başkaları için kaygı duymayan bağlılığa yol açar. Ancak ibadet bizi itaate yöneltmiyorsa veya ihtiyaç sahiplerine karşı bizi daha cömert yapmıyorsa, o zaman bu gerçek ibadet değildir. Eğer dua bizi başkalarına karşı daha sabırlı, duyarlı ve şefkatli yapmıyorsa, o zaman belki de dua hayatımız İsa'nın dua yaşamına göre şekillenmiyor olabilir.

Ruhsal Oluşum İsa'yı Görmekle Gerçekleşir

Aşağıdaki ayet, İsa'nın benzeyişine göre ruhsal oluşumun temelidir:

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor (2. Korintliler 3:18).

"Görmek", kişinin ruhsal gözlerini üzerine dikmesi veya ciddiyetle düşünmesi anlamına gelir. Peki biz neyi ciddiyetle düşünmeliyiz? "Rab'bin yüceliğini." Bu ayet bize, Tanrı'nın Sözünde açıklanan İsa Mesih'in kişiliği ve kurtarıcı işini ciddiyetle düşünmemiz gerektiğini göstermektedir.⁶ Değişim için tüm umudumuz İsa'ya bakmaktadır.

Biz, İsa'ya baktıkça Kutsal Ruh bizi giderek artan yücelikle İsa'nın benzerliğine dönüştürür.

İsa'nın vücut bulmuş haline inançla baktığımızda, aynı alçakgönüllülük Ruhu içimizde çalışmaya başlar. Getsemani Bahçesi'nde imanla İsa'nın yanında diz çöktüğümüzde, aynı teslimiyet ve Baba'nın iradesine teslim olma Ruhu, teslim etmediğimiz parçalarımızı ortadan kaldırmaya devam eder.

İsa ile birlikte Sanhedrin, Pilatus ve Herodes'in önünde imanla durduğumuzda, denge, öz denetim ve güven ruhu bizi değiştirmeye devam eder. Çarmıhı İsa'yla birlikte taşıdığımızda ve onun ağırlığı altında tökezlediğimizde, aynı sabır ve dayanıklılık Ruhu içimizde olgunlaşır.

⁶ 2. Korintliler 3:18'i 2. Korintliler 4:6 ve Yuhanna 1:14 ile karşılaştırın: "Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini – Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük."

Çarmıhtaki İsa ile özdeşleştiğimizde ve onun bağışlama, merhamet ve sevgi dolu sözlerini duyduğumuzda, aynı lütuf Ruhu içimizde daha da gelişir. İman yoluyla her gün İsa'yla birlikte öldüğümüzde ve onun "Tamamlandı" (Yuhanna 19:30) dediğini duyduğumuzda, aynı azim Ruhu, Tanrı'nın bize verdiği işi bitirmemizi sağlar! İman yoluyla İsa ile birlikte dirildiğimizde, İsa'yı ölümden dirilten ve onu tüm yönetimlerin ve güçlerin çok üzerindeki göksel yerlere yerleştiren aynı muzaffer gücün içimizde ve bizim aracılığımızla iş başında olduğunu biliyoruz.

Eğer gözlerimiz çarmıha odaklanmıyorsa, gurur, kişisel tatmin ya da dünyevi zevkler bizi yönetemez. Eğer gözlerimiz İsa'nın üzerindeyse, nefret edemeyiz, acı ya da kırgınlık yaşayamayız, fedakarlıktan vazgeçemeyiz, söylenemeyiz ya da şikayet edemeyiz, günahın hüküm sürmesine izin veremeyiz ya da ruhsal yenilgi içinde yaşayamayız.

Gözlerimiz İsa'ya odaklanmıyorsa geri dönemeyiz, ümitsizliğe kapılamayız, yıkılamayız, mağlup olamayız ve Tanrı sevgisinden ayrılamayız. Müjdeye baktıkça, onun gücü içimde giderek daha da güçleniyor. İsa'da ve müjdede ne büyük bir hazineye sahibiz!

Kilise geleneği ne kadar iyi olursa olsun bizi değiştirme gücüne sahip değildir. Tanrısal adamların bizi değiştirme gücü yoktur. Kendi neslini etkileyen dindar bir erkeği veya kadını düşündüğünüzde, onların insan merkezli değil, Mesih merkezli olduğunu fark edersiniz. Martin Luther Lutherci değildi ama bir Hristiyandı. John Calvin Kalvinist değil, Hristiyandı. John Wesley Wesleyan değildi ama bir Hristiyandı. İnsanları önemli yapan, Mesih'e ve onun müjdesine değer vermeleridir!

Neyi Görüyorsak O Oluruz

Çoğu zaman dikkatimiz çok fazla dağılıyor. Bu genellikle, Kutsal Ruh'un yaşamlarımızda yapmak istediği değişiklikleri gerçekleştirmesini engeller. Pastor John Piper bunu çok güzel ifade ediyor:

Ruh, İsa'yı onurlandırmadan içimizde bu dönüşümü gerçekleştiriyor. Saatlerce boş, önemsiz TV izlerken değil; internette amaçsızca araştırarak saatlerimizi harcarken değil; zihnimizi Mesih'i görmezden gelen şeylere odakladığımızda değil. Hayır. Ruh çok belirli bir atmosferde, yani "Rab İsa'nın yüceliğini bir aynada görür gibi gördüğümüzde" (2. Korintliler 3:18) hareket eder, çalışır ve özgürleştirir. Ruh Mesih'i yüceltir. Ruh, gözleri Mesih'e açar. Ruh, Mesih'in benzerliğini ruhumuza uygular. Mesih'e odaklanmamayı seçersek, kendi yolumuza gidersek ve kendimizi hayatın diğer odak noktalarıyla meşgul edersek, o zaman "Tanrı nerede?" demeyelim. Günaha olan bağlılığımızın acı veren meyvesini taşıdığımızda ve Tanrı'nın yasasını sevinç yerine yük olarak deneyimlediğimizde. O bize özgürlüğün yolunu açıkladı. Eğer günlerimizi ve akşamlarımızı başka yerlere bakarak geçirirsek, muhtemelen tüm köleliklerimize bağlı kalacağız.⁷

⁷ John Piper'ın 2. Korintliler 3:18 hakkındaki vaazı

Dünyevi dikkat dağıtıcı şeyleri bir kenara bıraktığımızda, kendimize çok fazla bakmayı bıraktığımızda, kendimizi birbirimizle karşılaştırmayı bıraktığımızda, Kutsal Ruh'un bizde çalışma şansı olacaktır.

► John Piper'ın şu sözünü tartışın: Ruh'un hayatlarımızda çalışmasına izin vermeye odaklanmaktan bizi alıkoyan dikkatimizi dağıtan şeyler nelerdir? Alışkanlıklarınız nasıl değişir?

Ruhsal Oluşumda Vurgulanması Gereken Hayati Gerçekler

(1) Ruhsal oluşum hem içsel hem de dışsal dönüşümdür.

İlerleyen derslerde göreceğimiz gibi ruhsal oluşum fiziksel bedenlerimizi de kapsamaktadır. Tanrı, tapınak olan bedenimizde yücelmek istiyor (Romalılar 8:11; 1. Korintliler 6:19-20). Ancak ruhsal oluşum kalpte başlar. Ruhsal oluşum davranış değişikliğinden çok daha fazlasıdır. Aksine, ruhsal oluşumun sadece dışsal eylemlerimiz değiştiğinde değil, aynı zamanda içsel eğilimimiz de değiştiğinde, yani Mesih'in bizim durumumuzda olsa yapacağını, doğal olarak yaptığımızda gerçekleştiğini biliyoruz.

Dallas Willard bize şunu hatırlatıyor

Ruhsal oluşum davranış değişikliği değildir... [daha ziyade] içselliğin [insandaki], önemli ölçüde İsa'nın kendisinin karakterinin içsel boyutlarına (aklına, kalbine, huzuruna, sevincine) sahip olana kadar yeniden oluşturulma veya yeniden geliştirilme sürecidir. Ruhsal oluşumda aslında bunlara sahip olursunuz.⁸

(2) Ruhsal oluşum lütuf yoluyla gerçekleşir.

Bu derste Tanrı'nın bizi Mesih'in benzerliğine dönüştürmek için kullandığı bazı araçlardan bahsedeceğiz. Bu araçlar çoktur ve gelecek derslerde bu konu çok daha fazla tartışılacaktır.

► Hristiyan yaşamınızda ruhsal olgunlaşmayı sağlamak için Tanrı'nın kullandığı veya halihazırda kullanmakta olduğu araçlardan bazılarını bir arada sıralamaya çalışın.

Nasıl ki bir ağaç ancak yağmur, güneş ışığı, sıkıntılar (köklerin derinleşmesine neden olur) ve besin açısından zengin toprak sayesinde sağlıklı, verimli bir ağaç haline gelebilirse, biz de Tanrı'nın verdiği her imkânı kullanarak sağlıklı, üretken Hristiyanlar olacağız. Pek çok inanılı, sırf bu büyümenin hayati araçlarından bazılarını göz ardı ettikleri için ruhsal gelişimlerinde yetersiz kalıyorlar. Örneğin, halka açık ibadetlerde sadık olan ancak özel dua konusunda eğitim almamış bir Hristiyan, Hristiyan yaşamının tüm sevinçlerini tadamayacaktır. Bunu daha sonraki bir derste daha derinlemesine tartışacağız.

(3) Ruhsal oluşumun motivasyonu Tanrı'nın bundan keyif almasıdır.

Tüm sonsuzluk boyunca Baba, Oğul ve Kutsal Ruh yakın ve neşeli bir birliktelik içindeydiler. Yaratılışın amacı insanlığı Tanrı'nın benzerliğinde oluşturmak ve bizi Baba, Oğul ve Kutsal

⁸ Dallas Willard'ın Wheaton College'da verdiği vaaz mesajından alınan notlardan.

Ruh ile paydaşlığa getirmektir. Kutsal Kitapta doğrudan bahsedilen en eski ses, "Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular" (Yaratılış 3:8). Bunu sevdim. Neden bahçede yürüyordu? Yarattığı erkek ve kadınla iletişim kurmaya - paydaşlığa - gelmişti. Kutsal Kitapta iman ve dindarlığın ilk ifadesi basitçe "Tanrı yolunda yürüdü" idi.⁹

- Hanok Tanrı yolunda yürüdü.
- Nuh Tanrı yolunda yürüdü.
- İbrahim Tanrı yolunda yürüdü.
- İsrail Tanrı yolunda yürüdü.

Bu düşünce Yeni Antlaşmaya'da yansıyor (Luka 24:15; 1. Petrus 2:21; 1. Yuhanna 2:6). Yuhanna bize, Tanrı'nın kurtarıştaki amacının bizi inanlılarla, Babayla ve Oğlu İsa Mesih'le paydaşlığa geri getirmek olduğunu hatırlatır (1. Yuhanna 1:3).

"Tanrı ile yürümek." "Tanrı ile paydaşlık." **Tanrı'yı memnun eden yaşamın karmaşık değil, lütuf dolu bir kardeşlik, basit bir ilişki yaşamı olduğunu bize hatırlatan ne güzel ve anlamlı ifadeler.**

Tanrı'nın amacı ve önceliği bizi, Rab olduğu için, ona değer verdiğimiz için ve öğretmenimiz ve dostumuz olduğu için kendisine her zaman ve kolayca itaat eden türden insanlar haline getirmektir.¹⁰ Bu sadeliği ortadan kaldıran herhangi bir öğreti Kutsal Kitabın öğretisi değildir: "Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum" (2. Korintliler 11:3).

Son birkaç yılda babam, kalp krizi ve iki felç de dahil olmak üzere pek çok fiziksel zorluk yaşadı. Bu aksiliklerden dolayı ailemin mülkünün bakıcısı oldum (biçme, budama vb.). Bazen işi bitirmek için acelem oluyor ama babam sadece bir süre oturup onunla konuşmamı istiyor. Bana bir bardak su getirir ve "Oğlum, oturup biraz konuşabilir misin?" der. Özellikle daha uzun yıllar bu fırsata sahip olamayabileceğimi hatırladığımdan, red edemiyorum. Babam onun için yaptığım işi onunla olan arkadaşlığım kadar umursamıyor. Tanrı'nın bizim hakkımızda böyle hissettiğine inanıyorum. Bizi tarif edilemez derecede neşeli birlikteliğine dahil etmek istiyor.

Her dini disiplinde ve faaliyette motivasyonumuz "Tadın da görün, RAB ne iyidir" (Mezmunlar 34:8) olmalıdır. Ruhsal Oluşum sadece entelektüel bir uğraş değil aynı zamanda deneyimsel bir arayıştır. Sonraki derslerde dua, oruç, meditasyon, ibadet, hizmet vb. konuları tartışacağız. Gözlerimizi hedefte, yani Tanrı'dan zevk almakta tutmak çok önemlidir. Amacımız sadece daha fazla anlayış ve bilgi değil, samimi dostluktur. 200 yılı aşkın bir süre önce Jonathan Edwards şunları söyledi:

⁹ Yaratılış 5:22, Yaratılış 6:9, Yaratılış 17:1; 1. Samuel 2:30; 1. Krallar 2:4, 1. Krallar 8:25, 1. Krallar 9:4; 2. Tarihler 7:17

¹⁰ Dallas Willard, "Dallas Willard | Spiritual Formation as a Natural Part of Salvation." At <https://www.youtube.com/>. 18 Ocak 2021 erişildi.

Tanrı'nın lütufkâr olduğuna inanmakla, Tanrı'nın lütufkâr olduğunu tatmak arasındaki fark, balın tatlı olduğuna dair rasyonel bir inanca sahip olmak ile balın tatlılığını gerçekten hissetmek kadar farklıdır.¹¹

Ruhsal Oluşumdaki Zorluklar

Ruhsal oluşum daha zorlu hale geliyor çünkü biz zaten çeşitli etkilerle şekillenmiş durumdayız. Bizi bugün olduğumuz insanlara dönüştüren birçok güç var. Büyüdüğümüz ev bizi derinden şekillendirdi. Kültürümüz, kilise geleneğimiz, yaşam deneyimlerimiz ve kendi seçimlerimizin neye inandığımız, neye değer verdiğimiz, nasıl hissettiğimiz, nasıl iletişim kurduğumuz ve nasıl davrandığımız üzerinde çok büyük bir etkisi oldu.

Parçalanmış bir dünyada yaşadığımız için tahminimce, tüm bu biçimlendirici etkilerle ilgili hem iyi hem de kötü deneyimler yaşadınız. Birçoğumuz zarar gördü. *Ruhsal Oluşum*'da cevaplamaya çalışacağımız en önemli soru şudur: "Bugünden itibaren beni Tanrı'nın olmamı istediği kişiye dönüştürecek en önemli güçler, etkiler ve seçimler nelerdir?" Bu dersin bu soruyu cevaplamamıza yardımcı olacağına inanıyorum.

► Bu dersleri okurken hayatınızı şekillendiren olumsuz ve olumlu etkilerin farkına varmanız çok önemli. Tanrı ve Hristiyan yaşamı hakkındaki anlayışınızı şekillendiren en önemli şeylerden bazılarını listelemek için birkaç dakikanızı ayırın. Çok dürüst ol. Mümkünse bunlardan bir veya ikisini grubunuzla paylaşın.

Ruhsal Oluşumun Ardından Giderken Sakınmamız Gereken Engeller

Birçok Hristiyanın Mesih'in suretine şekillenmekte zorlanmasının birkaç nedeni vardır. Bunlardan bazılarına bakalım.

(1) Kanunlara aşırı riayet etmeye karşı kendimizi korumalıyız.

Kanunlara aşırı riayet edenler, kurallara uyarak Tanrı'nın kabulünü kazanmaya çalışır. Ancak kanunlara aşırı riayet eden insanlar aynı zamanda kendine güvenen insanlardır; doğruluğu lütufla değil, sıkı bir bağlılık ve disiplinle ararlar. Kanunlara aşırı riayet etme irade gücüne dayanır. Kutsal Kitap bize "iradeye tapınmanın" "benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararının olmadığı" söyler (Koloseliler 2:23).

Unutmayın, dua etmek, Kutsal Kitabı incelemek, meditasyon yapmak, oruç tutmak ya da ruhsal oluşum için yaptığımız herhangi bir şey, yalnızca müjde aracılığıyla benim için ve benim için yapılan ve yapılmakta olan lütufkar çalışma sayesinde etkilidir. Herhangi bir ruhsal disiplindeki en büyük tehlike, İsa Mesih'in tamamlanmış işi nedeniyle Kutsal Ruh tarafından kalbime ve hayatıma dökülen Tanrı'nın lütfundan ziyade bu disiplinlere güvenmektir.

¹¹ Alıntılanıldığı gibi Timothy Keller, *The Prodigal God* (New York: Dutton, 2008), 108

(2) Ucuz lütfa karşı kendimizi korumalıyız.

Ruhsal dikkatsizlik (ucuz lütuf), Tanrı'nın lütfunu günah işleme iznine dönüştürür (Romalılar 6:1; Yahuda 1:4). Bugün birçok Hristiyan, Tanrı'nın lütfuyla insanın çabası arasındaki ilişkiyi yanlış anlıyor. Onlara göre işlerle ilgili her türlü öğreti kanunlara aşırı riayet etmedir. Ancak Yeni Antlaşma, imana dayanan çabayı vurgulayan öğretilerle doludur (Filipiler 2:12-13; 2. Petrus 4:3-11). Hristiyan yaşamında "saygı ve korkuyla kurtuluşumuzu sonuca götürmeye çalışırız; çünkü hem kendisini hoşnut edeni istemek hem de yapmak için içimizde etkin olan Tanrı'dır." Biz çalışırız ve Tanrı da içimizde çalışır. Kurtuluşumuz için çalışmıyoruz ama bunu günlük yaşamda kullanmalıyız.

Mesih'in görünümüne ruhsal olarak dönüşmek lütufla gerçekleşir, ancak aynı zamanda çok fazla sıkı çalışma gerektirir. Zor iş, Tanrı'nın lütfunun etkili işini yaptığı "Tanrı'nın ortamında yaşamlarımızı sürdürmektir."¹²

(3) Sansasyonelliğe karşı kendimizi korumalıyız.

Sansasyonel, son derece öznel ve duygusal deneyimleri vurgulayan ve düşünceli, düzenli, duacı, Kutsal metin odaklı bir Hristiyan yaşamını neredeyse tamamen göz ardı eden bazı kiliseler vardır. Bu hareketlere kapılan inananların olgunluğa ulaşması pek mümkün değildir çünkü onlar herhangi bir ruhsal ihtiyaç için yalnızca hızlı ve kolay çözümler beklemek üzere eğitilmişlerdir. Süreç yoluyla olan ruhsal olgunluğa inanmak, Tanrı'nın gücünü sınırlamak değil, yalnızca Tanrı'nın oluşturduğu normal ruhsal süreçleri kabul etmektir.

(4) Mükemmeliyetçiliğe karşı kendimizi korumalıyız.

Hristiyanlar, kalbin mükemmelliğini, yani mükemmel sevgiyi, mutlak mükemmellikten ayırt edemediklerinde ruhsal dönüşümde zorlanırlar. İsa bizi Hristiyan mükemmelliğine (Matta 5:48) ve kasıtlı günahın kesin bir şekilde cezalandırılmasına (Koloseliler 3:5) çağırıyor, ancak Kutsal Yazılar İsa'nın karakterine ve mizacına uymanın yaşam boyuna uzanan bir süreç olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Tanrısallık bir varış noktasından çok bir yolculuk olarak anlaşılmalıdır (Filipililer 3:12-14).

► Bu engelleri grup olarak tartışın. Bunları Hristiyanların hayatında ne şekilde gördünüz? Kendi yaşamınızda nasıl tezahür ettiler?

Bir An Düşünmek için Duraklayın

Belki de bir anlığına durup düşünmeliyiz. Ruhsal yaşamınız geliyiyor mu? İsa'nın yaşamı sizin içinizde ve sizin aracılığınızla giderek artan ölçüde işliyor mu? Bugün geçmiş aylara göre daha çok onun gibi düşündüğünüzün, sevdiğinizin ve hizmet ettiğinizin bilincinde misiniz?

¹² M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 105

İsa'nın güzel yaşamı içimizde artan ölçüde faaliyet gösterdiğinde ruhsal olarak şekilleniyoruz. Bu oluşum, Kutsal Ruh aracılığıyla, imanla, yenilenmiş bir zihinle ve güçlü bir çabayla, verimli Hristiyan hizmetiyle sonuçlanır.¹³

Ders 1 Ödevler

- (1) Bu derste sunulan *ruhsal oluşumun* tanımını ezberleyin.
- (2) 2. Korintliler 3:18 ve Galatyalılar 4:19'u ezberleyin.
- (3) Bu derste ki materyale dayalı testi cevaplayın. Yukarıda verilen ezberler teste dahildir.
- (4) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (5) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (6) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (7) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (8) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un Günlük Dua Rehberini kullanarak pratik yapın.

Ders 1 Test

- (1) Ders 1'de öğretildiği gibi *ruhsal oluşumun* tanımı nedir?
- (2) Ruhsal oluşumla ilgili Kutsal Yazılardan dört anahtar ayeti listeleyin.
- (3) Bu ifadeyi tamamlayın: Lütuf _____ zıttıdır ancak _____ zıttı değildir. Açıklayın.
- (4) Ruhsal oluşumun sonucu, neyin yönettiği bir yaşam olacaktır?
- (5) Rab'bin yüceliğini görmek ne anlama gelir?
- (6) Ruhsal oluşum neden bir süreçtir?
- (7) Ruhsal oluşumun ardından giderken sakınmamız gereken dört engel nelerdir?

¹³ Bu derste İsa'nın Kutsal Yazılardaki erdemleri incelenmektedir: Nezaket, yumuşak başlılık, sevinç (neşe), sabır, iyilik, şefkatlilik, alçakgönüllülük, sevgi, günahsızlık, bağışlayıcı olma, hileden uzak olma.

Ders 2

Ruhsal Oluşum Yolculuğu

Mesihe Benzeyiş İçimizde Nasıl Oluşur

Ders 1 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 1'in ana noktalarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 1'den paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Ruhsal oluşum yolculuğunun üç yönünü anlayıp açıklayabilir.
- (2) Ruhsal oluşumda Kutsal Ruh'un hizmetini takdir edebilir.

Hayattan Anlık Görüntüler

Ben bu kurs üzerinde çalışırken genç bir adam bana içini döktü. Kendisi samimi bir Hristiyan. Onun nasıl Hristiyan olduğuna dair açık bir tanıklığı var ve iradesini tamamen Mesih'in egemenliğine teslim ettiğine inanıyor. Kutsal yazıları inceliyor, oldukça tutarlı bir adanmışlık yaşamı var ve onun Tanrı'yı tanıdığına ve Tanrı'dan korktuğuna dair yaşamındaki açık kanıtları görüyorum. Ancak bu genç adam, kendisini rahatsız eden belirli bir günahın tamamen üstesinden gelmeye çaballıyor. "Neden bu ayartı ortadan kalkmadı? Dua ediyorum, İncil okuyorum ama yine de tam bir zafer elde edemiyorum. Bende bir sorun mu var?" diye sordu. "Mücadelede kendimi çok izole, çok yalnız hissediyorum. Kendimi ikinci sınıf bir Hristiyan olarak görüyorum!"

Birkaç haftayı birlikte paylaştığımızda arkadaşımın samimi bir inanan olduğunu açıkça anladım; ancak bazı alanlarda fikrini yenilemesi gerekiyordu. Onun Tanrı ve Hristiyan yaşamı hakkındaki düşünceleri Tanrı Sözü ile tamamen uyumlu değildi. Arkadaşım eğer kalbi kutsal olursa saflığın ve itaatin daha kolay olacağına inanıyordu. Bazı eksik ruhsal güvenceler ve bazı eksik disiplinler nedeniyle arkadaşım tam bir zafer elde edemiyordu.

► Arkadaşıma nasıl öğüt verirdiniz? Gerçek bir imanlı, kendisini kuşatan bir günahın üstesinden nasıl gelebilir?

Kutsal Ruh'un ruhsal yolculuğumuz sırasında anlık şekilde kalplerimizi dönüştürebileceğini ve dönüştürdüğünü bilmemize rağmen, aynı zamanda zihnin yenilenmesini, ruhsal disiplini ve diğer inananlarla sağlıklı bir ilişkiyi içeren süreçler aracılığıyla da bizi tam olgunluğa getirdiğini biliyoruz.

Ruhsal oluşumun bir süreç olduğunu öğretmek, o olağanüstü uyanış anlarından bizi uzaklaştırmaz. İsa'nın sadık takipçilerinin çoğu, yeni doğumlarının ötesinde ilahi anlar

deneyimledi. Bu anlar genellikle çeşitli şekillerde tanımlanır, örneğin: "Kutsal Ruh'un vaftizi", "tam kutsallaşma", "imanın geri kalanı", "kusursuz sevgi", "Kutsal Ruh'un doldurulması" vb. Mucizeler doğanın normal kanunlarını yok etmediği gibi, ruhsal gelişimimizin daha hızlandığı yolculuğumuzdaki bu olağanüstü anlar veya mevsimler de, Tanrı'nın yerleştirdiği normal olgunluk süreçlerini göz ardı etmemizi sağlamasın.

Ruhsal büyüme genellikle fiziksel büyümeden sonra şekillenir. Bebekler bir gecede yetişkin olmazlar, ancak Tanrı'nın emrettiği bir olgunluk sürecini takip ederler. Aynı şey ruhsal gelişimimiz için de geçerlidir. Hem fiziksel hem de ruhsal çocuklarda büyüme evreleri vardır.

Büyük Fikir

İsa Mesih'in benzeyişinin oluşumu sağlam bir İncil temeline dayanmalıdır. Bu derste, Tanrı'yı memnun eden ve hem içte hem de dışta Tanrı'nın benzeyişini taşıyan bir yaşam inşa etmek için sağlam bir temel oluşturmaya çalışacağız. Bu temele sahip olmayan birçok kişi ruhen zayıftır.

Giriş

Ruhsal Oluşum Yüzeysel Değişimden Daha Fazlasıdır

Dönüşüm dediğimiz şeylerin çoğu, derin, enfeksiyonlu bir yaranın üzerine küçük bir bandaj koymak gibi yalnızca yüzeysel bir değişimdir. Bir süreliğine doğru davranabilir ve kötü tutum ve davranışları bastırabiliriz; ama sonunda birisi ya da bir şey bu hassas noktaya değer, ayarılma çok güçlü bir hale gelir ve gerçekte kim olduğumuzu gösteririz.

Asyalı bir pastör bir keresinde Rab'bin bunu kendisine en şiddetli zalimlerin biri aracılığıyla nasıl açıkladığını itiraf etmişti. Yıllar boyunca kötü bir kabile üyesi Tanrı'nın işini engellemek için elinden geleni yapmıştı. İbadet törenlerine taş atmış, pastörün evinin duvarlarına kurşun sıkmış ve kiliseyi yağmalamıştı. Bütün bunların ortasında pastör arkadaşım ve cemaati, işkencecileri için dua etti ve onun zulmüne katlandı. Bu pastör bana, "Gerçek sevgiye ve affediciliğe sahip olduğumu sanıyordum" dedi, "ta ki bir gün virajlı bir dağ yolunda sürpriz bir karşılaşmayla öfkem taşana kadar. Bunu söylemekten utanıyorum ama kamyonumla motosikletine çarptım ve onu tehdit ettim! İşte o zaman sandığım kadar sevgiye sahip olmadığımı anladım. İşte o zaman kendi gücüme çok fazla güvendiğimi ve hayatımın bir bölümünü Kutsal Ruh'un kontrolüne teslim etmediğimi anladım. Rab bunu beni alçaltmak ve değiştirmek için kullandı. Cemaatimin ve bana zulmeden kişinin önünde kendimi alçalttığımda (hatta ona yeni bir motosiklet aldığımda), Rab kalbimi gerçek sevgi ve güçle doldurdu."

Tanrı bizim için yaralarımızı sarmaktan daha fazlasını yapmak istiyor. O'nda bizim için yüzeysel değişimden çok daha fazlası var.

İsa Mesih'in benzeyişindeki oluşum, Onun karakterinin - erdeminin - ruhlarımıza derin bir şekilde kazınması anlamına gelir. Dennis Kinlaw bize şunu hatırlatıyor: "Mesih'in benzeyişine bürünmek, yalnızca Onu nasıl taklit edeceğinizi öğrenmek değil, aynı zamanda Onun

düşünce ve tutumuna sahip olmaktır."¹⁴ Tanrı bizi öyle bir dönüştürmek istiyor ki, her durumda doğal tepkimiz O'nun yanıtı olsun.

Mesih'in sevgisi içimizde tamamen oluştuğunda itaat bir yük olmayacak. O'nun doğruluğu içimizde tamamen oluştuğunda, doğru olduğunu bildiğimiz şeyi yapmak bizi zorlamayacak. Onun huzuru ve neşesi içimizde oluştuğunda, hayatın en şiddetli fırtınalarına rağmen sarsılmaz bir şekilde ayakta kalacağız.

Kalıcı Değişim Mümkün

İyi haber şu ki değişim her zaman mümkündür; yalnızca bunu dilemekle değil, Tanrı'nın bize açıkladığı değişim sürecini kullanmakla da mümkündür. Farklı düşünmeyi öğrendiğimizde, farklı uygulamaları benimsediğimizde ve insanlarla farklı şekilde etkileşime girmeyi öğrendiğimizde ruhsal değişim doğal olarak gerçekleşecektir.

Ruhsal Oluşum Yolculuğu

Bu derste Mesih'in benzeyişine göre ruhsal oluşum yolculuğumuza bakacağız. Yolculuğun üç yönünü ele alacağız¹⁵:

- 1. Yenilenmiş bir zihin** – yönümüzü belirler (Filipililer 2:5; Romalılar 12:1-2).
- 2. Ruhsal eğitim** – hızımızı belirler (1. Timoteos 4:7; 1. Korintliler 9:27; İbraniler 12:11).
- 3. Hristiyan topluluğuna katılım** – Yolculuğumuzda bizi terbiye eder (Efesliler 4:13).

► Bu pasajları okuyun ve şu ifadeleri tanımlamaya çalışın: "Bu düşünce sizde de olsun.", "Kendini eğit " ve "Ta ki hepimiz.....olgunluk düzeyine erişene kadar." Bu ifadeler ne anlama geliyor?

Yenilenmiş bir zihin, kurtuluşun güvencesini, Tanrı'yı tanımayı, kendimizi tanımayı ve Kutsal Ruh'un işini içerir. Ruhsal eğitim, sıkıntıları, ruhsal disiplinleri uygulamayı ve kişisel disiplini içerir. Hristiyan topluluğu (en azından) Tanrı'nın ailesi olarak kim olduğumuzu anlamayı ve terbiye edilmek için birbirimizle bağlantı kurmayı, birbirimizi kabul etmeyi ve hesap verebilir olmayı içerir. Bütün bunlar içimizdeki Kutsal Ruh'un eseridir.

¹⁴ Dennis Kinlaw, *The Mind of Christ* (Wilmore: Francis Asbury Press, 1998), 14

¹⁵ James Smith'ten uyarlanmıştır., *The Good and Beautiful God* (Downers Grove: InterVarsity Press), 24

Ruhsal Oluşum Yol Haritası			
Bakış açısı	 Yenilenmiş Bir Zihin	 Ruhsal Eğitim	 Hristiyan Topluluğu
Yolculuğumuzda	Yönümüzü belirler.	Hızımızı Belirler.	Terbiye Eder.
Ayetler	<ul style="list-style-type: none"> • Filipililer 2:5 • Romalılar 12:1-2 	<ul style="list-style-type: none"> • 1. Timoteos 4:7 • 1. Korintliler 9:27 	<ul style="list-style-type: none"> • Efesliler 4:13
Neler dahil?	<ul style="list-style-type: none"> • Kurtuluş güvencesi • Tanrı'yı bilmek • Kendimizi tanımak 	<ul style="list-style-type: none"> • Acı/sıkıntı • Ruhsal disiplinler • Kişisel disiplin 	<ul style="list-style-type: none"> • Kilisenin doğasını anlamak ve diğer üyelerle terbiye edilmek için bağlantı kurmak • Kabul ediş • Hesap verebilirlik
Araç	Kutsal Ruh aracılığıyla		

Yenilenmiş Bir Zihin- Yönümüzü Belirleyen

Ruhsal gelişim yenilenmiş bir zihinle başlamalıdır: "Ye, iç" der sana, ama yüreği senden yana değildir" (Süleyman'ın Özdeyişleri 23:7). İnsanın düşündüğü yerin yürek olduğuna dikkat edin. Kutsal ayetlere göre akıl ve kalp birdir. Dönüşümün başlaması gereken yer burasıdır. Zihin insanın tüm yaşamının kontrol merkezidir. Olduğumuz ve olacağımız her şey kontrol odasından çıkar (Matta 15:19). İsa şunu söyledi: "Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır" (Markos 7:21). Ayrıca şunları söyledi: "Kutsal Yazı'da

dendiği gibi, bana iman edenin 'içinden diri su ırmakları akacaktır.' Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu" (Yuhanna 7:38-39). Bu kursun ilk bölümünde kurtuluş, Tanrı ve kendimiz hakkındaki düşüncelerimizi Tanrı Sözü'ne değiştirmeye çalışacağız. Zihnimizin bu şekilde yenilenmesi Tanrı'nın benzeyişi açısından hayatidir.

...**düşüncede** ve ruhta **yenilenmeyi** öğrendiniz (Efesliler 4:23).

...**eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere** yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz (Koloseliler 3:10).

Dr. Dennis Kinlaw şunu öğretiyor:

Hristiyan öğrenciliğindeki üç kanun şunlardır:

1. İsa'nın kim olduğunu öğrenin. Onun her insani ihtiyaç için yeterli olduğunu öğrenin.
2. Kim olduğunuzu öğrenin. Ne kadar ciddiyetle çabalarsanız çabalayın, Tanrı'nın Krallığında hizmet etme konusundaki yetersizliğinizin farkına varın.
3. İnsani zayıflığınızı Mesih'in doluluğuyla yenen Kutsal Ruh'un gücünü bulun.

Bunları yaptığımızda farklı düşünmeye başlıyoruz; farklı duygularımız var; tüm bakış açımız değişiyor.¹⁶

Romalılar 12:2 şöyle emreder, "Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, **düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.**" Olduğumuz ve olacağımız her şey kontrol odasından çıkıyor.

Kutsal Kitap bilgisi değişim için hayati öneme sahiptir.

Kutsal Kitap bizi sürekli olarak bilginin peşinde koşmaya ve eğitilmeye davet eder. "Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve **O'nu tanımakta** ilerleyin" (2. Petrus 3:18). Pavlus'un Efesliler için "**yüreklerinizin gözleri** aydınlansın " diye durmadan dua etmesinin nedeni budur (Efesliler 1:18).

Kutsal Kitap okulundayken başkanımız Dr. Robert Whitaker, biz öğrencilere sık sık Hristiyan bir zihin geliştirmek hakkında konuşurdu. Bize sık sık "Bir Hristiyan gibi düşünün!" diye nasihat ediyordu. Bizim Hristiyan olduğumuzu biliyordu ama aynı zamanda öğrencilerinin zihinlerinin bazı bölgelerde bilinçsizce hâlâ dünyadaki gibi şekillendiğini de biliyordu.

Zihnimizin doğru şekilde oluşması için öğrenmemiz gerekenler ve unutmamız gereken şeyler vardır. İyi bilgiyi almalı ve yanlış bilgiyi ortadan kaldırmalıyız. Bu neredeyse her zaman bir süreçtir; zihniyi gerçeğe doldurma sürecidir. Bu aynı zamanda zihniyi Tanrı, kendim, çevremdeki dünya ve Hristiyan yaşamı hakkındaki uygunsuz ve yıkıcı düşüncelerden arındırma sürecidir. Kültürün, hatta bazen kilisenin, hatta kendi yüreğimin gürültüsünün

¹⁶ Dennis Kinlaw, *The Mind of Christ* (Wilmore: Francis Asbury Press, 1998), 68

arasından Tanrı'nın sesini ve hakikatin sesini duymak hiç de kolay değil. Ama kafamdaki ve kalbimdeki gerçeği söylemeyen her ses susturulmalı.

Dikkat olalım! Tanrı'ya ve kendimize dair sağlıklı bir anlayışın yapısını bozmak veya parçalamak, tamamıyla Kutsal Kitap'a uygun ve kesinlikle alçakgönüllü bir şekilde yapılmadığı sürece tehlikeli bir süreç olabilir. Bu süreçte kibir, bizi Tanrı hakkında kendi fikirlerimizi oluşturmaya yöneltecektir. Gururla, küçümseyerek Tanrının benzeyişini red edebiliriz ve böylece doğru Tanrı benzeyişine sahip olmayabiliriz.

Alçakgönüllülük anlayışın anahtarıdır.

Tanrı hakkında doğru düşünce arayışımızda, Tanrı'nın halkı bizim yoldaşlarımızdır, Kutsal yazılar bizim yetkimizdir, alçakgönüllülük tavrımız olmalıdır ve Kutsal Ruh yardımcımız olacaktır. "Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder" (Yakup 4:6).

Alçakgönüllülük, bana neye mal olursa olsun kontrolü bırakıp Tanrı'nın vahyine teslim olmam anlamına gelir. Bu aslında ruhsal dönüşümün tek yoludur. Bu süreçte, kaybedebileceğimiz şeyler nedeniyle ruhsal yolculuğumuzda gerçeği reddetmeye yönelik büyük ayartmalar vardır. Ailemize, kültürümüze veya geleneklerimize zarar vermekten korkuyoruz. Etiketlenmek, reddedilmek veya dışlanmak istemiyoruz. Tanrı'yı değil, sırf insanları memnun etmek için onlara uymaya ayartılırız. Kutsal Kitabın şunu söylediğini unutmayın: "İnsandan korkmak tuzaktır" (Süleyman'ın Özdeyişleri 29:25).

İnanç, gerçeği deneyimlemenin anahtarıdır.

Tanrı'nın Sözü'nü iman yoluyla sahiplenmek (kabul etmek), Tanrı'nın Sözü'nü içimizde hayata geçirir. Kutsal Kitap'a uygun bir şeyi gerçekten bilmek tüm hayatımı etkileyecektir.

İncil'e olan inanç bilgiden daha fazlasıdır; güven ve bağlılıktır. Şu anda muhtemelen bir sandalyeye güveniyorsunuz. Bu, genel olarak sandalyeler ve hatta belki de özel olarak sandalyeniz hakkında yeterince bilgi sahibi olduğunuz ve vücudunuzun tüm ağırlığını ona vermeye hazır olduğunuz anlamına gelir. Kutsal Kitabın imandan kastettiği budur. İncil yazarlarının şöyle derken kastettiği şey budur: "İsa onların imanını görünce felçliye, 'Günahların bağışlandı' dedi" (Markos 2:5). İsa imanı gördüğünde ne gördü? İnanç neye benziyordu? İsa, felçli adamın arkadaşlarının, iyileşme umuduyla arkadaşlarını kendisine taşıyacak kadar ona güvendiklerini gördü. İsa, İsa hakkında doğru olduğunu bildikleri şeyleri benimseyen adamları gördü. Onların eylemlerini gördü ve bağışlayıcı, iyileştirici, dönüştürücü lütufla karşılık verdi! Bu imanın gücüdür.

"Kutsal Yazıları ezberlemek, Tanrı'nın benim hayatımda ve aynı zamanda bunu uygulayan arkadaşlarımda da, ister belirli konulardaki düşüncelerimi açığa vurmak ve yenilemek, ayartmaya karşı savaşmak veya gelecekteki zorluklara hazırlanmak için olsun, büyük ölçüde kullandığım manevi bir disiplin olmuştur."
- Maricka Herron, missioner

Tanrı'nın Sözüne güvendiğimizde, O bizi Kutsal Ruh'un gücüyle Mesih'in benzeyişine dönüştürür. Kendimizi kesinlikle Mesih'in benzeyişine dönüştüremeyiz. Robert Mulholland Jr. şöyle diyor:

Kutsal Yazılar aynı zamanda bizi esaretten kurtarabilecek, kırıklıklarımızı iyileştirebilecek, kirlilikten arındırabilecek ve ölümümüzden hayat doğurabilecek olanın yalnızca Tanrı olduğu gerçeğine de açıkça tanıklık etmektedir. Bunu kendi başımıza yapamayız. Dolayısıyla ruhsal oluşum, Tanrı tarafından bütünlüğe doğru oluşum deneyimidir....Kendine güven, içimize derin bir şekilde yerleşmiştir.... Tanrı, bütünlüğe doğru büyümemizi oluşturmaktadır ve biz, Tanrı'nın elinde esnek kil gibi olmalıyız.¹⁷

Kendi karakterimizde sevgiyi, neşeyi ve huzuru üretme konusunda güçsüzüz. Ruhsal oluşum sürecinin hayatımızda gerçekleşebilmesi için Tanrı'nın vaat ve beyanlarına güvenmeli ve bağlı kalmalıyız. Tanrı'yı memnun eden iman budur (İbraniler 11:6). İman, İsa Mesih'in kefaretinin bereketlerine ve ayrıcalıklarına kapıyı açar ve onları ele geçirir. İman, İsa'nın bizim için sağladığı her şeyi yalnızca bizim için erişilebilir kılmakla kalmaz, aynı zamanda içimizde de gerçek kılar. Gerçek iman, kişinin kabul ettiği gerçeğe yanıt verir ve böylece Tanrı'nın vaatlerini harekete geçirir. Tanrı'nın Sözüne güven ve bağlılık yoluyla Kutsal Ruh, karakterimizi dönüştürmeye ve bizi Mesih'te yaşamamız için güçlendirmeye başlar.

Ama dahası da var.

Ruhsal Eğitim- Hızımızı Belirler

Ruhsal oluşum mutlaka ruhsal eğitimi içerecektir. Pavlus, Timoteos'a meydan okudu. "Kendini Tanrı yolunda eğit" (1. Timoteos 4:7). Kendisi şöyle dedi: "Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum" (1. Korintliler 9:27).

Ruhsal eğitim sağlam doktrine de eklenmelidir.

John Wesley, Hristiyan yaşamının amacının Tanrı'ya ve insana duyulan sevgi olduğuna ve sevgide büyümenin yolunun ruhsal disiplinden geçtiğine inanıyordu. Hristiyanlığın "dünyada bu kadar az iyilik yapmasının" veya maksimum etki yaratmamasının üç şeyden kaynaklandığına inanıyordu:

1. Sağlam öğretinin yokluğu
2. Hesap vermeyi içeren disiplinin eksikliği
3. Kendini inkarın ihmal edilmesi¹⁸

► Etkili bir Hristiyan yaşamı ve tanıklığı için bunların her biri (öğreti, disiplin ve inkar) neden gereklidir?

¹⁷ M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 16

¹⁸ Matt Friedman, *Discipleship* (Wilmore: Francis Asbury Press, 2017), 40

Wesley, Hristiyan yaşamının disiplinlerini iki ana bölüme ayırdı: **dindarlık işleri** ve **merhamet işleri**¹⁹. İşte Wesley'in vaazlarından birinden bir alıntı:

"Peki, uygulanmasının kutsallaşma için gerekli olduğunu onayladığınız işler hangi iyi işlerdir?" Birincisi, topluca dua, ailece dua, kendi kendinize dua etmek gibi tüm (adanmışlık) işleri; Rabbin Sofrasına katılmak; dinleyerek, okuyarak, meditasyon yaparak Kutsal Yazıları araştırmak; ve vücut sağlığımızın izin verdiği ölçüde oruç tutmak veya perhiz yapmak.

İkincisi, ister insanın bedeniyle ister ruhuyla ilgili olsun, tüm merhamet işleri; açları doyurmak, çıplakları giydirmek, yabancıları ağırlamak, hapisanede olanları, hastaları veya çeşitli rahatsızlıkları olan kişileri ziyaret etmek gibi; cahilleri eğitmeye, aptal günahkarları uyandırmaya, soğuyanları canlandırmak, tereddüttekileri doğrulamaya, iradesizleri teselli etmeye, ayartılmışları cesaretlendirmeye veya ruhların ölümden kurtarılmasına herhangi bir şekilde katkıda bulunmaya çalışmak gibi. Bu tövbedir ve tam kutsallaşma için gerekli olan bu "meyveler tövbe ile buluşur" Bu, Tanrı'nın çocukları tam kurtuluşu beklerken atadığı yoldur.

Tanrı'nın Sözü, Mesih'in benzeyişine dönüşmek için iman etme deneyiminden daha fazlasına ihtiyacımız olduğu konusunda açıktır. Sonraki derslerde, devam eden eğitimin yanı sıra, Tanrı ve kendimiz hakkındaki hatalı düşüncelerimizin, eğitilmemiş tutum ve arzularımızın ve hasarlı duygularımızın, Mesih'e benzemeye yönelik güçlü iyi niyetimizi yenebileceğini göstereceğiz. Bu dersin bu bölümünde, eğitimin ve ruhsal disiplinin Mesih'in benzeyişine göre ruhsal oluşumumuzda oynadığı anahtar rolü tartışacağız. Bu bölümü en pratik bölüm olarak kabul edeceğinize inanıyorum.

Ruhsal Eğitim çeşitli şekillerde gelir.

Tanrı'nın bizi eğitmek için birçok farklı yolu vardır. **Sıkıntı** veya acı, Tanrı'nın bizi kendi benzeyişine göre şekillendirmek için kullandığı en güçlü araçlardan biridir. Ayrıca dua, meditasyon, yalnızlık, oruç, sadelik, fedakarlık, ibadet, paydaşlık, günah çıkarma ve teslimiyet gibi klasik **ruhsal disiplinler**; bunun yanı sıra dilin kontrolünü ele geçirmek, düşünceleri esir almak, iştahımızı kontrol etmek, zamanı yönetmek ve kişisel inançlar oluşturmak gibi **kişisel disiplinler** de Tanrı'nın karakterimizi şekillendirme araçlarıdır. Bunlar daha sonraki derslerde incelenecektir.

Ruhsal eğitim yoluyla, yaşamın her koşulunda Mesih gibi düşünmek ve davranmak giderek daha kolay olur ve alışkanlık haline gelir. Disiplinli eğitim sayesinde içimizdeki Mesih benzeyişi doğal hale gelir ve kalıcı olarak karakterimize kazınır.

Eşim Becky ve ben İncil okulundayken, Bay ve Bayan Foust adında yaşlı Hristiyan bir çiftin yanındaki küçük bir dairede yaşıyorduk. Onlar bizim için sabır ve sevincin en büyük kanıtıydı! Bayan Foust, sağlığı on yıldır kötüye giden tam bir sakattı, ancak kocası ona her

¹⁹ John Wesley, "The Scripture Way of Salvation," John Wesley's 52 Standard Sermons, 9, 10 paragraflar

gün hassasiyet, şefkat ve parlak bir neşeye baktı. O günlerde kendimi Bay Foust gibi adamlarla ve tecrübeli profesörlerimin çoğuyla karşılaştırıyordum. Karakterleri bana çok yüksek ve ulaşılmaz göründü. Onların sevgi, cesaret ve sabır niteliklerine bir gün sahip olabilecek miydim? Farkına varmadığım şey, bu adamların kaç yıldır, hatta onlarca yıldır Hristiyan yaşamını uyguladıklarıydı. Çok daha uzun süredir eğitimde oldukları için daha uzağa seyahat etmişlerdi.

Ruhsal disiplin Hristiyan yaşamında başarı için hayati öneme sahiptir ve o olmadan, bir ayartılma anında başarısızlığa uğradığımızda şaşırılmamalıyız. Pavlus'un Timoteos'a "kendini Tanrı yolunda eğit" uyarısında bulunmasının nedeni budur (1. Timoteos 4:7). Petrus ayrıca bizi teşvik ediyor:

İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetimimize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın. Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız (2. Petrus 1:5-8).

Onun söylediği, Mesih'in erdemlerinin, gayretli bir çaba göstermedikçe karakterimize bağlanamayacağıdır.

Ruhsal eğitim özgürlük getirir ve keyif alma başlar.

Kutsal Ruh aracılığıyla kendimizi Tanrı'dan tamamen memnun olmak üzere eğittiğimizde, gerçekten özgür oluruz. Sadece bedenlerimizin dürtülerini takip etmekten özgür olduğumuzda - eğer Tanrı'dan daha fazla keyif almak için her türlü doğal arzuyu Tanrı'ya teslim etmeyi öğrendiysek - özgürüz. Maddi şeylerden yoksun olduğumuzda, hatta acı çektiğimizde ama yine de İsa'dan memnun olduğumuzda özgürüz. Pavlus'un öz disiplini bu tür bir özgürlüğü doğurmuştu. O şöyle yazıyor:

Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim. Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamamın sırrını öğrendim. Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim (Filipililer 4:11-13).

Zorlukların, disiplinlerin ve kişisel disiplinin ruh eğitimi yoluyla ruhumuz, Tanrı'yı memnun eden şeyi olmak ve yapmak konusunda özgür bırakılacaktır. Bir sanatçının fırça darbeleri eğitim sayesinde özgür ve kolay hale gelir. Sporcu, fiziksel kondisyon, pratik ve sürekli tekrarlama için harcadığı sayısız saat nedeniyle becerikli hareketlerle yarışır. Öğretmen duaya ayırdığı zaman ve konusuna hakim olması nedeniyle kolaylıkla ve güvenle konuşur. Müzisyen, yıllarca süren pratiğinin onu hazırladığı kadar özgür ve güzel şekilde performans sergiler. Ve olgun Hristiyan, Mesih'in yaşamını yaşamın en zorlu koşullarında gösterir çünkü her gün, her ay ve her yıl, Tanrı'nın lütfuyla kendisini buna doğru eğitir.

Disiplin kaybolduğunda ne olur?

Disiplin eksik olduğunda sanatçı daha az yetkin olur, hatalar daha sık görülür ve sanatı daha az tatmin edici olur. Sporcu daha az çevik hale gelir, daha az özgürce hareket eder, daha sık tökezler ve daha az başarılı olur. Hristiyan yaşamında disiplin eksik olduğunda, Hristiyan yürüyüşümüzde vasıfsız oluruz. Daha sık tökezleriz. Ruh ile ilişkimiz düzensizdir. Hatalar daha yaygın, hayat daha az tatmin edici, ilişkiler daha az lütuf dolu ve Tanrı ile yürüyüşümüz daha az verimlidir.

Bu nesilde disiplinli bir Hristiyan yaşamından söz edildiğini pek duymuyoruz. Neden? Çünkü ruhsallığımızı kolay ve hızlı bir şekilde istiyoruz. Bazı Hristiyanlar ruhsal sihir ister! Ellerimizi havada sallamak ve ihtiyacımız olan tüm ruhsallığa sahip olmak istiyoruz. Şımarık çocuklar gibi bizim de zor olan her şeye aşırı talepkar, titiz veya acı verici olan her şeye karşı çok az arzumuz var; İsa'nın öğrencilerine yaptığı çağırışı unutuyoruz: "Ardımdan gelmek isteyen, kendini inkar etsin, her gün çarmihini yüklenip beni izlesin" (Luka 9:23).

Hristiyan yaşamındaki hayal kırıklığı, Hristiyan yaşamının hatası değil, bizim kendi hatalı beklentilerimizdir. Çoğu zaman Tanrı'nın bizi anında tanrısallığa dönüştürmesini bekleriz! Bununla birlikte, Tanrı ruhsal büyüyle değil, koşullandırılmış ruhsal askerler, koşullandırılmış ruhsal işçiler ve koşullandırılmış ruhsal atletler, yani savaşı kazanabilecek, Tanrı'nın verdiği görevleri tamamlayabilecek ve yarışı kazanabilecek erkek ve kadınlar yetiştirmekle ilgilenmektedir. Bu kursun ilerleyen kısımlarında, hem klasik hem de kişisel disiplinler hakkında eğitim alacak ve bunları günlük yaşamınızda uygulamaya teşvik edileceksiniz; tüm bunların hepsi İsa'ya daha çok benzemek adınadır.

Yolculuğumuzda Bizi Eğiten Hristiyan Topluluğuna Katılım

Ruhsal oluşum Hristiyan topluluğunu içermelidir (yerel bir kilise topluluğuna katılım). Mesih'in bedeninin - onun kilisesinin - ruhsal oluşumumuzda oynadığı anahtar rolü küçümsemek imkansızdır. Mesih'in bedeni tarafından zenginleştirilmeyen ve güzelleştirilmeyen Hristiyanların ruhsal açıdan nasıl yoksullaştığını ve deforme olduğunu abartmak imkansızdır.

Tanrı'nın ailesine katılım yoluyla karakterimiz oluşur. Kilise hayatı boyunca, İsa Mesih'in hayatını yaşama konusunda becerikli olmak için ihtiyaç duyduğum pratiği kazanırım. Hiç kimse bir ada değildir; kendini Tanrı'nın halkının beslenmesinden, paydaşlığından, hizmetinden, korumasından ve disiplininden soyutlayan hiç kimse, Tanrı ile sevinçli birlikteliği tam olarak yaşayamaz. Tanrı Üçlü Birliktir (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh) ve sonsuza kadar mükemmel bir uyum ve paydaşlık içinde birlikte yaşamıştır. İnsanlar onun benzeyişinde yaratıldığından, biz de birbirimiz için yaratıldık. Biz ilişkiler için yaratıldık. Kendimizi birbirimizden isole etmek için değil, birbirimizi Mesih'in benzeyişine doğru yönlendirmek için yaratıldık.

Birkaç haftadır Pazar ayinlerine katılmayan bir çiftçiyi ziyaret eden bir pastör hakkında bir şeyler okudum. Birlikte şöminenin önünde otururken adam pastöre kiliseye ihtiyacı

olmadığını hissettiğini söyledi. "Tarlada Tanrı'yla daha iyi konuşabiliyorum" dedi. Pastör hiçbir şey söylemedi; çiftçi diğer Hristiyanların topluluğuna ihtiyaç duymadığından bahsetmeye devam ederken, pastör yanan bir kütüğü ateşten yuvarlayarak diğer yanan kütüklerden uzaklaştırdı ve onu şöminenin üzerinde tek başına bıraktı. Çok geçmeden kütük soğumaya başladı ve ardından ateş söndü! Çiftçi söylenmemiş mesajı anladı ve ertesi Pazar kiliseye geldi!

Hiçbir zaman Tanrı'nın yalnız olmamızı istediği kişi olmayacağız. Mesih'in bedeninin örneği, ruhsal paydaşlığı, öğütleri ve armağanları sağlıklı ruhsal oluşum için hayati önem taşır. Hristiyan topluluğu en azından şu yollarla beni şekillendirmeye yardımcı oluyor:

- Hristiyan topluluğu bana manevi bir aile sağlıyor; bu aile olmadan ait olduğum, gerçekten kabul olduğum, ilgilenildiğim ve teşvik edildiğim bir yer yok.
- Hristiyan topluluğu bana Kutsal Kitap'tan eğitim veriyor; bunlar olmadan Tanrı'nın Sözüyle beslenemem.
- Hristiyan topluluğu sıklıkla değişim aramam için ihtiyaç duyduğum baskıyı sağlıyor.
- Hristiyan topluluğu bana karşı ruhsal sorumluluk duyuyor.
- Hristiyan topluluğu dünyayı, bedeni ve şeytanı yenmem için ihtiyacım olan desteği ve gücü sağlıyor.
- Hristiyan topluluğu bana hizmet etmem ve ruhsal yeteneklerimi kullanmam için pratik fırsatlar veriyor.
- Hristiyan cemaati aracılığıyla Büyük Görev yürütülüyor.

Ruhsal Oluşum Yolculuğu Kutsal Ruhun İşidir

İsa Mesih'in benzeyişine dönüşmek yalnızca içimizde yaşayan Kutsal Ruh'un yardımıyla mümkündür.

(1) Ruh ikna eder.

O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir (Yuhanna 16:8).

(2) Ruh temizler ve güçlendirir.

Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kıldınız, Rab İsa Mesih adıyla ve Tanrımız'ın Ruhunu aracılığıyla akladınız (1. Korintliler 6:11).

Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız (Elçilerin İşleri 1:8).

(3) Ruh, Mesih'e olan inancımızı doğrular.

Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz (1. Yuhanna 3:24).

Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz (Efesliler 1:13).

(4) Ruh bizi Mesih'in benzeyişine uygun hale getirir.

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor (2. Korintliler 3:18).

(5) Ruh bedenini yaptıklarını çarmıha gerer.

Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenini kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız (Romalılar 8:13).

Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiz (Galatyalılar 5:16).

(6) Ruh iletişim kurar.

Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde (Luka 2:27; ayrıca bkz. Luka 4:1).

(7) Ruh kontrol eder.

Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la dolun (Efesliler 5:18).

(8) Ruh, Tanrı tarafından evlat edinildiğimiz farkına varmamızı sağlar.

Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu'nun "Abba! Baba!" diye seslenen Ruhunu yüreklerinize gönderdi (Galatyalılar 4:6).

(9) Ruh bizi yardımsever kılar.

Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür (Romans 5:5).

İsa Mesih'in benzeyişinde şekillenmeye çalışırken, okyanus balıkları için ne ise, Kutsal Ruh da bizim için odur! Bir balık için okyanus yaşamsal öneme sahiptir. Bir balık için okyanus her şeydir; nefesi, yiyeceği, içeceği, evi! Okyanus, balıkların oynadığı, avlandığı ve yumurtladığı yerdir. Eğer balık sahilde olmayı tercih ederse çok uzun süre dayanamaz.

Ruh'ta olmak, basitçe O'nun İsa tarafından içimize yaşam, güç, aydınlanma ve bilgelik kaynağı olarak gönderildiği anlamına gelir ve onun dışında biz ölüyüz - tıpkı okyanusun

dışında yaşayan balıkların ölü olması gibi! Kutsal Ruh olmadan Mesih'in benzeyişi asla içimizde oluşmayacaktır.

Sonuç

Yenilenmiş bir zihin, ruhsal eğitim ve Hristiyan topluluğu: ruhsal oluşum yolculuğunun bu üç yönü, Mesih'in benzeyişine dönüşmemizi sağlayacaktır.

Ders 2 Ödevler

- (1) Ruhsal Oluşum Yol Haritası tablosunu iyice inceleyin. Bu derste testiniz olarak tabloyu hafızanızdan yeniden oluşturacak ve Ruhsal Formasyon Yol Haritasını sınıfa açıklayacaksınız.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 2 Test

Hafızanızdan Ruhsal Oluşum Yol Haritası tablosundaki tüm eksik kelimeleri kutsal yazı referanslarıyla tamamlayın. Daha sonra Ruhsal Oluşum Yol Haritasını sınıfın geri kalanına açıklayın.

Ruhsal Oluşum Yol Haritası			
Bakış açısı	 Yenilenmiş Bir Zihin	 Ruhsal Eğitim	 Hristiyan Topluluğu
Yolculuğumuzda			
Ayetler			
Neler dahil?			
Araç			

Ders 3

Kutsal Kitap'taki Kurtuluş Güvencesinin Ruhsal Oluşumdaki Gücü

Ders 1 ve 2 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 1 ve Ders 2'yi şu sorularla gözden geçirin: Her Hristiyanın amacı nedir? Ders 2'de tartışılan ruhsal oluşum yolculuğunun üç yönü nelerdir? Öğrencilere Ders 2'den paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Kurtuluş güvencesinin neden önemli olduğunu anlar.
- (2) Kurtuluş güvencesinin yapı taşlarını bilir.
- (3) Mücdeyi net bir şekilde ifade edebilir- güvencenin temeli.
- (4) Şu soruya cevap verebilir: Yaşayan iman nedir?
- (5) Kutsal Ruh'un tanıklığını anlar.
- (6) On kurtuluş güvencesi testini geçer.

Hayattan Anlık Görüntüler

Hiç kayboldunuz mu? Ben kayboldum. Bir grup misyoner ve yerel pastörlerle yolumuzu kaybettiğimiz Filipinler'deki o zamanı asla unutmuyacağım. Cordillera'nın yolları olmayan bir bölgesinde, Kutsal Kitapla ilgili bir konferansı bitirmiştik ve akşamın serinliğinde tekrar yürüyüşe çıkmaya karar vermiştik. Yürüyüş dört ya da beş saatimizi almalıydı. Ancak yanlış yola girdikten sonra, gece boyunca yağmur ormanında on bir saatten fazla yorgun bir şekilde dolaştık. Gecenin yarısında ekibimizin en az bir yetişkin üyesi oturup ağladı! Geri kalanımızda kesinlikle böyle hissettik. Kaybolmanın fiziksel ve duygusal bedeli tarif edilemez.

Kaybolmak, hatta kaybolmuş hissetmek korkuya, güvensizliğe, yorgunluğa ve yenilgiye neden olur. Öte yandan teminat; güven, huzur ve güç üretir. Bu, bilmenin etkisidir! Hristiyan yaşamında ruhsal açıdan kesinlik, kalıcı imana, ruhsal güvene ve muzaffer krallık yaşamına yol açar. Dolayısıyla ruhsal oluşum yolculuğu güvenceyle başlar.

Büyük Fikir

Tanrı'nın benzeyişi içimizde ancak İsa'nın yaşayan varlığı ikamet ederse yenilenebilir.

Uzun yıllar hizmet ettikten sonra birçok imanlının güvenlikte olmak konusunda şüphelendiğini keşfettim. Düşman kurtuluş güvencemizi çaldığında aynı zamanda güvenimizi de çalacak ve inancımızı aşındıracaktır. Güvenlikte olmak konusunda

şüphelenmek, kişinin mutlaka kurtulmadığı anlamına gelmez, ancak şeytanın ve vicdanın saldırılarına karşı çok daha savunmasız olduğu anlamına gelir. Kurtuluş hakkındaki güvence eksikliği, güç, sevgi ve öz disiplin yerine çekingenlik ve korkuya yol açacaktır.

“Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir” (2. Timoteos 1:7).

Peki, eğer Tanrı'nın çocukları olduğumuzu iddia ediyorsak, bu iddiamızın temeli nedir? Olduğumuzu iddia ettiğimiz kişi olduğumuzu nasıl bilebiliriz? Bu, cevabını bilmeniz gereken hayati bir sorudur; çünkü canımızın düşmanı seni suçlamak (Vahiy 12:10), seni yutmak (1. Petrus 5:8) ve imanını mahvetmek için elinden geleni yapacaktır. Pavlus bize imanlı olup olmadığımızı görmek için kendimizi sınamamızı öğütlüyor (2. Korintliler 13:5).

Giriş

Ruhsal Oluşum Yalnızca Kutsal Ruh Tarafından Ruhsal Olarak Diriltilenler İçindir

İnananın kalbinde anında gerçek iman mevcut olur ve Mesih'in benzeyişine doğru dönüşüm başlar. Kutsallaşmaya başlarız. Eğer kutsallaşmıyorsak, o zaman Mesih içimizde değildir ve iman beyanımız boştur.²⁰

Ancak Mesih'in benzeyişine göre ruhsal oluşum yalnızca Kutsal Ruh aracılığıyla zaten Mesih'te yaşama kavuşturulmuş olanlar içindir. Yaşam olmadan, yani İsa'nın yaşamı olmadan büyüme gerçekleşemez! Ruhsal oluşum bize yeni bir doğa veremez. Mesih'in benzeyişine göre ruhsal oluşum ancak Onun yeni doğasına sahip olduğumuzda mümkündür.

Kutsal yazılar bizi “O'nun yürüdüğü gibi yürümeye” (1. Yuhanna 2:6) veya “Tanrı'yı örnek almaya” (Efesliler 5:1) ya da “Onun izinden gidesiniz diye” (1. Petrus 2:21), çağırdığında bunu ruhsal olarak ölü insanlara değil, Mesih'te kurtarılan ve diriltilen ve Kutsal Ruh'un şimdi içlerinde ikamet ettiği Tanrı'nın çocuklarına emrediyor.

Nasıl ki mezarlığa girip ölü cesetlere Mesih gibi olmalarını emretmeyi aklımıza getirmiyorsak, aynı şekilde yeniden doğmadan Mesih gibi olabileceğimizi de düşünmemeliyiz.

Efesliler 4:24-25'ten yeni doğuma bir örnek

Ruhsal yeni doğuş, İsa Mesih'in benzeyişine göre ruhsal oluşumun kapısını açar. Pavlus Efesli Hristiyanlara “yeni yaradılışı giyinmeyi” söylediğinde, şöyle devam ediyor: “Gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan” Başka bir deyişle, **Tanrı sizi doğru ve kutsal yeni erkek ve kadınlar olarak yarattığı için öyle davranın.** Pavlus bunu şu sözlerle devam ettiriyor: “Bunun için yalanı üzerinizden sıyrıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söylesin Çünkü hepimiz aynı bedenün üyeleriyiz.” Gerçeği söyleyebilmemizin nedeni, bir zamanlar günahlar içinde ölmüş olan bizlerin, ruhsal olarak Tanrı tarafından yaratılmış olmamızdır. Zaten içimizde Tanrı'nın yaşamı var.

²⁰ Ligonier Ministries, “Conforming to the Image of Christ.” (İlk olarak *Tabletalk Magazine*'de yayımlandı.)

<https://www.ligonier.org/learn/devotionals/conforming-image-christ/> bağlantısından 18 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

2. Petrus 1:3-7'den yeni doğuma bir başka örnek

Petrus bize, İsa Mesih ile olan kişisel ilişkimiz sayesinde, bize "yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi verildiğini" (2. Petrus 1:3), "tanrısal özyapıya ortak" kılındığımızı ve "dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olduğumuzu" hatırlatır" (2. Petrus 1:4). Aşağıdakileri mümkün kılan, ruhlarımıza aşılana bu ilahi doğadır:

İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetimimize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğimize sevgiyi katın (2 Peter 1:5-7).

Erdem, bilgi, özdenetim, dayanma gücü ve Tanrı yoluna bağlılığın tümü Rab İsa'nın paylaşabileceğimiz özellikleridir çünkü zaten ilahi doğanın *tohumunu* almışsınız.

Soru şu: "Ruhunuzda Tanrı'nın tohumu var mı?" Yeniden doğdunuz mu?

Spordan bir örnek

Çok yetenekli bir oyuncu olmasam da golf oynamaktan keyif alıyorum. Ya dünyanın bir numaralı profesyonel golfçüsünün vücuduma girmesi mümkün olsaydı? Peki ya zihnimin ve bedenimin kontrolünü isteyerek onun kontrolüne bırakırsam, bu oyunda bir fark yaratır mı? Kesinlikle!

Rab İsa Mesih, mücdeye olan iman sayesinde, hem bireyler hem de Mesih'in tüm bedeni olarak Kutsal Ruh aracılığıyla içimizde yaşamaya geldi (Yuhanna 14:16-18) (1. Korintliler 3:16, 1. Korintliler 6:15). Bu ikamet, Mesih'te etkin olan gücün aynısının bizde de etkin olduğu anlamına gelir (Efesliler 1:19, Efesliler 3:20). Bu, her inanlının Mesih'in benzeyişine sahip olmamızı mümkün kılar.

Ruhsal Oluşum, İçinizdeki İlahi Doğanın Geliştirilmesini İçerir, Ancak Bu Doğayı Üretemez

Tanrı'nın doğasını kendi kalplerimizde üretmiyoruz, ancak O'nun doğasının olgunluğa doğru gelişeceği koşulları üretmeliyiz.

Tanrı'nın doğasını kendi içimizde üretemeyiz, çünkü o, Kutsal Ruh aracılığıyla lütufla içimize ekilmiştir. Ancak, Tanrı'nın doğasının - İsa'nın yaşamının - karakterimizde olgunlaşacağı koşulları yaratmalı ve tohumları ekmeliyiz.

Yaşamlarımızda Ruh'un ürününü üretemeyiz: sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetim (Galatyalılar 5:22-23). Pavlus bu meyvenin bizim meyvemiz değil, "Ruh'un ürünü" olduğunu söyledi. Ancak Kutsal Ruh'un bunu üretmesi için gerekli (doğru) yürüyüşü yapmak üzere kendimizi eğitmeliyiz. Pavlus bizi "Ruh'un yönetiminde yaşayın" diye teşvik ediyor (Galatyalılar 5:16). Yönetim bilinçli bir seçimden, Ruh'un yönlendirmesine dikkat etmekten ve bir dereceye kadar çaba göstermekten bahseder.

Çiftçinin tek bir mısır tanesi bile üretecek gücü yoktur ama çiftçinin çok meşgul bir adam olduğunu herkes bilir. Toprağı gübreler ve işler. Tohumu eker. Genç fideyi boğma tehlikesi yaratan yabancı otları söker. Kısacası çiftçi, bol hasat için gerekli koşulları yaratmak için elinden gelen her şeyi yapar. Her Hristiyan kendi ruhunun çiftçisidir. Eğer karakterimizde sevgi, sabır, şefkat ve öz denetim gibi ruhsal erdemler olgunlaşmıyorsa, kusurlu olan Tanrı'nın doğası değil, çiftçinin dikkatidir. Tanrı'nın tohumunu içinizde yetiştirmede ne kadar özenlisiniz?

Ruhsal Oluşum, Mesih'in benzeyişinin içimizde büyüebilmesi için kalplerimizin toprağını nasıl işleyeceğimizi öğrenmemizde yardımcı olacaktır.

Kaçınılması Gereken İki Ölümcül Aşırılık: Ebedi Güvensizlik ve Niteliksiz Ebedi Güvenlik

Bugün gündemde olan iki ölümcül aşırılığın altını çizmek isterim: (1) ebedi güvensizlik (bir Hristiyan asla güvende olamaz) ve (2) vasıfsız ve koşulsuz ebedi güvenlik (bir Hristiyan, hayatı meyve vermediğinde bile güvendedir) Her iki aşırı uç da sevindirici habere ve ruhsal oluşuma zarar verir.

Büyüdüğüm mezhepteki ebedi güvensizliğin bazı unsurları olduğuna inanıyorum. Kutsal Kitap'ın gerçek tövbeye, dikkatli itaate, yürek saflığına ve tanrısal davranışa yaptığı vurgu, Kutsal Kitap'taki lütuf öğretisiyle dikkatli bir şekilde dengelenmediğinde, bazılarını sağlıksız bir iç gözleme ve umutsuzluğa sürükledi. Bazen kurtuluştan sonra herhangi bir günahın kişinin kurtuluşunu kaybetmesine neden olabileceğine inanmaya yönlendirildik ve ruhsal gençliğin kuşatmacı günahlarıyla mücadele edenlere çok az umut sunuldu.

Arkadaşlarımın çoğunun ve benim tekrar kurtarıldığımız belirli bir ruhsal okul uyanışından sonra, "bu sefer kurtulmuş kalmak" için elimizden gelenin en iyisini yapmaya karar verdiğimizizi hatırlıyorum. Demek istediğimiz, gizlice komşumuzun televizyonunda kötü filmler izlemeyecek, kardeşlerimiz ile tartışmayacak, okul kurallarına uyacak, anne babamıza itaatsizlik etmeyecek, kötü düşüncelere kapılmayacaktık! Günah işlememek için elimizden geleni yapacaktık! Çok ama çok dikkatli olacaktık çünkü bildiğimiz kadarıyla kurtuluş çok kırılabilir ve kolayca kaybedilebilecek bir şeydi. Gerçek Hristiyanlar olmak için cesurca çaba göstermemize rağmen, yaklaşık iki hafta sonra sonunda bunun çok zor olduğuna karar verdik ve pes ettik! Hatta artık yaramazlık yapmak için özgür olduğumuzu bile hissettik ve yeniden kurtarılabilirliğimiz başka ruhsal uyanışların olacağını biliyorduk. Belki bir gün kurtulabilecek kadar iyi olabiliriz, diye düşündük; ama içten içe bundan şüphe ediyorduk.

İman ve güvenlik, Mesih'in erdemi ve çarmıhtaki başarısında değil de kişinin kendisinde olduğunda sonuç güvensizlik olacaktır. Bir kişinin imanı, Mesih'in kendisinde etkin olan doğruluğunun yerine, kendi doğru işlerine bağlı olduğunda bocalayacaktır. İyi işler, lütuf yerine, kurtuluşun meyvesi olmaktan ziyade kurtuluşun bir aracı haline geldiğinde, iyi haber kötü habere dönüşecektir. Mesih merkezli inanç dışında sürekli öz değerlendirme, önce

yenilgiye, sonra umutsuzluğa ve ardından ruhsal yıkıma yol açar. Ebedi güvensizlik, vasıfsız, koşulsuz ebedi güvenlik kadar aldatıcı ve inanç açısından yıkıcıdır.

Bunun tam tersi ucunda ise, yeniden doğuş olmadan "kurtuluş" veya "bağışlama" denilen koşulsuz ebedi güvenlik vardır. Kutsal Kitap kesinlikle inanlıların güvende olduğunu ve güvenliklerinin kendilerinde değil, Mesih'in tamamlamış olduğu işte bulunduğunu öğretir. Ancak bugün, kişinin yeniden doğmadan veya yenilenmeden de aklanabileceği veya affedilebileceğini öğreten çok sayıda insan var. Kutsal yazılarda Mesih'e güvenmenin, ölmüş olanlara "yeni yaşam" getireceği açıkça belirtilmiş olmasına rağmen, onlara bu öğretiliyor (1. Yuhanna 5:12; Efesliler 2:5; 2. Korintliler 5:17). Bu hatalı öğreti nedeniyle birçok kişi doğruluk konusunda dikkatsiz, inanç konusunda hissiz ve gerçek ruhi durumlarına karşı kördür.

"Çiçekler bahar getirmez ama çiçeksiz de bahar olmaz. Yazı getiren kuşlar değildir ama kuşlar olmadan yazınız olmaz. Beni kurtaran doğruluk değil, kurtuluş doğruluğu getirir."

- A.W. tozer

Popüler bir Kutsal Kitap öğretmeni ile kendisini arayan biri arasında geçen bir radyo konuşması bu üzücü gerçeği gösteriyor. Arayan kişi şöyle bir şey söyledi: "Efendim, ben çocukken İsa'yı kabul ettim ama kiliseden uzaklaştım ve uzun yıllardır ahlaksız bir hayat yaşıyorum. Uyuşturucu kullandım, defalarca zina yaptım, hatta hapiste bile yattım. Hâlâ kurtulduğumu mu sanıyorsunuz?" Buna Kutsal Kitap öğretmeni şöyle cevap verdi: "Eğer çocukken Mesih'i gerçekten kabul ettiyseniz, o zaman ne kadar kötü olursanız olun, gerçekten cennete giden yoldasınız ve bu yoldan asla ayrılamazsınız." İşte bu kadar. Uyarı yok. Sevgi dolu bir azarlama yok. Sadece teşvik.

Bu konuşmayı dinledikten sonra aklıma ciddi sorular geldi:

- Birisi kasıtlı günah içinde yaşayan bir adama güvence vermeyi Kutsal Kitap'a göre nasıl haklı gösterebilir?
- Kutsal Kitap yazarları şu anda itaatsizlik içinde yaşayan birine hiç kurtuluş güvencesi verir mi?
- Yeni Ahit'in yazarları hiç günah işleyen birine kurtuluş güvencesi vermeye çalışır mı?

Asla! Aslında İsa şu uyarıda bulunuyor: "Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir" (Matta 7:21).

Pavlus, Hristiyan olduğunu iddia edenleri hiçbir kanaata varmamaya teşvik ediyor: "İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınavıp yoklayın. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız" (2. Korintliler 13:5).

İnandığını iddia eden birçok kişi müjdeyi tam olarak anlamıyor. İsa'nın çarmıhta ölmesi sayesinde Tanrı'nın kendilerini affettiğine inanıyorlar ama nasıl olduğunu açıklayamıyorlar. Bir kişi sevindirici haberi tam olarak anlamadan da kurtarılabilir; güven ve güvence bilgiyle

güçlendirilecektir. Pek çok Hristiyan, anlayıştan yoksun oldukları için, düşmanın suçlamalarına karşı koyamayacak durumda olduklarını görüyor. Bazen şüphe ve umutsuzluğa kapılıyorlar. Tanrı'nın yaşamamızı amaçladığı şey bu değil.

► Sonraki iki sayfadaki Kurtuluş Güvence Testini yapın ve müjdeyi ne kadar iyi anladığınızı değerlendirin. (Kitabınıza yazmak yerine onun kopyalarını çıkarmak isteyebilirsiniz.) Kutsal Kitabınızı kullanmaktan çekinmeyin.

Kurtuluş Güvence Testi

Müjdeyi ne kadar iyi anlıyorsunuz?²¹

(1) Hangi ifade bunu en iyi şekilde ifade ediyor? (Bir cümle seçin ve İncilden kanıt sunun)

- İman sayesinde lütufla kurtarıldı, işler sayesinde korundu
- İşler sayesinde kurtarıldı, işler sayesinde korundu.
- İman sayesinde lütufla kurtarıldı, iman sayesinde lütufla korundu

► Neden bu cevabı seçtiniz? Grubunuza açıklayın.

Kutsal Kitap tüm insanların kurtarılması gerektiğini açıkça belirtir (Elçilerin İşleri 4:12). Aşağıdaki sorular neden kurtulmamız gerektiğini anlamamıza yardımcı olacaktır.

(2) Kurtarılmamız gerekiyor çünkü _____ (Romalılar 3:10, 23; Yeşaya 53:6).

(3) Günah işleyen kişi için günahın üç sonucu nedir?

- Günah bizi Tanrı'dan _____ (Yeşaya 59:1-2).
- Günah bizi Tanrı'nın _____ maruz bırakır (Efesliler 5:5-6).
- Günah _____ ile sonuçlanır (Romalılar 6:23; Efesliler 2:1).

(4) İsa'nın ölümüne ve dirilişine iman, günahın bu sonuçlarını nasıl ortadan kaldırır?

- Tanrı İsa'yı bizim için _____ yaptı (2. Korintliler 5:21; 1. Petrus 2:24).
- Bizim vekilimiz olan İsa, günah nedeniyle Tanrı'dan _____ (Matta 27:46).
- İsa bizim adımıza Tanrı'nın _____ üstlendi (Yeşaya 53:6-7).
- İsa'nın dirilişine iman ettiğimizde, O bizi ruhsal ve ebediyen _____ kılar (Efesliler 2:6; 1. Petrus 1:3).

(5) İsa Mesih'in dirilişine iman ederek yeni bir hayata kavuştuğumuzu gösteren en açık işaretlerden bazıları nelerdir?

Tanrı'nın çocukları olduğumuza dair _____ tanıklığına sahibiz (Romalılar 8:16).

²¹ Cevaplar bu kursun arkasındadır.

- Tanrı'nın Sözü'nü bilme ve ona _____ arzumuz var (Yuhanna 8:31; 1. Petrus 2:2-3; 1. Yuhanna 2:3-4).
- İsa ve başkaları için _____ var (Yuhanna 8:42, Yuhanna 13:35; 1. Yuhanna 3:14).
- Hâlâ budanmamız gerekmesine rağmen, ruhsal _____ veriyoruz (Yuhanna 15:8; Galatyalılar 5:22-23) ve bazıları hâlâ tekrarlayan günahla mücadele ediyor olsa da (1. Yuhanna 2:1; İbraniler 12:1), kasıtlıca işlenen ve alışkanlık haline gelmiş olan _____ üstesinden geliyoruz (1. Yuhanna 2:29). John Wesley bunu şöyle ifade eder: "Günah kalır ama hüküm sürmez."

(6) İsa neden kanını dökmek zorunda kaldı? (İbraniler 9:22; 1. Petrus 1:18-19)

Çünkü Tanrı'nın buyruğuna göre, günahsızın _____ dökülmeden günah _____.

(7) İsa'nın insan olması neden önemlidir? (1. Timoteos 2:5)

Hem insan hem de Tanrı olarak İsa, Tanrı ile insan arasında _____ oldu. Hem kutsal bir Tanrı'yı hem de günahkar insanları temsil ediyordu. O, günah işlemeyen ikinci Adem oldu ve bu nedenle bizim yerimize mükemmel kurban olmaya yeterlidir.

(8) İyi işler kurtuluşumuzda nasıl bir rol oynar? (Yakup 2:17; Titus 3:8; Efesliler 2:10)

İyi işler yeni doğuşun _____.

(9) Kurtulmak için ne yapmalısınız?

- Günahkar olduğunuzu _____ ve _____ (Romalılar 6:23; Elçilerin İşleri 3:19).
- Müjdeye _____ (Elçilerin İşleri 16:31; Efesliler 2:8).
- İsa'nın Rab olduğunu _____ (Romalılar 10:9).

(10) Bizler yalnızca Mesih'in tamamlanmış işine imanla kurtulmuyoruz, aynı zamanda _____ ile de korunuyoruz (1. Petrus 1:5).

Kurtuluş Güvencesinin Üç Yapı Taşı

Şimdi, tartışmak istediğimiz kurtuluş güvencesinin üç yapı taşı olduğudur: **Kutsal Ruh'un sadık tanıklığı** ve **Hristiyan'ı verimli kılan Tanrı ile yürüyüşü** ile doğrulanan **Mesih'in tamamlamış olduğu işine olan inanç**.

İlerleyen sayfalarda bunları daha yakından inceleyeceğiz.

Kurtuluş Güvencesine Yalnızca İsa Mesih'in Tamamlamış Olduğu İşine İman Ederek Sahibiz

Kurtarıcı imanın sağlam temeli, duygularımızın değişebilirliğine, deneyimlerimizin yanılabilirliğine ya da ruhsal performansımızın tutarsızlığına değil, Tanrı'nın değişmez ve sonsuz kurtuluş işine dayanır.

Hristiyan yaşamında duygular ve deneyimler harikadır, ancak aynı zamanda tutarsız, çeşitli ve güvenilmezdirler. Sahte dinler bile ruhsal deneyimler sağlayabilir, çünkü "ışık meleği" (2. Korintliler 11:14) usta bir sahtekardır.

Doğruluk kurtuluşun sonucudur, ancak en büyük azizler bile başarısızlık anları yaşamıştır. Kurtuluşumuz kendimizden, duygularımızdan ve deneyimlerimizden çok daha güvenilir bir şeye dayanmaktadır: Müjdenin gerçekliği.

Bize bir pilotun bulutların içinden uçarken duyularına değil, aletlerine güvenmesi gerektiği söylendi. Aynı şekilde inananlar olarak ruhsal fırtınalardan geçerken kendimize değil, Tanrı'nın Sözü'ne güvenmeliyiz.

Babam bana ormanda yolunu kaybeden bir avcıdan bahsetmişti; pusulası olmasına rağmen ona güvenmezdi. Ne yazık ki, birkaç gün süren aramanın ardından yetkililer onu ölü buldu. Tanrı Sözü güvenmemiz gereken kurtuluş pusulasıdır.

Mesih'in bitmiş işi nedir?

İsa Mesih'in tamamlanmış işiyle ne demek istiyoruz? Bu, yalnızca onun adıyla kurtulmam gerektiği (Elçilerin İşleri 4:12), İsa'nın benim vekilim olarak öldüğü ve günahımın cezasını, yani ölüm olan cezamı ödediği anlamına gelir (2. Korintliler 5:21):

- İsa benim vekilim oldu. İnsan günah işlediği için bedelini ödemek zorundaydı. İsa, yargılamada insanın yerini almak ve insanı Tanrı ile barıştırmak için insan (Tanrı-insan) oldu (2. Korintliler 5:21; Romalılar 5:19).
- İsa, günahın kefareti olarak günahsız kanını döktü (İbraniler 9:22).
- İsa, kusursuz bir günah için sunulan kurban olarak günahımızı kendi bedeninde taşıdı (1. Petrus 2:24; Yeşaya 53:5-6).

"Çağrısının ve seçilmesinin kesinleşmesi için her türlü gayreti göstermek herkesin görevidir; Böylece kalbi, Kutsal Ruh'ta huzur ve sevinçle, Tanrı'ya olan sevgi ve şükranla ve güvencenin uygun meyveleri olan itaat görevlerinde güç ve neşeyle genişler. "

– Westminster İnanç Bildirgesi

- İsa Babasından ayrıldı ve biz Tanrı'dan sonsuza dek ayrı kalmak zorunda kalmayalım diye günahlarımızın hak ettiği gazaba katlandı (Galatyalılar 3:13; Matta 27:46).
- İsa'nın günah karşılığında öldüğüne iman ettiğimizde, eski günahlı yaşamımız onunla birlikte sona erdi (Romalılar 6:6).
- İsa'nın ölümden dirilişiyle biz de yeni bir hayata dirildik (Romalılar 6:4).
- İsa dirilişiyle günahı, ölümü ve her türlü kötü gücü yendi; ve iman sayesinde aynı diriltene gücü içimizde de etkinleştirdi (Efesliler 1:19-21).
- Kutsal Ruh, diriliş aracılığıyla, suç ve günah nedeniyle ölmüş olanlara yeni yaşam verir (Efesliler 2:5; 2. Korintliler 5:17).
- İçimizdeki Mesih "yücelik umududur" (Koloseliler 1:27).
- Kurtuluş, tanrısal doğanın ortağı haline geldiğimiz (2. Petrus 1:4) ve yaşamımızın artık Mesih'le birlikte Tanrı'da gizli olduğu anlamına gelir (Koloseliler 3:3).

Sevindirici habere inananlar, Tanrı'yı memnun etme çabalarıyla değil, yalnızca bu mesaja iman ederek kurtulurlar (Efesliler 2:8-9). Bizi kurtaran iman, sonuna kadar koruyan imanla aynıdır (1. Petrus 1:5).

Hristiyan yaşamımızda, sonsuza dek tüm güvenimizin yalnızca İsa Mesih'in çarmıhtaki tamamlanmış işine dayandığı yere gelmeliyiz. İyi işler kurtuluşun meyvesidir ama asla kaynağı değildir; tıpkı bir kocanın karısına karşı yaptığı iyiliklerin asla evlilik sözleşmesinin temeli değil, meyvesi olması gibi. İnsan ilişkilerimizde olduğu gibi Hristiyan yaşamımızda da sevgimiz kusurludur, performansımız çoğu zaman yetersizdir ve deneyimlerimiz bazen hayal kırıklığı yaratmaktadır.

İncil okulundaki profesörlerimden birinin iki öğrencisi hakkında anlattığı hikayeyi asla unutmuyacağım. Bu sevimli çift birbirlerine aşık oldular, sonunda nişanlandılar ve düğün için tarih belirlendi. Düğün geldi, tören çok güzeldi, yeminler samimiyetle ve duyguyla tekrarlandı. Birkaç saat sonra, bu yeni evli çift gıda zehirlenmesinden fena halde hastalandı (hikayeyi hatırladığım kadarıyla) ve balayını hastanede geçirdiler!

"Çift, düğünden sonraki günlerde hissettikleri yüzünden daha az mı evliydi?" Profesörüm bizim sınıfa sordu. Cevabı elbette biliyorduk. Evlilik, tıpkı kurtuluş gibi, güvenilmez duygulara ve deneyimlere değil, değişmez bir vaade veya anlaşmaya dayanır.

İmanın doğası

Eğer kurtuluş imanla sağlanıyorsa, bu imanın doğasını anlamak hayati önem taşır. Tanrı Sözü, kurtaran imanın yaşayan bir iman olduğunu açıkça öğretir. İman artık Mesih'e güvenmektir! Yaşayan iman, Mesih'in bugünkü kurtuluş işine güvenir. Yaşayan iman, Tanrı'nın geçmişte kurtarmasına ve bizi günümüzde de kurtarmaya devam etmesine izin verdi. Yaşayan inanç kanıt gösterecektir. Ölü iman, eylemsiz imandır; cinlerin bile sahip olduğu imandır (Yakup 2:14-20). Aşağıdaki ayetlerde yaşayan imanı görmekteyiz:

Öyleyse **yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış** olarak, **imanın verdiği tam güvenceyle**, yürekten bir **içtenlikle** Tanrı'ya yaklaşalım (İbraniler 10:22).

Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye **iman sayesinde** Tanrı'nın gücüyle **korunuyorsunuz** (1. Petrus 1:5).

Bu pasajlardan ve daha birçok pasajdan yaşayan iman hakkında aşağıdakileri öğreniyoruz:

(1) Yaşayan iman samimidir; "gerçek bir yürekten" gelir.

Samimi bir inananın vicdanı rahattır. O, günahsız bir imanlı değil, "kötü vicdandan arınmış" bir kişidir (Ayrıca bkz. Elçilerin İşleri 23:1, Elçilerin İşleri 24:16; 2. Korintliler 4:2; 1. Timoteos 1:5, 19).

Samimi bir inanan, alçakgönüllü bir inandır. Artık günahı gizlemez ya da örtmez. Eğer Tanrı Sözü onu ruhsal olarak hedefi kaçırdığına ikna ederse, bunu itiraf eder ve ikiyüzlülük içinde yaşamayı reddeder (Matta 6:12). Samimi bir imanlı, Tanrı'nın acı veren disiplinini sevgi dolu bir Baba'dan kabul eder gibi kabul eder (İbraniler 12:5-11). Bu acı aynı zamanda gerçek yaşamın da göstergesidir.

Samimi bir imanlı itaat eder (Yuhanna 8:31, Yuhanna 15:10). Tanrı'ya itaatsizlik etmeyi alışkanlık haline getiren ve imanlı olduğunu iddia eden kişiye yalancı denir (1. Yuhanna 2:3-4).

(2) Yaşayan iman, kurtuluş güvencesi verir - "imanın verdiği tam güvence"

Kurtuluş güvencesi, güvencenin temeli olan sevindirici haber bilgisiyle başlar (1. Korintliler 15:3-4; Koloseliler 2:2). Anlayış ve güvence, şüpheye, korkuya, ayartmaya ve şeytanın suçlayıcı yalanlarına karşı güçlü bir savunmadır (Efesliler 6:17).

(3) Yaşayan iman, Tanrı'nın gücüyle korunan imandır - "iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunan"

Korunan, bu kelime kale veya hisarda olduğu gibi savunulmak anlamına gelir. Tanrı'nın iman yoluyla sağladığı ilahi güç bizi savunur, korur ve en sonunda cennete götürecektir. Yaşayan imana sahip imanlılar, İsa'yı bu imanın "öncüsü ve tamamlayıcısı" olarak görürler (İbraniler 12:2). Onlarda iyi bir kurtuluş işi başlatan ve onu tamamlayacak olan O'dur (Filipililer 1:6).

Çok ama çok açık olalım: Bu ruhsal yolculuk için olan tüm lütuf Tanrı'dan gelir. O, " sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir" (Yahuda 1:24). Tanrı'nın, lütfunu akıtmak için yalnızca gerçek bir iman kanalına ihtiyacı vardır. Tanrı'nın gücü aracılığıyla imanla sahiplenilen ruhlarımızı sonsuz yaşam için koruyan lütfu sahip oluruz.

(4) Yaşayan iman, azm eden imandır. Eğer ayakta kalmak inanca bağlıysa, o zaman inanç her zaman şimdiki zaman kipidir.

İsa ve her Yeni Antlaşma yazarı, gerçek imanın azm eden iman olduğunu açıkça öğretti:

Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği **umuttan kopmadan, imanda** temellenip yerleşmiş olarak **kalın** (Koloseliler 1:23).

Doğru adamım, imanla yaşayacaktır. **Ama geri çekilirse**, ondan hoşnut olmayacağım (İbraniler 10:38).

İmana ve temiz vicdana **sarıl**. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar (1. Timoteos 1:19).

Kutsal Kitap inancı, kurtuluşun tek umudu olarak Mesih'e bağlanan şimdiki zaman inancıdır. Özellikle başarısız olduğumuz anlarda, tövbe etsek bile, çarmıhı aramalıyız. Eğer uzaklaşmak, geri çekilmek ya da sevindirici habere olan inancımızı bırakmak korkutucu bir olasılık değilse, Yeni Antlaşma yazarları neden bizi bu kadar güçlü bir şekilde uyarınsın? İmanımızı gözden geçirmeliyiz

"Çünkü bizi temizlediği gibi, bizi temiz olarak korumak için de Mesih'in kanının aynı yararı ve gücü gereklidir."
– Adam Clarke

Kurtaran İmanın Sonucu

İsa Mesih'in tamamlanmış işine olan imanımızı yaşamak, bizi O'nunla birliğe getirir. Kurtulduğumuzda Mesih'le ruhsal olarak birleşiriz ve onun bedeninin, yani kilisenin bir parçası oluruz. Kurtulduğumuz an birçok harika şey olur.

► Öğrencilere bu noktalara karşılık gelen ayetleri okutun. Bu gerçeklerden hangisi şu anda sizin için en değerli?

- 1. Biz aklandık.** Baba Tanrı, İsa'nın kurtaran işine olan iman sayesinde, sanki hiç günah işlememiş gibi özgürce bizi doğru ilan eder (Romalılar 3:24, Romalılar 5:9). Kutsal Kitap aynı zamanda kurtaran imana sahip olduğunda, Tanrı'nın kişiyi "iyi işlerine bakmaksızın aklanmış saydığını" öğretir (Romalılar 4:6).
- 2. Biz canlandık.** Mesih'in ölümü ve dirilişi sayesinde ruhsal olarak diriltiliyor veya yeniden doğuyoruz (Efesliler 2:5; Yuhanna 3:3). Mesih'in kanının temizlemesi (1. Yuhanna 1:9) ve Kutsal Ruh'un yenilemesi (Yuhanna 3:1-8; Titus 3:5-6) aracılığıyla günahımızın suçlu ve lekeleri silinip gider.
- 3. Biz kutsandık.** Tanrı şimdi bizi kutsal olarak adlandırıyor! Başka bir deyişle bizi kendine ayırıyor. Artık yalnızca O'na aitiz (1. Korintliler 6:9-11).
- 4. Tanrı ile barıştık.** İsa kendini feda ederek kutsal Tanrı ile günahlı insanı yeniden bir araya getirdi. Artık Tanrı'nın düşmanı değil dostuyuz. (Koloseliler 1:21-22; Romalılar 5:10)
- 5. Tanrı'nın ailesinin evladı olduk.** Tanrı, bu Baba-çocuk ilişkisinin tüm hak ve ayrıcalıklarına sahip olarak bizi kendi oğulları ve kızları yaptı (Yuhanna 1:12-13).

Mesih'in tamamlanmış işine iman ederek, Tanrı'nın mirasçıları ve Mesih'le ortak mirasçılar oluruz.

6. Bize bir miras sözü verildi. Bu miras solmayacak ve göklerde bizim için saklanacaktır (1. Petrus 1:4, 1. Petrus 5:4).

Kurtulduğumuz anda tüm bu lütfun farkında olmayız; ama anlayışımız geliştikçe bu gerçekler bizim için giderek daha değerli hale gelecek ve bu yeni kimliğe odaklandığımızda, ona daha da sadık hale geleceğiz.

O zaman yaşayan iman kurtuluş güvencesi verir.

Bir zamanlar belli bir adam John Wesley'e, kişinin kurtuluşunu kaybedebileceğine inanmanın inananları umutsuzluğa sürükleyebileceğini iddia eden bir mektup yazmıştı. Bu adam Wesley'e şöyle haykırdı: "Eğer öyleyse, o zaman tüm rahatlığima elveda." Buna Wesley'in tutkulu kalbi yanıt verdi:

Benim tesellim, bir inanlının düşebileceği ya da düşemeyeceği yönündeki herhangi bir görüşe ya da dün içimde olmuş olan herhangi bir şeyin hatırlanmasına dayanmıyor; ama bugün olana, Tanrı'nın beni Kendisiyle barıştırmasına dair Mesih'teki mevcut bilgime dayanıyor; şimdi İsa Mesih'in yüzünde Tanrı'nın yüceliğinin ışığını görmeme; kendisi ışıktaki olduğu gibi ışıktaki da yürüyüp, Baba ve Oğul ile paydaşlığa sahip olmama dayanıyor. Tesellim, lütf aracılığıyla Rab İsa Mesih'e inanabilmemdir ve Ruh, benim Ruhumla birlikte Tanrı'nın çocuğu olduğuma tanıklık eder. Bunda ve yalnızca bunda teselli edilmeyi seviyorum, İsa'yı Tanrı'nın sağında görüyorum, başkası için değil, kişisel olarak kendim için ölümsüz bir umuda sahibim, Tanrı'nın sevgisinin kalbime yayıldığını hissediyorum, günah benim için çarmıha gerildi. Benim sevincim şudur; bu dünyada sadelik ve samimiyetle, bedensel bilgelikle değil, Tanrı'nın lütfuyla [hayatımı yaşadığıma] dair vicdanımın tanıklığı. Gidin ve bulabilirseniz daha sağlam bir mutluluk bulun; göğün bu tarafında daha mutlu bir rahatlık var. Bunun dışında başka bir konforla uğraşırsanız, kırık bir kamıştan asaya yaslanırsınız; bu kamış, hem ağırlığınızı taşıyamaz, hem de elinize girip sizi deler.

Wesley'in söylediği şey, gerçek kurtarıcı imanın geçmişte değil, şimdiki zamanda olduğudur. O canlıdır. Kutsal Kitaptaki iman, İsa'ya her gün bakmak ve onun lütfunu günlük olarak deneyimlemek anlamına gelir. Bu imana sahip misiniz?

Kurtuluş Güvencesine Kutsal Ruh'un Sadık Tanıklığı Aracılığıyla Sahibiz

Kutsal Kitaptaki kurtuluş güvencesinin ikinci yapı taşı Kutsal Ruh'un tanıklığıdır.

Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz. Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder (Romalılar 8:15-16; 1. Yuhanna 4:13).

Artık Tanrı'nın oğulları ve kızları olduğumuza dair Kutsal Ruh'un tanıklığı aracılığıyla İncil'deki kurtuluş güvencesine sahip oluruz. Bu, Tanrı tarafından bağışlandığımız ve doğduğumuza dair içsel güven ve ruhsal bilinçtir.

Kutsal Kitaptaki kurtuluş ve evlat edinme kavramı harika bir gerçektir. Yeni Antlaşma zamanlarında kölelik üzücü bir gerçektir. Ancak bize, belirli bir bedelin ödenmesiyle kölelerin kurtarılıp özgür insanlar haline gelebilecekleri söylendi. Bir kölenin özgürlüğünü satın aldıktan sonra, kurtarıcı onu kendi çocuğu olarak evlat edinebilir ve sahip olduğu her şeyin varisi atayabilirdi. Evlat edinme, kurtarıma işlemini tamamlardı.

Kutsal Kitap, İsa Mesih kurtarıcı olarak kabul etmediğimiz sürece hala köle olduğumuzu söylüyor. Günah efendimizdir. Mesih kendi kanını dökerek günahın kurtuluşumuzun bedelini ödedi, günahın bizi köleleştirme gücünü kırdı ve bizi kendi oğulları ve kızları olarak evlat edindi. İman sayesinde artık "Tanrı'nın mirasçısıyız, Mesih'le ortak mirasçısıyız" (Romalılar 8:17). Bu ruhsal işlemin onaylanması, Kutsal Kitap'ta Kutsal Ruh'un şahitliği veya tanıklığı olarak adlandırılmaktadır. Artık Tanrı'nın sevgili bir çocuğu olduğumuza dair içsel bir farkındalıktır (1. Yuhanna 4:13). Tanrı artık bir düşman ya da yabancı değil, giderek daha çok "Abba Baba!" olarak tanıdığımız, en yakın düzeyde ilişki kurduğumuz İshidir (Galatyalılar 4:6).

Tanrı ile yakın bir ilişki, ruhsal oluşumun en önemli yapı taşlarından biridir. Kutsal Ruh'un bu tanıklığından zevk alıyorsunuz musunuz? Tanrı'nın seni yanında ne kadar istediğini hiç fark ettiniz mi? Senin ve benim ona yakın olabilmemiz için Tanrı'nın ödemeye hazır olduğu bedeli anlıyorsunuz musunuz? Tanrı'nın sizi ne kadar çok bereketlemek ve lütfunu üzerinize cömertçe dökmek istediğini biliyor musunuz?

Kurtuluş Güvencesine Hristiyan'ı verimli kılan Tanrı Yolunda Yürüme kanıtı aracılığıyla Sahibiz

Kutsal Kitaptaki kurtuluş güvencesinin üçüncü bileşeni kişiyi verimli kılan Tanrı yolunda yürümektir. Her ne kadar yalnızca iman aracılığıyla lütufla kurtarılsak ve yalnızca iman aracılığıyla lütufla korunsak da, kurtaran iman asla yalnız değildir. Her gerçek inananın, karakterinde ve hayatında açık deliller tespit edebilecektir. Gerçek inananlar imanlarını işleriyle gösterirler:

Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı **iyi işleri yapmak üzere** Mesih İsa'da yaratıldık (Efesliler 2:10).

Ey akılsız adam, **eylem olmadan imanın yararsız** olduğuna kanıt mı istiyorsun? (Yakup 2:20).

İsa, verimli olan bir Hristiyan yaşamının gerçek öğrenciliğin kanıtı olduğunu öğretti (Yuhanna 15:8). Eğer kişinin yaşamı meyve vermesiyle nitelendirilmiyorsa, bu ruhsal ölümün bir işaretidir.

Kurtaran İmanın Meyvesi: 10 Soruluk Pratik Kurtuluş Güvence Testi

Aşağıda, imanımızın gerçekten canlı olup olmadığını ve meyve verip vermediğimizi görmek için kendimizi sınavabileceğimiz on soruluk bir test²² yer almaktadır (2. Korintliler 13:5). Mesih'in tamamlanmış işi kurtuluşun kökü olsa da, bu on soru kurtuluşun meyvesini incelememize yardımcı olur:

(1) Gizlide kalınca ne yaparım?

Kurtarılan insanlar kökten değişmiş gizli bir hayat yaşarlar. Kurtuluş, internette baktıklarınızı ve kimse bakmadığında yaptıklarınızı değiştirir. Gizli hayatınız kökten değişmediyse, değişmemiş olabilirsiniz. Kurtarılmış erkek ya da kadında saf bir kalbe duyulan özlem çoğalır! (Mezmurlar 139:23-24).

(2) Gerçek bir tövbe var mı?

Kurtuluş alçakgönüllü, tövbekar bir yürek yaratır; yalnızca iman ediş anında değil, Tanrı sizi ruhsal olarak hedefi kaçırdığınıza dair her ikna ettiği anda. Üç yılı aşkın bir süredir öğrenci olan Petrus, Rab'bi inkar ettikten sonra üzüntü gözyaşları döktü (Luka 22:62). Pavlus Korintlilere suçlarından dolayı azarladığında, Tanrısal üzüntü onları tövbeye, yani günahtan gayretle dönüp Tanrı'ya koşmaya yöneltti! (1. Korintliler 7:9-11).

(3) İsa için sevgim var mı?

Kurtuluş, İsa için güçlü bir sevgi yaratır. İsa, eğer Tanrı Babanız ise kendisini seveceğinizi söyledi (Yuhanna 8:42). Kimsenin birine, özellikle de Tanrı'ya aşık olup olmadığını merak etmesine gerek yok. Aşk ruhu heyecanlandırıcı şeydir. Sabah uyandıığımızda ve gece yattığımızda düşündüğümüz şey budur. Bizi harekete geçiren şey budur. Bizi feda etmeye istekli kılan şey budur. Bunun için yaşıyoruz.

(4) İnsanları seviyor muyum?

Elçi Yuhanna, insanları çok pratik yollarla (sahip olduklarımızı paylaşmak gibi) ve çarmıh benzeri bir sevgiyle sevmeyen kişinin Tanrı'dan olmadığını yazar (1. Yuhanna 3:10, 16-19).

(5) Tanrı'nın Sözüne itaat ediyor muyum?

Tanrı Sözüne itaat, yeni doğuşun en açık işaretlerinden biridir. İsa, Sözüne itaat ettiğimizde gerçekten öğrencileri olduğumuzu söyledi (Yuhanna 8:31). Ve şöyle dedi: "Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir" (Matta 7:21). Tanrı'nın Sözü yaşamınız üzerinde yetki sahibi mi? Yoksa onu görmezden gelmek sizin için kolay mı?

²² Pastör Tim Conway'in bir mesajından uyarlanmıştır: "Am I Saved? 10 Tests of Assurance - Tim Conway" <https://www.youtube.com/> bağlantısından 18 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

(6) Aklım nerede?

Kurtuluş kişinin düşünce yaşamında bir değişiklik yaratır. Romalılar'da Pavlus, günahlı benliğe göre yaşayanların (Hristiyan olmayanlar), akıllarını günahlı benliğe ait şeyler üzerinde yoğunlaştırdıklarını söylüyor. Bu ölümdür! Ancak Kutsal Ruh'a göre yaşayanlar (gerçek Hristiyanlar) zihinlerini Ruh'un meselelerine odaklarlar. Bu yaşam ve barıştır. (Romalılar 8:5-6) Kendinizi giderek daha fazla Tanrı'yı, kutsal yazıları ve göksel şeyleri düşünürken mi buluyorsunuz? Ruhla dolu bir düşünce yaşamı bir disiplindir ama aynı zamanda yeni bir doğanın da sonucudur.

(7) Putlarım yok ediliyor mu?

Tanrı, Hezekiel peygamber aracılığıyla günahkarların üzerine temiz su serpeceğini, onları tüm pisliklerden ve putlardan arındıracağını, onlara yeni bir yürek ve yeni bir ruh vereceğini, taş kalplerini yumuşak bir yürekle değiştireceğini ve Ruh'u içlerine koyacağını vaat etti öyle ki onlar, O'nun sözünü tutabilsinler (Hezekiel 36:25-27). Tanrı bunu sizin hayatınızda yaptı mı?

Hayatında hala bunu yapmakta mı? Tanrı sizin sevginizi ve şefkatinizi kıskanıyor; ve eğer onun çocuğusanız, o sevgi için kendisiyle yarışan her şeyi yok eder.

“Meşe fidanı nasıl meşe ise, bebek Hristiyan da Hristiyandır. Ama bir böğürtlen çalısına meşe ağacı demek ne kadar gülünçse, Hristiyanlığın hiçbir özelliğini taşımayan bir adama da Hristiyan demek de saçmadır.”

- Bilinmeyen

(8) Ben yeni bir yaratık mıyım?

Başkaları bende değişiklik görüyor mu? Hristiyan olmak ruhsal ölümden ruhsal yaşama geçiştir. Hiç kimse haberi olmadan ölümden dirilmez! Başkaları Tanrı'nın lütfunun sizde yarattığı değişikliği fark etmedikçe ölümden dirilmemişsinizdir.

(9) Mesih'e güveniyor muyum?

Mesih'e kökten güvenen bir yürek, kurtuluşun güçlü bir kanıtıdır. Gerçek inanlılar Mesih'e yalnızca sonsuz kurtuluş için değil, yiyecek ve giyecek gibi günlük yaşamları için de güvenirler (Matta 6:25). Başkaları sizi yanlış anlasa ve yanlış tanıtırsa bile kendinizi güvenli bölgeden çıkıp suyun üzerinde İsa'ya doğru yürümeye istekli buluyor musunuz? Ona güveniyor musunuz? Verdiğiniz kararlar kime güvendiğinizi gösterir: paraya, kolunuza ya da Mesih'e (1. Timoteos 6:17). Eğer imanlıysanız, o zaman mali durumunuz, aileniz, sağlığınız, işiniz ve inanmayanların aptalca saydığı diğer birçok şeyle ilgili kararlar veriyorsunuzdur (1. Korintliler 1:27).

(10) İnsanları yeni bir gözle mi görüyorum?

Gerçek inananlar insanları farklı şekilde göreceklerdir. Pavlus, bundan sonra insanları artık bedenlerine göre (toplumsal veya ekonomik durumlarına göre) değil, ruhsal durumlarına göre, Tanrı'nın sevdiği ve Mesih'in uğruna ölüp dirildiği kişiler olarak göreceğimizi söyledi (2. Korintliler 5:14). Tıpkı artık Mesih'i sıradan bir insan olarak görmediğimiz gibi, iman

kardeşlerimizin de kim olduklarını, yani Tanrı ile barışmış yeni yaratılış olduklarını görüyoruz. İnsanları eskisinden farklı şekilde mi görüyorsunuz?

Bir An Düşünmek için Duraklayın

İşte dikkate alınması gereken bazı ruhsal oluşum soruları:

- Şu anda, Mesih'in tamamlanmış işine güveniyor musunuz? Umudunuz, yalnızca onun kendini kurban etmesine mi dayanıyor?
- Kendinizi Tanrı'nın gözünde kabul edilebilir kılmak için çabalarınıza ve doğruluğunuza güvendiğiniz için tövbe etmeniz gerekiyor mu? Kendi performansınıza?
- Güvenilmez duygularınızın veya başarısızlığınızı fark etmenizin Müjdeye olan güveninizi çalmasına izin verdiniz mi?
- Tanrı'nın çocuğu olduğunuza dair Kutsal Ruh'un içsel tanıklığından memnun musunuz?
- Tanrı ile ilişkinizin ayrıcalıkları ve sorumlulukları hakkında giderek daha fazla şey öğreniyor musunuz?
- Hayatınızda kurtaran imanın meyvesini görüyor musunuz? Eğer bir mahkemede Hristiyan olmakla suçlansaydınız, sizi mahkûm etmek için yeterli delil olur muydu?

Belki de şu an Tanrı'nın önünde eğilmeniz için iyi bir zamandır. İmanınız yoksa, inanın ve sevindirici haberi kabul edin. Rab'den Mesih'e tamamen güvenmenize yardım etmesini isteyin. Eğer inançsızlığın ve günahın farkına vardıysanız, tövbe edin ve Rabden lütuf ve merhamet isteyin. Tanrı kibirlilere karşıdır ama alçakgönüllülere lütfeder (Yakup 4:6).

Ders 3 Ödevler

- (1) Bu hafta Kurtuluş Güvence Testini gözden geçirin ve testi bir sonraki ders toplantısından önce Hristiyan olduğunu iddia eden en az üç kişiye uygulayın. Gelecek haftanın dersinde testlerin sonuçları hakkında konuşmaya hazır olun.
- (2) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (3) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu derse gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (4) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (6) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (7) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 3 Test

- (1) Kurtuluş Güvence Testini tekrar yapın.
- (2) Bu derste tartışılan kurtuluş güvencesinin üç yapı taşı nelerdir?
- (3) Kurtaran İmanın altı sonucu nelerdir?
- (4) Gerçek kurtuluşun meyvelerinden bazılarını sayın.

Ders 4

Tanrıyı Tanıma Aracılığıyla Ruhsal Oluşum

Ders 3 Gözden geçirme

Sınıf liderine not: Ders 3'ün ana noktalarını tartışın. Öğrencilere Ders 3'ten paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun. Ayrıca Ders 2'de tartışılan ruhsal oluşum yolculuğunun üç yönünü de gözden geçirin.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Tanrı'nın kim olduğunu keşfetmek için nereye bakması gerektiğini bilir.
- (2) Tanrı'nın kendisini açıklarken kullandığı üç önemli yolu anlar.
- (3) Tanrı'yı tanımanın ruhsal oluşum açısından ne kadar önemli olduğunu anlar.
- (4) Tanrı'nın bazı temel niteliklerini ifade edebilir.
- (5) İsa'nın Tanrı'nın doğasını nasıl mükemmel bir şekilde ortaya koyduğunu anlar.

Hayattan Anlık Görüntüler

İnsan, Bahçedeki günahından bu yana, Tanrı hakkında en kötü şeye inanmaya ayarlanmıştır. Ancak güvenmediğimiz bir Tanrı'yı asla sevmeye veya taklit etmeye istekli olamayız. Bazı samimi imanlılar, başkalarının İsa'da gördüğü güzellikleri göremedikleri için Mesih benzeyişinin peşinden gitmekte zorluk çekerler.

Felaket Kurbanları

Bir ulus doğal afetler, terör eylemleri veya yaygın hastalıklarla karşılaştığında, bazı ruhani liderler bunların Tanrı'nın gazabının ve hükmünün yansımaları olduğunu iddia eder. Pek çok Hristiyan, özellikle birçok inanlının da inanmayanlarla birlikte acı çekmesi nedeniyle, bu Tanrı görüşünü anlamakta zorluk çekmektedir.

İncil Okulu Öğrencileri

Birkaç İncil okulu öğrencisi, haftalık olarak üniversite başkanlarıyla birlikte İsa'nın öğrencisi olmayı öğrenmek üzere küçük bir grupta buluşuyorlardı. Buluştukları akşamların birinde, başkanları ve akıl hocaları öğrencilere şu soruyu sordu: "Eğer İsa şu anda kapıdan içeri girip doğrudan size baksaydı, sizce onun yüzündeki ifade ne olurdu?" Öğrenciler bu soru karşısında şaşırırsalar da bu soru düşünmelerine neden oldu. İçlerinden birkaçı İsa'nın onlara hayal kırıklığıyla bakacağına inanıyordu. Onun ifadesi "Daha iyisini yapabilirsiniz" olacaktı. En az bir öğrenci İsa'nın kızgın görüneceğine inanıyordu. Genç bir kadın ağlamaya başladı ve o kadar duygulandı ki cevap veremedi. Sadece bir öğrenci İsa'nın kapıdan içeri girdiğinde gülümseyeceğine inanıyordu!

Genç Bir Eş ve Anne

Yeni bir Hristiyan olan Trisha'ya yerleşik ve tatmin edici bir Hristiyan yaşamı için eğitim vermeye ve mentorluk yapmaya çalışmak kolay olmayacaktı. Tacizci, parçalanmış bir evde ve çok az olumlu olan bir rol modeliyle büyümüştü. Ergenlik çağının sonlarında, kendisini aileden biri gibi hissettiren ama aynı zamanda son derece çarpık, lütufkar olmayan bir Hristiyan biçimiyle beynini yıkayan, Hristiyan olduğunu iddia eden bir grupta temasa geçmişti.

Bu etki altında Trisha hiçbir zaman kendini toparlayabileceğini hissetmedi. Kurtuluşun sevincini yaşamak yerine sürekli şüphe, umutsuzluk ve utançla mücadele etti. Ruhsal açıdan kafası çok karıştı. İncil'in temel öğretilerini kilisesinin temel olmayan öğretilerinden nasıl ayıracağını bilmiyordu. Artık baskıya dayanamayınca Trisha o kiliseden ayrıldı ve benim pastörlük yaptığım kiliseye gelmeye başladı. Bir Pazar günü çok yorgun ve umutsuz bir sesle ayağa kalktı ve tanıklığını verdi ve tanıklığını şu çok üzücü ama açıklayıcı ifadeyle tamamladı: "Kurtulmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum!" Trisha'ya göre Tanrı çok talepkardı; Ona hizmet etmek bir yükü ve Onu memnun etmek imkansızdı.

Trisha'ya müjdenin gerçeği ve Tanrı'nın lütfu öğretisi konusunda öğretmeye çalıştığım da bana şüpheyle bakıyor gibiydi. Sanırım ilk kilise ailesinin onu uyardığı dünyevi pastörlerden biri olup olmadığını merak ediyordu. Belki de ona Hristiyan yaşamının ucuz bir versiyonunu sunuyordum. Belki Hristiyan olmanın gerçekten zor olması gerekiyordu ve ben sadece bunu kolaylaştırmaya çalışıyordum!

Acı Çeken İnanan

Asya'nın küçük bir köyünde tanıştığım çok fakir bir çiftçinin karısı, aniden vücudunun her yerinde gizemli yaralar görmeye başladı. Haftalarca tarif edilemez acılar çekti. Doktorunun önerdiği ilaçların hiçbiri etkili olmadı. Bir gün, bir zenginlik müjdecisi köyünün yakınında bir Hristiyan inancı üzerine toplantı düzenledi ve ailesi onu onunla buluşmaya götürdü. Hastalık ve ıstırap günahın sonucu olduğundan, fiziksel olarak iyileşmenin her zaman Tanrı'nın isteği olduğunu ilan etti. Fiziksel iyileşmeyi, her inanlının hak ettiği bereket olarak iddia edebileceğini, hatta talep edebileceği bir miras olarak vaaz etti! Yeterli imana sahip olanların ondalık vereceklerini ve anında iyileşeceğini vaaz etti. Bu zavallı kadın, çaresizlik içinde elinden geleni verdi ve şifaya yürekten inandı ve hararetle dua etti. İyileşmemişti. Neden? Bilmiyordu. Belki de Tanrının gözünde değerli değildi. İnanıcı yaralanmıştı. Tanrı tarafından terk edilmiş hissediyordu.

Yaşlı Bir Hristiyan

Tanrı hakkındaki düşünceleri yüzünden işkence çeken yaşlı bir Hristiyan tanıyorum. Başına gelen kötü şeylerin, Tanrı'nın, tüm içsel dürtülerine uymadığı için verdiği cezanın bir sonucu olduğuna inanıyor. Bir keresinde Tanrı'nın ona belli bir uyanış toplantısına katılmasını söylediğini hissetmişti; ancak kendisi ve kocası kendilerini iyi hissetmedikleri için gitmemeyi

seçmişler. Birkaç gün sonra düşüp kolunu kırdığında, bunun Tanrı'nın "itaatsizliği" nedeniyle verdiği ceza olduğundan emindi. Bu değerli hanımefendi büyük bir kaygıyla yaşıyor.

Asya'da Bir Çiftçi

Geçenlerde bana, Filipinler'de öfkelerini ve kafa karışıklığını kilise ailesine itiraf eden Hristiyan bir çiftçiden bahsedildi. "Anlamıyorum!" diye bağırdı. "Neden benim soğan mahsulüm hastalıklı ve az iken, Hristiyan olmayan komşumunki sağlıklı ve bereketli? Tanrı adaletsiz görünüyor! Ben Hristiyan olduğum için Tanrı'nın benim soğanlarımı komşumun soğanlarından daha çok bereketlendirmesi gerekmez mi?"

Meksika'da Bir Grup Genç

Meksika'da bir grup gencin kilise arazisinde spor yapması yasaklandı. "Burası kutsal toprak!" Onlara zaman zaman şöyle ders veriliyor: "Ve eğer spor yapmak zorundaysanız, bunu Tanrı'nın evinden uzakta yapmalısınız!" Bu cemaatin liderlerinin ve gençlerinin ruhanilik konusunda kafası karışık. Bu yerel kilisede büyüyen gençlerin çoğu Tanrı'dan uzaklaşıyor.

► Bu hikayelerdeki bireyler Tanrı hakkında neye inanıyor gibi görünüyor? Tanrı hakkındaki görüşleri hayatlarını nasıl şekillendiriyor?

Tanrı Hakkında Neye İnanığımız Önemlidir

Ruhsal oluşumumuza en büyük etki, şüphesiz Tanrı'ya bakış açımızdan gelir. Tanrı hakkındaki görüşünüz şu andaki hayatınızı büyük ölçüde etkiler. Kendinize bakış açınızı etkiler. Başkalarıyla olan ilişkilerinizi etkiler. Bu, Tanrı ile olan ilişkinizi etkiler. A.W. Tozer'in bu sözlerini dikkatlice okuyun:

Hiçbir şey ruhu düşük veya değersiz bir Tanrı anlayışından daha fazla kıramaz ve deforme edemez. Ferisiler gibi bazı mezhepler, Tanrı'nın acımasız ve sert olduğunu savunurken, oldukça yüksek düzeyde bir dışsal ahlaki korumayı başardılar; ama doğrulukları yalnızca görünüşteydi... Ferisilerin Tanrısı, birlikte yaşanması kolay bir Tanrı değildi, bu yüzden onun dini acımasız, katı ve sevgisiz hale geldi....

Tanrı ile yaşamının kolay olduğunu öğrenebilseydik ne kadar iyi olurdu. Özümüzü hatırlıyor ve toz olduğumuzu biliyor. Bazen bizi cezalandırabilir, bu doğru, ama bunu bile bir gülümsemeyle yapar; kusurlu ama gelecek vaadeden, her geçen gün o kimin çocuğuyorsa ona daha çok benzeyen oğluyla mutlulukla dolup taşan bir Babanın gururlu, şefkatli gülümsemesi.²³

Tanrı hakkında neye inandığımız önemlidir.

²³ A. W. Tozer, "God is the Most Winsome of All Beings" *Renewed Day by Day'de (Volume 1)*.

<https://dailytozer.wordpress.com/2012/09/01/god-is-the-most-winsome-of-all-beings> bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

- Eyüp'ün arkadaşları, Tanrı'nın her zaman doğruları refaha kavuşturduğunu ve suçluları cezalandırdığını düşünüyorlardı, bu yüzden acı çeken arkadaşlarını kötü olarak yargılayıp kınadılar (Eyüp 22:4-5 ve Eyüp 36:11-12).
- Kral Saul, Tanrı'nın itaattinden çok fedakarlıklarından etkileneceğini düşündü ve bu nedenle krallığını kaybetti (1. Samuel 15:15, 22-23).
- Kral Davut, Tanrı'nın yasalarının yalnızca öneri olduğunu düşünüyordu, bu yüzden Tanrı Uzza'yı öldürdüğü için kızdı (1. Tarihler 13:7-11).
- Ferisiler, Tanrı'nın önündeki kutsallığı *daha fazlasını* yaparak elde edilebileceklerini düşündüler, bu yüzden *daha* muhafazakar ve *daha* fedakar, aynı zamanda ruhsal açıdan daha gururlu ve istismarcı oldular (Matta 23).
- İsa'nın zamanındaki sıradan insanlar, kişisel veya ailesel günah nedeniyle felaket ve hastalığın her zaman Tanrı'nın laneti olduğuna inanıyorlardı, bu nedenle doğum kusurlarını ve yıkılan kulelerin altında ezilip ölenlerin suçunu kurbanların üzerine atıyorlardı (Yuhanna 9:3; Luka 13:2, 5).
- Öğrenciler bile İsa'nın mezhepçi olduğuna inandılar ve bu nedenle kendi takımlarının parçası olmayan dindar hizmetçileri kınadılar (Markos 9:38).

Tanrı hakkında neye inandığımız gerçekten önemli!

Büyük Fikir

Bu derste yanıtlamaya yardımcı olmak istediğimiz soru şudur: Tanrı hakkında sağlıklı bir görüş geliştirmeye nasıl başlayabiliriz? Tanrı'yı daha net duyacak kulakları ve O'nu daha net gören gözleri nasıl geliştirebiliriz?

Tanrı sonsuza dek aynıdır, ancak görüşümüz bulutlar tarafından bulanıklaşmıştır: gelenek bulutları, yanlış anlama bulutları, günah bulutları, gurur bulutları ve bazen de ruhsal taciz bulutları. Tanrı görüşümüzü ailelerimizden, kilisemizden ve çevremizdeki kültürden aldığımız bilgiler aracılığıyla geliştirdik. Elbette öğrendiklerimizin hepsi yanlış değildir ama bir kısmı yanlış. Yani her yaşamda Tanrı'nın görünüşü bir şekilde belirsizleştirilmiştir. Ruhlarımızın düşmanı bunu yaptı. Ruhsal oluşum, Tanrı'nın gerçek yüzünü gizleyen her şeyin ortadan kaldırılmasına yardımcı olabilir.

Ben çocukken ailem bir süre güzel Washington eyaletinde yaşadı. O günlerle ilgili en sevdiğim anılardan biri, zirvesi açık bir günde muhtemelen yüz mil öteden görülebilen, 4.392 metrelik görkemli bir dağ olan Rainier Dağı'nı ziyaret etmemizdir!

Bir gün babam ailemizi Rainier Dağı'nın eteklerindeki tepelerden geçerek üsse götürmüştü, bulutlar nedeniyle zirveyi bütün gün göremediğimiz için hayal kırıklığına uğramıştık. Kahverengi vagonumuzun arka koltuğundaki pencereden, bir an olsun zirveyi görebilmeyi umarak özlemlerle baktığımızı hatırlıyorum, birdenbire bulutlar aralandı ve işte oradaydı! Tarif

edilemeyecek kadar muhteşemdi! İki kilometre yukarımızda, mavi gökyüzünde asılı duran o dağ zirvesinin müthiş görüntüsünü bugün bile anlatacak kelime bulamıyorum.

Bulutların kaybolduğu ve Tanrı'nın görüldüğü an inanılının hayatındaki harika bir gündür; Tanrı, İsa'da en mükemmel ve en güzel şekilde açığa çıkmıştır!

Bu derste, daha net ve daha sağlıklı bir Tanrı görüşünün çeşitli yollarla oluşturulacağını öğreneceğiz:

- 1. Özellikle yaratıcı işlerinde ve Kutsal Yazılar'da Tanrı'nın kendisini nasıl açıkladığı üzerinde derin düşünerek.** Zihnimizi sürekli olarak gerçeğe doldurmadıkça, zihnimizi Tanrı'nın yanlış imajlarından arındırma çabası boşunadır. Bulutları uzaklaştıran, hakikatin taze rüzgarlarıdır.
- 2. Tanrı'nın kendisini insana tam olarak açıklaması olan İsa'ya bakarak.** Tanrı'yı İsa'nın kişiliğinde, öğretisinde ve kurtarıcı işinde görmek üzere kendimizi eğiteceğiz. Tanrı'yı İsa'nın yüzünde görmenin, iyi biçimlendirilmiş bir Tanrı görüşü için hayati önem taşıdığını öğreneceğiz.
- 3. Tanrı'yı kişisel olarak deneyimleyerek.** Tanrı'nın, biz onunla birlikte yürüdükçe, çoğunlukla güzelliğini giderek daha fazla açıkladığını öğreneceğiz. Tarih boyunca Tanrı, kendisi hakkındaki gerçeği ilişki bağlamında açıklamayı seçmiştir.

Daha sonra her gün her düşüncüyü esir etmeyi ve Onun kendisi hakkında açıkladığı gerçeğe itaat ettirmeyi öğreneceğiz.

Tanrı'nın Kendisiyle İlgili Vahiye

Tanrı'nın kendisini insana açıklamasının birçok yolu vardır. Tanrı, hem yarattığı hem de sürdürdüğü dünyanın güzellikleri ve harikalarıyla her gün kendini ortaya koyar. Gökler Onun görkemini ve ellerinin eserini ilan eder (Mezmurlar 19:1). Dünyanın büyüleyici yaratık çeşitliliği, görkemli dağları ve akan pınarları, kaynayan okyanusları ve bereketli bitki örtüsü, karmaşık tasarımı ve büyüleyici gizemlerinin tümü O'nun bilgeliği (Mezmurlar 104:24)²⁴, gücü ve tanrısal doğası hakkında bir şeyler söyler (Romalıları 1: 20). Yarattığı dünya İsa'nın zihnini meşgul etmişti ve öğretisinde sürekli olarak buna değinmişti (örnek olarak Matta 6:26-29). Ancak bu derste öncelikle Tanrı'nın daha mükemmel tasfirine odaklanacağız.

Tanrı Kendisini Kutsal Yazılarda Nitelikleriyle Açıklar

Tanrı'nın Kendisini açıklamak için seçtiği yolları incelemek bizim için önemlidir. Örnek olarak aşağıdaki bölümü ele alalım:

Musa'nın önünden geçerek, "Ben RAB'bim" dedi, "RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı" (Mısır'dan Çıkış 34:6).

²⁴ Bu bölüm, Tanrı'nın dünyayı hem yaratan hem de sürdüren olduğunu güzel bir şekilde tasvir etmektedir.

Bu bölüm, tüm kutsal metinlerdeki Tanrı'nın muhteşem niteliklerine bir göz atmak için en iyi yerlerden biridir. Bu bölümde, Tanrı'nın dostu Musa (Mısır'dan Çıkış 33:11), Tanrı'nın yüceliğini görmek istedi! Bu cesur bir istek. Tanrı şöyle cevap verdi:

RAB, "Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim" diye karşılık verdi, "Adımı, RAB adını senin önünde duyuracağım. Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdığım acıyacağım. Ancak, yüzümü görmene izin veremem. Çünkü yüzümü gören yaşayamaz.".....Görkemim oradan geçerken seni kayanın kovuğuna sokup geçinceye kadar elimle örteceğim" (Mısır'dan Çıkış 33:19, 22).

Her ne kadar o gün Musa'ya Tanrı tüm görkemini - yüzünü - değil de yalnızca sırtını göstermiş olsa da (Mısır'dan Çıkış 33:23) Tanrı'nın vahyi o kadar kutsal, güzel ve etkileyiciydi ki Musa'nın "yere kapanıp tapınmasına" neden oldu. Tanrı'nın bu vizyonu Musa'nın kaçmasına neden olmak yerine, Tanrı'dan halkıyla birlikte gitmesi, " suçlarımızı, günahlarımızı bağışlaması" ve "bizi kendi mirasın olarak benimsemesi" için yalvarmasına neden oldu (Mısır'dan Çıkış 34:9). Musa *bu* Tanrıya ait olmak istiyordu!

► Tanrı'nın Sina Dağı'nda Musa'ya vahyettiği aşağıdaki sıfatlarını dua ederek düşünürken kendinize şu soruyu sorun: Musa, benim aklımda ve kalbimde bildiğim Tanrı'yı gördü mü?

(1) RAB – *Yahveh*

Musa, Tanrı'nın "RAB, RAB Tanrı" olduğunu öğrendi. RAB büyük harflerle yazıldığında, İsrail'in Tanrısı Yahve'nin özel adını belirtir. Yahveh, mirasını seven, sağlayan, savunan ve disipline eden Tanrı'dır.

(2) Şefkatli veya Merhametli

Yahveh şefkatli bir Tanrıdır; bu, insanlarla gerçekten ilgilendiği ve onlara karşı şefkatli ve merhametli bir tutum sergilediği anlamına gelir.

(3) Lütufkar

Yahveh kendisini "lütufkar" olarak adlandırdı, bu onun hak etmeyen insanlar için şeyler yaptığını ve insanlara gerçekten nazik bir iyilik yapmada beklenenin ötesine geçtiğini ifade eder.

(4) Geç öfkelenen

Yahveh kendisini "geç öfkelenen" biri olarak tanımladı; bu, onun ahlaki başarısızlıklar da dahil olmak üzere, insanların tatmin edici olmayan davranışlarına ve başarısızlıklarına karşı sabırlı olduğu anlamına gelir. *Yahweh* ikinci şansın Tanrısıdır!

(5) Sevgi

Yahveh kendisinin sevgide büyük olduğunu ilan etti. İbranice *hesed* kelimesi İncil'de Tanrı'ya atfen 175 kez geçmektedir. Bu Onun hak edilmemiş, sarsılmaz sevgisinden ve nezaketinden bahsetmektedir. Bu, bir antlaşma ilişkisindeki bir üyenin diğerine şefkatli, ölümsüz, sevgi

dolu bağıllığından söz eden bir kelimedir. İnsanlar Tanrı'yla ilişkilerinde ne kadar güvenilmez olursa olsunlar, O'nun her durumda ve her zaman vaatlerine tamamen sadık kalacağına güvenilebilir!

(6) Gerçek

Yahveh kendisini "gerçeklikte bol" olarak tanımladı; bu, söylediği her şeyin doğru, güvenilir olduğu ve yaşam ve ölüm meseleleri, hatta sonsuz yaşam ve ölüm meseleleri konusunda bile Ona güvenilebileceği anlamına geliyordu.²⁵

► Tanrı'nın bu nitelikleri üzerinde meditasyon yapmak için biraz zaman ayırın ve bu resmin, aklınızdaki Tanrı'ya benzeyip benzemediğini kendinize sorun. Tanrı size de Musa'ya görüldüğü kadar harika görünüyor mu?

İsa, Tanrı'nın Kendisiyle İlgili Tam Vahiyi

İsa Tanrı'nın Yüceliğidir

► Yuhanna 1:14-18'i dikkatle okuyun.

Bu metinde Yuhanna bize Musa'nın göremediği ve görmesine izin verilmeyen Tanrı'nın yüceliğini İsa'nın vahyinde gördüğümüzü anlatmaktadır:

Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük. Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık.Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı (Yuhanna 1:1, 14, 16, 18).

Bu ayetlerde Yuhanna, İsa'nın Tanrı'nın yüceliğinin tam açıklanışı olduğu ve "Baba'nın koynunda" olan, yani Baba ile birleşmiş olan ve Baba'yı yakından tanıyan İsa olduğu Babayı bize tanıtmak için dünyamıza geldiği; sadece onun hakkında bilgi sahibi olmamız için değil, aynı zamanda onu yakından tanıyabilmemiz için de geldiği şeklindeki şaşırtıcı gerçeği öğretmektedir.

Baba ismi müjde yazarları tarafından daha mükemmel bir şekilde anlatılmaktadır. Yeni Antlaşma, Mesih'e iman yoluyla Tanrı'nın Babamız haline geldiğini açıklar; Tanrı için kullanılan bu isim Eski Antlaşmada yalnızca 15 kez, ancak Yeni Antlaşmada 245 kez kullanılan adıdır! Tanrı'nın bir adı olarak, Tanrı'nın sevgi dolu ilgisini, tedarikini, disiplinini ve duada Tanrı'ya hitap etme şeklimizi vurgular. İsa aracılığıyla Baba Tanrı ile paydaşlığa getirildik!²⁶

²⁵ D. K. Stuart, *Exodus (Volume 2)*, (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 2006), 715–716

²⁶ Matta 7:11; Yakup 1:7; İbraniler 12:5-11; Yuhanna 15:6, Yuhanna 16:23; Romalılar 8:14-17; Galatyalılar 4:4-7; Efesliler 2:18, Efesliler 3:15; 1. Selanikliler 3:11

İsa'da, Tanrı isimlerinden ve niteliklerinden daha fazlasını verdi. Bize kendisini verdi! Bize gözlerimizle görebileceğimiz, kulaklarımızla duyabileceğimiz ve ellerimizle dokunabileceğimizi verdi (1. Yuhanna 1:1).

İsa Tanrı'nın Doğasını Açıkça Görünür Hale Getiriyor

Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, **İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini** tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı (2. Korintliler 4:6).

► Sizce "İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini" ifadesi ne anlama geliyor?

Bu ayetin anlamı, Tanrının her gerçek inananın kalbini, İsa'da Tanrının her sıfatını, her mükemmelliğini görmesi için aydınlattığıdır. Üçlü birliğin görkemi İsa'da et ve kan olarak görülüyor.

Tanrı'nın İsa'da tam olarak açıklandığı anlayışı, onu tam olarak kavradığımızda yaşamlarımızda ruhsal açıdan en biçimlendiren etki olacaktır. Neden? Çünkü Tanrı ve O'nun yolları hakkında kafa karışıklığı yaşadığımız zamanlarda yanıtlar için İsa'nın yaşamına ve öğretisine başvurmayı öğreneceğiz.

Tanrı'nın tam açıklaması onun yaratılışında, isimlerinde veya niteliklerinde değildir. Bunlar harika ve gerçek açıklamalardır. Fakat **Tanrı'nın en eksiksiz açıklanışı Rab İsa Mesih'in kişiliğindedir**. Bu muhteşem gerçeği gerçekten kavrayıp kabul edenler özgürlük, şifa ve bütünlük yoluna girerler.

Tanrı olan her şey, İsa'dır. Tanrı'nın her sıfatı aynı zamanda İsa'nın da bir sıfatıdır. Tanrı'nın her adı İsa'nın adıdır. İsa kim olursa olsun, Tanrı odur. Bu nedenle, zihnimde Tanrı'nın Sözü'nde öğretildiği şekliyle Rab İsa Mesih'in kişiliği, kurtarıcı işi ve öğretisiyle tutarlı olmayan herhangi bir Tanrı kavramı sahte bir Tanrı'dır.

Eski Antlaşmanın Tanrısı ile Yeni Antlaşmanın Tanrısı aynıdır. Ama yalnızca vucud bulmada, yalnızca müjdede Tanrı açıkça anlaşılabilir.

İsa Tanrı'nın kutsal sevgi olduğunu, iyi, sabırlı, güvenilir, cömert, sadık, kutsal, adil ve çok daha fazlası olduğunu açıkladı.

► Hayatınızdaki biçimlendirici etkileri düşünmek için birkaç dakikanızı ayırın. Ailenizin, kilisenizin ve kültürünüzün Tanrı anlayışınızı nasıl şekillendirdiğini düşünüyorsunuz? Veya Kendinizin? Ailemin veya kilisemin Tanrı hakkında öğrettiği, İsa'nın yaşamı ve öğretisiyle tutarlı olmayan şeyler var mı?

İsa Tanrı'nın Tercümanıdır

Yurt dışına seyahat ettiğimde sıklıkla bir tercümana ihtiyaç duyarım. Neden? Diğer diller anlamlı gelmediğinden değil, bana anlamlı gelmediğinden! Beynim çeşitli sesleri ve ifadeleri nasıl yorumlayacağını öğrenemedi, bu yüzden onları anlayan birinin benim için yorumlamasına ihtiyacım var. En iyi tercümanların yalnızca benim dilimi ve kültürümü

anlamakla kalmayıp, aynı zamanda anlamak istediğim kültür ve dile özgü insanları da anlayanlar olduğunu keşfettim. Anadili konuşanlar kendi kültürlerini yabancıların anlayamadığı şekillerde anlayabilir ve yorumlayabilir. Aynı şekilde, Tanrı'nın peygamberleri, rahipleri ve şairleri de Tanrı'nın doğasını, yollarını ve iradesini açıklamak için ilahi ilham aldılar. Elllerinden gelenin en iyisini yaptılar. Ancak yalnızca Tanrı, Tanrı'yı tam olarak ortaya çıkarabilir ve açıklayabilir; cennetin yerlisi, Tanrı-insan İsa bu yüzden geldi. Tanrı nihayet onda ve onun aracılığıyla etten ve kemikten duyulabiliyor, görülebiliyor ve dokunulabiliyordu. Günahkâr insan yalnızca O'nun aracılığıyla Tanrı'yla barışabilir.

Kişisel Bir Yolculuk

"Mesih'teki ruhsal oluşum süreci, yıkıcı imge ve fikirlerin, bizzat İsa'nın zihnini dolduran imge ve fikirlerle aşamalı olarak değiştirilmesi sürecidir."²⁷

Harika, tanrısal bir yetiştirilme tarzına sahip olduğum için çok şanslıyım. Çocukluğum, beni seven, bana Tanrı'nın Sözü'nü öğreten ve uygulamam gereken harika örnekler veren ailem de dahil olmak üzere gerçekten iyi, Tanrı'ya bağlı azizlerle doluydu. Ne yazık ki, gençliğimde birkaç vaiz ve öğretmenin çarpıtılmış bir müjde öğrettiğini duydum. Mesajları kafa karışıklığına, dengeli ve kutsal kitabî öğretmenlere karşı güvensizliğe ve bir dereceye kadar ruhsal güvensizliğe (hatta bazı yanlış suçluluk ve utanç mücadelelerine) yol açtı.

Tanrı ile ilk kez yürüdüğüm dönemi hatırlıyorum: "Baba, tüm bu seslere ve görüşlere anlam veremiyorum! Benim kilisem bir şeyi öğretiyor, diğer kiliseler ise başka bir şeyi öğretiyor. Bir Kutsal Kitap öğretmeni bir şey söylüyor, başka bir öğretmen ise onunla çelişiyor gibi görünüyor. Kiminki doğru, Tanrım? Doğruyu bilmek istiyorum!"

Cevap aradığım bu dönemde, Tanrı'nın Oğlunu dünyaya göndermesinin başlıca nedenlerinden birinin, Tanrı hakkındaki kafa karışıklığımı gidermek olduğunu yavaş yavaş anlamaya başladım. Çocukluğumdan beri bana İsa'nın Tanrı olduğu öğretilmişti, ancak İsa'nın Tanrı'nın nasıl olduğunu tam olarak açıklamak için geldiğini tam olarak anlamamıştım. Kutsal Ruh kalbimdeki bazı bölümleri hayata döndürmeye başladı; aşağıdaki gibi bölümler:

- "**Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür.** Sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun?" (Yuhanna 14:9).
- "**Görünmez Tanrı'nın görünümü,** bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur" (Kolosaliler 1:15).
- "Çünkü Tanrı **bütün doluluğunun O'nda bulunmasını** uygun gördü" (Kolosaliler 1:19).

²⁷ Dallas Willard, James Bryan Smith'ten alıntılanmıştır, *The Good and Beautiful God* (Downers Grove: InterVarsity Press, 2009), 75

Sonunda, İsa'nın gerçekten Tanrı olduğu, Tanrı'nın tam ve nihai vahiyi olduğu ve Tanrı'yı ve O'nun yollarını anlamama yardım etmesi konusunda ona güvенеbileceğim fikrine kapılmaya başladım. Artık Tanrı'nın kendisini Kutsal Kitap tarihi boyunca aşamalı olarak açığa vurduğunu, ancak İsa'da Tanrı'nın etten ve kandan tam ve mükemmel bir şekilde açıklanmış olduğunu ve hala öyle olduğunu anlamaya başladım (İbraniler 1:1-3).

Tüm Eski Antlaşma tarihi boyunca Tanrı'nın insanlığa kendisi ve özellikle de kurtarıcı sevgisi hakkında bilgi verdiğini anladım. Dünyanın yaratılışı aracılığıyla konuştu; Cennet Bahçesi aracılığıyla; Adem ve Havva'yla birlikte o bahçede akşam yürüyüşleri boyunca; düştükten sonra bile bir Kurtarıcı'nın vaadi aracılığıyla; Tanrı'nın örtü olarak yaptığı deriden tunikler aracılığıyla; Nuh'un gemisindeki tek kapıyla; İbrahim ve onun soyundan gelenlerle yaptığı antlaşma aracılığıyla; seçilmiş halkının Kızıldeniz'den geçip kölelikten kurtarılması yoluyla; Sina Dağı'ndaki müthiş varlığıyla; kutsal yasası aracılığıyla; güzel buluşma çadırındaki tüm kurtarıcı sembolleri aracılığıyla, meshedilmiş rahipliği, kanlı kurbanları ve görkemi ile; isyan hakkındaki hükümleri aracılığıyla; vurulan kayadan sağladığı mucizevi su ve göksel ekmek aracılığıyla; kötü uluslara karşı kazandığı zaferlerle; Vaat Edilmiş Ülke aracılığıyla; ve İsrail'in peygamberleri ve şairleri aracılığıyla verdiği yargı ve umut mesajları aracılığıyla. Tanrı her konuştuğunda, günahkar adama, düşmüş insanı kurtaran ve Tanrı ile birliğe kavuşturan günahsız bir Kurtarıcıya işaret ediyordu. Dolayısıyla İncil'deki herhangi bir şeyi gerçekten anlamamanın tek yolu İsa'yı tanımaktır. İsa her şeyin ve herkesin işaret ettiği kişidir. O, her şeyin başı ve sonudur.

Genç bir adam olarak Rab İsa odak noktam haline geldikçe, kafa karışıklığı bulutları yavaş yavaş ortadan kalkmaya başladı. Kutsal Ruh'un yardımıyla, duyduğum öğretilerin yanı sıra Tanrı hakkındaki kendi anlayışımı da şu soruyla sınamaya başladım: **Bu öğreti ve inanç, İsa'nın Tanrı hakkında açıkladığı gerçeğe tutarlı mı?**²⁸

Ayrıca kendime şunu sorardım: **İki bin yıl önce öğrencilerin İsa'yı takip etmeleri ne anlama geliyordu? Şimdi İsa'yı takip etmek ne anlama geliyor?** Adamların kafa karıştırıcı, çelişkili sesleri yavaş yavaş kaybolmaya başladı; ve Çobanın sesini duymaya başladım. Tanrı'nın lütfu ve dindar akıl hocalarının tavsiyeleri sayesinde, İsa Mesih'i takip etmenin güzelliğini ve basitliğini yeniden keşfetmeye başladım.

Tanrı, İsa'nın Hikayelerinde Açıklanır

Müjde bölümlerinde (Matta, Markos, Luka, Yuhanna) Tanrı'nın nasıl olması gerektiğine dair anlayışımızı çerçevelememize yardımcı olan İsa'nın portreleri vardır. Bir portrede onu günahkarların olduğu bir masada uzanırken görüyoruz. Başka bir portrede ise mutlu küçük çocukların en ufak bir korku duymadan onun kucağına tırmandığını görüyoruz. Başka bir portrede onu Celile kıyısındaki kumsalda çömelmiş, yorgun ve yıpranmış öğrencilerine balık pişirirken görüyoruz. Ayrıca İsa'nın Emmaus yolunda iki öğrencisiyle birlikte yürüdüğü ve

²⁸ James Bryan Smith'in *The Good and Beautiful God* adlı eserinden alınan bir ifade (Downers Grove: InterVarsity Press, 2009)

onlara ders verdiği İncil'deki portresini de seviyorum. Ayrıca Çile Haftasında İsa'nın birçok portresi var: havarilerinin ayaklarını yıkaması, ekmeği bölüp şarabı bardağa boşaltması, bahçede yüzüstü düşmesi, kendisini suçlayanların önünde sessizce durması ve isteyerek çarmıha gerilmesi. Bu portrelerin her biri, kurtarıcı sevgisinde Tanrı'nın kim olduğu hakkında bir şeyler söylemeyi amaçlamaktadır.

Tanrı hakkında öğreneceğimiz en önemli dersleri en açık şekilde İsa'nın hikayelerinden, onun öğretisinden öğreneceğiz.

- İsa, Tanrı'nın günahkarları sevdiğini açıklar.
- İsa, Tanrı'nın cömert olduğunu açıklar.
- İsa, öğrencilerine başarısız olduklarında Tanrı'nın sert, sabırsız, kaba veya kızgın olmadığını açıklar.
- İsa, gerçek bir öğrencinin her gün çarmıhını yüklenen ve İsa'yı takip eden kişi olduğunu açıklar.
- İsa, Tanrı'nın çocuklarına olan sevgisinin koşulsuz olduğunu açıklar.
- İsa, kurtuluşun hiçbir zaman kazanılamayacağını, kendisine iman yoluyla her zaman lütüfla elde edilebileceğini açıklar.
- İsa, bu hayatta tanınmayan pek çok kişinin, sonsuzlukta meşhur olacağını bildirir.
- İsa, Tanrı'nın krallığındaki en büyük kişinin hizmet eden kişi olduğunu açıklar.
- İsa, lütfun çabanın değil, kazanmanın tersi olduğunu açıklar.
- İsa, Tanrı'yı hiçbir zaman iyi işlerimizle etkileyemeyeceğimizi, yalnızca O'na bağlılığımızla etkileyeceğimizi açıklar.
- İsa, Tanrı'nın bizi kaç kez affettiğinin kaydını tutmadığını, tövbe eden bir canı her zaman bir kez daha affedeceğini açıklar.
- İsa, Tanrı'nın kendisini sevenleri terbiye ettiğini ve düzelttiğini, ancak asla cezalandırmadığını açıklar.
- İsa, Tanrı'nın bizim başarısızlıklarımıza asla şaşırmadığını açıklar.
- İsa, Tanrı'nın kendisine ve insanlara olan sevgimize, kurban ettiklerimizden çok daha fazla değer verdiğini açıklar.
- İsa, özellikle kendi kurtarıcı planına hizmet ettiğinde, Tanrı'nın çocuklarının acı çekmesine, hatta ölmesine izin verdiğini açıklar.
- İsa, Tanrı'nın günden çok nefret ettiğini ve biricik Oğlunu bizim günah taşıyıcımız olarak ölüme gönderdiğini açıklar.

- İsa, ölümün Tanrı üzerinde hiçbir gücünün olmadığını açıklar!

Bunlar, İsa'nın kendisini tanıdıkça açıkça gösterdiği derslerden sadece birkaçı.

► Bu dersin başındaki acı verici hikayeleri düşünün ve bu derste öğrendiklerinizin, yanlış Tanrı kavramıyla mücadele edenlere nasıl yardımcı olabileceğini tartışın.

Tanrıyı Kişisel Olarak Deneyimlemek

Deneyimlerimizin her zaman Tanrı'nın Sözüne göre değerlendirilmesi gerekirken, Tanrı kendisini günlük yaşam bağlamında açıklamak ister.

Kutsal Kitapta İbrahim ve Sara, Tanrı'nın yanında imanla yürürken, çatışmalar, kıtlık ve korkuyla mücadele ettikleri sırada Tanrı'nın sadakatini öğrendiler. Yakup, kendi aldatıcı doğasının sonuçlarıyla yüzleşirken (sonuçlar kardeşinin 400 kişilik ordusuydu) Tanrı'nın arındırıcı lütfunu öğrendi ve bir bereket almak için Tanrı ile güreşti. Yusuf, Mısır'da köle olarak çalıştırılırken Tanrı'nın bağışlayıcı sevgisinin derinliğini anladı. Genç Davut, bir sapan ve beş taşla Golyat'a doğru koşarken Tanrı'nın zayıflıktaki gücünü öğrendi. Hannah, Tanrı'nın alçakgönüllü ve umutsuz dualara yanıt verdiğini öğrendi. İsa, çektiği acılardan dolayı itaat etmeyi öğrendi. Öğrenciler, İsa'nın tutkusunu izlerken Tanrı'nın günden nefret ettiğini öğrendiler; Büyük Görevi yerine getirirken O'nun inanılmaz lütfunu ve ilahi gücünü öğrendiler.

Bunlar gibi, her gün O'nunla birlikte yürürken Tanrı hakkında pek çok şey öğreneceğiz. Tanrı'da, zorluklar ve O'nunla çıktığımız yolculuğun bazı zorlu yerleri aracılığıyla kalbimizin gözleri açılıncaya kadar asla göremeyeceğimiz pek çok güzellik var. Kendimizle ilgili, sorunlarla karşılaşana kadar asla göremeyeceğimiz birçok acı gerçek var. Bu yüzden acele etmeyin. Asla umutsuzluğa kapılmayın. İsa'yla birlikte yürüdüğümüz her adım, bizi O'na benzetmeyi amaçlayan bir maceradır (Romalılar 5:3). Eğer göreceğiz gözlerimiz, duyacak kulaklarımız varsa her sınav, her yanlış anlama, her deneyim öğretmenimiz olur.

Asla sadece onun hakkında okuyarak, onun hakkında bir vaaz dinleyerek veya bir sevgi konferansına katılarak sevginin erdemine göre ruhsal olarak oluşamayacağız. Okuma, meshedilmiş vaaz ve konferanslar yoluyla kazanılan bilgi önemlidir; ama deneyim en iyi öğretmendir.

Tanrı'nın egemen olduğunu biliyorum çünkü ailemizin yolculuğundaki bir kriz anında bunun derinden farkına vardık. Filipinler'den ABD'ye çok kısa bir ziyaret sırasında beş haftalık oğlumuz Jesse'ye kanser teşhisi konuldu. O sırada ABD'de olmamız gerekiyordu ama bir yıl önce rastgele tanık olduğum bir sokak suçuyla ilgili bir ceza davasında ifade vermem istenmişti. ABD'ye geri dönmeseydik Jesse'nin ihtiyaç duyduğu tıbbi yardımı alamayacaktık. Arabada eşimin ailesinin evine giderken kalplerimiz övgülerle ve Tanrı'nın egemenliğine dair derin bir farkındalıkla doluydu. Tanrı'nın adımlarımızı ayrıntılı bir şekilde yönetmesi, Jesse'nin doğumunun zamanını belirlemesi, Manila'daki ABD Büyükelçiliği'nde dağları yerinden oynatması ve bizi o ana hazırlaması tarif edilemeyecek kadar rahatlatıcıydı.

Tanrı'nın tüm gücü elinde tuttuğunu biliyorum, çünkü biz bunu deneyimledik. Bir gece yurt dışında Rab'be hizmet ederken, eşim ve ben gecenin bir yarısı odamızdaki korkunç şeytani bir varlık tarafından uyandık! Tam o sırada sekiz yaşındaki oğlumuz Timothy boğazını tutarak ve bir şeyin onu boğduğunu hissettiğinden sızlanarak odamıza geldi. Sarsıldık! Çaresizlik içinde İncilime uzandım, Mezmurlar 91'i açtım ve okumaya başladım: " Yüceler Yücesi'nin barınağında oturan, Her Şeye Gücü Yeten'in (El Shaday) gölgesinde barınır." Bu bölümü bitirdiğimde, Tanrı'nın esenliği karanlığı tamamen dağıtmıştı ve Timothy yerde uyuyordu.

Tanrıyı deneyimlemeliyiz! Kendi iyiliğimiz, çocuklarımız ve torunlarımızın iyiliği için kişisel deneyimler yoluyla Tanrı'nın kim olduğunu öğrenmeliyiz.

► Öğrencilerden Tanrı'yı nasıl deneyimlediklerini paylaşmalarını isteyin. Her deneyimi kutsal yazıların açık bir şekilde açıklanmasıyla değerlendirdiğinizden emin olun.

Ders 4 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 4 Test

- (1) Tanrı hakkında nasıl daha sağlıklı bir görüş oluşturabiliriz?
- (2) Mısır'dan Çıkış 34:6'da verilen Tanrı'nın adını ve niteliklerini kısaca tanımlayın.
- (3) İsa'nın Tanrı'nın tam vahiyi olduğunu gösteren kutsal metinlerden referanslar sunun.

Ders 5

Benliğin Farkındalığı Aracılığıyla Ruhsal Oluşum – Bölüm 1

Ders 4 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 4'ün ana noktalarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 4'ten paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun. Ayrıca Ders 2'de tartışılan ruhsal oluşum yolculuğunun üç yönünü de gözden geçirin.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Kendimizi tanımamıza yardımcı olacak yaşamsal ruhsal gerçekleri anlar.
- (2) Gururun özelliklerini anlar.
- (3) Yıkılmışlığı ve yıkılmış insanların özelliklerini tanımlayabilir.
- (4) Bu dersteki gerçekleri kendi hayatına uygulayabilir.

Hayattan Anlık Görüntüler

Genç Bir Pastör

Bir defasında büyüyen bir kilisenin genç bir papazına şunu sordum: "Hizmette karşılaştığınız en büyük zorluk nedir?" "Kendim!" tereddüt etmeden cevap verdi. Dürüstlüğüne takdir ettim.

Hizmete Hazırlanan Biri

İsa'nın takipçisi bir genç adam pastoral hizmet etmek için okuyor, ancak kendisini çoğu zaman sınıf arkadaşlarıyla ve hatta profesörleriyle çatışma halinde buluyor. Nedenini merak etti. Neden özlediği iç huzuru bulamadığını merak etti. Kalbinin gururunu, özellikle de inatçılığını ve çıkarıcılığını ancak son zamanlarda görmeye başladı. Sonunda kendisi hakkındaki gerçekle yüzleşti. Bu benmerkezcilikten ve bunun ruhuna getirdiği tüm iç karışıklıklardan kurtulmak ve Tanrı'dan kalbini arındırmasını istiyor.

Bir Eş ve Anne

İsa'nın takipçisi bir eş ve anne, kendisini, ailesi uğruna kariyerinden vazgeçmesi yönündeki Tanrı'nın çağrısına karşı koyarken buldu. Sonra, Tanrı'nın daha zengin, daha dolu planı için planlarından vazgeçmenin sevincinin sırrını buldu! Bugün küçüklerine ve kocasına bakarken yaşadığı derin mutluluk tarif edilemez.

Bir Evli Çift

İsa'nın takipçisi bir çift kendilerini neredeyse sürekli olarak birbirleriyle çatışma halinde buldu. Sevgileri ölüyordu ve evlilikleri krizdeydi. Kutsal yazıları ve tanrısal öğütleri araştırarak, benmerkezci kalplerinin çirkin doğasını, Tanrı'nın özverili sevgisinin güzel doğasına karşı olarak görmeye başladılar. Onlar tövbe ettikçe, Tanrı onların sevgisini yeniden alevlendirdi!

Bu anlık görüntüler bize alçakgönüllü inanlıların dönüştüren lütf aldıklarını hatırlatıyor. Tarihte, Mesih'in bedeninin doğruluğunun yeniden canlanmasına çaresizce ihtiyaç duyduğumuz bir zamanda yaşıyoruz. Amerika Birleşik Devletleri'nde pek çok sözde Hristiyan, tıpkı kurtarılmamış dünya gibi düşünüyor ve yaşıyor. Pek çok genç, cinsel ahlaksızlık, materyalizm ve dünyaya uygunluk da dahil olmak üzere (1. Yuhanna 2:16) "benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur" ile gizlice savaşıyor ve savaşları kaybediyor. Afrika ve Asya'da, İncil'deki Hristiyanlığı atalara tapınma ve animist batıl inançlarla²⁹ karıştıran birçok Hristiyan olduğunu keşfettik. Dünyanın dört bir yanındaki kiliseler ve aileler çatışmalar nedeniyle sıklıkla yok ediliyor. Tanrısallığın bir biçimini öğreten ve yaşayan, ancak onun arındırıcı, değiştiren gücünü inkar eden pastörlerin ve misyonerlerin suçu pek çoktur (2. Timoteos 3:5).

Tanrı'nın bizi çağırdığı gibi kutsal olabilir miyiz? (1. Petrus 1:15-16). Değişebilir miyiz? (Romalılar 12:2). RAB'bi tüm yüreğimizle, canımızla, gücümüzle ve aklımızla, komşumuzu da kendimiz gibi sevebilir miyiz? (Luka 10:27). İsa'nın hayatını yaşayabilir miyiz? Kendimizle yüzleşmeye istekliyse bunu başarabiliriz.

Büyük Fikir

Kişisel farkındalık – kendini bilme - Mesih'in benzeyişine dönüşmede kesinlikle kritik öneme sahiptir. Kendini gerçekten bilmek, kutsanmamış benliğin kişinin en büyük düşmanı olduğunu bilmektir.

Kendimizi Tanımamızın Önemi

Kendinizi ne kadar iyi tanıyorsunuz? Dennis Kinlaw şöyle yazıyor:

Her insan varoluşunun gidişatını belirleyen iki soruyla karşı karşıyadır. İlk soru Tanrı'nın doğasıyla ilgilidir. O kimdir ve nasıl biridir? Bir insanın karşılaştığı en önemli ikinci soru, senin ve benim kim olduğumuz ve nasıl olduğumuz sorusudur. Eğer Tanrı'nın doğasını anlarsak ve eğer kendimizin doğasını anlarsak,

"İncelenmeyen hayat,
yaşanmaya değer."

- Platon,

"Sokrates'in Savunması"

²⁹ Ziyaret ettiğim bir ülkede, bir grup muzun üzerine ellerimi koyup dua etmem istendi, böylece kilisedeki kısır kadınlar onları yiyebilir ve 'rahimlerinin meyve vermesi' sağlanabilirdi. Kadınlar için dua ettim ama muzlar için dua etmedim! Birçok ülkede, duygusal ve bedensel deneyimlere odaklanan ibadet, saygının, Kutsal Kitabın, vaazın ve duanın yerini almıştır.

hizmet açısından anlamlı ve etkili hayatlar yaşayabilme şansımız yüksektir.³⁰

Kendimizi bilmek, kendimizi olduğumuz gibi görmeye istekli olmakla başlar. Ancak Tanrı'nın bizi tanıdığı gibi kendimizi bilmek Kutsal Ruh'tan ayrı olarak imkansızdır. Kutsal yazılar şunu öğretir: "Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, Onu kim anlayabilir?" (Yeremya 17:9). Özdeyişler 28:26 bizi şöyle uyarıyor: "Kendine güvenen akılsızdır."

► Rab'bin bu ders aracılığıyla kendimizi daha iyi anlamamızı sağlaması için dua ederek başlayalım. Bu duada Mezmurlar 139:23-24 bize yol gösterebilir.

Bu ve sonraki dersimizde kendimizi daha iyi tanımamıza yardımcı olacak sekiz hayati gerçeğe bakacağız.

Hayati Gerçek 1

Yeniden doğum, kibir farkındalığına yol açar.

Ruhsal yeniden doğuş aracılığıyla yıkandık; ve Kutsal Ruh içimizde yaşamaya geldi (Titus 3:5-6; Romalılar 8:1-2, 9-11). Bizler Mesih İsa'da yeni yaratıklarız; eski gitti ve yeni geldi (2. Korintliler 5:17). Arzularımız değişti. Günaha karşı tutumumuz büyük ölçüde değişti. Bir anda karanlıktan aydınlığa geçtik; Kutsal Kitap artık bizi "kutsanmış azizler" olarak tanımlıyor (1. Korintliler 1:2; 2. Korintliler 1:1; Efesliler 1:1). Tanrı'nın önünde adil bir duruşa sahibiz. Her ne kadar ruhsal olarak hedefi kaçırsak ve bizi kuşatan günahla mücadele etsek de (İbraniler 12:1), yine de alışılmış günaha karşı zafer kazanıyoruz (Romalılar 6:1). Günah işlersek, dönüşümden önce hiç tatmadığımız acıyı ve suçluluğu hissederiz (Yuhanna 16:8). Gerçek dönüşüm gerçekleşti ve etrafımızdaki insanlar değişimi fark ediyor.

Kurtulduğuna tanıklık eden ama bile bile günah işlemeye devam eden kişiden sakının.

► Matta 7:21-23'ü okuyun. İsa, kendisine "Ya Rab, ya Rab!" diyen ama Babasının isteğini yerine getirmeyen ya da uygulamayan kişi hakkında ne diyor? Kıyamet gününde onlara ne diyecek?

Kalplerimiz yenilenmiş olsa da artık eski doğa yeniye karşı savaşıyor. Çoğu zaman bu iç savaş yeni inananları şaşirtir. Sevinç ve huzur duygusunun her zaman kalplerinde olacağını düşünüyorlardı. Yeniyle savaşan eski tutum ve arzuları fark edince cesaretleri kırılır.

Bu eski doğa nedir? Bunu nasıl tanımlamalıyız? Günahın doğasını tanımlamaya en yakın kelime kibir. "Kibir en büyük günahdır çünkü o tüm günahların yaşayan kalbidir."³¹

³⁰ Dennis Kinlaw, *Malchus' Ear* (Wilmore: Francis Asbury Press, 2017), 56

³¹ Peter Kreeft, "It Takes Humility to Know How Proud We Are," *High Calling*, Ocak-Şubat 2017, 4.

<http://www.francisasburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

Hayati Gerçek 2

Kırılmayan bir irade olan kibir, ruhsal oluşumun en büyük düşmanıdır.

Hiçbir şey kutsallık arayışımızı kibirden, yani benlik sevgisinden daha fazla engelleyemez. Kibir, asli günahın özüdür; kişinin kendi yoluna dönmesi (Yeşaya 53:6), "[ilahi] kontrolün kendi iradesiyle reddedilmesidir."³²

Kibir, Lucifer'in cennetten kovulmasına (Yeşaya 14:12-14) ve ilk erkek ve kadının Aden bahçesinden kovulmasına (Yaratılış 3:5) neden olan günahdır. "Tanrı gibi olacaksınız" çağırısına cevap verdiler. Adem ile Havva yasak meyveyi yiyerek kendi iradelerini Tanrı'nın iradesinin üzerinde gördüler, bedenlerine düşkün oldular ve sonra kendi çıplaklıklarını örtmeye çalıştılar.

Kibir, dillerin karışmasına ve ulusların dağılmasına yol açan Babil'in günahıydı. "Kendimize bir kent kuralım... ün salalım" dediler (Yaratılış 11:4). Kişisel çıkarlarda kendini gösteren kibir, Yeni Antlaşma cemaatlerinde ve hatta Mesih'in çıkarlarından ziyade kendi çıkarlarını arayan kilise liderleri arasında bile çatışmaya neden olan şeydir (Filipililer 2:21). Kibir, birlikte doğduğumuz hastalıktır, ruhun kanseridir. Tanrı bundan nefret eder! (Süleyman'ın Özdeyişleri 6:16-17). Buna direnir! (Yakup 4:6). Onu kalplerimizden temizlemek ister.

Afrika'dayken cebinde etle dolaşan bir adamın hikayesini duymuştum ve köpeklerin onu neden yalnız bırakmadığını merak ediyordu! Kibir, acıyı, yenilgiyi ve hatta ölümü getiren ruhsal cebimizdeki ettir. Ondan kurtulunması gerekir.

Teologlar bazen insanın günahkâr doğasını günaha eğilim olarak ya da daha spesifik olarak kendine doğru eğilim olarak ya da benim için doğru, iyi ve hoş olduğunu düşündüğüm şey olarak adlandırırlar! "Kurtuluşun amacı ben-merkezci yönelimimizi geri almaktır; bizi dışarıya çevirmektir; Böylece sadece kendimizle değil, başkalarının refahıyla da ilgileniriz."³³

Gerçekten düşünürseniz hayatımızdaki her günahın ve çatışmanın kökleri kibir toprağından gelir. Şehvet, eleştirel ruh, affetmezlik, ağgözlülük ve inatçılık, hepsi kibrin zehirli sularından kaynaklanır. Kutsallık yaşamına tam olarak katılabilmemiz için önce bu sorunu kendi yüreğimizde görmeliyiz.

► Galatyalılar 5:19-21'i okuyun. Bu bölümde bahsedilen bedensel günahların nasıl kibirden kaynaklandığı hakkında grup olarak tartışın. Kendi kalbinizi değerlendirmeye istekli misiniz? Peki ya ilişkilerinizi? Bu kadar çok sorunun kaynağı olan kibir konusunda acımasızca dürüst olmaya istekli misiniz?

Çölde Şeytan, İsa'yı doğal arzularını tatmin etmesi, çarmıhtan esgeçmesini ve dünyevi yüceliği araması için ayarttı. Aslında Şeytan, İsa'yı ilk günahı işlemeye, yani nefsinin

³² Alexander MacLaren'dan alıntı, "Commentary on Isaiah 53"

³³ Dennis Kinlaw, "The Mind of Christ," *High Calling*, Ocak-Şubat 2017, 1, 9. <http://www.francisasburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

şımartmaya, kendini korumaya ve kendini yüceltmeye ayartıyordu. Fakat İsa'nın yüreği saf kaldı!

Kibir, benmerkezcilik veya kişisel çıkarla kendini gösterir. Kişisel çıkarlarımız, kutsallığın özgür, harika yaşamını yaşamak için gösterdiğimiz en iyi çabaları ve en iyi niyetleri çoğu zaman yener. Bu, Tanrı'nın Sözü'ne karşı çıkmaya çalışan ve Tanrı'nın Ruhuna karşı savaşan benliktir. Bu bedensel öz şu şekillerde tarif edilebilir:

- **Kendini gerçekleştirme** – Kişisel mutluluğu Tanrı'dan ayrı olarak aramak.
- **Kendini tatmin etme** – Tanrı'yı yücelten şeylerin dışında, iyi hissettiren şeyleri aramak.
- **Kendini tanıtmak** – Tanrı tarafından onurlandırılmaktan çok insanlardan tarafından onurlandırılmayı aramak.
- **Kendi kendine yeterlilik** – Tanrı'dan ziyade kendimize güvenme eğilimi.
- **Kendine acıma** – Aldığımızdan daha iyisini hak ettiğimiz duygusu.
- **Kendini koruma** – Kendimi Tanrı'nın bilge ve güzel planına bırakmak yerine, hayatım için en iyisi olduğuna inandığım şeyi aramak.
- **Kişisel irade** – Tanrı'nın otoritesi yerine kendi irademi seçme eğilimi.

► Markos Müjde kitabındaki aşağıdaki ayetlere bakın ve kişisel çıkarların (kibrin) bu yaşamlardaki her günahın ve zayıflığın temelinde nasıl olduğuna dikkat edin: Markos 8:33, Markos 9:19, 33, Markos 10:14, 37, Markos 14:66-68.

Her inananın, kalbinde olan ben-merkezciliğin farkında olmalıdır. John Wesley bize bu gerçeği inkar etmenin "ölümcül sonuçlarını" hatırlatıyor. Bu iç savaşı bilmezden gelmek, "zayıf imanlıların kalkanını yırtar, onları imandan mahrum bırakır ve böylece onları dünyanın, bedeninin ve şeytanın tüm saldırılarına açık bırakır."³⁴

Öğrenciler gibi biz de kendimizle yüzleşmeliyiz. Dennis Kinlaw şöyle diyor: "Aramızdaki en iyi, en kötünden daha iyi değildir. En güçlüler en zayıflardan daha iyi değildir... Canın en iyisi yeterli değildir."³⁵ Kişi kendi başına kutsal bir hayat yaşayabileceğine inandığı sürece Tanrı onun mücadele etmesine izin verecektir. Kişi kendisini Tanrı'nın gördüğü gibi görmeyi reddettiği sürece başarısız olmaya devam edecektir.

1792'de John Hyde adında yeni bir Presbiteryen misyoneri Hindistan'a doğru yola çıktı. Gemideyken çok saygı duyulan bir aile dostundan gelen mektubu açtı: "Sevgili John, sen Kutsal Ruh'la dolana kadar senin için dua etmeyi bırakmayacağım." John'un kibri incindi ve Kutsal Ruh'la dolu olmadığı imasına öfkeyle tepki gösterdi:

³⁴ John Wesley, vaazından, "On Sin in Believers."

³⁵ Dennis Kinlaw, *Malchus' Ear* (Wilmore: Francis Asbury Press, 2017), 80

Gururum incindi ve çok sinirlendim, mektubu buruşturdum, kamaranın bir köşesine fırlattım ve güverteye çıktım. Yazarı severdim; Onun yaşadığı kutsal hayatı biliyordum. Ve kalbimin derinliklerinde onun haklı olduğuna ve benim bir misyoner olmaya uygun olmadığımı dair bir inanç vardı....

Umutsuzluk içinde Rab'den beni Kutsal Ruh'la doldurmasını istedim ve bunu yaptığım anda tüm atmosfer temizlendi. Kendimi ve ne kadar bencil bir hırsla sahip olduğumu görmeye başladım. Yolculuğun neredeyse sonuna kadar bu bir mücadeleydi, ancak limana ulaşmadan çok önce, ne pahasına olursa olsun gerçekten Kutsal Ruh'la dolmaya kararlıyım.³⁶

Hindistan'a vardıktan sonra John, vaizin müjdenin gücünü vurguladığı bir sokak toplantısına katıldı; bu, yalnızca günahı bağışlamak için değil, aynı zamanda kişinin günah işlemeye devam etmesine gerek kalmaması için günaha karşı zafer kazanmak anlamına da geliyordu (1. Yuhanna 1:9). John, böyle bir müjdeyi vaaz etmesine rağmen onun gücüne yabancı olduğuna ikna oldu. Hayatında, ruhen tökezlemesine neden olan, rahatsız edici bir günah vardı. John odasına gitti ve şöyle dua etti: "Ya tüm günahlarıma karşı, özellikle de beni bu kadar kolaylıkla kuşatan günaha karşı bana zafer vermelisin; ya da başka bir iş aramak için Amerika'ya döneceğim. Müjdenin gücüne kendi hayatımda tanıklık edene kadar müjdeyi vaaz edemem."

Basit bir imanla kurtuluş için Mesih'e baktı. Daha sonra şöyle dedi: "Beni kurtardı ve o zamandan beri bundan hiç şüphem olmadı. Artık bana zafer kazandırdığına dair tanıklık etmek için tereddüt etmeden ayağa kalkabilirim." John Hyde, kayıp ruhlara ulaşmak için yaptığı tutkulu dualardan dolayı "Dua Eden Hyde" olarak anılmaya başlandı. Kırk yedi yaşındaki ölümünden birkaç yıl önce, John açıkça Tanrı'dan günde bir can istemeye yönlendirildiğini hissetti; o yılın sonuna gelindiğinde Rab kiliseye 365'ten fazla din değiştireni eklemişti. Ertesi yıl, John günde iki ruh istemeye yönlendirildi; ve gelecek yıl dört. Her istek kabul edildi. John şunu söylerken dirilişin hem sırrına hem de sonucuna işaret ediyor: "Bugün ihtiyacımız olan şey kutsallığın dirilişidir."

Kibir her zaman Tanrı'nın lütfunu engeller, ama O alçakgönüllüleri kutsar.

Hayati Gerçek 3

Benmerkezcilik, bizi Mesih'in benzeyişine dönüştüren Ruh'a karşı savaştır.

İnananın kalbinde üstünlük mücadelesi vardır. Bu savaş Galatyalılarda şöyle anlatılır:

Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz. Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıdır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz (Galatyalılar 5:16-17).

³⁶ Edwin & Lillian Harvey, *They Knew Their God (Volume 1)*, (1974), 105-111. Ayrıca bu bağlantıdan erişilebilir: <http://www.actsamerica.org/biographies/2011-04-Praying-Hyde.html>.

John Wesley şöyle diyor:

Aklanmış herhangi bir insanın günahın kölesi olduğunu düşünmüyorum: yine de günahın [ben-merkezciliğin] aklanmış olanların hepsinde (en azından bir süre için) kaldığını düşünüyorum.... Gaspçı tahttan indirilir. [Günah] bir zamanlar hüküm sürdüğü yerde kalır; ama zincirlere bağlıdır. [Savaşmasına rağmen] yine de giderek zayıflar; İnanan güçten güce, fetihten ve fetihe ilerlerken.³⁷

Ben-merkezcilik ("beden") ile Ruh arasındaki savaş, Hristiyanlar arasında yaygın bir deneyimdir. Wesley şöyle devam ediyor:

Her insanda, aklandıktan sonra bile, Aziz Pavlus'un beden ve Ruh olarak adlandırdığı iki zıt kaynak vardır. Bu nedenle, Mesih'teki bebekler bile kısmen kutsal kılınmış olsa da imanlarının ölçüsüne göre bir dereceye kadar ruhsaldırlar; ve bir dereceye kadarda bedenseldirler. Buna göre, inanlılara sürekli olarak bedene, aynı zamanda dünyaya ve şeytana karşı dikkatli olmaları öğütlenmektedir. Ve Tanrı'nın çocuklarının sürekli deneyimi de budur. Tanıklığı kendi içlerinde hissederken, Tanrı'nın iradesine tamamen boyun eğmemiş bir irade de hissediler. Onun içinde olduğunu bilirler; ve yine de O'ndan ayrılmaya hazır bir yürek, kötülüğe yatkınlık... ve iyiye karşı geri kalmışlık da vardır... Mesih'e gerçekten inandığımız anda yenilenmiş, arınmış, saflaştırılmış, kutsallaştırılmış olsak da, yine de tamamen yenilenmiş, arınmış, saflaştırılmış değilizdir; ama beden, yani kötü doğa hâlâ (bastırılmış olmasına rağmen) varlığını sürdürür ve Ruh'a karşı savaşır. Bununda ötesinde, "İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdürmeyi" (1. Timoteos 6:12) tüm gayretimizi göstermeliyiz. İçimizdeki düşmana karşı daha da ciddiyetle "Uyanık durup dua etmeliyiz" (Matta 26:41). Daha dikkatli bir şekilde kendimize gelmeli ve "Kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanmalıyız" (Efesliler 6:13).

Kişisel Çıkar Çeşitli Derecelerde Başarısızlığa Yol Açar

► Galatyalılar 5:16-24'ü okuyun ve Kutsal Ruh ile beden birbirine karşı çıktığında ne olacağını tartışın. Bu savaşın hayatınızda nasıl gerçekleştiğini tartışmaya istekli misiniz?

İsa'nın her gerçek öğrencisi, kontrollü olmak için bu içsel savaşı deneyimlemiştir. Kutsal Ruh galip geldiğinde ve önderlik ettiğinde, yaşamımda sevginin, sevincin, esenliğin, sabrın, şefkatin, iyiliğin, sadakatin, yumuşak başlılığın ve özdenetimin ruhsal meyvesi ortaya çıkar. Ancak gururun bir an için bile olsa iradesini ortaya koymasına izin verilirse, bir dereceye kadar başarısızlık olacaktır: "...fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir..." (Galatyalılar 5:19-21). Bir inanlıya yeni bir doğa verildiğinden ve içinde yaşayan Kutsal Ruh sürekli olarak yüreğin kendi günahlarına karşı savaştığından, bunlar gerçek Hristiyanın yaşamına asla egemen olamayacaktır (1. Yuhanna

³⁷ John Wesley, "On Sin in Believers" vaazından.

2:3-4, 1. Yuhanna 3:7-9); ancak bir inanlı Kutsal Ruh'un tam kontrolü altında yaşamayı öğrenene kadar anlık yenilgiler olacaktır.

Herhangi bir anda Kutsal Ruh'un kontrolünün doluluğunda yaşayan Hristiyanlar bile, yaşamları boyunca açığa çıkarılması gereken gurur alanlarının olduğunu göreceklerdir. Kendimi bir misyoner olarak mücadele ederken nasıl bulduğumu asla unutmuyacağım. Sorunlar vardı ve neredeyse hiç farkına varmadan, Mesih'e benzemeyen şekillerde tepki vermeye başladım. Sorunumu kabul etmenin benim için ne kadar zor olduğunu hatırlıyorum. Rab yüreğime konuştu ve şöyle dedi: "Oğlum, sen kızgın bir adamsın." "Tanrım, kızgın değilim" diye düşündüm. "Ben bu ülkeye kadar seni takip etmek için her şeyini bırakmış bir misyonerim." Rab tekrar kalbime konuştu ve şöyle dedi: "O halde sen kızgın bir misyonersin!" Kendimi haklı çıkarmak yerine bu alçakgönüllü gerçeği kabul etmek yolculuğumda bir başka önemli an oldu.

Kişisel Çıkar Çatışmanın Kaynağıdır

► Yakup 4:1-8'i okuyun. Yakup'un mektubu yazdığı imanlılar arasındaki iç karışıklığının ve çatışmanın nedeni neydi? Neden dualarına cevap alamıyorlardı? Yakup neden bu Hristiyanları "erkek zina yapanlar ve kadın zina yapanlar" olarak adlandırıyor?

Beden ve Ruh arasındaki savaş çözüme kavuşturuluncaya kadar, eski sevgilileri için hâlâ romantik düşünceler besleyen evli erkekler ve kadınlar gibiyiz. Fiziksel bir ilişkimiz yok ama kendimizi tamamen tek bir eşe adayana kadar sevgimiz çarmıha gerilmemiş demektir. Yukarıdaki İncil örneğine baktığınızda, kalpteki çalkantının ve kilisedeki çatışmanın temel nedeninin, üyelerinin kalplerindeki kibir olduğunu açıkça göreceğinizi düşünüyorum. Kibirlerindendolayı Tanrı onlara direniyordu. "Tanrı kibirlilere karşıdır (Yakup 4:6).

"Bana günahattan başka hiçbir şeyden korkmayan ve Tanrı'dan başka hiçbir şeyi arzulamayan yüz vaiz verin ve onların din adamı ya da sıradan insan olması zerre kadar umurumda değil, yalnızca bunlar cehennemin kapılarını sarsacak ve cennetin krallığını yeryüzünde kuracaklar."

-John Wesley

Bu olağan mücadele ve onun yol açtığı sorunlar aşağıdaki hikayede anlatılıyor. Filipinler'de hizmet ettiğim büyük bir kilise grubunun tarihinde neredeyse inanılmaz bir hikaye: Ulusal kilise liderleri tarafından bir pastör, belirli bir cemaatin pastörü olması için gönderildi. Ancak önceki pastör, kilise üyelerinden birkaçının onun kalmasını istemesi nedeniyle pastör evini boşaltmayı reddetti. Bir süreliğine yeni pastör ile eski pastör aynı pastör evinde yaşıyor, aynı cemaatte papazlık yapıyordu! Yeni pastör, ulusal liderler tarafından çağrılan, seçilen, atanan ve desteklenen resmi pastördü. Eski pastör, birkaç üyenin sempatisi ve inatçılığı sayesinde yerinde tutuldu. Bunun nasıl bir kafa karışıklığına yol açtığını tahmin edebilirsiniz! Bu şekilde devam edilemezdi. Vaazı kim verecek? Danışmanlık için kime başvuracaklar? Cemaat kimin otoritesini takip edecek; eski pastörü mü yoksa yeniyi mi? Cemaatin seçim yapması gerekecekti. Ya eski pastörü tutacaklar ve ulusal kilisenin nimetlerini ve kaynaklarını kaybedecekler ya da ulusal liderlerin otoritesine teslim olarak onların onayını

kazanacaklardı. Neyse ki ulusal liderlere boyun eğmeyi seçtiler ve cemaat Tanrı için büyük şeyler yapmaya devam etti.

Eski adamla yeni adam arasındaki çatışma her inananın bildiği bir deneyimdir. Yaşlı adam, çaresizce konumunu korumaya, kontrolü sağlamaya ve nüfuzunu korumaya çalışsa da idam edildi. Hiçbir yetkisi yok ama sizi öyle olduğuna inandırmaya çalışıyor. Yeni adam Mesih'in kanıyla kurtarıldı. Yeni adam, Onun tarafından doğruluk ve kutsallık içinde çağrılmış, seçilmiş ve yaratılmıştır. Yeni adam Kutsal Ruh ile mühürlendi ve şimdi Tanrı'nın meskeni haline getirildi ve yaşlı adam kalbinizin tahtından atılana kadar Tanrı asla dinlenmeyecek.

Eski adamın kalmasına izin verildiği sürece; onu beslemeye devam ettiğiniz sürece; Ona işgal edebileceği bir köşe bile vermekte ısrar ettiğiniz sürece o huzursuzluk, iç çatışma ve yıkım getirecektir. Ölmesi gerekir. Eğer onun için üzülmeyi seçersek ve ona en küçük odayı bile verirsek, oradan sevginin, sevincin, esenliğin, sabrın ve kutsallığın Ruhu'na karşı savaş açacaktır.

Her nesil samimi imanlının yanıtlaması gereken sorular şunlardır:

- Kişisel çıkarlarla sürekli mücadele etmekle geçen bir yaşam umut edebileceğim en iyi yaşam mıdır? Yoksa Tanrı, **kendi iradesinin** ve **Tanrı sevgisinin** üstün yerde olması için, kişisel menfaatin kalbimden arındırılmasına bir yol mu açtı?
- Tanrı'yı bütün kalbimle, aklımla, gücümle, komşumu da kendim gibi sevmek mümkün mü?
- Tanrı ve insanla olan yürüyüşümde hiçbir şeyi bencil hırs veya kibirle yapmadığım, her zaman başkalarına kendimden daha çok değer verdiğim ve onların çıkarlarını kendi çıkarlarımdan önde tuttuğum noktaya gelebilir miyim? (Filipililer 2:3-4).

Bir An Düşünmek için Duraklayın

► Şu anda herkesten kendilerine karşı çok dürüst olmalarını ve bazı kişisel değerlendirmeler yapmalarını rica ediyorum. Kendinize sessizce şu soruyu sormak için birkaç dakikanızı ayırın: _____'nin nedeni gerçekten nedir? Kutsal Ruh'tan kendinizi görmenize yardım etmesini isteyin. Aşağıdaki soruları kılavuz olarak kullanmaktan çekinmeyin:

- Kolayca güceniyor muyum?
- Başkalarıterfi etmesine kızıyor muyum?
- Çocuklar yanıma yaklaşmaktan korkuyorlar mı?
- Eleştiriye karşı aşırı duyarlı mıyım?
- İnsanlar etrafımda fikirlerini paylaşmaktan korkuyorlar mı?
- Ahlaki veya ruhsal olarak kendimi başkalarından üstün hissediyor muyum?
- İnsanları dinliyor muyum yoksa konuşmanın çoğunu ben mi yapıyorum?

- Düşünceli ve saygılı bir şekilde düşünmek yerine, fikrimi belirtmek için sesimi yükseltiyor muyum?
- Tüm gerçekleri duymadan çözüm ve görüş sunuyor muyum?
- Kendimi iyi göstermek için başkalarının hatalarını gündeme getiriyor muyum?
- Tartışmaları "Tanrı bana söyledi" diyerek mi kazanmaya çalışıyorum? (Bunu yaptığınızda kendinizi ahlaki ve manevi açıdan üstün bir konuma yerleştirirsiniz.)
- Başkalarını dış görünüşlerine göre mi yargılıyorum?
- En iyisini ve en büyüğünü kendime saklıyor muyum?
- Kalbimde kendimi diğerlerinden daha iyi görüyor muyum?

Hayati Gerçek 4

Yeniden doğuştan sonra benliğin ölümü, Tanrı'nın doluluğunu ve kutsal yaşamını deneyimlemenin bir sonraki adımıdır.

İsa, öğrencisi olmak isteyen herkesin kendi çıkarlarını tamamen göz ardı etmesi ve her gün çarmihini yüklenip O'nu takip etmesi gerektiğini söyledi (Matta 16:24). Haç, bugün Hristiyanların bazen boyunlarına taktıkları güzel, cilalı sembol değil, Roma'nın öldürücü bir aletiydi. Bir suçlu çarmıhta infaz edildiğinde onun canlı olarak aşağıya inme şansı yoktu. Bir suçlu, can damarı çekilene ve tüm nefesi bitene kadar asılı kalırdı. İsa her öğrencisine her gün çarmihini taşımasını emrederken, bu basitçe eski gururlu, şehvetli, inatçı benliklerimizin kararlı bir şekilde Mesih'in çarmihine çivilenmesi gerektiğini, böylece yeni kurtarılmış benliklerimizin İsa'nın hayatını yaşayabileceğini kastetmektedir. Benliğin ölümü; eski irademizin, planlarımızın, eski itibar kaygımızın, eski düşünce tarzlarımızın, eski zevk arayışımızın, eski bedensel arzularımızın Mesih'in çarmihine bağlanması anlamına gelir. Artık tamamen O'na göre yaşıyoruz!

► Matta 16:24'ü birlikte okuyun.

Benliğin ölümü, bereketli bir hayata giden yoldur! (Yuhanna 12:24). Muhtemelen günahlarının bağışlanması için Mesih'e gelen hiç kimse, Tanrı'nın bizim ölümümüze ne kadar bağlı olduğunun tam olarak farkında değildir! Kilise tarihi boyunca pek çok büyük erkek ve kadın bu gerçeği anladı:

Martin Luther: "Tanrı yoktan yaratır. Bu nedenle, insan bir hiç olana kadar Tanrı onunla hiçbir şey yapamaz."

Charles Haddon Spurgeon: "Artık tüm dualarımı tek bir duada yoğunlaştırdım ve bu tek dua, benliğimin ölmesi ve tamamen ona göre yaşayabilmemdir."

Richard Baxter: "Benlik en hain düşmandır... Diğer tüm kötü alışkanlıklar arasında keşfedilmesi ve iyileştirilmesi en zor olanıdır."

Dietrich Bonhoeffer: "İsa bir adamı çağırdığında ona gelip ölmesini emreder."

J.I. Packer: "İsa Mesih, öğrenciliğin gerekli bir koşulu olarak kendini inkar etmeyi, yani kendini reddetmeyi talep ediyor. Kendini inkar, Baba olarak Tanrı'nın ve Rab olarak İsa Mesih'in otoritesine boyun eğmeye bir çağrıdır... Bedensel benliğin sahip olmak istediği her şeye ölümü kabul ettirmek, Mesih'in kendini inkar çağrısının esas amacıdır."

Büyük inancı ve on dokuzuncu yüzyıl İngiltere'sinde binlerce yetime yaptığı hizmetle tanınan **George Mueller'e**, Tanrı'ya olan verimli hizmetinin sırrı soruldu. "Öldüğüm bir gün vardı, tamamen öldüm" diye yanıtladı. Konuşurken neredeyse yere değene kadar alçalıp eğildi. "George Mueller için öldüm - onun fikirleri, tercihleri, zevkleri ve iradesi - kardeşlerimin ve arkadaşlarımla bile onayı ya da suçlamasına öldüm - ve o zamandan beri yalnızca Tanrı'nın önünde onaylandığımı göstermek için çalışmaktayım."³⁸

Kendi kendine ölümle ilgili diğer İncil terimleri "yıkılmışlık" ve "pişmanlık"tır:

Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, alçakgönüllü (yıkılmış) ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı (Mezmurlar 51:17).

Yıkılmışlıkla ilgili yanlışlar³⁹

- 1. Yıkılmışlık her zaman üzgün ve kasvetli olmaktır.** Bazen yıkılmış insanları asla gülümsemeyen veya gülmeyen kişiler olarak hayal ederiz. Gerçekte, İncil'deki yıkılmışlık özgürlük ve derin bir neşe ve huzur duygusu yaratır.
- 2. Yıkılmışlık kişinin kendisi hakkında kötü düşünmesidir.** (Örnekler: "Ben iyi değilim! Ben bir solucanım!") Burada sahte bir tevazu söz konusu olabilir.
- 3. Yıkılmışlık derinden duygusal olmaktır.** "Maalesef sayısız insan kovalarca gözyaşı döktü ama yine de gerçek anlamda bir yıkılmışlık anı yaşamadı."⁴⁰
- 4. Yıkılmışlık, trajik koşullar nedeniyle derinden yara almaktır.** İnsan pek çok acı yaşayabilir ama yine de gurur duyabilir.

İncil'in Tanımladığı Şekildeki Yıkılmışlık

Yıkılmış:

Yıkılmışlık, kendi irademin mutlak parçalanmasıdır - irademin Tanrı'ya mutlak teslimiyetidir. "Evet, Tanrım!" demek -direnç yok, kızdırma yok, inat yok- sadece kendimi Onun yönlendirişine ve hayatım için olan iradesine teslim ediyorum.⁴¹

³⁸ D. W. Ekstrand, "Dying to Self." <http://www.thetransformedsoul.com/additional-studies/spiritual-life-studies/dying-to-self> bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

³⁹ Aşağıdaki yıkılmışlıkla ilgili çoğu bilgi, Nancy Leigh DeMoss, *Brokenness, Surrender, Holiness* (Chicago: Moody Publishers, 2008), 43-45 sayfalarından alınmıştır.

⁴⁰ Ibid, 49

⁴¹ Ibid, 44

Pişmanlık: Bu kelime, bir kayanın toz haline getirilmesi gibi küçük parçacıklara ezilen veya toz haline getirilen bir şeyi ima eder. "Tanrının içimizde toz haline getirmek istediği şey nedir? Kırmak istediği ne ruhumuz, ne de öz kişiliğimizdir. Kendi irademizi kırmak istiyor."⁴² Bu, bir kovboyun bir atı eğitmesine benzer, onu incitmek veya sakatlamayı değil, emirlerine itaat etmesini sağlamayı istemesine benzer.

Gerçek yıkılmışlık, Rab İsa'nın yaşamı ve ruhunun benim aracılığımla serbest kalması için kendi irademini kırılmasıdır... kendine güvenin ve Tanrı'dan bağımsızlığın soyulması... yüreğimin toprağının yumuşamasıdır. .. Tanrı'nın önünde dürüstlük... başkalarının önünde alçakgönüllülük.⁴³

Yıkılmış İnsanların Özellikleri

"Yıkılmış (kırık) ve pişman bir kalbimiz" olduğunu nasıl bilebiliriz? Aşağıdaki özellikler yalnızca İsa'da mükemmel bir şekilde bulunur, ancak bunlar Ruhla dolu Hristiyanlar için giderek daha gerçek olacaktır:

- Yıkılmış insanların öğretilerle uyumlu bir ruhu vardır.
- Yıkılmış insanlar başkalarına boyun eğmeye isteklidirler.
- Yıkılmış insanlar insandan daha çok Tanrı'dan korkarlar.
- Yıkılmış insanlar teslimiyetçi bir ruha sahiptirler.
- Yıkılmış insanlar kültür ve gelenek konusunda Tanrı'nın görüşünü kabul ederler.
- Yıkılmış insanlar kendilerini öne çıkarmak istemezler ve en düşük konumdan korkmazlar.
- Yıkılmış insanlar onurunu gurur duymadan nezaketle kabul ederler.
- Yıkılmış insanlar hatalarını itiraf ederler ve imajlarını koruma ihtiyacı hissetmezler.
- Yıkılmış insanlar küçük şeylerde Tanrı'ya itaat ederler.
- Yıkılmış insanlar karar vermeden önce Rab'bi beklerler.
- Yıkılmış insanlar görerek değil inançla yürürler.
- Yıkılmış insanlar mutluluktan çok kutsallığın peşinde koşarlar.

► Eğer çoğumuz gerçekten kendimize ölürsek ne olacağını düşünüyorsunuz? Bu listeyi kendinizi değerlendirin. Evinizde neyin farklı olacağını düşünüyorsunuz? Kilisede? Hizmette? Grupla bunlar hakkında paylaşmak isteyen herkese zaman tanıyın.

⁴² Ibid.

⁴³ Ibid.

Hayati Gerçek 5

Kutsal bir hayata yönelten benliğe ölüm, kararlı bir teslimiyeti gerektirir.

İsa'nın bizi çağırdığı ölüm, bizim bilinçli ve kararlı itaatimiz olmadan gerçekleşmeyecektir. Teslim olma muhtemelen çoğumuz için bir mücadele dönemi olmadan gerçekleşmeyecek olsa da, bu duruma alışmayacağız. Şeytan ne kadar akıllıdır. Çok sayıda inanlıyı, normal Hristiyan yaşamının Tanrı'nın iradesine karşı bir mücadele olduğuna ve kesin bir zafer beklememeleri gerektiğine ikna etti. Mücadele yaygındır, ancak normal değildir. İman yoluyla içimizde işleyen İsa'nın yaşamı, normal Hristiyan yaşamıdır.

Hem insani hem de ruhani savaşların tarihi, her başarılı savaşta belirleyici dönüm noktalarına yol açan stratejik kararların bulunduğunu ortaya koymaktadır. Savaş alanında kesin zaferler kazanılmadığı takdirde kaynaklar israf edilir ve hayatlar kaybedilir. Ah, bu imanlı neslin kesin zaferlere ne kadar da ihtiyacı var!

İnsan İsa, Kararlı Zaferin Bir Örneği Oldu

Getsemani Bahçesi'nde insan İsa çarmıhını almak için mücadele etti; ama bahçeyi terk etmeden önce Babasının iradesine teslim olduğunu yenilemişti (Luka 22:42). O, normal olana ilişkin Tanrı'nın standardıdır.

Şunu görüyoruz:

- Bahçede, Tanrı-insan İsa, çok gerçek bir mücadele dönemi yaşadı. Günahkar bir doğası yoktu ama itaatin talepleri insanlığı üzerinde ağır bir yük oluşturmuyordu.

İsa, Babası tarafından belirleyici bir teslimiyet anına götürüldü; burada ilerlemenin tek yolu, iradesini Tanrı'nın egemen iradesine teslim etmektir

- İsa'nın " Yine de benim değil, senin istediğin olsun" diye dua etmesiyle zafer anı geldi (Luka 22:42).
- İsa teslim olduğu andan itibaren yalnızlığa, ihanete, adaletsizliğe, aşağılanmaya ve ölüme lütuf ve cesaretle göğüs gerdi. O teslimiyet anından itibaren İsa ilahi gücü deneyimledi.

Nasıl ki İsa, Babasının iradesine kesin bir teslimiyet anına yönlendirildiyse, aynı şekilde İsa da her birimizi kesin bir teslimiyet anına götürecektir. Tanrı her birimize gelecek ve şöyle diyecek: "Evladım, burası senin canını vermeni istediğim yer." O zaman Mesih'le birlikte ölmek yönündeki kesin seçim, ruhsal bolluk dolu bir yaşama yol açacaktır.

İsa dünyanın kuruluşundan beri günah için boğazlanan Tanrı Kuzusuydu. Bir bakıma, kurtuluş işi Tanrı'nın zihninde zaten tamamlanmıştı; ve zafer zaten kesindi. Ancak kurtuluş planı otomatik değildi; zamanla çözülmesi gerekiyordu. Böylece o bizimledir. Kutsal yazılar tutarlı ve açıktır ki, Tanrı, kurtardığı her inanlıyı, "(kurtarılan) bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur" deyip çağırır. (Romalılar 12:1).

İbrahim: Kararlı Teslimiyetin Bir Örneği

Bir gün Tanrı, İbrahim'den ve genç İshak'tan kendisiyle birlikte bir yürüyüşe çıkmalarını istedi - bu yürüyüş, Mesih'in ölüm dağı olan Moriah Dağı'ndaydı ve İbrahim'in kendisini tamamen Tanrı'ya teslim etmesine yol açacak bir yürüyüştü. Bu, İbrahim'in Tanrı'yla ilişkisinde çok önemli bir an ve hayatının en büyük sınavıydı (Yaratılış 22:1). Tanrı, yolculuğun en başından beri İbrahim'e karşı çok açtı: "İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git, dedi, orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun" (Yaratılış 22:2). İbrahim diremedi. Üç günlük zorlu bir yolculuğun ardından aşkını sunağa bağladı ve bıçağı kaldırdı... ve İbrahim'e öldü.

Sonuçta, Tanrı İbrahim'in kurbanını - İshak'ı - istemedi, İshak'ın teslim etmesini istedi (Yaratılış 22:12). Tanrı, İshak'ın yerine mükemmel ve eksiksiz bir kurbanı (İsa'yı) sağladı; İbrahim alçakgönüllü bir teslimiyetle bu fedakârlığa katılacaktı. Tanrının kurbanı ihtiyacı yoktu. Yüzyıllar sonra, yüreğinin temizlenmesini arzulayan Kral Davud şöyle dua edecekti:

Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın, yoksa sunardım sana, yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın. **Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı** (Mezmurlar 51:16-17).

Gerçekten, kim olduğumuzu ve yaptıklarımızı telafi edecek Tanrı'ya sunabileceğimiz veya Tanrı için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Suçluluğu ve lekeleri kalbimizden çıkaramıyoruz. Bunu yalnızca Tanrı yapabilir. Yapabileceğimiz tek şey yıkılmış olarak Tanrı'ya gelip teslim olmak ve O'nun lütfunu almaktır.

Bir kez daha, Tanrı İshak'ı öldürmek istemedi; İbrahim'in kendisini bırakmasını, kontrolü bırakmasını, her türlü rekabetçi sevgiden vazgeçmesini istiyordu. "(Tanrı) dedi ki, ' Melek, "Çocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, **biricik oğlunu benden esirgemedin**" (Yaratılış 22:12). Başka bir deyişle, "İstediyim çocuk değil, sen İbrahim! Sadece tamamen benim olduğunu ve bu değerli hayatın bile bana ait olduğunu bilmeni istedim." Gerçek anlamda, İbrahim Tanrı'ya itaat etmek için bıçağı kaldırdığında ölen İshak değil İbrahim'di. İbrahim, vaat edilen çocuk İshak'a sahip olma hakkına öldü. Bu başından beri Tanrı'nın niyeti idi.

Aynı şekilde Tanrı da kendisine olan imanımız sayesinde bize sonsuz yaşam verir; ve sonra bizden bu hayatı canlı bir kurban olarak kendisine geri sunmamızı ister; bıçağı kaldırıp şöyle dememizi ister: "Tanrım, bu hayat benim değil, senin! İnsana göre aptalca görünse bile, benimle ve bende ne istersen onu yap! Gitmemi istediğin yere gideceğim, yapmamı istediğin şeyi yapacağım, söylememi istediğini söyleyeceğim ve olmamı istediğin şey olacağım. Bu sadece doğal yaşamımızın kavrayan, geride tutan ve kontrolü elinde tutmak isteyen bencil kısmı nedeniyle zordur. Bu, İsa'nın çarmıhta ele aldığı doğamızın bir parçasıdır. Bizi Ruh ile doldurmak ve krallığının tüm bereketlerini üzerimize bahşetmek için, doğamızın temizlemesi gereken kısmı budur.

Tanrı bizden yalnızca içimizdeki egemen kontrolüne ve mutlak otoritesine direnen parçamızı, ona karşı savaşı ve ellerini geri iten parçamızı -bedeni- öldürmemizi isteyecektir. Bu, doğamızın kurtarılamayan ve asla Tanrı'nın otoritesine tabi olmayacak kısmıdır.

Tanrı, bize verdiği armağanları ve bereketleri elimizden almak yerine, kendi yüceliği için kullanmayı tercih eder. Ancak, her şeyimizi çekinmeden Tanrı'ya sunana kadar, hangi parçanın Mesih'le birlikte sunakta kalacağını veya hangi parçanın sunaktan çıkacağını bilemeyiz. Tam teslimiyetin bıçağını kaldırıyoruz. Neyin yaşayıp neyin öleceğini O seçiyor. Yaşayan bir kurban olmanın anlamı budur.

Kararlı bir teslimiyeti yaşamınızda tecrübe ettiniz mi? Tanrı hayatınızdaki hangi sevgi için ölmenizi istedi?

Ders 5 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 5 Test

- (1) Bu derste kendimizi tanımamız için öğretilen beş hayati gerçeği adlandırın.
- (2) Bu derste bahsedilen bedensel özün (benliğin) dört türlü ifadesini (tezahürünü) yazınız.
- (3) Bu derste bahsedilen yıkılmış insanların on iki özelliğinden altısı nedir?
- (4) İsa'nın nasıl kararlı bir teslimiyet örneği olduğunu kendi sözlerinizle açıklayın.

Ders 6

Benliğin Farkındalığı Aracılığıyla Ruhsal Oluşum – Bölüm 2

Ders 5 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 5'teki beş hayati gerçeği gözden geçirin. Ayrıca ruhsal oluşum yolculuğunun üç yönünü de gözden geçirin. Öğrencilere Ders 5'ten paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Kendini tanımak için gerekli hayati gerçekleri anlar.
- (2) İncil'deki yıkılmışlığın lütufkar sonuçlarını anlar.
- (3) İsa'nın yaşamının ruhsal olarak çökmüş kişilerde nasıl tezahür edebileceği hakkında konuşabilir.
- (4) Mesih benzeyişini nasıl geliştireceğini bilir.

Hayattan Anlık Görüntüler

Kayınpederimin ön bahçesinde güzel bir Bradford armut ağacı var. Güzel bir ağaç... hafif eğik gövdesiyle. 15 yıl önce dikildikten kısa bir süre sonra ailemle birlikte ziyarete gittiğimizi hatırlıyorum. İlk fark ettiğim şey onu eken kişinin düzgün dikmeye dikkat etmemiş olmasıydı. Kökleri kazmayı ve düzgün bir şekilde itmeyi düşündüm ama bunun için hiç çaba harcamadım. Ağaç bir fidandan büyüüp oldukça büyük bir ağaca dönüşmüş olsa da, dikildiği haliyle hâlâ eğiliyor. Zaman bunu düzeltmedi. Yıllardır süren güneş, rüzgar ve yağmur onun düzgün büyümesine neden olmadı. Ağaç uzadıkça ve dallar genişledikçe ağırlık dengesizliği sonunda güzel Bradford'un devrilmesine neden olabilir. Belki de hayır. Belki de her zaman biraz eğik bir ağaç olacaktır.

İnsanlar da ağaçlar gibi çoğu kez dikdikleri gibi büyürler. Çarpık yerlerimiz düzleşebilir, pürüzlü yerlerimiz pürüzleştirilebilir. İşte lütuf budur! Hristiyan yaşamımızda, hiçbir şey yumuşak bir yüreğin, öğretilebilir bir ruhun ve Tanrı'nın Sözüne alçakgönüllü bir itaatin geliştirilmesinden daha önemli değildir. Eğik ağaçlar gibi eğik insanları da, hayatlarının mevsimleri boyunca, onlar kalplerinin toprağının sertleşmesine izin verdikleri sürece düzeltmek daha zorlaşır.

Son derste, Tanrı'nın bizi çağırdığı gibi Ruh'la dolu erkek ya da kadın olabilmemiz için sekiz hayati gerçeğe ikna olmamız gerektiğini öğretmeye başladık. Bu dersimizde bunların üzerine inşa edeceğiz.

Büyük Fikir

Kişisel farkındalık – kendimi tanımak - Mesih'in benzeyişine dönüşmede kesinlikle kritik öneme sahiptir. Kendini gerçekten bilmek, kutsanmamış benliğin kişinin en büyük düşmanı olduğunu bilmektir.

Hayati Gerçek 6

Nefse ölüm ancak iman yoluyla lütufla mümkündür.

Kendimize ölmenin bir lütuf işi olduğunu anlamaya dikkat etmeliyiz. Pek çok Hristiyan, günahkar doğasını öldürerek doğru olmaya çalışıyor. Ancak günahkâr doğayı kendi başımıza öldüremeyiz. Kutsal, diriltilmiş hayatı da kendi başımıza yaşayamayız. Bunları içimizde yalnızca Tanrı gerçekleştirebilir. Disiplinimiz ve irademiz, tüm benmerkezci tezahürleriyle birlikte kibiri yenmeye tamamen yetmiyor (Koloseliler 2:23). Benlik, dev bir ağacın kökleri gibi hayatımızdaki her kararın, her iyiliğin, her eylemin, her fedakarlığın, her ilişkinin etrafını sarar. Onun esaretini ancak lütuf kırabilir. Bu lütuf nerede bulunur?

Lütuf Haç ve Dirilişin Gücünde Bulunur, İmanla Sahiplenilir

Sadece haç benmerkezçiliği kırabilir. Bu Yeni Antlaşmada ki tutarlı mesajdır. Galatyalılar 5:24'e tekrar bakın. Burada Pavlus, çarmıhtan ve onun muzaffer, Ruhla dolu bir yaşamdaki hayati rolünden söz ederken şöyle diyor: " Mesih İsa'ya ait olanlar, **benliği**, tutku ve arzularıyla birlikte **çarmıha germişlerdir.**" (vurgu eklenmiştir). "Çarmıha gerildi" kelimesi haç işaret eder.

Pavlus, Galatya kilisesine yazdığı mektubun başlarında, çarmıhta kişisel çıkarlara karşı zafer için **sağlayışın sunulduğuna** ve kendisinin **şu anda bu gerçeklikte yaşadığına** tanıklık etti:

Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. **Şimdi** bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum. Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu (Galatyalılar 2:20-21).

Burada bir çelişki var gibi görünüyor. Bir insan nasıl aynı anda hem ölü hem de diri olabilir?

► Bir insan hangi anlamda hem ruhsal olarak ölü, hem de ruhsal olarak canlı olabilir? Bu bölümde iman ne kadar önemlidir?

Pavlus "Çarmıha gerildim" derken, sadece eski ruhsal açıdan ölü benliğin -eski, kibirli, benmerkezci Pavlus'un- onunla özdeşleşerek çarmıhta yenildiğini söylüyordu. Yaşama diriltilen "Ben", şimdi yaşayan ve yücelikle hüküm süren İsa'nın içinde, dirilmiş, muzaffer

“Ben” olarak yaşar. Bu, Kutsal Ruh'un kontrolü altındaki yaşamdır. Bu, kişinin kendi isteklerinin göz ardı edilip, Mesih'in istekleri ön planda olduğu bir yaşamdır. Pavlus'un tanıklığı, İsa'nın ölümüne ve dirilişine iman yoluyla ortak olmanın, yalnızca günahların bağışlanmasının değil, benliğin ölümünün de anahtarı olduğunu ortaya koyar. (Galatyalılar 6:14-15'e de dikkat edin.)

Pek çok Hristiyan, ancak çarşıta yenilebilecek bir düşmanı kendi içlerinde yenmeye çalıştıkları için yenilgiye uğramış hayatlar yaşıyorlar. Her zaman kendi içlerine bakıyorlar ama nadiren İsa'ya bakıyorlar. Japonya'nın teslim olduğu haberi kendisine ulaşmadığı için⁴⁴, İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminden yirmi dokuz yıl sonra, 1974 yılına kadar Filipinler'in Lubang Adası'nda kalan Japon askeri Hiroo Onoda'nın gerçek hikayesi anlatılır. Bu yıllar boyunca Bay Onoda, yerel Filipinli sakinlerle çatışmalara girdi ve otuz kişiyi öldürdü! İnsanlar onu savaşın bittiğine inandırmaya çalıştı ama o, eski komutanı onu görmeye gelip resmi emirleri sunana kadar ikna olmadı.

Tıpkı Hiroo gibi pek çok inanan, eski gururlu, benmerkezci benliğin çarşıta yenilgiye uğratıldığına dair haberler kalplerine ulaşmadığı için bedene karşı kaybedilen savaşlarla uğraşıyorlar. Lütfun sırlarından biri de çarşıta sevinmektir!

Lütuf İsa'nın Kalıcı Varlığında Bulunur

Galatyalılar 2:20-21'de Pavlus, Mesih'le birlikte çarşıta gerilmenin Tanrı'nın çaresinin yalnızca bir bölümü olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Mesih'le birlikte çarşıta gerilmek bizi, alçakgönüllü ve özverili sevgiyle dolu olan tek kişi olan Mesih'in doluluğuna hazır hale getirir: "Mesih bende yaşıyor... beni seven ve benim için kendini feda eden." Pavlus artık yaşamını "Mesih bende yaşıyor" şeklinde tanımlıyor. Kutsal yaşamın sırrı budur! Dennis Kinlaw şöyle diyor: "Mesih gibi olmak bir lütuf işidir. Bu, biz onun gibi olmaya çabaladığımızda değil, yalnızca Mesih içimizde yaşadığında ortaya çıkar."⁴⁵

Ne yazık ki bugün pek çok kişi İsa'nın yaşamını deneyimlemiyor çünkü O'nun varlığının farkındalığında yaşamıyorlar. Diğerleri onun arkadaşlığını olması gerektiği gibi geliştirmiyor veya Onun gücüyle yaşamıyor.

► Yuhanna 15'te İsa meyve veren bir yaşamın sırrının ne olduğunu söyledi? Mesih'e bağlı kalmanın ne anlama geldiğini tartışın.

Lütuf Kutsal Ruh'un Kalıcı Varlığında Bulunur

Kendini açma, Kutsal Ruh'un tam olarak yerleşmesine ve kontrolüne yer açar. Efesliler 5:18'in anlamı budur: "Şarapla (kontrol altında) sarhoş olmayın... bunun yerine Ruh'la dolu olun." İsa, Kutsal Ruh aracılığıyla içimizde yaşıyor ama ancak biz kendimiz için öldüğümüzde içimizde tam olarak faaliyet gösterebilir (Yuhanna 14:16). Galatyalılar 5'e ve diğer birçok

⁴⁴ "Japan WW2 Soldier Who Refused to Surrender Hiroo Onoda Dies." 17 Ocak 2014 basılmıştır. <http://www.bbc.com/news/world-asia-25772192> bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır..

⁴⁵ Dennis Kinlaw, "The Mind of Christ," High Calling, Ocak-Şubat 2017, 1, 9. <http://www.francisasburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır..

Yeni Antlaşma bölümüne göre, O'nun varlığı muzaffer, Mesih'e benzer bir yaşamın anahtarıdır. Pavlus'un bunu nasıl söylediğine dikkat edin: "**Ruh'un** ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluktur" (Galatyalılar 5:22) Buradaki önemli nokta, ruhsal ürünün benim değil, Ruh'un ürünü olmasıdır! Sen ve ben toprağa düşüp ölen tohumlarız (Yuhanna 12:24); ama biz ölürken ve ölmeye devam ederken, bize hayat veren, büyüyüp ürün vermemizi sağlayan Odur. Bazen bunu unutup iyi olmaya çalışırken kendimizi yıpratıyoruz! Ama beni yalnızca Tanrı iyi yapabilir.

Tanrı'nın beni iyi yapma şekli çoğu zaman acı vericidir. Kibir ve onun bütün tecellileri, altınla karışmış pislikler gibi fitratıma yerleşmiş; onu yalnızca Kutsal Ruh arıtabilir. Bunu nasıl yapar? Vaftizci Yahya, İsa'nın sizi "Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edeceğini" ilan etti (Matta 3:11). İnananın kalbi altın gibi dışarıdan temizlenemez çünkü kir içeridedir ve Tanrı'nın adaletiyle karışmıştır. Kutsal Ruh'un ateşiyle eritilmeli ve arıtılmalıdır.

Petrus'un ifadesine göre, öğrencilerin Pentikost'ta yaşadıkları arınma şöyledir:

İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruh'u tıpkı bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi. **Onlarla bizim aramızda hiçbir ayırım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı** (Acts 15:8-9).

Kalplerimizi sürekli olarak kutsallaştıran Kutsal Ruh'un kalıcı varlığında sevinelim.

Hayati Gerçek 7

Mesih'in içimizdeki yaşamı, benliğin ölümünün ürünüdür.

Benliğin ölümü, Mesih'e teslim olunan yaşamın sonu değil, başlangıcıdır. Tohumların toprağa gömülmesinin sebebi ölmeleri değil, hayal bile etmedikleri bir şekilde yaşamaları içindir!

Hristiyan yaşamı, İsa'nın karakterinin giderek daha parlak hale geldiği bir yaşamdır. Kutsal olmanın anlamı budur. Onun hayatı ve öğretisiyle tutarlı olmayan herhangi bir kutsallık mesleği veya kutsallık öğretisi gerçek kutsallık değildir. "Dünyanın Mesih'i tanınmasının tek yolu bizim aracılığımızdır. Bu nedenle hayatlarımızla, temsil ettiğimiz hayat arasında bir örtüşme olması gerekir."⁴⁶

- Kutsallık güç değildir.
- Kutsallık dünyadan ayrılmak değildir.
- Kutsallık doğru şeyleri yapmak değildir.
- Kutsallık ruhsal bir armağan değildir.

Bunlar kutsallığın meyveleridir, ancak gerçek doğruluk İsa'nın yaşamıdır. Kendi kendine ölmenin sonucu her zaman İsa'nın yaşamının içimizde olması ve bizim aracılığımızla tezahür etmesi olacaktır.

⁴⁶ Dennis Kinlaw, "The Mind of Christ," High Calling, Ocak-Şubat 2017, 9. <http://www.francisasburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

İsa'nın yaşamı içimizde olduğunda, şu şekildeki niteliklere sahip olacağız:

- Cömert, özverili, fedakâr sevgi (Yakup 1:27; 1. Yuhanna 3:16)
- Kutsal Ruh'un güçlendirilmesi ve yönlendirilmesi (Efesliler 5:18; Elçilerin İşleri 2:4, Elçilerin İşleri 4:31)
- Nazik ve samimi davranış (Yakup 3:16-17)
- Ruhsal içgörüyü derinleştirmek (Matta 5:8)
- Korku ve kaygıdan özgürlük (Mezmurlar 37:37; Yeşaya 26:3; Matta 11:28-30)
- Tanrı ve iman kardeşleriyle paydaşlık (1. Yuhanna 1:6-7)
- Kuşatan günaha karşı zafer (İbraniler 12:1)
- Alçakgönüllülüğün artması (Filipililer 2)

Kendimi kutsal bir yaşamın niteliklerini öğrenmek için İncil'in bir sayfasını seçmek zorunda kaldığım bir durumda bulursam, sanırım Filipililer 2 benim seçimim olurdu. Bu, sahip olmamız gereken zihniyet ve yaşayacağımız hayat hakkında gerçekten de Kutsal Kitaptaki en açıklayıcı bölümlerden biridir.

► Filipililer 2'den İsa'da bulunan özverili kutsallık niteliklerinin bir listesini yapın. Bunları grubunuzla paylaşın.

Kişisel çıkarlarıyla meşgul olan kişi, görünüşün ve itibarın kölesidir ve hemcinslerine alçakgönüllü bir şekilde hizmet edemez.

Dr. Dennis Kinlaw, güçlü bir müjdecisi ve Kurtuluş Ordusu'nun en etkili liderlerinden biri haline gelen Samuel Brengle'in şu hikayesini anlatıyor:

Samuel Brengle'in Boston Üniversitesi'ndeki son yılında kendisine South Bend, Indiana'daki zengin bir cemaatin pastörlüğü teklif edildi. Hizmetine sosyal listenin en üstünde başlama fırsatı vardı. Ancak Tanrı'nın onu Kurtuluş Ordusu'na katılmaya çağırdığını hissetti, bu yüzden Atlantik'i geçti ve kendisini General William Booth'a (hizmetin kurucusu) sundu.

"Seni istemiyoruz. Sen tehlikelisin," dedi Booth. "Tehlikeli? Ne demek istiyorsunuz?" Brengle sordu. "Çok fazla eğitim almışsın. Eski sarhoşların ve fahişelerin personel liderleri olduğu burada, kendinizi memurlardan birine tabi kılmak istemezsiniz. "Lütfen bana bir şans verin" dedi Brengle. Böylece Brengle, Londra'daki Merkezi Kurtuluş Ordusu Birliği'nde ayakkabı boyacısı (çizme boyayan kişi) olarak işe alındı. Brengle, tamamlanmamış bir bodrum katında, yarısı suya batmış toprak bir zeminde, artık Ordu'da asker sokak serserilerinin botlarındaki çamuru temizlemeye başladı.

Bir gün içinden bir sesin şöyle dediğini duymuş gibiydi: "Sen bir aptalsın!" "Ne demek istiyorsunuz?" Brengle sordu. "Yeteneğini toprağa gömen o adamı hatırlıyor musun?"

dedi iç ses. "Aldığın tüm eğitimleri düşün. Onları tamamen boşa harcıyorsun. Brengle depresyona girdi ve dua etmeye başladı: "Tanrım, seni hayal kırıklığına mı uğrattım? Liderliğini kaçırdım mı?" Ve Rab şöyle cevap verdi: "Unutma Sam, onların ayaklarını yıkadım!" Brengle, Rab'bin güven verici varlığını hissettiğinde, o çamurlu bodrum katı cennete açılan bir koridor haline geldi. O günden itibaren kendisini başkaları için harcamaya çağrıldığını biliyordu. Bu tür fedakarlık düşüncesini yalnızca Kutsal Ruh mümkün kılabilir.⁴⁷

Rab İsa'nın mütevazı yaşamıyla örtüşmeyen herhangi bir kutsallık fikrine karşı dikkatli olun.

Hayati Gerçek 8

Benliğe ölen ve Mesih'e teslim olan bir yaşam, gelişmeyi gerektirir.

Kalbin temizlenmesi arayışımızın sonu değildir. Bizler, uçağımızı piste göre ayarlayan ama uçak inmeden önce sayısız düzeltmeler yapması gereken pilotlar gibiyiz.

Bir Hristiyanın kendi benliğine yönelik ruhsal ölümü, yaşayan bir ölümdür; sürekli bir ölümdür (Luka 9:23). Kurbanımız yaşayan bir kurbandır; sürekli bir fedakarlıktır. "Benliğin ölümü" gibi sözlü resimler yalnızca bize ruhsal gerçekleri öğretmeyi amaçlamaktadır, ancak Tanrı'nın Sözünden sapmamaya dikkat etmeliyiz. Saf bir kalp, kutsallık arayışımızın sonu değildir. Saf bir kalp ve teslimiyet bizi bu yolculuk için daha iyi donatacaktır, ancak bir ömür boyu tırmanmamız gerekir!

Ruh'la dolu yaşam, büyümenin ve ilerleyen kutsallaşma yaşamıdır. Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla "yücelik üstüne yücelikle " değiştiriliyoruz (2. Korintliler 3:18). Aşağıda kutsallık dolu bir yaşamın derinleşmesini arzulayanlar için pratik tavsiyeler yer almaktadır (1. Korintliler 6:11).

Aşağıdaki makalede arkadaşım Dr. Phil Brown kutsallığın peşinde koşma konusunda çok yararlı, Kutsal Kitap'a dayalı bazı tavsiyeler sunuyor.

Kutsallığın Peşinde Giderken Atmamız Gereken Altı Adım

İbraniler 12:14 bizi "Kutsallığın peşinde koşun!"⁴⁸ diye uyarıyor. Peşinden koşmamız gereken kutsallık, her türlü günahattan ayrılmış, suçsuz, saf ve doğru olan İsa'da mükemmel bir şekilde görülen Tanrı'nın kutsallığıdır (İbraniler 1:9, İbraniler 4:15, İbraniler 7:26).

(1) Her ağırlığı bir kenara bırakmak (İbraniler 12:1).

Maraton koşucuları onları yavaşlatan her zerreten sıyrılırlar. Kutsallık arayışınızı engelleyen bir şey varsa, onu bir kenara bırakmalısınız! Medya, para, müzik, gurur, ilişkiler; ne olduğu

⁴⁷ Dennis Kinlaw, "The Mind of Christ," High Calling, Ocak-Şubat 2017, 9. <http://www.francisasburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

⁴⁸ Bu bölümün tamamı Dr. Phil Brown tarafından yazılmıştır.

önemli değil. Eğer kutsallık yolunda ilerlemenizi engelliyorsa, ondan kurtulmanın artık zamanı gelmiştir. Kutsallık arayışınızda her ağırlığı bir kenara bıraktınız mı?

(2) Kolayca tuzağa düşüren günahı bir kenara bırakmak (İbraniler 12:1).

Bir kenara bırakılması gereken tek şey ağırlıklar değildir. Kolayca tuzağa düşüren günahın da gitmesi gerekir. Bu günah nedir? Sizi en kolay tuzağa düşüren şeydir. Tüm inananlar, yozlaşmış doğamızın birincil tezahürü olan benmerkezciliğe kolayca kapılırlar. Kutsal Ruhun temizlemesi için Mesih'e gelerek bu günah ilkesini bir kenara bırakıyoruz. Ancak kalbiniz imanla temizlendikten sonra bile kolaylıkla tuzağına düşebileceğiniz günahlar olacaktır. Kendimizi günahattan korumak için kutsal yazıların önerdiği her şeyi yaparak bu günahları bir kenara bırakıyoruz: lütuf araçlarından yararlanın (Mezmurlar 119:11; Matta 26:41; Efesliler 6:13-18); bedeniniz arzularınızı yerine getirmek için hiçbir hazırlık yapmayın (Romalılar 13:14); doğruluğun, imanın, sevginin ve barışın peşinde koşan ve temiz bir yürekle Tanrı'ya yakaranlarla arkadaşlık kurarak ayartılmaktan kaçının (2. Timoteos 2:22); ve Ruh'ta yürüyün (Galatyalılar 5:16). Sizi kolayca tuzağa düşüren günahla uğraştınız mı?

(3) İsa'ya bakmak (İbraniler 12:2).

Her koşucu bitiş çizgisine sarsılmaz bir şekilde odaklanmanın kazanmanın anahtarı olduğunu bilir. Dikkati dağılmış bir koşucu kaybeden bir koşucudur. "Bakmak" olarak tercüme edilen kelime, "dikkatini dağıtmadan yönlendirmek, gözlerini güvenle birine dikmek" anlamına gelir. Ruhumuzun bakışını dikkatimiz dağıtmadan ve güvenle İsa'ya dikmeliyiz. Neden? Çünkü o, kutsallığın modelidir. Kutsallık arayışımızda bocalamanın kesin bir yolu etrafımıza bakmak ve kendimizi başkalarıyla karşılaştırmaktır. İsa kutsal olduğu gibi kutsal olabilmek için ona odaklanarak koşmalıyız. Bakışlarınız İsa'ya mı odaklandı?

(4) Günahla mücadelede azmetmek (İbraniler 12:3-4).

Bu ayetler, kutsal zafere kolayca koşma düşüncesimizi sarımsalı. Evet, her türlü yük ve kolaylıkla tuzağa düşüren günah bir kenara bırakılmış olabilir ama biz bir kavganın içindeyiz! Kutsallığın peşinde koşarken savaşıyoruz. Düşman, Mesih benzeyişine doğru olan her ilerlemeye karşı çıkacaktır. Bizi bu çatışmadan muaf tutacak hiçbir yaş, olgunluk, lütufkar durum yoktur. Zihnimizin yorulması ve bayılması tehlikesi hepimizi rahatsız ediyor. Mesih'in tahammülünü düşünerek azmediyoruz. Kaptanımız şeytanın kalabalığını yendi. Onun lütfuyla biz de yenebiliriz! Günahla mücadelede azimli misiniz?

"Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih, Matta 4:4'te 'tövbe edin' derken, tüm Hristiyan yaşamının tövbe üzerine kurulu olmasını amaçlamıştı."
- Martin Luther

(5) Rabbin terbiyesine şükranla teslim olmak (İbraniler 12:5-11).

Eğer kutsallığın peşindeyse, Tanrı'nın terbiye eden elini deneyimlememeliyiz, değil mi? Yanlış! Onun çalışma şekli bu değildir. Aslında Tanrı, duruma göre, Mesih'e benzer kutsallıkta büyümemize yardımcı olmak için zorluklara egemen bir şekilde izin verir ve bunları emreder. Eski bir atasözü, "Acı yoksa kazanç da yok", durumumuzu tam olarak

anlatır. İlahi Takdir'in azarlamalarını şükranla alçakgönüllülükle kabul ederek kutsallığın peşinde koşuyoruz, çünkü bunlar onun kutsallığından pay almamız için bize duyduğu sevgi dolu tutkuya tanıklık ediyor. Babanıza kutsallığı teşvik eden terbiyesi için teşekkür ediyor musunuz?

(6) Diğer inanlıları güçlendirmek (İbraniler 12:12-13).

Dünyanın sloganı "herkes kendi başının çaresine baksın"dır. Kutsallık arayışında durum böyle değildir. Kutsallık topluluk içinde aranmalıdır. Karşılıklı sorumluluk ve eğitim bünyesinde yaşadığımızda Mesih benzeri kutsallıkta en iyi şekilde gelişiriz. Kutsallığa giden yarışı en iyi koşucu arkadaşlarımızla kol kola olduğumuzda koşarız. Birisi tökezlediğinde ortakları onu sabit bir tempoya yükseltmeye yardım eder. Kutsallığın peşinde koşan dostlarınızla kol kola girdiniz mi?

Sonuç

Kalbin ve yaşamın kutsallığı bir yolculuktur ve Kutsal Kitap'taki bu altı ilke, çalkantılı sıkıntı ve ayartma rüzgarlarına karşı ruhlarımızı koruyacak ve Tanrı'nın krallığının vatandaşları olarak geliştirecektir.

Bir Dua

Baba,

Ruhsal yolculuğumdaki en büyük engelin, kendini kişisel günah olarak gösteren gururun olduğunu gördüm. Bahanelerle işim bitti. Başkalarını suçlamayı bıraktım. Kendimi tümüyle sana yaşayan bir kurban olarak sunuyorum. Mezmurlar yazarıyla birlikte şöyle dua ediyorum: "Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat" (Mezmurlar 51:10). Pavlus'la birlikte çarmıha bakıyorum ve şuna inanıyorum: "Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum" (Galatyalılar 2:20). Artık İsa'nın bu sözleri söylediğinde vaat ettiği Kutsal Ruh'un temizliğine ve yetkinleştirmesine güveniyorum: "Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin `içinden diri su ırmakları akacaktır" (Yuhanna 7:37-38).

Amin.

Ders 6 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un Günlük Dua Rehberini kullanarak pratik yapın.

Ders 6 Test

- (1) Bu derste öğretilen üç hayati gerçek nelerdir?
- (2) Benliğin ölümünün anahtarı nedir?
- (3) Bu cümleyi tamamlayın: Sadece _____ benmerkezciliği kırabilir.
- (4) Bu cümleyi tamamlayın: Kendini açma _____ _____
_____ ve kontrolüne yer açar.
- (5) Bir inanlıda İsa'nın yaşamının üç niteliğini söyleyin.
- (6) Dr. Phil Brown'ın öğrettiği şekliyle kutsallığı geliştirirken veya kutsallığın peşinden giderken atmamız gereken altı adım nelerdir?

Ders 7

Ruhsal Eğitim Aracılığıyla Mesih Benzeyişi

Ders 6 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: 5-6. Derslerdeki sekiz hayati gerçeği ve 6. Dersteki kutsallığın peşinden giderken atmamız gereken altı adımı gözden geçirin. 6. Dersteki kişisel dualarını paylaşmaya istekli olan öğrencilere var mı sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) 1. Timoteos 4:7'nin anlamını anlar.
- (2) İsa'nın benzeyişine dönüşmek için ruhsal eğitimin neden gerekli olduğunu bilir.
- (3) Bu derste öğrenilen ilkeleri uygulamaya başlar.

Hayattan Anlık Görüntüler

Genç bir imanlı küçük konularda itaat etmede azimli olma konusuyla boğuşmakta. Tanrı onun yaşamını güçlü bir şekilde dönüştürmüş ve onu acı veren, kendi kendine açtığı ruhsal yaradan iyileştirmiş; ama yine de mücadelenin devam ettiği alanlar var. O, inançla yürümeye çabılıyor. Düşünce hayatı üzerinde hakimiyet kazanmaya çalışıyor. Küçük çocuklarına daha özenli bir baba olmak istiyor. Duygularının bu kadar inişli çıkışlı olmamasını diliyor. Zamanı daha iyi değerlendirmek istiyor. İşinden memnun olmakta zorlanıyor ve kendini başka fırsatların gelmesini dilerken buluyor. Bir gün beni aradı ve şöyle dedi: "Sanırım Tanrı, hayatımın bu döneminde azm etme disiplinini öğrenebilmem için bana bütün kapıları kapatıyor. Bu noktaya kadar hayatım bir dizi tamamlanmamış projeden ibaretti; Tanrı ile olan ilişkimde gerçekten başarılı olacaksam, ısrar etmeyi ve başladığım işi bitirmeyi öğrenmem gerektiğini biliyorum. Sabırsızlığım hayatımın her alanını etkileyen bir karakter sorunudur!" Arkadaşımın alçakgönüllülüğüne ve içgörüsüne hayran kaldım. Eğitildikçe daha derine gidiyor ve daha güçlü oluyor!

Büyük Fikir

Bu dersin ana fikri, eğitimin tanrısal erdemini, yani içimizdeki Mesih benzeyişinin oluşması için çok önemli olduğudur. Bu eğitim, kişisel disiplinin yanı sıra zorlukları, klasik ruhsal disiplinleri (okuma, dua, oruç vb.) içerir.

Bazıları yukarıda bahsedilen arkadaşımın hayatında sadece Ruh'un doluluğuna ve gücüne ihtiyacı olduğunu iddia edecek. Şüphesiz bu doğrudur. Ancak Kutsal Ruh imanlıları itaat olmadan dolduramaz ve güçlendiremez. Nasıl ki mısır veya pirinç hasadı çiftçinin imanla ekimi ve sulaması ile doğrudan ilişkiliyse, ruhsal erdemini hasadı da Hristiyanın inanç dolu çabalarıyla doğrudan ilişkilidir.

Bu ders bizi Tanrı ile imana dayalı ve sevgiyle güçlendirilmiş gayretli, ciddi ve uyanık bir yürüyüşe çağırıyor.

Pavlus ve Petrus'un Tanrısallığa Bakış Açıları

İki önemli bölüm, eğitimin ruhsal oluşumdaki rolüne ilişkin anlayışımızı şekillendirmeye yardımcı olacaktır.

Paul şöyle yazıyor:

Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini **Tanrı yolunda eğit**. Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır (1. Timoteos 4:7-8).

Buradaki anahtar kelimeler "eğit" ve "Tanrı yolu olma"dır. Bu iki kavramın birbiriyle nasıl bağlantılı olduğunu düşünüyorsunuz?

Tanrı Yolunda Olmanın tanımı

► Bu "Tanrı yolunda olma" terimini grubunuzla tartışın. Herkesin bir tanım sunmasına izin verin.

Günümüzde tanrı yolunda olmanın ne olduğunu otomatik olarak bildiğimizi sanmıyorum. Kilise dünyamıza bir bakış, onun hakkındaki çarpık bir anlayışı ortaya çıkarır. Pek çok insan tanrısallık bir kişiyi düşündüğünde genellikle ciddi bir kişiliğe sahip, her zaman büyük bir İncil taşıyan, saygılı bir ses tonuyla konuşan ve zamanının çoğunu kiliseye giderek geçiren birini düşünür.

Ancak tanrısallık insanlar her şekilde, boyutta, kültürde ve kişilikte olabilir. Tanrısallık, eski bir kot pantolonla da takım elbise ve kravatla olduğu kadar rahattır. Tanrısallığın belirgin bir dua tonu veya ses yüksekliği yoktur. Tanrısallığın belirli bir ibadet tarzı ya da müzik türü yoktur.

Tanrısallık, Kutsal Ruh tarafından içimizde üretilen İsa'nın güzel yaşamıdır. Tanrısallık, Tanrı'yı Kutsal Kitap'a uygun olarak, içtenlikle ve özgün bir biçimde bilmek, O'ndan zevk almak, itaat etmek ve O'nunla birlikte yürümektir. Tanrısallık her yerde, her kültürden, ırktan ve yaşam tarzından herkes içindir, çünkü tanrısallık bir şey değil, bir kişidir. Tanrısallık Rab İsa'nın yaşamıdır.

► Bunu doğru anlamak bizim için neden bu kadar zor? Yeni inanlıların bunu anlaması neden bazen kilisede büyüyen insanlara göre daha kolaydır?

Pavlus'un Tanrısallığa Bakış Açısı

(1) Tanrısallık bir yolculuktur -"tanrısallığa doğru" (1. Timoteos 4:7).

Cesaretimiz kırılmasın. Tanrı'nın bize karşı sabırlı olduğunu hatırlayalım, çünkü "Baba çocuklarına nasıl acırsa, Rab de kendisinden korkanlara öyle acır." Mükemmeliyetçilik çoğumuzun mücadele etmek zorunda kaldığı bir düşmandır.

(2) Tanrısallık arayışımızda kaçınmamız gereken pek çok dikkat dağıtıcı şey vardır. "Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet" (1. Timoteos 4:7; ayrıca bkz. 2. Timoteos 2:16, 23).

Bu masallar, meleklerin kökeni, güçleri ve Tanrı'nın açıklamamayı seçtiği diğer birçok şey gibi sonuçsuz spekülasyonlar içeren hayali Yahudi mitleri ve gelenekleriydi. O zamandan bu yana spekülasyonların, batıl inançların ve mitlerin listesi daha da arttı!

(3) Tanrısallığa, imana dayanan eğitim yoluyla ulaşılabilir. "Kendini Tanrı yolunda eğit" (1. Timoteos 4:7).

Olimpiyat oyunlarında yarışan sporcular gibi biz de sıkı çalışma ve azimle kendimizi kalbin ve yaşamın kutsallığı konusunda eğitmeliyiz.

Şunu belirtmeliyiz ki, kişi kasıtlı günahattan kendini kurtaramaz. Kasıtlı günah "öldürülmeli!" (Koloseliler 3:5).

Pavlus'un Timoteos'u tanrısallığa giden kısa bir yola teşvik etmemesini ilginç buluyorum, çünkü öyle bir yol yok. Yeni doğum anında gerçekleşir ve sadece Rab İsa Mesih'e inanma meselesidir. Tanrısallık erdem ve karakterin gelişimi çaba gerektirir.

(4) Eğitim yoluyla kazanılan Tanrısallık, şimdi ve gelecek yaşamda daha iyi bir yaşam kalitesi vaat eder.

John Wesley'in yorumu:

Tanrı'dan korkan, seven ve hizmet eden kişi, yaşamı boyunca Tanrı'nın bereketini kazanır. Dini onu, hem eylemde hem de tutkuda, yaşamın temellerini çürüten ve varoluşu çoğu zaman bir yük haline getiren tüm aşırılıklardan kurtarır. Kalpteki Tanrının huzuru ve sevgisi, hayat lambasının berrak, güçlü ve kalıcı yanmasına neden olan bir huzur ve sükunet yaratır. Dolayısıyla tanrısallık, her iki dünyanın da nimetlerini vaat eder ve güvence altına alır.⁴⁹

Petrus'un Tanrısallığa Bakış Açısı

2. Petrus 1:5-7'de Petrus, "Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara" (1:1) yazıyor, "hayat ve tanrıya layık olma ile ilgili her şeyi elde edenler" (1:3) ve "bize çok büyük ve değerli vaatler verildi, öyle ki.... bu vaatler aracılığıyla tanrısallık özyapısına ortak olabilirsiniz" (1:4). Bu vaatler aracılığıyla tanrısallık özyapısına ortak olmaları amaçlanıyor. "İşte bu nedenle" imanlarına "katmaları" gereken şeyler şunlardır:

⁴⁹ John Wesley'nin 1. Timoteos 4:8 hakkındaki notları

İşte bu nedenle **her türlü gayreti göstererek imanınıza** erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi **katın**. (vurgu eklenmiştir)

Not: Yorumcular, " tanrısal özyapıya ortak olmak", **Tanrı'nın benzeyişinde yenilenmiş veya Tanrının benzeyişine yeniden kavuşmuş** olma anlamına geldiği konusunda hemfikirdirler! Adam Clarke şöyle yorumluyor: "Tanrı'nın tüm vaatlerinin amacı... düşmüş insanı, kaybettiği Tanrı benzeyişine geri getirmektir."⁵⁰ Bu, Tanrı'nın İsa Mesih'e ve sevindirici haberde yer alan vaatlere güvenen herkes için planıdır. Tanrı'nın doğası, her türlü lütfu akıtan ve giderek daha fazla tanrısallığı mümkün kılan bir nehirdir.

(1) Petrus, ilahi doğa Tanrı'dan gelse de, onun lütfu sayesinde ondan giderek daha fazla pay almanın bize bağlı olduğuna dair bize güvence verir.

Petrus, kurtarıcı iman temeli üzerine ruhsal erdem inşa etmenin her türlü çabayı gerektirdiğini çok açık bir şekilde ortaya koyar. Bir yorumcu bunu şu şekilde ifade etmektedir: "Yağ ve alev tamamen Tanrı'nın lütfuyla verilmiştir ve inananlar tarafından 'alınmıştır'; bundan sonra onların görevi 'kandillerini ayarlamak'tır."⁵¹

(2) Her inanılı, kendi içlerine ekilmiş olan ilahi doğayı beslemek ve geliştirmekle tam anlamıyla meşgul olmalı ve tam bir ciddiyetle çalışmalıdır.

Orijinal dilde Petrus çok vurgulayıcıdır. O halde Petrus'un bizi imana eklemeye teşvik ettiği tanrısal özelliklerden bazıları nelerdir?

(3) Petrus, "Rabbimiz İsa Mesih'in bilgisinde ne kısır ne de verimsiz" kalmamamız için imanımıza eklememiz gereken yedi niteliği sıralıyor (2. Petrus 1:8).

1. Erdem—Ahlaki mükemmellik, özellikle zorluk ve zulüm zamanlarında.
2. Bilgi—Bu, Tanrı'nın iradesinin ayırt edilmesidir.
3. Özdenetim—Bu, tüm dünyevi zevklerin uygun şekilde kullanılması, nefse hakim olunması ve fiziksel arzuların veya tutkuların taşmasına asla izin verilmemesidir.
4. Dayanma Gücü—Bu, acı ve zorlukların ortasında sabırlı bir dayanıklılıktır.
5. Tanrı Yoluna Bağlılık—Tanrı'ya sadık bir kişi, halkına ve amaçlarına da dahil olmak üzere Tanrı'ya bağlı olan kişidir.
6. Kardeşseverlik — Tanrısallığa cömertliği, nezaketi ve neşeyi eklemeliyiz. Tanrısallık kasvetli, dindar, metanetli veya somurtkan değildir!
7. Sevgi—Sadece Tanrı'nın ailesi için değil, tüm insanlık için özverili ilgi.

⁵⁰ Adam Clarke'in 2. Petrus 1:4 hakkındaki yorumları

⁵¹ Jamieson-Fausset-Brown'un 2. Petrus 1:4-5 hakkındaki yorumu

Mesih'in Erdemleri Pratik Yapma Yoluyla İçimizde Oluşacak

Egzersiz yapmak için yürümeyi seviyorum. Sağlığımı korumama yardımcı oldu. Zihnimi tazeliyor. Ve yürürken dua edebildiğim için yürümek beni Rab'be yaklaştırıyor. Hava sıcakken de soğukken de yürüyorum. Yağmurda ve karda bile defalarca yürüdüm.

Dünya yaklaşık 40.000 kilometre (24.000 mil) çevresindedir ve kişisel hedefim bu mesafeyi yürüyerek tamamlamak! Başka bir deyişle, ölmeden önce en az 40.000 kilometre yürümeyi umuyorum. Sekiz yıl önce başladım; ama yeterince sağlıklı kalırsam ve Tanrı bana güç verirse, bu hedefe ulaşmak yirmi iki yıl daha sürecek. Sekiz yılda, günde ortalama 6,4 kilometre (4 mil), haftada ortalama 25 kilometre (16 mil) ve yılda 1.287 kilometre (832 mil) yürüyerek, toplamda yaklaşık 10.300 kilometre (6.400 mil) yürüdüm. Hala 30.000 kilometre var ama bunu pek düşünmüyorum. Genelde günlük yürüyüşün tadını çıkarıyorum.

Dünya etrafında yürümek gibi büyük bir hedef, sadece adım adım ulaşılabilir. Bu ancak her gün kalkıp yürüyüş egzersizi yaparak gerçekleşir. Ve eğer devam edersem, sonunda bir zamanlar imkansız görüneni başarmış olacağım.

Ruhsal oluşum hayatı da buna çok benzer. Bu derste, Mesih'in benzeyişine uymanın, yalnızca zihnimizi yenileyerek değil, aynı zamanda elçi Pavlus'un "eğit- pratik yap" dediği şey aracılığıyla ulaşacağımız bir hedef olduğunu öğreniyoruz.

Tanıdığım her dindar insan böyle olmak için çok çaba harcamak zorunda kaldı. Kurtuluş lütufla, imanla sağlanır; ancak kutsanma -erdemini ve karakterin gelişimi- çoğunlukla acı veren kendinden feragat ve kasıtlı çaba yoluyla gerçekleşir. Pavlus buna " hedefe doğru koşmak" diyor (Filipililer 3:14). Çabalarımızda bile lütuf elbette iş başındadır (Filipililer 1:6).

Pratik Yapma Uygulamayı İçerir

Becky (karım) ve ben birbirimizle ve çocuklarımızla olan etkileşimlerimizde nezaket geliştirmenin gerekliliği üzerine meditasyon yapıyorduk. Bir gün bir G.D.W.'nin Lettie Cowman'ın ibadet için kullanılan kitabı *Streams in the Desert*'te bulunan şu öğretisine rastladık:

Ruhun lütufları (sabır gibi) tesadüfen üzerimize yerleşmez; ve eğer bazı lütuf hallerini ayırt etmezsek, onları seçmezsek ve düşüncelerimizde onları beslemezsek, bunlar asla doğamıza veya davranışlarımıza bağlı olmaz. Lütuf yolundaki her ilerleme adımından

Everest Dağı'na tırmanmak kolay sayılabilecek bir zorluk değil. En yüksek dağ yaklaşık 10.000 metre (30.000 feet) yüksekliktedir ve zirvesinde deniz seviyesine göre 2/3 daha az oksijen vardır. Üç yüz dağcı tırmanmaya çalışırken hayatını kaybetti. Yaklaşık 75.000 dolara mal oluyor ve tırmanış 40 gün sürüyor! Hristiyan yaşamı da sadakat gerektirir ve kolay olduğunu düşünemeyeceğimiz bir yolculuktur!

önce, önce onu kavramak, sonra da ona sahip olmak için dua ederek kararlı olmak gerekir.⁵²

Erdemi pratikte yaşamak mı? Böyle düşünen birini bulmak nadirdir, ancak anlamak önemlidir.

Hristiyan yaşamının amacının sadece doğru şeyleri yapmak olmadığını hatırlayalım. İnanlılar suçluluk, korku ve gurur gibi birçok yanlış nedenden dolayı doğru şeyleri yapabilirler. Tanrı'nın amacı ve önceliği, bizi "her zaman ve kolayca O'na itaat eden"⁵³ insanlar haline gelinceye, karakterimiz dönüşüncüye ve Ruh'un meyvesi bir alışkanlık haline gelinceye kadar içten dışa bizi biçimlendirmektir.

Matta İncili'nde İsa, yorgun ve yük altındaki insanları huzurlu, kolay bir itaat yaşamında kendisiyle birleşmeye davet eder.

Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak *kolay*, yüküm hafiftir (Matta 11:28-30).

İsa'ya göre, içsel eğilim değiştiğinde boyunduruk "kolay" olarak adlandırılabilir: yürek artık Tanrı'nın iradesine karşı gelmediğinde ve " yumuşak huylu ve alçakgönüllü" hale geldiğinde - bu bağlamda kabulden bahseden terimler. Tanrı'nın bizde yapmak istediği şey budur.

Pratik Yapma Karakteri Geliştirir

Hristiyan yaşamında erdem ve karakterin rolünü anlamak önemlidir. Ruhsal başarısızlık genellikle samimiyetsizlik, arzu veya bağlılık eksikliğiyle değil, Hristiyan erdeminin ve karakterinin Rab'le yürüyüşümüzde oynadığı rolün yanlış anlaşılmasıyla doğrudan ilişkilidir.

Bu dersi yazarken eşim ve ben evimizde çiftler için Kutsal Kitap çalışması toplantısı düzenledik. Paylaşımımız sırasında g enç bir anne, tutarlı bir Hristiyan yaşamı sürdürmemekten duyduğu hayal kırıklığını dile getirdi.. "Bu muhtemelen çok aptalca gelebilir," diye haykırdı, "ama bazen belki de Tanrı'nın seçilmişlerinden biri olmadığım, ne kadar çabalarsam çabalayayım hiçbir zaman güçlü olamayacağım düşüncesi aklımdan geçiyor!"

Belki bunu bu şekilde söylemeyebiliriz, ancak Tanrı'ya en yüksek düzeyde bağlılığın özel Hristiyanlara mı yoksa süper azizlere mi özgü olduğunu merak eden pek çok samimi inanan var! Ancak Tanrı kişiler arasında ayırım yapmaz ve her inanlı Mesih'in benzeşiğine dönüştürülebilir. Bizim sorunumuz genellikle karakter eksikliğinde ve karakterin Rab'le yürüyüşümüzde oynadığı rolün anlaşılmasındadır.

⁵² Lettie Cowman, *Streams in the Desert* (Grand Rapids: Zondervan, 1996), Haziran 11

⁵³ Ders 1'de belirtilen Dallas Willard alıntısı.

İnşaat demirinin (çelik takviye çubukları) betonu güçlendirmesi ve kasların vücudu güçlendirmesi gibi, karakter de Hristiyan yaşamının erdemlerini güçlendirir. Karakter ruhu güçlendirir. Karakter sevginin, sevincin, huzurun, sabrın ve Ruh'un tüm meyvelerinin ruhumuzda daha sabit olmasını sağlar. Karakter, inanlının Mesih'te kalmasını ve İsa'yla tutarlı bir paydaşlık ve itaat içinde yaşamasını sağlar. Ruhsal destek olmadan, ne kadar ciddi ve iyi niyetli olursak olalım, hayatın baskılarının, sıkıntı rüzgarlarının ve ayartan dalgaların önünde yıkılırız.

Kutsal Ruh aracılığıyla ilahi doğa **sevginin** kaynağıdır; ancak, bize sevilmeyecek şekilde davranan tüm insanları sevmek (saygı ve merhamet göstermek) eğitim gerektirir.

İlahi **nezaket** tohumu imanla kalplerimize ekilir, ancak sert suçlamalara yumuşak yanıtlar ve kavgacı kişilere yumuşak yanıtlar, dilin eğitimi yoluyla elde edilir.

Kutsal Ruh **huzurun** kaynağıdır, ancak gergin ve stresli durumların ortasında kalplerimizi mükemmel bir huzur içinde tutmayı öğrenmek, ruhun eğitilmesini gerektirir.

Özdenetim de Kutsal Ruh'un meyvesidir; ancak duygularımızda ve arzularımızda ölçülü olmak, özellikle kendilerine "hayır!" demeye alışkın olmayanlar için öz disiplin uygulamayı gerektirir.

Sabır. Bu erdemde Tanrı tarafından ruhlarımıza ekilmiştir. Bu, ilahi doğanın bir niteliğidir. Ancak özlediğimiz şeyi bekleyebilme, hazzı geciktirebilme ve hareketsiz kalabilme yeteneği, ancak kasıtlı bir çabayla karakterimize sabitlenecektir.

Sadakat ilahi doğanın bir özelliğidir; ancak zamanında gelmek, çok çalışmak, sözümüzü tutmak ve taahhütlerimizi yerine getirmek, özellikle tembelleğe yatkın olanlar için dikkatli bir eğitim gerektirir.

Alçakgönüllülük Kutsal Ruh'un bir meyvesidir; ama başkalarını kendimizden üstün görmek, masanın en alt sırasındaki yere oturmak, hizmetçi rolünü üstlenmek ancak disiplinle kazanılan bir beceridir.

Yüreğin saflığı da iman yoluyla Kutsal Ruh'tan gelir, ancak yüreğimizi koruma alışkanlığı gayretli ruhsal pratik yapmayla kazanılır!

Kendini kontrol etmenin ilahi tohumu Tanrı'dan gelir, ancak dilimi evcilleştirmek ve sözlerime tamamen hakim olmak pratikle elde edilir.

Sevinç Ruh'un bir meyvesidir, ancak Rab'be her zaman övgüde bulunmayı öğrenmek, iradenin eğitilmiş bir seçimidir (Mezmurlar 34:1).

Kurtarılma yoluyla Tanrı bize tanrısal karakter için ihtiyaç duyacağımız tüm yapı malzemelerini verir; ama bu karakterin taş taş, oda oda inşa edilmesi günlük mücadeledir. Lütuf nereye uyar? Lütuf, inananların eğitimle meşgul olduklarında deneyimledikleri şeydir.

Pratik Yapma, Terbiye Etmey de İçeren Zorluklar Barındırır

Zorluklar bizi eğitir. Pavlus şöyle diyor: "Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır" (Romalılar 5:3-4). Tanrı'nın yaşamlarımızda olmasına izin verdiği zorluklara, O'nun erdem okulu olarak bakmalıyız.

Tanrı'nın terbiyesi bizi eğitir. İbraniler'de kişinin "Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma, Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme. Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır" (İbraniler 12:5-6). Aynı zamanda bu cezalandırmanın bizim iyiliğimiz için, "kutsallığına ortak olalım diye" olduğunu da öğreniyoruz (İbraniler 12:10).

Pratik Yapma Ruhsal Disiplinleri İçerir

Bu disiplinler bizi eğitir. Ruhsal disiplinler bir lütuf aracıdır. Bu disiplinlerin uygulanması yoluyla Kutsal Ruh bizi benliğin, arzusunun, materyalizmin ve gururun zulmünden kurtaracak ve ruhlarımıza şifa getirerek bizi İsa'nın benzeyişine dönüştürecektir.

Bu dersimizde klasik ruhsal disiplinlerden sadece bazılarını değineceğiz. Bunları şu şekilde sınıflandıracacağız:

Adanmışlık disiplinleri

- **Yalnızlık** – Tanrı ile yalnız vakit geçirmek.
- **Meditasyon** – Tanrı'yı tanıma ve Tanrı'yı memnun etme kararlılığıyla Tanrı Sözü'nün tadını çıkarmak.
- **Oruç tutmak ve nefsinin inkar etmek** – Tanrı'nın yüzünü aramak için öğün(ler) atlamak, ölçülü olmak veya belirli zevklerden bir süreliğine kendimizi mahrum bırakmak.
- **Sadelik** – En önemli şeylere odaklanmak için daha azıyla yaşamayı öğrenmek.
- **Fedakarlık** – Tanrı'ya daha büyük bir bağımlılık geliştirmek için zamanımızı ve kaynaklarımızı insani açıdan makul görünenin ötesinde vermek.

Faaliyet disiplinleri

- **Dua** – Tanrı ile sohbet etmek.
- **İbadet** – Tanrı'ya sınırsız övgü ve hayranlık duymak.
- **Kardeşlik** – İlgilenmek, ilgi görmek, hizmet vermek ve almak için diğer Hristiyanlarla buluşmak.
- **İtiraf** – Tanrı'nın ve güvenilir bir Hristiyan dostun önünde düzenli dürüstlük ve şeffaflık.

- **İtaat** – İlişkilerde sorumluluk ararken kendinizi Tanrı'nın ve başkalarının önünde alçakgönüllü kılmak. İlişkiler bizi eğitir. Tanrı'nın bizi Mesih'in benzeyişine dönüştürmek için en sık kullandığı araçlar diğer insanlardır. Bazen bu araçlar çok acı verir. Ancak Tanrı, biz İsa Mesih'in tam boyuna ulaşana kadar (Efesliler 4:13) azizleri (Efesliler 4:12) donatmak veya eğitmek için (1. Timoteos 4:7'de kullanılan kelimenin aynısı) diğer inanlıların ruhsal armağanlarını da kullanır.

Pratik Yapma Kişisel Disiplini İçerir

Kendinden vazgeçmek veya kendini küçük düşürmek bizi eğitir. Kendinden feragat, kişinin fiziksel arzular çok güçlü hale geldiğinde ve özellikle de ruhsal yaşamını yıpratmaya başladığında onlara kesin bir "hayır" deme kararlılığıyla ilgilidir. Pavlus bunu şöyle anlattı:

Yarışa katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyoruz. Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum (1. Korintliler 9:25, 27).

Bu kursta tartışacağımız en az altı kişisel disiplin alanı vardır:

1. Dil
2. Düşünce hayatı
3. İştah
4. Mizaç
5. Zaman
6. Kişisel kanaatler

Uygulama, zorluklar, ruhsal disiplinler ve kişisel disiplin: Bunlar, Tanrı'nın lütfunun yaşamlarımızda akmasını sağlayan temel eğitim egzersizleridir. Bunlar, doğal arzularımızı kontrol altında tutmamıza, iyi alışkanlıklar geliştirmemize ve Kutsal Ruh'un istediği gibi hüküm sürmesine ve bizi İsa Mesih'e uygun hale getirmesine yardımcı olacaktır.

Mesih'e ve O'nun amaçlarına uygunluk neden aramızda daha olağan bir şekilde gerçekleşmiyor? Neden bu kadar çok sessiz mücadeleler sürüp gidiyor? Aramızdan bazıları neden Hristiyan yaşamında hayal kırıklığına uğradı? Çünkü çok az sayıda Hristiyan Tanrı'nın ruhsal eğitim dersine katılmaktadır!

Pratik Yapma Yoluyla Büyüme Tanrının Bizi Oluşturmasının Normal Yoludur

Kutsal Ruh'un ruhsal yolculuğumuz sırasında kalplerimizi birden anında dönüştürebileceğini ve dönüştürdüğünü bildiğimiz gibi, aynı zamanda bizi süreçler aracılığıyla tam olgunluğa getirdiğini de biliyoruz. Yeni doğum ve Ruh vaftizinin mucizeleri şaşırtıcıdır ve yürek sorunlarına çare olur, ancak karakter sorunlarımızın tamamını otomatik olarak çözmezler.

Ruhsal oluşumun bir süreç olduğunu öğretmek, o olağanüstü uyanış anlarından uzaklaştırmaz. İsa'nın birçok sadık takipçisi, yeni doğumun ve Kutsal Ruh'un temizliğinin ötesinde, bunların sonucu olarak tam bir kutsanma ve teslimiyetin yaşandığı ilahi bir anı

deneyimledi. Ancak mucizeler doğanın normal yasalarını yok etmediği gibi, yolculuğumuzdaki bu olağanüstü anlar veya mevsimler de Tanrı'nın yerleştirdiği normal olgunluk süreçlerini reddetmez.

Ruhsal Büyüme Genellikle Fiziksel Büyümeden Sonra Düzenlenir

Bebekler bir gecede yetişkin olmazlar, ancak Tanrı'nın emrettiği bir olgunluk sürecini takip ederler. Aynı şey ruhsal gelişimimiz için de geçerlidir.

Ruhsal Oluşum Bir Büyüme Sürecidir Çünkü Sorunlarımız Bildiğimizden Daha Derindir

Fark ettiğimizden daha fazla kültür, aile, deneyimler ve başarısızlıklar tarafından şekillendirildik. Bütün alışkanlıklar dönüşüm mucizesiyle silinmez. Bazı Hristiyan anneler hâlâ seslerini yükseltiyor. İsa'nın takipçisi olan bazı kocalar zaman zaman öfkeyle hareket ediyorlar. Hristiyan eşler bazen aşırı harcama yaparlar. Hristiyan erkekler başıboş göz veya zihinle mücadele edebilirler. Hristiyanlar genellikle aşırı düşkünlük gösterirler, "aşırı konuşurlar", aşırı uyurlar vb. Günahı bağışladığı, bizi yenilediği, bize Kutsal Ruh'u verdiği, mucizeler yarattığı ve cinleri kovduğu için Tanrı'ya şükrediyorum; ama hayatımızda eğitime her zaman ihtiyaç olacaktır.

Ruhsal Oluşum Bir Büyüme Sürecidir, Çünkü Bazı Alışkanlıklardan Kurtulmak Zordur

Eğer kurtarılmadan önce okumayı sevmiyorsanız, muhtemelen okumayı sevmeyen bir Hristiyansınızdır. Okumak için zihninizi çalıştırmanız gerekir. Olumsuz veya yargılayıcı olma eğilimindeyseniz, tutumunuzu şükran ve kabullenmeye yönelik geliştirmeniz gerekecektir. Kurtarılmadan önce son derece duygusal bir insansanız, şimdi muhtemelen kurtarılmış duygusal bir insansınızdır. Artık duygularınızı eğitmekle meşgul olmalısınız. Eğer istismarcı bir babayla ya da kadınlara karşı çok düşük bir bakış açısına sahip bir babayla büyüdüyse, o zaman hala sevmek ve saygı duymakta zorlanabilirsiniz. Kendinizi eğitin. Eğer anneniz, babanız istediğini yapmadığında ona sessiz davrandıysa, siz hâlâ bu kötü alışkanlıkla mücadele ediyor olabilirsiniz. Tanrının spor salonuna girin! Eğer sınıf bilincine sahipseniz ya da önyargılıysanız, yine de ırkçılık gururunun acısını çekebilirsiniz. Tüm insanları Tanrı'nın onlar hakkında düşündüğü şekilde düşünmek için kendinizi eğitin. Eğer hiç sevgi görmediyseniz, İsa'nın takipçilerine özgü sevgiyi göstermek için çaba harcamanız gerekecek.

Kötü alışkanlıklar (düşünme, kendimizi ifade etme, sorunlara yanıt verme biçimleri) çoğu zaman karakterimizde derin izler bırakmıştır. Kutsal Ruh ve eğitim olmadan bunlardan kurtulmak imkansızdır! Devam eden eğitim dışında Mesih'e uygun olamayacağız, olamayız. Öğrenciler bu gerçeğin bir örneğidir,

Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!" dedi. "Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür" (Matta 26:40-41).

Öğrenciler, İsa'nın acısını paylaşmak ve son saatlerinde dua ederek onun yanında durmak için ne büyük bir fırsatı kaçırdılar. Onun adımlarıyla yürümek ve onun yaşam biçimine uymak için ne büyük bir fırsat. Ancak beden baskındı ve eğitimsizdi. Bu nedenle öğrenciler savaşın ortasında İsa'yı terk ettiler.

Birisi şunu iddia edecek: "Pentekost'tan sonra öğrenciler dua sırasında bir daha asla uykuya dalmadılar, her zaman tetikteydiler!" Bu iddiadan son derece şüpheliyim! Pentekost, içinde yaşayan Kutsal Ruh'u sağladı, ancak öğrencilerin öz disiplin ihtiyacını ortadan kaldırmadı. Pentecost günü hikayesinin ana karakteri Peter, öğrencilere ciddi bir eğitimin gerekliliği hakkında yazar. İnançlı bir Hristiyan yaşamı için ihtiyacımız olan her şeyi aldığımızı dair bize güvence veren kişinin Petrus olduğunu unutmayın (2. Petrus 1:3), ancak buna eğitimin yapı taşını da eklemeliyiz (2. Petrus 1:5).

Gerçek Hayattan Eğitim Örnekleri

Profesyonel sporcular antrenman yaparak beceri kazanırlar. Avluya ya da sahaya çıkana kadar beklemezler; performansı beklemezler. Askerler silahlarını öğrenmek için kanlı savaş alanına çıkmayı beklemezler. Marangozlar aletlerini sürekli kullanarak kullanma becerisi kazanırlar.

Nasıl ki atletler, askerler ve marangozlar pratik yaparak beceri kazanıyorlarsa, Hristiyanlar da sürekli pratik yaparak Hristiyan erdemleri (sabır, nezaket, özdenetim) konusunda beceri kazanırlar.

Bir düşünce ek, bir eylem biç;
Bir eylem ek, bir alışkanlık biç;
Bir alışkanlık ek, bir kader biç.

Kendi Kendine Eğitim Örneği

Daniel, Babil'e aşık olmanın, Tanrı'yı ve sevgili vatanını unutmanın tehlikesini biliyordu. Esir olarak götürülürken, yüreğinin ve zihninin Babil'e uymasını nasıl önleyeceğini merak etmiş olmalı. Sürgününün başlarında bir yerlerde, kendisini Tanrı'ya ve vatanına bağlılık konusunda eğitmeye karar verdi:

Daniel yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruşalim yönüne bakan pencereleri açtı. **Daha önce yaptığı gibi** her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrısı'na övgüler sundu (Daniel 6:10).

Daniel, tutsaklığının ilk günlerinden itibaren, yüreğini Babil sevgisinden koruyacak, yüreğini memleketinde tutacak ve Yehova'ya olan sevgisini koruyacak günlük gelenekler ve disiplinler oluşturdu.

Daniel'in eğitimi şaşırtıcı görümler, ruhsal ve dünyevi etki ve etkili duayla sonuçlandı; ve sürgündeki Yahudiler üzerinde derin bir etkisi vardı. Daniel gibi başarılı Hristiyanlar da kendilerini Tanrı yolunda eğiten kişilerdir.

Sonuç

Daha güçlü bir Hristiyan olmayı ister miydin? Genç erkekler ve kadınlar çoğu zaman gerçek gücü yanlış anlıyorlar. Güç, ayartılmanın olmaması değildir. Güç, acıya, güzelliğe, adaletsizliğe, şehvetli zevke karşı sakın bir kayıtsızlık değildir. Güçlü Hristiyanlar, gururdan etkilenmeyen, kesici ve yaralayıcı sözlere karşı duyarsız olan, yasak meyvede çekici hiçbir şey görmeyen ya da bedensel zevklere karşı açlık sancıları hissetmeyen kişiler değildir. Hiçbir şey hissetmeyen, hiçbir şey görmeyen, hiçbir şey hissetmeyen ve hiçbir şeyin tadına bakmayan insanları tanımlayan en iyi kelime güçlü değil, ama... ölüdür!

Gerçek güç şurada bulunur:

- Günahla ve ruhsal ilerlememize engel olan her şeyle kararlı bir şekilde mücadele etme lütfu
- Dindarlığa yönelik antrenman yapmak için her gün Tanrı'nın spor salonuna girme lütfu
- Günaha karşı en savunmasız olduğumuz alanlarda koruma önlemleri alma konusunda mütevazı cesaret
- Ruhsal disiplin ve güç sahibi olma sürecine bağlılık
- Tanrı'nın tüm zırhını günlük olarak ve dua ederek giymek için ruhsal uyanıklık
- Kutsal Ruh'la dolu olmak!

Görme engelli oğlumuz Jesse'nin Nala adında güzel bir rehber köpeği var. Nala bana disiplin ve antrenmanın avantajları hakkında çok şey öğretti. Efendisine faydalı olabilmesi, onu koruyabilmesi ve ona rehberlik edebilmesi için, öncelikle sekiz ay süren sıkı bir eğitimden geçmesi gerekiyordu. Ve faydalı olmaya devam edebilmesi için disiplinli bir yaşam sürmesi gerekiyor. Yiyecekleri ve suları dikkatle ayarlanıyor. Uykusu ve boş zamanı yönetiliyor. Havlamamak veya kedilerin peşinden koşmamak üzere eğitildi! Günün neredeyse her anını ya rehberlik ederek ya da Jesse'nin yanında sessizce bir sonraki emrini bekleyerek geçiriyor. Eğitimi bol miktarda sevgi, besleyici yiyecekler ve günlük oyun zamanı ile ödüllendiriliyor! Nala'nın disiplin sayesinde keyifli ve ödüllendirici bir hayatı var.

Ders 7 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un Günlük Dua Rehberini kullanarak pratik yapın.

Ders 7 Test

- (1) Tanrısallık ne anlama gelir?
- (2) Pavlus "Kendini Tanrı yolunda eğit" derken ne demek istiyor (1. Timoteos 4:7)?
- (3) Petrus'un imanımıza eklememiz gerektiğini söylediği yedi nitelik nelerdir?
- (4) Ruhi pratik yapma hangi dört şeyi içerir?
- (5) Hristiyan karakterimizi geliştirmek istiyorsak uygulamamız gereken ruhi disiplinlerden bazılarını söyleyin.

Ders 8

Yalnızlık, Meditasyon, Oruç ve Sadelik

Adanmışlık Ruhsal Disiplinleri

Ders 7 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 7'in ana noktalarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 7'den paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Klasik ruhsal disiplinlerin ruhsal oluşumdaki önemini anlar.
- (2) Bu disiplinleri daha iyi anlar.
- (3) Bu disiplinleri uygulamaya koymaya başlar.

Hayattan Anlık Görüntüler

Zor Koşullarda Yaşayan Hristiyanlar

Daisy, Paris'te denizaşırı yabancı işçilerden (OFW'ler) oluşan bir cemaate liderlik ediyor. Maddi açıdan hayatta kalabilmek için cemaatinin neredeyse tamamı oldukça kalabalık şekilde küçük apartman dairelerini paylaşıyor. Çoğu, yıl boyunca çok az izinle çok uzun iş günlerinde çalışıyor. Bu zor şartlarında dahi ruhsal oluşum gerçekleşebilir mi?

ABD dışındaki Hristiyanların çoğu aşırı nüfuslu kentsel şehirlerde yaşıyor. Çoğu yoksulluk içinde yaşıyor ve günde 4 dolar veya daha azıyla hayatta kalmaya çalışıyor. Birçoğu, bazen günde iki ila üç saat süren uzun yolculuklarla uğraşıyor. Çoğu geniş aileleriyle birlikte yaşıyor ya da ailelerinden uzakta başkalarıyla birlikte kalıyor. Bu inananlar için sessiz bir zaman ve yalnız kalacak bir yer bulmak büyük bir zorluk; Tanrı'nın Sözü üzerine dua etmeyi ve meditasyon yapmayı günlük bir öncelik haline getirmek muazzam bir bağlılık gerektiriyor.

Meşgul Hayatlar Yaşayan Hristiyanlar

Batı'da çoğu Hristiyan, çok hızlı gelişen bir maddi dünyada yaşıyor. Ruhsal olarak daha bilinçli hale gelene kadar uzun süre yavaşlamak zor. Genellikle yeterli alana sahipler, hayatta kalmanın ötesinde yaşıyorlar, sessiz yerlere erişimleri var ve eğer hayatlarını biraz basitleştirirlerse manevi disiplinlere zaman ayırabilirler. Onlara meydan okuyan şey genellikle sadece disiplinlerin değerini görmek ve Tanrı'nın varlığında ilerlemek için zaman ayırmak.

Giriş

Güney Carolina'nın Parris Adası'ndaki Denizcilik eğitim kampının ön kapısında "**Farklılığın Başladığı Yer!**" yazan bir tabela var. Amerika Birleşik Devletleri Deniz Kuvvetleri'nin farkı nedir? Bir denizcinin bazı farklılıkları şunlardır: katı vücut duruşu, kusursuz bir üniforma, odaklanma ve kararlılık duygusu, kişisel disiplin, fiziksel ve zihinsel dayanıklılık, emirlere uymaya hazır olma ve bir savaş ekibinin üyesi olarak görev yapma yeteneği. Bu özellikler Parris Adası'ndaki ciddi eğitim sırasında geliştiriliyor. Denizciler hayatlarının, eğitimlerinin kalitesine bağlı olabileceğini biliyor. Eğitim, farkın başladığı yerdir!⁵⁴

► Dışarıdan biri kilisenizdeki Hristiyanlara baksaydı, inananlarla inanmayanlar arasındaki temel farkları neler olarak sıralardı?

Tanrı'nın ordusu olan kilise, "bütün ulusları öğrenci olarak yetiştirmeye" çağrılmıştır (Matta 28:19). Bu, inananları kurtuluşa tanıklık etmeye getirmekten daha fazlasıdır; yeni inanlıların Mesih'in benzeşimine dönüşmesine yardımcı olmaktır. Kilisenin yaşamı gibi onların yaşamı da bu çağrıya olan sadakatimize bağlıdır.

Bunu nasıl gerçekleştireceğiz? İsa'nın sadık takipçilerini nasıl yetiştirebiliriz? Daha da önemlisi bu derste, Mesih'e benzer bir karakteri nasıl daha fazla geliştireceğiz? Kırıklık ve benmerkezcilik durumundan, Tanrı'nın krallığında bütün ve yararlı durumuna nasıl dönüştürüleceğiz? Cevabın bir kısmı klasik ruhsal disiplinlerin uygulanmasında yatmaktadır. Richard Foster şöyle diyor: "Yüzeysellik çağımızın lanetidir... Günümüzün acil ihtiyacı, daha fazla sayıda zeki ya da yetenekli insan değil, derin insanlar... Ruhsal yaşamın klasik disiplinleri, yüzeydeki yaşamın ötesine geçip derinlere doğru ilerlememiz için bizi çağırmaktadır."⁵⁵

"Klasik" derken bunların her nesilde sadık Hristiyanlar tarafından uygulandığını kastediyoruz.

Büyük Fikir

Kutsal Ruh'un hizmetiyle birlikte ruhsal disiplinlerin uygulanması muzaffer bir yaşam için eğitim sağlayacaktır. Bunlar, nominal, ılımlı ve sıklıkla yenilgiye uğrayan Hristiyan yaşamının ötesine geçmek için kesinlikle gereklidir. Hristiyanların her sadık nesli bunu kanıtlamıştır.

Ruhsal Disiplinlerin Her İnananın Hayatındaki Önemli Yeri

Ruhsal disiplinler İsa'nın yaşamında önemliydi; eğer onun benzeşimine göre oluşacaksa, bunların hayatımızda giderek daha da önemli hale gelmesi gerekir.

⁵⁴ Dr. Michael Avery'den uyarlanmış illüstrasyon ve uygulama

⁵⁵ Richard Foster, *Yaşamın Disiplin* (Yeni Yaşam Yayınevi, 30 Aralık 1999)

Ruhsal Disiplinler Dünyaya, Nefse ve Şeytana Karşı Savaşır

Hristiyan yaşamını bir savaş alanı olarak anlamak en iyisidir (1. Timoteos 6:12). Ateşli, inanç dolu çabaya ve ruhsal azme duyulan ihtiyaç, İsa ve öğrencileri tarafından açıkça vurgulanmıştır. İsa şöyle dedi: " Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler (tek silahlı, ateş yürekli ve derinden bağlı olanlar) onu ele geçirmeye çalışıyor" (Matta 11:12). Pavlus, Hristiyan yaşamının bir savaş olduğunu söyler (2. Timoteos 4:7). Bu savaş alarmda olan, tetikte ve uyanık Hristiyanlar gerektirir. Nominal, ılık inananlar hayatta kalamayacaklardır.

"Disiplinler bizi nominal yaşamın ötesine, İsa'nın derinliğine doğru ilerlemeye çağırır. Bizi sıradan Hristiyanlığın ötesine, Tanrı'nın okyanus derinliğini giderek daha fazla deneyimlememize olanak sağlayacak enerjik bir ruhsal atletizme çağırırlar."

– Richard Foster

John Bunyan'ın yazdığı *Pilgrim's Progress (Hacının İlerlemesi)* adlı alegoride (kinayede) ana karakter Christian, Yorumcu'nun evini ziyaret eder. Orada, Christian'a, silahlı bir adamın Cennetin kapılarına koştuğu, muhafızları alt ettiği ve ardından büyük bir sevinçle kutsal şehrin kapılarına girdiği vizyonu gösterilir. Christian bu vizyonu anlamaz, bu yüzden Yorumcu bunu açıklar. Vizyon, Cennete girme niyetinde olan her Hristiyanın acil ve gayretli bir kararlılığa sahip olması gerektiği anlamına gelir, çünkü tüm Cehennem bizi durdurmak için hazırdır.

Ruhsal disiplinleri uygulamak yüreklerimizi güçlendirecek ve bizi dünyayla, bedenle ve şeytanla savaşmak için zihinsel ve ruhsal olarak koşullandıracaktır (Efesliler 6:12; 1. Yuhanna 2:16).

Ruhsal Disiplinler Bizi Savaşa Hazırlayan Birer Lütuf Aracıdır

Bu savaş alanında lütufa ihtiyacımız var. Sen ve ben ne bu dünyaya, ne bedene ne de şeytana rakibiz. Aslında insanın doğruluk için gösterdiği çabalar yetersizdir. Doğruluk Tanrının bir lütfudur. İsa'nın doluluğuna sahip olmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Ama Tanrı bize lütfa sahip olmanın bir yolu olarak ruhsal disiplinleri verdi. Richard Foster şöyle yazıyor:

Bir çiftçi tahıl yetiştirme konusunda çaresizdir; yapabileceği tek şey tahılın büyümesi için doğru koşulları sağlamaktır. Toprağı işler, tohumu eker, bitkiyi sular ve sonra toprağın doğal güçleri kontrolü ele alır ve tahıl ortaya çıkar. Bu ruhsal disiplinlerde aynı şekildedir; onlar Ruh'a tohum ekmenin bir yoludur. Disiplinler, Tanrı'nın bizi yere ekme yoludur; bizi onun içimizde çalışabileceği ve bizi dönüştürebileceği bir yere koyarlar.⁵⁶

Ruhsal oluşum öğretmeni ve yazar Robert Mulholland şöyle yazıyor:

⁵⁶ Richard Foster, *Yaşamın Disiplin* (Yeni Yaşam Yayınevi, 30 Aralık 1999)

Sonuç olarak, kendimizi İsa'nın sevdiği ve onun gibi hizmet eden kişiye dönüştürmek için, Tanrı'nın yaşamlarımızda lütfunun dönüştürme işini yapması için kendimizi Tanrı'ya hazır hale getirmek dışında yapabileceğimiz hiçbir şey yoktur.⁵⁷

Üç şekilde Tanrı'ya ruhsal oluşum için hazır hale getirildiğimizi açıklamaya devam ediyor:: yüzleşme, kutsama ve ruhsal disiplinler:

(1) Lütuf, yüzleşme yoluyla akar.

Bazı kanallar aracılığıyla (kutsal yazılar, tapınma... Mesih'teki bir erkek veya kız kardeş...) Tanrı'nın Ruhunu, Mesih'in benzeyişine uymadığımız bazı alanları derinlemesine araştırabilir.⁵⁸

(2) Lütuf, kutsama yoluyla akar.

Her benzeyiş noktasında Tanrı'ya "evet" deme noktasına gelmeliyiz. Tanrı'ya yapmak istediği işi yapması için izin vermeliyiz... çünkü dönüşüm bizi zorlamayacaktır.⁵⁹

Ruhumuzun kapısını Tanrı'ya açmalıyız.

(3) Lütuf ruhsal disiplinlerden akar.

Bunlar tutarlı bir şekilde Tanrı'ya giden kapıyı açma eylemleridir.

► Tartışma soruları:

- Askeri kampta yaşananlarla kilisenizde yaşananlar arasında benzerlik var mı?
- Peki ya kişisel hayatınız?
- Yerel cemaatinizdeki Hristiyanlar size aktif bir savaş alanındaki askerleri mi yoksa oyun parkındaki çocukları mı hatırlatıyor?
- Eğer gerçekten bir savaş alanında yaşadığınıza inansaydınız ne kadar farklı yaşayacağınızı düşünüyorsunuz?

Ruhsal Disiplinler Tanrı'dan Daha Fazla Zevk Almamızı Sağlar

Evet biz askeriz. Ama biz düğün ziyafetine giden askerleriz. Çoğu zaman ruhsal disiplinleri uygulayan Hristiyanların çok ciddi, sert, hatta mutsuz olduğunu düşünürüz. Bazen bu doğrudur; ancak Hristiyan yaşamını sadece bir savaş olarak değil aynı zamanda bir düğün olarak da düşünmeliyiz (Vahiy 21:9).

Biz düğüne giden İsa'nın geliniyiz. Düğün günümüz, Mesih'le mükemmel bir birleşme günü ve sonsuz ziyafet ve kutlama günü olacak. Bu yoldaki Hristiyanlar olarak, yaşadığımız

⁵⁷ M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 26, vurgu eklenmiştir.

⁵⁸ Ibid, 37

⁵⁹ Ibid, 38

sevinçli beklenti ve Güveyimiz Mesih'e duyduğumuz sevginin artması bize sevinç verir; bu sevinç çoğu zaman kalplerimizden günlük yaşamlarımıza yayılır. Dünya çapında hayatımı en çok etkileyen Tanrı'nın azizleri üzgün ve kederli değiller. Depresyonda veya olumsuz değiller. Ruhsal disiplinleri uygulamaları onları ruhsal açıdan gururlu yapmaz ya da diğer insanlardan uzaklaştırmaz. Kesinlikle uyanık ve ayık fikirlidirler; ama İsa gibi onlar da dünyadaki en alçakgönüllü, iyimser ve neşeli insanlardır.

Dünyanın ağırlığını omuzlarında taşıyarak dolaşan Hristiyanlar, duayı, orucu ya da Kutsal Kitap meditasyonunu uygulamıyorlar. Disiplinlerin bize yardımcı olmasıyla Tanrı'nın varlığını tecrübe etmemiz ruhsal özgürlüğü getirecektir. İsa'nın huzurunda kaygı, korku ve baskı üzerimizdeki etkisini kaybedecektir.

Hristiyanların savaş alanında bile Tanrı'nın iyiliğini ve bereketini kutlamayı öğrenmeleri çok önemlidir. Yol boyunca yaptığımız küçük kutlamalar düğün günümüzün habercisidir! John Wesley, Tanrı'yı sevmenin "Ondan zevk almak, O'nun iradesinden sevinç duymak, sürekli olarak O'nu memnun etmeyi arzulamak, mutluluğumuzu O'nda arayıp bulmak ve ondan daha fazla keyif almak için gece gündüz susamak"⁶⁰ olduğunu öğretti. **Ruhsal disiplinler hiçbir zaman sadece alışkanlık haline gelmemeli, aksine Tanrı'dan ve O'nun birçok nimetinden daha fazla keyif almaya yol açan uygulamalar haline gelmelidir.**

Duayı, orucu ya da herhangi bir ruhsal disiplini Tanrı'nın rızasını kazanmanın, Tanrı'ya borç yüklemenin, hatta maddi bir nimet elde etmenin bir yolu olarak görmemeye çok dikkat etmeliyiz. Bazı Hristiyanlar, eğer belirli fedakarlıklar yaparlarsa, Tanrı'nın onlara bir şeyler borçlu olacağını ve onlara istediklerini vermek zorunda kalacağını düşünüyorlar. Ruhsal disiplinler Tanrı ile daha derin bir ilişki geliştirmekle ilgilidir, onu borçlumuz yapmakla değil.

Ruhsal Disiplinler, Sıradan Öğrencileri Mesih'in Benzeyişine Dönüştürmek İçin Lütuf Araçlarıdır

Ruhsal disiplinler süper Hristiyanlara göre değildir. Böyleleri yoktur. Ruhsal disiplinler evde oturan anneler, çiftçiler, fabrika çalışanları, göçmenler, profesörler, öğrenciler, iş sahipleri ve... herkes içindir.

İsa'nın öğrencileri sıradan balıkçılardı; ama yine de İsa'dan yalnızlık, meditasyon, dua, oruç, kurban, ibadet, hizmet ve Rab'bin Sofrası uygulamalarını öğrendiler. Pratik yaptıkça ona daha çok benzemeye başladılar. Ve bu disiplinlerin uygulanması yoluyla, Tanrı'nın gücü onların yaşamlarına aktı.

"Tanrı ruhsal yaşam disiplinlerinin sıradan insanlar için olmasını ister: işi olan, çocuklara bakan, bulaşık yıkayan ve çim biçen insanlar. Aslında disiplinlerin en iyi şekilde karı kocamız, erkek ve kız kardeşlerimiz ya da arkadaşlarımız ve komşularımızla ilişkilerimiz arasında uygulanması gerekir."

– Richard Foster

⁶⁰ John Wesley'nin "On Love" başlıklı vaazına bakın. 21 Aralık 2019 tarihinde bu bağlantıdan alınmıştır: <http://wesley.nnu.edu/john-wesley/the-sermons-of-john-wesley-1872-edition/sermon-139-on-love/>

Yakup oldukça sıradan Hristiyanları cesaretlendirmekte ateşliydi;

İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı. Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi (James 5:17-18).

Tanrı sıradan insanlarla buluşur ve onları kendi yüceliği için kullanır.

Klasik Ruhsal Disiplinlerin Tanımlanması

Bu derste ve sonraki derste, bazı klasik ruhsal disiplinleri kısaca inceleyeceğiz ve bunları Tanrı ile yürüyüşümüze dahil etmenin pratik yollarını arayacağız.⁶¹ Bazıları diğerlerinden daha fazla açıklama gerektirecektir.

Yalnızlık Ruhsal Disiplini

Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı (Markos 1:35).

Yalnızlığın anlamı

Yalnızlık, Tanrı'yla yalnız kalmak ve O'na yakınlaşmak için insanlardan uzaklaşmak demektir. Ruhsal bir disiplin olarak yalnızlık, yalnızca yalnız olmakla ilgili değil, Rable yalnız kalmakla da ilgilidir. Yalnızlık, Tanrı ile olan birincil dostluğumuza odaklanmak için diğer dostluklardan (uzak kalma) orucudur.

Ancak yalnızlığı sadece fiziksel bir yere çekilmek olarak değil, aynı zamanda zihinsel bir yere de çekilmek olarak anlamalıyız. Yalnızlık, içimizdeki insanı yenilemek için zihnimizin kapısını bir süreliğine dış dünyaya kapatmaktır. Yalnızlığı bu şekilde düşünürsek, belki de bir metro yolculuğu veya kalabalık bir muayenehane, fiziksel yalnızlığın bulunmadığı bir yalnızlık mekanına dönüşebilir.

İsa'nın hayatındaki yalnızlık

Luka bize İsa'nın sık sık "ıssız (yalnız, تنها) yerlere çekilip dua ettiğini" söyler (Luka 5:16; ayrıca bkz. Matta 14:23; Markos 1:35; Luka 4:42). İsa neden bunu yaptı? Çünkü insanlara hizmet etmek onun ruhi kaynaklarını, yani sürekli yenilenmesi gereken kaynakları tüketiyordu. İsa, dünyevi işini tamamlamak için sadece birkaç yılı olmasına rağmen, hayatını bilinçli olarak takipçilerinden ayrılıp Babasıyla yalnız kalacak şekilde ayarladı.

⁶¹ Bu klasik ruhsal disiplinlerle ilgili derslerde büyük ölçüde şu üç kitaba başvuruyorum: Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013) Richard Foster, *Yaşamın Disiplin* (Yeni Yaşam Yayınevi 30 Aralık 1999) Dr. Dan Glick, *Disciplines of Grace* (broşür).

Ruhsal Oluşumda Yalnızlığın Yeri

Kilise babalarından Photiki'li Diadochos, hayatımızın kapısını başkalarına çok uzun süre açık bırakırsak ruhlarımızın sıcaklığının kaçacağını gözlemledi.⁶² Bunu kendi hayatımda da gözlemledim. İsa'nın ayaklarının dibine oturmayı başaramadığım zaman ruhen yoksullaşmaya başlıyorum. Kaygı, sabırsızlık, güven kaybı, karamsar bir ruh hali, boşluk duygusu, eleştirel bir ruh - bunlar genellikle yalnızlığın ihmal edilmesinin sonucudur.

“Ruhumuzu kaybetmeden ve bir dereceye kadar Tanrı'nın Kutsal Ruhunu üzmeden bütün bir günü insanlarla sürekli [konuşarak] geçirmemiz pek mümkün değil. Tanrı ile konuşmak, gizli olan Babamızla daha özgür bir şekilde iletişim kurmak için her gün, en azından sabah ve akşam dünyadan ayrılmaya ihtiyacımız var.”

– John Wesley

Yalnız kaldığımızda insanlara olan sağlıksız bağımlılığımızı kaybederiz. Yalnız kaldığımızda, gözlerimizi insanlardan ve onların bizi incitme veya hayal kırıklığına uğratma biçimlerinden uzaklaştırır ve onları tekrar Rab'be veririz. Gerçek yalnızlıkta tüm dikkatimizi Kutsal Ruh'a veririz. O, bizim bakış açımızı ve önceliklerimizi kendi bakış açısına göre yeniden ayarlar ve kalplerimize yeni bir barış, sevgi ve neşe döker. Yalnızlıkta, kalıcı bir etki yaratmak için Kutsal Ruh'un mesh etmesiyle topluluklarımıza ve sorumluluklarımıza geri dönme lütfunu buluruz.

Yalnızlık bizi ölümcül meşguliyet hastalığından ve performans zihniyetinden uzaklaştırır. Yalnız kaldığımızda, Tanrı'nın bize, kendisi için yaptıklarımızdan dolayı değil, kim olduğumuzdan, yani içsel varlığımızdan dolayı değer verdiğini öğreniriz. Dünyevi düşünen insanlar, görünür başarıyı, Tanrı'nın huzurunda zihnimizi yenilemekten çok daha fazla takdir ederler. Ruhsal düşünceye sahip insanlar, en içteki varlığımızın Mesih'in benzeşiminde yeniden oluşturulmasının, Tanrı'nın kurtarıştaki birincil amacı olduğunu bilirler.

Yalnız kaldığımızda, Kutsal Ruh'ta kalarak, Onun için büyük bir şey yapmaya yönelik umutsuz çabalarımızdan çok daha fazlasını Onun bizde başarabileceğini keşfederiz (Yuhanna 15:4).

Yalnız kalmaya başlamak için pratik ipuçlar

(1) Size uygun bir yer bulun.

Yaratıcı olun. Asya'daki bir İncil okulundaki bir öğrenci, Tanrı'yla yalnız kalmak için yatağının altına girerdi çünkü bulabildiği tek sessiz yer orasıydı! Benim gibi başkaları da evimin yakınındaki bir parkta yalnız yürümenin Tanrı'ya konuşma alanı sağladığını düşünüyor. Nüfusun yoğun olduğu Filipinler'de en az bir pastör CR'de (Konfor Odası/Tuvalet) yalnızlık kalabildiğini, çünkü burasının insanlardan uzaklaşabileceği tek yer olduğunu söylediler! Belki de şu andaki koşullarınız sessiz bir yer bulmayı neredeyse imkansız kılıyor. Rab nerede olduğunuzu anlıyor ve izin vererseniz size yardım edecek.

⁶² Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 27

(2) Düzenli bir yalnızlık zamanı planlayın.

Yalnızlığın dönüşümsel bir disiplin haline gelmesi için, kendinize uygun düzenli bir zaman bulmanız ve ona bağlı kalmanız önemlidir. John Wesley "istediğin zaman"ın "hiçbir zaman" olduğunu söyledi. Başka bir deyişle, Rab'le yalnız kalmak için düzenli bir zaman belirlemediğimiz sürece, bunun gerçekleşmesi muhtemel değildir.

(3) Tanrı'ya odaklanın.

Ruhsal vizyonlar, rüyalar veya doğaüstü işaretler aramayın. Yalnızca kalbinizi susturmaya çalışın ve Kutsal Ruh ve Sözü aracılığıyla Tanrı ile iletişim kurun.

(4) Sabırlı olun.

Disiplin her zaman zevkten önce gelir! Bu tüm disiplinler için geçerlidir. Yalnızlığın faydalarını deneyimlemeye başlamadan önce muhtemelen bir süre pratik yapmamız gerekecek.

► Grup üyelerine yalnızlık hakkındaki en yararlı öğretiyi ifade etme fırsatı verin.

Meditasyon Ruhsal Disiplini

Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır. Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür. Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer... (Mezmurlar 1:2-3a).

Meditasyonun anlamı

Hagah (İbranice) – Kendi kendine konuşmak; düşünmek. (Yeşu 1:8, "Yasa Kitabı'nda yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün.")

Meletao (Yunanca) – Dikkatlice akılda tutarak çözmek; üzerinde düşünmek. (1. Timoteos 4:15, " Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün.")

Meditasyon, kendi kendine konuşarak Tanrı'nın Sözü üzerinde derinlemesine düşünmektir. Kutsal Ruh onu yüreğimize canlandırmaya başlayana kadar, Tanrı'nın Sözü'nün belirli bölümlerini dua ederek zihnimize tekrar tekrar çevirdiğimizde, kutsal yazılar üzerinde derin düşünürüz; kalbimiz onun talimatını, uyarısını ve düzeltişini alana kadar; ta ki ruhumuz onun dönüştüren tatlılığını tadana kadar. Her disiplinde olduğu gibi meditasyon da Kutsal Ruh'un aydınlatıcı lütfuna ihtiyaç duyar (1. Korintliler 2:9-14).

► Birinin 1. Korintliler 2:9-14'ü okumasını sağlayın. Bu bölümün Kutsal Ruh'un Tanrı'nın Sözü'nü aydınlatmadaki rolü hakkında ne öğrettiğini tartışın.

Kral Davut, Tanrı'nın Sözü üzerinde düşündü ve onun "bol miktarda saf altından çok istek duyduğunu, Onlar baldan, süzme petek balından tatlı." olduğunu gördü (Mezmurlar 19:10). Tanrı'nın Sözü üzerinde derin düşünen bir Hristiyan sadece okuyup unutmakla kalmayacak, aynı zamanda her lokmanın tadını çıkaracak ve bunu yaşamına aktaracaktır. Bu, tüm manevi disiplinlerin en dönüştürücü olanlarından biridir. Pek çok Hristiyan Kutsal Kitaplarını okuyor, ancak çok azı bunun tadını çıkarmak için zaman ayırıyor.

Kutsal Kitap meditasyonu zihni boşaltmak değil, onu Tanrı'nın Sözüyle doldurmaktır.

Doğru meditasyonu (Zen, yoga ve Transandantal Meditasyon) zihni boşaltmayı öğretir ve çok tehlikelidir. Boş bırakılan zihin, şeytani yalanlar ve hatta bizzat iblisler tarafından mesken tutulacaktır (Matta 12:44). Kutsal Kitap meditasyonu zihni Tanrı Sözüyle doldurmaya odaklanır. Mezmurlar yazarı şöyle haykırdı: "Ne kadar severim yasanı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde" (Mezmurlar 119:97).

Filipililer 4'te Pavlus inanlılara zihinlerini boşaltmamalarını, ancak "bu şeyler üzerinde derin düşünmelerini" öğütler (Filipililer 4:8). Hangi şeyler? Geçmişteki günahlar, geçmişteki başarısızlıklar ya da başkalarının hatalarını değil; ama asil, adil, saf, sevimli, iyi şöhretli, erdemli ve övülmeye değer şeyleri. Tanrı'nın her çocuğu, olumsuz, eleştirel düşünceleri an be an iyi düşüncelerle değiştirmeyi seçebilseydi, ruhsal yaşamları değişirdi.

Ruhsal oluşumda İncil meditasyonunun amacı.

Meditasyonun gücü, Tanrı Sözüyle her gün yıkanma fırsatını sağlamasıdır (Efesliler 5:26). Söz, düşünme ve davranış şeklimizi değiştirir. Sözün ışığı (Mezmurlar 119:105) her gizli günahı (Mezmurlar 19:12) ve İblis'in her yıkıcı yalanını açığa çıkarır. Söz, biz İsa gibi düşünmek ve davranmak üzere eğitilene kadar ruhlarımızı düzenli olarak hakikatle doyurur.

Bu kadar çok Hristiyanın ruhsal savaşları kaybetmesinin nedeni, savaş alanında kılıcsız, yani Ruh'un tek kılıcı olmadansavunmasız kalmalarıdır (Efesliler 6:17). Şeytan, "Tanrı seni gerçekten sevmiyor" veya "Asla başaramayacaksın" diye fısıldadığında; "Sen aslında bir Hristiyan değilsin;" "Kutsal bir hayat yaşayamazsın;" "Herkes sana karşı;" "Tanrı seni affetmeyecek..." sözlerine karşı savunucu güçleri yok. Ancak meditasyon disiplini aracılığıyla, Tanrı'ya olan inancımız yerleşene ve Düşmanın her ateşli yalanına direnip yenene kadar, Tanrı'nın gerçeğini her gün, her ay, her yıl yeniden okuruz.

Kutsal yazılar üzerinde meditasyon yapmanın sonuçları

- 1. Söz iman oluşturur** (Romalılar 10:17), dolayısıyla meditasyon Tanrı'ya olan güvenimizi güçlendirecektir.
- 2. Söz düşünceleri ve yaşamı arındırır** (Mezmurlar 119:9; 1. Petrus 1:22; Efesliler 6:17), bu nedenle meditasyon yanlış düşünceleri doğru düşüncelerle değiştirecektir.
- 3. Söz, Şeytan'a karşı etkili bir kalkan sağlar** (Matta 4:1-11; Efesliler 6:17), bu nedenle meditasyon bizi koruyacaktır.
- 4. Söz inanlının hayatını zenginleştirir** (Yeşu 1:8; Mezmurlar 1:3), bu nedenle meditasyon giderek daha büyük ölçüde Tanrı'nın bereketine olanak sağlayacaktır.

Meditasyona başlamak için pratik ipuçları

(1) Bunu karmaşık hale getirmeyin.

John Wesley'in meditasyona yönelik basit yaklaşımını seviyorum:

İşte buradayım, erkeklerin meşgul yollarından uzaktayım. Tek başıma oturuyorum: burada yalnızca Tanrı var. Onun huzurunda açıyorum, kitabını okuyorum cennete giden yolu bulmak için. Okuduklarımın anlamı hakkında şüphem mi var?... Kalbimi Işıkların Babası'na kaldırıyorum: "Rab, 'Eğer bir insanda bilgelik eksikliği varsa, Tanrı'dan istesin' sözü senin Sözü'n değil mi? .." Daha sonra kutsal yazılardaki paralel bölümleri araştırıp değerlendiriyorum: "ruhsal şeyleri ruhsal şeylerle karşılaştırıyorum." Aklımın yettiği tüm dikkat ve ciddiyetle üzerinde meditasyon yapıyorum. Hala bir şüphem varsa, Tanrı'yla ilgili konularda deneyimli olanlara danışırım; ve sonra [tarihsel] yazılara... Ve böylece öğrendiklerimi, öğretiyorum.⁶³

(2) Sessiz bir yer bulun. "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!" (Mezmurlar 46:10).

(3) İlgörü ve itaat etme isteği için dua ederek okuyun ve düşünün (Yuhanna 7:17).

(4) Beklentilerinizi korumaya dikkat edin. İşaretlerin veya doğüstü vahiylerin peşinde olmayın. Yalnızca Tanrı'yı tanımaya ve O'nun tarafından bilinmeye çalışın.

(5) Sessiz mekanınızdan ayrılırken, en azından bir düşüncüyü yanınıza alın ve gün boyunca onun üzerinde düşünün.

(6) Gün boyunca, mağlup edici, müdahaleci düşünceleri Tanrı Sözüyle değiştirmeye çalışın.

► Birlikte meditasyon yapmaya 5 dakikamızı ayıralım. Herkesin çok sessiz olmasına ve Yeşu 1:8 üzerinde meditasyon yapmasına izin verin. Bu ayeti bir Kutsal Kitap incelemesi için taslak haline getirmeye çalışmayın. Bunun yerine kendinizi hikayenin içine koyun. Yeşu olun! Bu mesajın onun için ne anlama geldiğini düşünün. Daha sonra kendi hayatınızı düşünün. Rabbin size mesajı ne?

Oruc Ruhsal Disiplini

İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davetlilere oruç tutturabilir misiniz? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler **oruç tutacaklar**" (Luka 5:34-35).

Oruç, manevi açıdan en dönüştürücü olanlardan biridir, ancak aynı zamanda tüm manevi disiplinler arasında en zor olanıdır ve bu nedenle en fazla ihmal edilenlerden biridir. Samimi bir yürekle uygulandığında ve duayla birleştirildiğinde, Tanrı'ya olan açlığımızı tazelemenin, başıboş düşünceleri yakalamanın, yoldan çıkmış arzuları dizginlemenin, benliğin çöpünü yakmanın, yönü netleştirmenin, Tanrı'nın Sözü'nden taze ruhsal anlayış almanın ve Kutsal Ruh'un gücünü ve meshini muhafaza etmenin en etkili araçlarından biridir.

⁶³ Bu, *John Wesley: Man of One Book* önsözünden alınmıştır.

Orucun anlamı

Kutsal Yazılara dayalı oruç, manevi amaçlarla yiyeceklerden kaçınmaktır (veya yiyecek alımında ölçülü davranmaktır) Oruç diyet değildir! Oruç, diğer perhiz türlerinden farklı görünüyor - eğlence, seks (evli çiftler için, 1. Korintliler 7:5) sosyal etkinlikler veya başka herhangi bir şey gibi; ancak bu alanlarda ölçülü olmak ve kendini inkar etmek ruhsal gelişimi geliştirmek için değerli olabilir.

Oruç emrolunmamıştır ancak Hristiyanlar arasında uygulandığı varsayılmaktadır.

Kutsal Yazılar oruç tutmayı doğrudan emretmez, ancak bunun Hristiyanlar arasında uygulandığını varsayar. Yukarıdaki metinde İsa'nın her inanlının oruç tutacağını varsaydığı bizim için açık olmalıdır (Luka 5:34-35). Bunu bir öğleden sonra Filipinler'de, deneyimli misyoner devlet adamı Wesley Duewel'in konuşmacı olduğu bir konferansta hatırladım. "İsa öğrencilerinin oruç tutacağını söyledi" dedi. "Peki sen bir öğrenci misin? Bu disiplini uyguluyor musunuz?" Tanrı Sözü beni mahkum etti ve bu disiplini ihmal etmemden dolayı Hristiyan yürüyüşümün güçsüz olduğunu fark ettim.

Orucun İsa'nın hayatında, havarilerin hayatında ve Yeni Antlaşma kilisesinde çok önemli bir yeri vardı. Ve Tanrı'nın her büyük eserinde önemli bir disiplin olmuştur. John Wesley şöyle dedi: "Her iyi Metodist'in haftada iki kez (Çarşamba ve Cuma) oruç tuttuğunu herkes bilir." Kilise babası ve Kıbrıs Salamis piskoposu Epiphanius (315-403) şöyle dedi: "Haftanın dördüncü ve altıncı günleri orucun dünyanın her yerindeki Hristiyanlar tarafından tutulduğunu kim bilmez?"

Kutsal Kitaptaki oruç tutma örnekleri

Kutsal kitaplar oruç tutma örnekleriyle doludur. Musa, Hanna, Davut, İlyas, Ester, Daniel, peygamberler, Anna, Vaftizci Yahya, İsa, Pavlus, havariler, Antakya'daki ihtiyarlar ve Kornelius'un hepsi oruç tuttular.

"Bazıları orucu tüm kutsal metinlerin ve mantığın ötesinde yüceltmıştır; ve diğerleri bunu tamamen ihmal etmişlerdir.
- John Wesley

Musa oruç tutarken Tanrı onunla, bir adamın arkadaşıyla konuştuğu gibi yüz yüze konuştu. (Mısırdan Çıkış 33:1) Hanna oruç tutup dua ederken Tanrı onun rahmini açtı ve ona Samuel'i verdi (1. Samuel 1:8, 17-18). Daniel oruç tutup dua ederken, kendisine Tanrı'nın Sözü'nü anlama becerisi verildi (Daniel 9:3, 22-23), Tanrı'nın Pers prensini yenme gücü etkin oldu ve Daniel'in duasına yanıt verildi (Daniel 10:3, 12-13). Saul (Pavlus) dua edip oruç tutarken Kutsal Ruh'la doldu ve gözleri açıldı (Elçilerin İşleri 9:9, 17-18). Kornelius dua etti, oruç tuttu ve sadaka verdi; bu içten sunular Tanrı'ya bir anı olarak yükseldi (Elçilerin İşleri 10:4). Tanrı, Kornelius'un duasına cevap verdi ve tüm ev halkını kurtardı. Bunlar, oruç ve dua yoluyla açığa çıkan Tanrı'nın gücünün İncil'deki birçok örneğinden sadece birkaçıdır.

Orucun beş güçlü sonucu

(1) Oruç, ruhu alçakgönüllü kılar.

Mezmurlar yazarı şöyle dedi: "Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır, Oruç tutup alçakgönüllü olurum" (Mezmurlar 35:13). Ezra, sürgündeki Yahudileri anayurtlarına geri götürmenin ilahi lütuf gerektirdiğini biliyordu. Önümüzdeki birçok tehlike ve ayartmanın ışığında şunları yazdı: "Tanrımız'ın önünde alçakgönüllü davranmak, O'ndan kendimiz, çocuklarımız, mallarımız için güvenli bir yolculuk dilemek üzere orada, Ahava Kanalı yanında oruç ilan ettim. Oruç tuttuk ve bu konuda Tanrımız'a yakardık. O da yakarışımızı yanıtladı" (Ezra 8:21, 23).

Oruç ruhu nasıl mütevazî kılar? Fiziksel gıdadan kaçınmak, ruha Tanrı'ya olan mutlak ihtiyacını ve Ona bağımlılığını hatırlatır; bize fiziksel, maddî şeylerden ziyade manevî şeylerle ayakta kaldığımızı hatırlatır. İncil'deki Mesih merkezli oruç, Tanrı'ya ve kendi ruhumuza bir tanıklıktır: "Tanrım, sana açım. Kutsal Ruh, sana yiyecekten, fiziksel ya da maddî nimetlerden, bu dünyadaki her şeyden daha çok ihtiyacım var!"

"İnsani arzularımız, kıyılarından taşma eğiliminde olan nehirler gibidir; Oruç tutmak onları doğru kanallarda tutmaya yardımcı olur."
– Richard Foster

Orucun manevî kısırlığa çare olduğunu gördüm. Ruhem kuru ve kısır olduğumda, oruç ve dua kalbimin sert toprağına işler ve onu Tanrı'nın Sözü'nün ekilmesine elverişli hale getirir.

(2) Oruç, doğal arzularımızı ruhsal arzularımıza tabî kılar.

Oruç, en güçlü doğal arzumuzu körelterek, bilmediğimiz günah ve bencillik alanlarımızı açığa çıkarır. Oruç, bedenimizi manevî şeylere tabî tutar. Veya dördüncü yüzyılda bir kilise büyüğünün söylediği gibi, "Oruç, midenin, ruhu engelleyecek kadar kaynatmamasını sağlar" (Asterius). Filipinli kardeşim David Yucaddi bir keresinde bana, içinde uygunsuz arzuların yükselmeye başladığını hissettiğinde oruç tutması gerektiğini bildiğini söylemişti! Yani en ufak bir gururlanış ya da yanlış arzu, ona göre orucun tetikleyici noktasıdır. Başka dindar erkekler de orucun uygunsuz cinsel tutku ateşini söndürdüğüne tanıklık ettiler.

"Öncelikle, gözümüz yalnızca O'na odaklanmış halde, Rab'be [oruç] tutalım. Cennetteki Babamızı yüceltmek için niyetimiz yalnızca bu olsun."
– John Wesley

Bir pazar günü oruç tutmayı öğrettikten sonra, Hristiyan bir adam bu disiplini Tanrı ile olan yürüyüşüne dahil etme konusunda kendini ikna etti. Bir süre sonra orucun, kalbindeki ihtiyaçların farkına varmasını sağladığını ifade etti. "Oruca başlayıncaya kadar ne kadar sabırsız olduğumu hiç fark etmemiştim" dedi. "Vücuduma 'Hayır' dediğimde çocuklarıma karşı çok sabırsızlandığımı fark ettim!" Onunla birlikte güldük çünkü birbirimizi tanımlayabildik. Kendini inkar, kalbimizde olduğunu bilmediğimiz tutumları yüzeye çıkarır.

Richard Foster bize şunu hatırlatıyor: "Mide şımarık bir çocuk gibidir ve şımarık bir çocuğun hoşgörüyü değil... disipline ihtiyacı vardır." Şımarık bir çocuğu disipline etmeye başladığımızda ne olacağını hepimiz biliyoruz, değil mi? Çocuk ne kadar şımarıkça öfke nöbeti de o kadar yüksek olur. "Hayır" kelimesine boyun eğmeyi öğrenene kadar, bir meydan okumayla karşı karşıya kalacağız. İçimizdeki şımarık çocuk da öyledir!

(3) Oruç manevi iştahımızı arttırır.

İsa, fiziksel yiyecekten çok Babasının isteğini yerine getirmekle çok daha fazla tatmin oldu (Yuhanna 4:31-32) ve bizi kendisi gibi olmaya çağırıyor. Şöyle dedi: "Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara, çünkü onlar doyacaklar" (Matta 5:6). Oruç tuttuğumda ve açlık sancılarım kuvvetlendiğinde Tanrı'ya diyeceğim ki: "Rabbim, bu açlık sancıları senin için olan açlık sancılarıdır. Sana bu kadar aç olmak istiyorum." Şu anda kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıyor ama Tanrı'nın bu samimi duayı görmezden geldiğini hiç görmedim. Tanrı'nın bizi kendisiyle daha fazlasıyla tatmin edeceğine inanarak, acılarımızı duaya dönüştürmeye çalışmalıyız.

(4) Oruç bizi ruhsal açıdan daha anlayışlı kılar.

Yeni Antlaşmadaki Antakya kilisesi, oruç aracılığıyla misyon hizmetinin başlayacağına ilişkin Tanrı'nın iradesini fark etti: "Bunlar Rab'be tapınıp oruç tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: 'Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağırılmış olduğum görev için bana ayırın'" (Elçilerin İşleri 13:2). Oruçla birlikte odaklanmış dua çoğu zaman hayatımıza daha fazla netlik getirir ve önemli kararlar almamıza yardımcı olur.

İsa'nın dua ve oruçla dolu hayatı, etrafındaki insanların ruhi açlığının daha fazla farkına varmasını sağladı, yüreğinin onlara karşı sevgiyle dolu olmasını sağladı ve Babasının ondan ruhen aç insanlara yapmasını ve söylemesini istediği şeyler konusunda ruhunu uyanık tuttu. Öğrenciler gibi biz de çoğu zaman kendimizle ve kendi ihtiyaçlarımızla o kadar meşgulüz ki, canlara olan sevgimizi kaybediyoruz. Oruç tutmak iştahımızı kontrol altında tutmamıza yardımcı olur, böylece Kutsal Ruh'un çevremizdeki çalışmalarını görebilir ve duyabiliriz.

► Birlikte Yuhanna 4:27-34'ü okuyun. İsa'nın ve öğrencilerinin yemekle olan bağlantısı arasındaki zıtlığı tartışın. İsa, "Sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var" ve "Benim yemeğim beni gönderenin isteğini yerine getirmek" sözleriyle ne demek istedi? Öğrencilerin yemeğe olan sevgisinin, Kutsal Ruh'un Samiriye'de ne yaptığını görmemelerine neden olduğunu düşünüyor musunuz?

(5) Oruç, imanımızı güçlendirir ve dolayısıyla düşmana karşı savaşmamızı ve onu yenmemizi sağlar.

Pek çok iyi erkek ve kadının genellikle zayıf ve güçsüz olmasının nedeninin, düzenli oruç tutmamalarından kaynaklandığına inanıyorum. Matta 17'de öğrenciler kendilerini genç bir adamın içindeki kötü ruhu kovma konusunda güçsüz bulurlar. İsa sorunun inançsızlık olduğunu çok açık bir şekilde ortaya koyuyor: " Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, 'Biz cini neden kovamadık?' diye sordular. İsa, 'İmanınız kıt olduğu için' karşılığını verdi" (Matta 17:19-20a). İsa daha sonra şöyle öğretmeye devam etti: "Fakat bu tür şeyler dua ve oruç tutmadıkça ortadan kaybolmaz" (Matta 17:21).

Hararetli dua ile oruç ve iman arasında nasıl bir ilişki vardır? Hararetli dua (oruçla birlikte dua) imanı güçlendirir ve Tanrı'ya hizmette gücümüzü ve etkinliğimizi artırır. Ruhsal bir savaş içindeyiz; dua etmeden ve oruç tutmadan, Tanrı'nın açığa vurmak istediği kurtarışını

asla tecrübe edemeyiz. Pavlus kendisini sık sık büyük ruhsal çatışmaların ortasında buldu ve bu nedenle sık sık oruç tuttu (2. Korintliler 11:27-28).

Gelişmekte olan ülkelerde hizmet eden kardeşlerim sıklıkla şeytani muhalefetle karşı karşıya kalıyor. Dua ve oruç olmadan manevi kalelerin yıkıldığını asla göremeyeceklerini biliyorlar. Burada İsa'nın sözlerini ciddiye alıyorlar ve bu nedenle ilahi gücün büyük tezahürlerini yaşıyorlar.

İncil'deki orucun iki temel şekli

- Normal oruç - katı veya sıvı tüm yiyeceklerden uzak durulması, su hariç
- Kısmi oruç veya ölçülülük - diyetin kısıtlanması, ancak tamamen uzak durulmaması (Daniel 10:3)

Oruç tutmaya başlamak için pratik ipuçları

1. Fiziksel durumunuzu dikkate alın ve doktor tavsiyelerine uyun.
 2. 24 saatlik kısmi oruçla başlayın. Öğle yemeğinden öğle yemeğine (iki öğün) geçin. Sadece meyve suları iç. Bunu birkaç hafta veya ay boyunca haftada bir kez deneyin.
 3. 24 saatlik normal bir oruç tutmaya çalışın. Sadece su için. Gerekirse vitamin alın. Bunu haftalık olarak yapın.
 4. Bir süre sonra 36 saatlik normal oruca geçin. İkinci gün (üç öğün) akşam yemeğinden kahvaltıya kadar oruç tutun. Bunu birkaç hafta veya ay boyunca haftada bir kez yapın.
 5. Birkaç gün oruç tutmayı deneyin. Burada yaşamınızda önemli bir ruhsal atılım yaşayabilirsiniz.
 6. Orucu hayatınızın düzenli bir parçası haline getirin! Boş bir midenin acısını hissedin ve Tanrı'nın sizi lütfuyla doldurmasına güvenin.
- Bu disiplinle ilgili tanıklıklarınızı paylaşmaktan çekinmeyin. Bu hafta oruç tutun ve deneyiminiz hakkında konuşmak için gelecek hafta tekrar gelmeye hazır olun.

Sadelik Ruhsal Disiplini

Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: "Seni asla terk etmeyeceğim, Seni asla yüzüstü bırakmayacağım" (İbraniler 13:5).

Sadelik disiplininin anlamı

Sadelik disiplini, Tanrı'nın önceliklerine odaklanıp yaşam tarzını buna göre düzenleme disiplini. Bu, yaşamın en yüksek zevki olan Tanrı'yı bilmek ve Ona hizmet etmek dışında

her şeyden uzaklaşmaya yönelik içsel bir tutumla başlar. Bu tutumla tutarlı yaşam tarzı seçimleriyle sonuçlanır.

Dışsal sadelik, hayatlarımızı ruhsal ve pratik olarak daha verimli kılmak için üzerimize düşeni yapmakla ilgilidir; neşemizi çalan her şeyden kendimizi kurtarmak; bizi rahatsız eden karmaşayı, dikkatimizi dağıtan kaosu, bizi boğan borcu, bizi kontrol eden faaliyetleri hayatımızdan çıkarmakla ilgilidir.

Tanrı, her Hristiyani içsel sadeliğe, Tanrı'ya ve insanlara karşı kararlı bir sevgiye ve öncelikle Onun krallığını aramaya kararlı bir bağlılığa çağırır (Mezmurlar 27:4, Mezmurlar 40:8; Matta 6:33). Ancak içsel sadelik sadece günlük yaşamlarımızı kasıtlı olarak basit yollarla düzenlediğimizde sürdürülebilir olacaktır. Pek çok Hristiyan daha özgür ve mutlu bir hayat yaşamak ister, ancak aşırı program yapma, aşırı konuşma, aşırı taahhütte bulunma, aşırı harcama, aşırı biriktirme, aşırı çalışma ve hatta aşırı hizmet etme gibi kötü alışkanlıklar, onları arzu ettikleri hayattan alıkoyar.

İsa'nın hayatındaki basitlik

İsa, sözlerinde ve eylemlerinde sadelik disiplinini örnek gösterdi. Hayatının hikayelerini okuduğumuzda hiç acelesi yok gibi görünüyor ama yine de çok şey başarıyor. Faaliyetleri her zaman amaçlıydı (Luka 4:43). Kutsal Ruh onu her zaman anlamlı ve amaçlı yollarla yönlendiriyordu. O sadece çok çalışmadı; bilgece çalıştı ve her zaman Babasını memnun eden şeyleri yaptı (Yuhanna 4:34).

İsa'nın hayatı kolay değildi ama basitti. Hayatının neyle ilgili olduğunu biliyordu ve küçüklüğünden itibaren Babasının işiyle meşguldü (Luka 2:49). İsa konuşurken sözcükleri tutumlu kullandı (Yuhanna 14:10). Onun "Evet"i "Evet", "Hayır"ı ise "Hayır" anlamına geliyordu (Matta 5:37). Basit bir yaşam tarzını seçti (2. Korintliler 8:9). İsa müdahalelere lütufla karşılık verdi (Matta 9:20). Onun önceliği her zaman maddi şeyler değil insanlardı; özellikle de kurtuluşa ihtiyacı olan insanlar ve eğitime ihtiyacı olan öğrenciler. Başkaları tarafından desteklenen gezici bir müjdecinin hayatını yaşadı. Ödünç alınan bir mezara gömüldü. Çarmıhta öldüğünde dünyevi tek varlığı sırtındaki elbiselerdi. İsa'nın yaşamındaki sadelik disiplini, Babasının kendisine vermiş olduğu önceliklere odaklanmasını sağladı.

İncil'deki sadelik disiplini

Kutsal Kitap yaşamlarımızı nasıl basitleştirmemiz gerektiğine dair bir dizi kural sunmaz, ancak bir dizi uyarı ve öğüt sunar. İsa materyalizme savaş ilan etti. Tanrı'ya ve paraya kulluk edemeyeceğimizi öğretti. Bizi yeryüzünde hazine biriktirmemeye (Matta 6:21) ve açgözlülüğe karşı uyardı ve şöyle dedi: "İnsanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir" (Luka 12:15) Hatta zengin genç yöneticinin kendisini takip edebilmek için sahip olduğu her şeyi satmasını bile talep etti (Matta 19:16-22). Pavlus, zengin olmak isteyenlerin ayartılmaya kapıldıklarını söyledi (1. Timoteos 6:9). Mezmurlar yazarı şu uyarıda bulunuyor: "Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın" (Mezmurlar 62:10).

Ruhsal Oluşumda sadeliğin gücü

Sadeliğin amacı bizi özgür kılmaktır. Yaşam tarzımızın basitleştirilmesi bizi materyalizmin zulmünden kurtaracak ve Tanrı'nın krallığına giderek daha fazla zaman ve kaynak ayırmamızı sağlayacak ve bizi insanların onayına esaretten kurtaracaktır. İşimizin ve hizmetimizin basitleştirilmesi, bizi çağırdığımız ve yapmaya hazır olduğumuz şeyi yapmak ve daha iyi yapmak için özgür kılacaktır. Sözlerimizin basitleştirilmesi bizi tutamayacağımız sözler ve taahhütler vermekten kurtaracak ve verdiğimiz sözleri tutmamızı sağlayacaktır.

Sadeliğin Tehlikeleri

Bazı tehlikelere karşı çok dikkatli olmalıyız:

(1) Aşırı yasalara bağlanma tehlikesi vardır.

Kutsal Ruh hepimizi aynı yaşam tarzı seçimlerine yönlendirmeyecektir. Giydiğimiz kıyafetlerin kalitesi ve tarzı, yaşadığımız evler, biriktirdiğimiz veya verdiğimiz paranın miktarı Tanrı'nın bizimle olan kişisel ilişkisine bağlıdır. Birbirimizi yargılamayalım.

“İsa bizi mal mülk konusunda kaygısız davranmaya çağırıyor (Luka 6:30).”
– Richard Foster

(2) Maddi şeylerden kötü diye vazgeçme tehlikesi vardır.

Sadelik, (İsa talep etmedikçe) tüm sahip olunan şeylerden vazgeçmez, onları uygun yerlerinde tutar.

(3) Tanrı'nın lütfekar armağanlarından vazgeçme tehlikesi vardır.

Pavlus hem fedakarlık hem de bollukla tatmin olan bir yere geldi (Filipililer 4:12). Fedakarlığı kabul ettiği kadar bolluğu da minnetle kabul edebilirdi. Eğer Tanrı sizi bereketliyorsa sevinin ve utanmayın! Yeter ki nimete kalbinizi bağlamayın. Eğer acı çekiyorsanız, “bunu büyük sevinçle karşılayın” (Yakup 1:2).

Sadelik disiplinini uygulamak için pratik tavsiyeler

1. Borcun kölesi olmayın (Süleyman'ın Özdeyişleri 22:7).
2. Bir şeyleri moda oldukları için değil, kaliteli ve kullanışlı oldukları için satın alın.
3. Bir şeyleri başkalarına verme alışkanlığı geliştirin (Luka 3:11; Süleyman'ın Özdeyişleri 11:24).
4. Eşyaları sahiplenmeden onlardan keyif almayı öğrenin.
5. Yaşamın basit şeylerini, özellikle de Tanrı'nın dünyasının doğal harikalarını sevmeyi öğrenin.
6. Açgözlülük ruhunu besleyen zengin olma planlarından kaçının (Süleyman'ın Özdeyişleri 28:20).

7. Yalnızca tutabileceğinizi bildiğiniz sözleri ve taahhütleri verin (Mezmurlar 76:11; Süleyman'ın Özdeyişleri 20:25; Matta 5:37).
 8. Cömert davranarak paranın zorbalığının kırılmasına yardımcı olun (Süleyman'ın Özdeyişleri 11:25, Süleyman'ın Özdeyişleri 22:9).
 9. Sizi öncelikle Tanrı'nın krallığını ve O'nun doğruluğunu aramaktan alıkoyan her şeyden uzak durun.
- İncil'deki önceliklerinize daha fazla odaklanmak için hayatınızı sadeleştirebileceğini bildiğiniz en az üç yolu listeleyin. Tanrı'nın lütfuyla bu değişiklikleri yapmaya istekli olun ve bir sonraki toplantınızda tanıklığınızı grubunuzla paylaşmaya hazır olun.

Hayatımı Sadeleştirmenin Üç Yolu

Ders 8 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un Günlük Dua Rehberini kullanarak pratik yapın.

Ders 8 Test

- (1) Bu derste öğretilen ruhsal disiplinlerin iki faydası nedir?
- (2) İsa'nın yaşamında yalnızlığın önemini gösteren bir Kutsal Kitap örneği verin.
- (3) Meditasyon ne anlama gelir?
- (4) Orucun güçlü sonuçlarının dördünü sıralayın.
- (5) Richard Foster'a göre, "İnsani arzularımız, _____ taşma eğiliminde olan _____ gibidir."
- (6) Orucun iki şeklini söyleyin.

Ders 9

Kişisel Dua

Adanmışlık Ruhsal Disiplinleri

Ders 8 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 8'in ana noktalarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 8'den paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) İsa'nın dua ettiği gibi dua etmeyi öğrenir.
- (2) İsa'nın belirlediği örneği takip ederek dua eder.

Hayattan Anlık Görüntüler

Genç bir adam arkadaşım Dr. Phil Brown'a şu mektubu yazdı:

Bir aile üyesinin fiziksel olarak iyileşmesi için yeterince dua etmediğimi hissediyorum. Her ne kadar sürekli aklımda olsa ve kendimi düzenli olarak onu Tanrı'nın ayaklarının dibine koyarken bilsam da duamın hâlâ yetersiz olduğunu hissediyorum. En büyük mücadelelerimden biri asla yeterince iyi olamamam değil, aynı zamanda İncilimi asla yeterince okumamam veya yeterince dua etmememdir.... Yetersiz dua etmekten kaynaklanan suçluluk duygusunu, Tanrı'nın onu iyileştirebileceğini bildiğim gerçeğiyle, Tanrı'nın isteğini istediğim gerçeğiyle ve Tanrı'nın isteğinin ne olduğunu bilmediğim gerçeğiyle nasıl dengeleyebilirim?

Bir akşam Kutsal Kitabı incelerken, yeni Hristiyan olan arkadaşım Danny çoğumuz adına şunu itiraf etti: "Dua etmek benim için gerçekten çok zor! Nasıl iyi bir dua hayatına sahip olacağımı bilmiyorum."

Birçok Hristiyan dua etmekte zorluk çekiyor. Birçoğu dua hayatlarından memnun değil. Konuştuğumuz kişiyi göremediğimiz için konsantre olmakta, hatta Tanrı'nın dinlediğine inanmakta bile zorlanıyoruz. Ne söyleyeceğimizi şaşırıyoruz. Bazıları duanın önemini sorguluyor çünkü Tanrı endişelerimizi ve ihtiyaçlarımızı biz dua etmeden önce zaten biliyor. Ne kadar duanın yeterli olduğunu merak ediyoruz. Neden daha fazla sonuç alamadığımızı merak ediyoruz. Bütün bu mücadeleler yaygındır.

İsa'nın, dua okulunda öğretmenimiz olması harika olmaz mıydı? Kendi örnek oluşu aracılığıyla, Sözü aracılığıyla ve Ruhu aracılığıyla, sadece O! Dinlemeye zaman ayırırsak,

dua hakkındaki sorularımızın çoğu, İsa'nın dua yaşamını inceledikçe yanıtlanmaya başlanacaktır.

► Grup üyelerine dua mücadelelerini ve güreştikleri dua ile ilgili sorularını paylaşma fırsatı verin.

Büyük Fikir

Mesih'in benzeyişine yönelik ruhsal oluşum, tutarlı bir dua yaşamıyla doğrudan bağlantılıdır.

Bu dersimizde İsa'nın bize dua etmeyi öğretmesine izin vereceğiz. Onun basit dua modeli olan Rab'bin Duası, neredeyse 2.000 yıldır Hristiyanlara eğitim vermiştir ve geliştirilemez. Ama bu bir dua formülü değildir. Bu, duanın, özellikle de kişisel duanın uygun bir düzenini ve önceliklerini oluşturmamıza yardımcı olan bir kalıptır:

1. Saygıyla huzuruna gelmek.
2. Tanrı'nın krallığının yeryüzündeki başarısı için dua etmek.
3. Kişisel ihtiyaçlarınız için dua etmek.

Bu dersimizde kişisel dualarımızı bu kalıba göre şekillendirmeye çalışacağız ve aynı zamanda O'nu bu kalıbın örneği olarak göreceğiz.

Luka İncili bize İsa'nın dua yaşamına dair birçok pencere açar. Bu dersimizde bu pencerelere bakacağız. İsa'nın dua yaşamını gözlemleyerek ve onun dua öğretisini dinleyerek nasıl daha derin, daha tatmin edici ve daha etkili bir dua yaşamına sahip olabileceğimizi daha iyi anlayacağız.

Luka bize, İsa'nın dua yaşamında öğrencilerinin de onun gibi dua etmek istemesine neden olacak kadar ikna edici ve çekici bir şey olduğunu söyler: "İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, "Ya Rab" dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret" (Luka 11:1).

► Birlikte Rab'bin Duasını söyleyin. Bilmiyorsanız ezberleyin.

Baba, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin. Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver. Günahlarımızı bağışla. Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme (Luka 11:1-4).

Dua Hakkındaki Yalın Fikirler

Dua Etme Eyleminde Güç Vardır

Pek çok Hristiyan buna inanıyor gibi görünüyor. Ama dua etme eyleminde güç yoktur, yalnızca dua etme yoluyla güç gelir! Ve herhangi bir şekilde dua etmekten değil, Tanrı'yı memnun edecek şekilde dua etmekten. Bütün güç Tanrı'ya aittir. Baal'in 400 peygamberi dua etme eylemine iman ederken, İlyas da dualara cevap veren Tanrı'ya iman etti (1. Krallar 18:36-38). Odak noktamız duanın kendisi değil, dua ettiğimiz Tanrı olmalıdır.

Daha Fazla Dua Daha Fazla Sonuç Getirir

Her zaman değil. İsa bize, çok dua ettikleri için dualarının yanıtlanacağını düşünen dinsizler gibi olmamamızı söyledi (Matta 6:7). Tanrı, yeteri kadar dua parası koyduğumuz sürece istediğimiz şekeri alabileceğimiz bir otomat değildir. Dua bu şekilde çalışmıyor. Dünyayı dolaştığımda, Budizm, Hinduizm, İslam ve Yahudilik de dahil olmak üzere tüm büyük dünya dinlerinin düşüncesinin bu olduğunu fark ettim. Çok sayıda türbeye gittim ve Hindu ve Budist keşişlerin dualarını okuduğunu, dua çarklarını çevirdiğini ve parmaklarını tespihlerinin üzerinde hareket ettirdiğini gördüm. Yeterince dua ettiklerinde yardım alacaklarına inanıyorlar. Dualarımızın miktarı, dualarımızın niteliğine uygun olmalıdır. Sadece daha fazla dua toplantısı Tanrı'nın bereketini getirmeyecektir.

► Grubunuzla dua hakkındaki bu yanlış fikirleri tartışın. Gözlemlediğiniz başka yanlış kavramlar var mı?

İsa'nın Öğrettiği Şekilde Ödüllendirici ve Etkili Kişisel Duanın İlkeleri

İsa, gizli duanın ilk önceliğinin Tanrı ile yakın bir paydaşlık olduğunu öğretiyor: "Bunun için siz şöyle dua edin: 'Göklerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın'" (Matta 6: 9).

Daha tatmin edici ve etkili bir dua yaşamının sırrı, Tanrı ile olan ilişkimizden keyif almaktır. "RAB'den zevk al,O senin yüreğinin dileklerini yerine getirecektir" (Mezmurlar 37:4). İsrail her zaman Tanrı'nın huzuruna bu şekilde çıkacaktı (Mısır'dan Çıkış 12:18, Mısır'dan Çıkış 14:26, Mısır'dan Çıkış 16:11, 15; 1. Krallar 1:40) ve Tanrı, her çocuğunun bu şekilde gelmesini istiyor . Keyifli bir arkadaşlıktan kaynaklanmayan istekler sadakatsiz, yanlış yönlendirilmiş ve benmerkezcidir (Yakup 4:3).

Luka bize, **Babasıyla paydaşlığın İsa için bir öncelik** olduğunu bildiriyor. Dua etmek için sık sık hizmet işinden çekiliyordu (Luka 5:16). Dua ederken Babasının huzurunda oyalandı ve Babasının sesini dinledi. İsa'nın düşünceleri, sözleri ve davranışları, Babasıyla tek başına dua ederken şekillendi (Yuhanna 5:20, 30). Duada istekleri bile oluştu. İsa, dua ederken kendi iradesini gökteki Babasının iradesiyle uyumlu hale getirdi, böylece istediği her şey Tanrı'nın planları ve amaçlarıyla uyumlu oldu. Duanın anlamı budur. Baba ile samimi bir birliktelik duanın önceliği olmadığı sürece, Rab ile geçireceğimiz zaman sevinçten yoksun ve dualarımız bencil ve boş olacaktır.

Tanrı'nın İngiltere'nin Bristol kentinde binlerce yetim sokak çocuğunu kurtarmak için kullandığı George Mueller'e dua yaşamının etkisi hakkında sorulduğunda şöyle yanıt verdi:

Her gün yapmam gereken ilk büyük ve öncelikli işin, **ruhumu Rab'de mutlu kılmak** olduğunu her zamankinden daha açık bir şekilde gördüm. Kaygılanmam gereken ilk şey, Rab'be ne kadar hizmet edebileceğim, Rab'bi nasıl yüceltebileceğim değildi; ama ruhumu nasıl mutlu bir duruma getirebileceğim ve içsel insanın nasıl beslenebileceğiydi.

Tanrı ile olan birliktelikten, O'nun adının onurlandırılması ve itibarının korunması arzusu doğar. İsa'nın "adın kutsal kılınsın" derken kastettiği buydu. Onun yüceliğini ve itibarını her zaman her şeyden üstün tuttuğumuzda, Tanrı dualarımızı onurlandıracaktır. Duanın ilk ilkelerinden biri, biz Tanrı için önemli olan şeylerle ilgilendikçe, Onun da bizim için önemli olan şeylerle ilgileneceğidir.

Birçok kişi şunu merak ediyor: "Belirli bir istek için yeterince dua ettiğimizi nasıl anlarız? Her gün Rabb'le dua ederek geçirmemiz gereken doğru zaman miktarı ne kadardır?" Bu tür sorular yanlış duaya odaklanmanın belirtileridir. Arkadaşım Dr. Phil Brown bunları çok güzelce cevapladı:

Eğer "Sürekli dua edin" (1. Selanıklılar 5:17), uyanıkken her düşüncenin dua etmekle meşgul olması anlamına geliyorsa, o zaman İsa'nın kendisi de dahil hiç kimse yeterince dua etmemiştir. İsa'nın verdiği örnek, kısa şükran dualarını (Matta 15:36), sabahın erken saatlerinde yapılan duayı (Markos 1:35), gece geç saatlerde yapılan duayı (Matta 14:25), gündüz duasını (Luka 9:18) ve bir gece duasını içermektedir (Luka 6:12). Ancak ne İsa ne de başka herhangi bir Kutsal kitap yazarı "yeterli" duayı oluşturan standart bir süre vermez.

Bana yardımcı olan (ve beni ikna eden eden) şey, duamı **ilişki ve sorumluluk** açısından ölçmektir. Eşimle bir ilişkim var ama "Onunla yeterince konuştum mu?" diye kendime sormuyorum. İlişkilerde mesele anlayış ve yakınlıktır. Onu anlamak ve onun beni anlamasını sağlamak için eşimle konuşmaya kararlıyım. Belirli bir zamanda birbirimizi anladığımızda bu yeterlidir. Elbette bugün karşılıklı anlayış oluşturmak, yarın iletişim kurmamıza gerek kalmayacağı anlamına gelmiyor. Tanrı ile bir ilişki içindeyiz ve dua, Tanrı'nın bu ilişkiyi geliştirmemiz için belirlediği araçtır. Tanrı ile ilişkimizi geliştirmeye devam etmek için ne kadar sıklıkta ve ne kadar gerekiyorsa dua etmeliyiz. Bu bazen daha fazla, bazen daha az olacaktır.

Sorumluluk açısından hepimizin dua ruhsal sorumluluğumuz vardır. Kutsal Kitap bize tüm insanlar için (1. Timoteos 2:1), "krallar ve bütün üst yöneticiler" için (1. Timoteos 2:2), hasadın Rabbinin işçiler göndermesi için (Luka10:2), bize zulmedenler için (Matta 5:44), O'nun adının kutsal kılınması, krallığının gelmesi, iradesinin gerçekleşmesi, günlük ihtiyaçlarımız, işlenen herhangi bir günahın bağışlanması, kötü olandan korunma için (Matta 6:9-11) ve tüm azizler için (Efesliler 6:18) dua etmemiz gerektiğini söyler. Belirtilen bu dua sorumluluklarına ek olarak, üzerinde manevi gözetim ve nüfuz sahibi olduğumuz kişiler için dua etme sorumluluğumuz da vardır. Samuel, Tanrı'nın kendisini ruhsal otorite olarak görevlendirdiği kişiler için dua etmemenin, Tanrı'ya karşı günah işlemek olacağının farkındaydı (1. Samuel 12:23). Aynı şey bizim için de geçerli.

Duanın odağı ilişki ve sorumluluk olduğunda zaman hakkında çok fazla düşünmeyeceğiz.

Duanın İsa'nın Hayatında ve Hizmetindeki Etkisi

Luka, İsa'nın vaftiz olma sahnesine ilişkin diğer İncil yazarlarının kaydetmediği büyüleyici bir ayrıntıyı kaydeder:

Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu (Luka 3:21-22).

İsa'nın ne dua ettiğine dair elimizde hiçbir kayıt yok, ancak Ürdün Nehri'nin ortasında ıslak bir şekilde durup sessizce dua ediyordu. Babası onu onurlandırdı, onayladı, destekledi ve Kutsal Ruh'la doldurdu.

İsa Babası Tarafından Teşvik Edildi ve İsaya Lütfedildi

John Wesley, müjdelerde üç farklı durumda gökten gelen sesin "ya dua ederken ya da duanın hemen sonrasında" olduğunu belirtir (Luka 9:35; Yuhanna 12:28).

Duada Tanrı ile düzenli olarak paydaşlığın tadını çıkaran erkekler ve kadınlar, Kutsal Ruh'un doluluğunda yaşadıkları için daha güvenli, cesur ve muzaffer olurlar. Tanrı'nın Ruh'u, onların Tanrı'nın oğulları olduğuna onların ruhuyla beraber tanıklık eder; ve Tanrı'nın Ruh'u aracılığıyla Abba, Baba diye seslenirler!

Dua etmeyen erkek ve kadınlar güvensizdir ve bu nedenle insanlardan onay beklerler. Korkuları onları tuzağa düşürür (Süleyman'ın Özdeyişleri 29:25). Korku ve güvensizlik hissetmeye başladığımda dua hayatımda bir sorun olduğunu anlıyorum. Kalbimden ve sesimden tutku ve şevk, inanç ve sevgi kaybolduğunda ibadet hayatımda bir sorun olduğunu biliyorum. Başkalarının ne düşündüğü konusunda fazla endişelenmeye başladığımda dua hayatımda bir sorun var. Eğer kendimi tanıtmaya sürükleniyorsam, dua hayatımda bir sorun olduğunu biliyorum. Öğretilerimde zorlayıcı, ruhumda eleştirel, toplu ibadetlerimde sahte olduğumda, ibadet hayatımda bir sorun olduğunu biliyorum. Cesaret ve güven duayla gelir.

İsa Kutsal Ruh'u Aldı

Luka bize Kutsal Ruh'un bir güvercin gibi indiğini ve dua ederken İsa'nın üzerine konduğunu anlatır (Luka 3:21-22). (Benzer şekilde, öğrencileri dua ederken Kutsal Ruh geldi ve onları doldurdu, Elçilerin İşleri 4:31). Daha sonra Ruh, İsa'yı çöle götürdü (Luka 4:1), buradan kırk gün sonra "Ruhun gücüyle donanmış olarak Celile'ye geri döndü" (Luka 4:14). Önündeki insani açıdan imkansız zorluklar, kendi insani gücünün ötesinde bir varlık ve güç gerektiriyordu. İsa'nın Kutsal Ruh'un doluluğuna ihtiyacı vardı ve bu doluluk dua yoluyla geldi.

Dua etmeden Tanrı'nın krallığında büyük olmak mümkün değildir, çünkü Kutsal Ruh, Hristiyanları duayla doldurur, yönlendirir, donatır ve güçlendirir. Charles Spurgeon şöyle demiştir: "Dua etmeden büyük olabilirsiniz, büyüklüğün sizin yıkımınız olur. Eğer Tanrı sizi çok bereketlemek istiyorsa, çok dua etmenize yardım edecektir."

Yüz yıldan fazla bir süre önce, Samuel Chadwick adında genç bir İngiliz pastör, Tanrı'nın gücünü ciddi bir şekilde araştırmaya başladı. Keşfettiği şey şimdiye kadar hayal ettiği her şeyden çok daha iyiydi: Kutsal Ruh'un doluluğu. İşte onun tanıklığı:

1882 yılının başlarında, hayatımı yeni bir anlayış ve güç düzeyine yükselten bir deneyim yaşadım. **Kutsal Ruh armağanını aldım.** Bilmediğim yollara yönlendirildim çünkü böyle bir deneyimin mümkün olduğunu neredeyse hiç duymamıştım. İmkansız bir görevin talepleri bende bir ihtiyaç duygusunu uyandırdı. Ne hizmette ne de ibadette ne gücüm ne kudretim vardı. Hizmet için güç için dua etmeye başladım... İstediğim güçtü. Başarıya ulaşabilmek için bir güç istiyordum ve güçle ilgili asıl endişem onun getireceği başarıydı. Kilisemi dolduracak, insanları kurtaracak, Şeytan'ın güçlü kalelerini bir çarpışmayla yıkacak bir başarı istiyordum. Gençtim ve acelem vardı. On ikimiz hep birlikte dua etmeye başladık ve cevap geldi... Bizi Pentekost'a götürdü. **Tüm hayatımın anahtarı bu deneyimdedir.** Hem zihnimi uyandırdı hem de kalbimi temizledi. Bana yeni bir neşe, yeni bir güç, yeni bir sevgi ve yeni bir şefkat verdi. Bana yeni bir İncil ve yeni bir mesaj verdi. **Her şeyin ötesinde, bana paylaşımında ve dua hizmetinde yeni bir anlayış ve yeni bir samimiyet kazandırdı.**⁶⁴

► Elçilerin İşleri 1:14'e bakın; Elçilerin İşleri 2:42; Elçilerin İşleri 3:1; Elçilerin İşleri 4:31; Elçilerin İşleri 6:4. Bu ayetlere göre Yeni Antlaşma Kilisesi'nin önceliği neydi? Dualarının etkileri nelerdi?

Duada Tanrı ile Daha Yakın Bir İlişki Nasıl Geliştirilir?

Saygıyla Huzuruna Gelmek

(1) Hayranlıkla ve ibadet ederek gelin.

Duaya daima içe doğru kendinize ya da dışarıya sorunlarınıza bakmak yerine, yukarıya bakarak başlayın. Tanrı'ya kim olduğu için ibadet edin. Onun büyüklüğü üzerinde meditasyon yapın. Adlarını ve niteliklerini yüksek sesle söyleyin. Daha sonra yaptığı her şey için ona teşekkür edin. Her zaman onun ihtişamını sizi motive etsin!

(2) Sevinçle gelin.

Mezmurlar yazarının şunu derken kastettiği şey buydu:

Ey bütün dünya, RAB'be sevinç çığlıkları yükseltin! O'na neşeyle kulluk edin, Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna! Bilin ki RAB Tanrı'dır. Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz, O'nun halkı, otlacağının koyunlarıyız. Kapılarına şükranla, Avlularına övgüyle girin!

⁶⁴ Samuel Chadwick, *The Path of Prayer*, (İlk olarak 1938'de yayımlandı). Bölüm 7.

http://www.justbychrist.org/images/PDF/The_Path_of_Prayer_by-Samuel_Chadwick.pdf bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

Şükredin O'na, adına övgüler sunun! Çünkü RAB iyidir, Sevgisi sonsuzdur Sadakati kuşaklar boyunca sürer (Mezmurlar 100).

İçinizden gelmeseyse bile sevinçle duaya gelin. Ruhunuza Tanrı'nın kim olduğunu ve O'nun sizinle ilgilendiğini hatırlatın ve sevinin! Şükredin! Ruhunuzu ve dua yerinizi Tanrı'yı öven şarkılar ve ilahilerle aydınlatın. Yeni bir şarkı söyleyin. Daima önce Tanrı'nın sevincinde yaşayın, böylece dua hayatınız değişecektir. Bunu yaparsanız, ruhunuzun cennetin sevinçlerine girdiği ve cennetin sıkıntılı dünyanıza indiği anlar olacaktır. Bunu biliyorum çünkü bunu yaşadım!

(3) Tevazu ve cesaretle gelin.

Tanrı'nın size ve bana daveti şu şekildedir: "Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım" (İbraniler 4:16). Rabbe yücelik olsun!

Tanrı'nın kutsal huzuruna gelmek günahsız mükemmellik gerektirseydi hiçbirimiz gelemezdik. Ama biz İsa Mesih'in mükemmelliği ve onun erdemi sayesinde geliyoruz! Geldiğimizde inançla gelebiliriz; önce içe değil yukarıya bakarak. Lütuf ve merhametin alındığı yer burasıdır.

(4) Temiz ellerle ve temiz bir yürekle gelin.

Mezmurlar yazarı yine şu ilahiyi söylüyor: "RAB'bin dağına kim çıkabilir, Kutsal yerinde kim durabilir? Elleri pak, yüreği temiz olan, Gönlünü putlara kaptırmayan, Yalan yere ant içmeyen" (Mezmurlar 24:3-4).

Günaha karşı kayıtsız bir tutumunuz varsa ve bir kişiyle ilişkiniz bozmuşsa ve bunu iyileştirmek için elinizden geleni yapmıyorsanız, Tanrı ile yakın bir paydaşlığın tadını çıkarabileceğinizi asla düşünmeyin.

(5) Sabırlı bir beklentiyle gelin.

Davut şöyle dua etti: "Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur, Kurtuluşum O'ndan gelir" (Mezmurlar 62:1). Ve yine, Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul, Çünkü umudum O'ndadır" (Mezmurlar 62:5).

Dua eden erkek ve kadınların işaretlerinden biri, Tanrı'nın Ruhunu, gerçek hayattaki durumlarımıza ilişkin Tanrı'nın bakış açısını açıklarken (kutsal yazılardan) dinlemeye zaman ayırmalarıdır. Ona bir şans verdiğimizde, Ona seslendiğimizde ve cevabını beklediğimizde Tanrı'nın söyleyecekleri şaşırtıcıdır.

► Musa ve elçiler, Tanrı ile paydaşlığın kişinin dua yaşamında ne kadar önemli olduğuna dair örneklerdir. Mısır'dan Çıkış 33:11, 17 ve Yuhanna 15:14-16'yı karşılaştırmak için birkaç dakikanızı ayırın. Dua yaşamlarımızda Tanrı ile dostluğun rolünü tartışın.

Tanrı'nın Krallığının Yeryüzündeki Başarısı İçin Dua Etmek

"Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun" (Matta 6:10).

İsa öğrencilerine günlük dualarında her zaman Tanrı'nın kaygılarını kendi kaygılarının önüne koymaları gerektiğini öğretti. Kendisiyle olan birlikteliğimiz sayesinde düşüncelerimizi ve dualarımızı ailemizde, toplumumuzda ve dünya halkları arasında yapmak istediği şeye yönelik şekillendireceğini öğretti.

Tanrı'nın isteği nedir? Günahkarlar ya da azizler kolay, acısız, ayartılmalardan uzak, rahat hayatlar yaşamazlar; ama bu yaşamın tüm zorluklarına rağmen, O'nun kurtarıcı sevgisi ve lütfu evlerimizde, kiliselerimizde, topluluklarımızda ve tüm dünyada görünür hale gelir. Bu, dua etmemiz gereken Tanrı'nın isteğidir. Bu dünyaya gelen cennettir!

Tanrı'nın iradesi, ruhsal krallığının erdem ve değerlerinin⁶⁵ tüm inanılarda tecelli etmesi ve onlar aracılığıyla tüm dünyaya yayılmasıdır. O, krallığının alçakgönüllülüğünün, krallığın yumuşak başlılığının, krallığın doğruluğunun, krallığın merhametinin, krallığın saflığının, krallığın barışının, krallığın sabrının ve krallık sevgisinin dünya çapında yayılmasını istiyor.

Bu noktada kendi dua zamanımızda evliliklerimiz, çocuklarımız ve torunlarımız, dünyadaki Hristiyan işçiler, ruhların kurtuluşu, acı çeken kilise, içinde yaşadığımız ulus ve liderleri için dua etmeliyiz. İnsan merkezli dualar değil, O'nun kurtarıcı, kutsallaştırıcı ve destekleyici lütfunun onlara ulaşması için dua etmeliyiz.

Tüm sonuçları göremesek bile, dua yoluyla Tanrı'nın dünya çapındaki ruhsal krallığının başarısına katkıda bulunmamız neredeyse inanılmaz. Dua aracılığıyla insanların ruhları için savaşıyoruz ve bu dualar "kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır" (2. Korintliler 10:4). Tanrı yapmak istediği şeylerle, ulaşmak istediği insanlarla ve yapmamızı istediği hizmetlerle bizi yüklediğinden, her ihtiyacımız için dua ederiz. Ve biz dualarımızı O'nun krallığının önceliklerine yönlendirdikçe, O bizim dua yaşamımızı bereketler ve insanların ve ulusların kalpleri ve yaşamları üzerindeki egemenliğini genişletir!

Tanrı'nın krallığı ve iradesiyle uyum içinde dua edin.

Burada anlaşılması gereken en önemli şeylerden biri, başarılı bir şekilde dua edebilmek için Tanrı'nın iradesiyle uyumlu olan şeyler için dua etmemiz gerektiğidir. Tanrı, kendi iradesi olduğunu bildiğiniz şeyleri aklınıza getirirken-günahkarların kurtuluşu, bozulan ilişkilerin iyileştirilmesi ve onarılması, kilisesinde birlik, Hristiyan işçilerin çağırılması ve gönderilmesi, tüm uluslardan öğrenci yetiştirilmesi- bu şeyler için dua edin.

Hristiyanların bazen Tanrı'nın iradesi konusunda kafası karışır. Kafa karışıklığımızı ortadan kaldırmamızın ilk adımı, Tanrı'nın iradesi olduğunu açıkça bildiğimiz her şey için dua etmek ve bunları yapmaktır; o zaman Tanrı gerisini ayırt etmemize yardım edecektir.

⁶⁵ Tanrı'nın Krallığının ne anlama geldiğini anlamak için Matta 5-7'deki Dağdaki Vaaz'ı incelemeliyiz.

Tanrı'nın isteği olduğunu açıkça bildiğimiz şeyler

- Tüm insanlığın kurtulmasının Tanrı'nın isteği olduğunu biliyoruz (2. Timoteos 2:4).
- Tüm Hristiyanların kutsal bir yaşam sürmelerinin ve cinsel ahlaksızlıktan uzak durmalarının Tanrı'nın isteği olduğunu biliyoruz (1. Selanıkliler 4:3).
- Her şeyde şükretmemizin Tanrı'nın isteği olduğunu biliyoruz (1. Selanıkliler 5:18).
- Bazen acı çekmemizin Tanrı'nın isteği olduğunu biliyoruz (1. Petrus 4:19)
- Hristiyanların iyilik yapmasının her zaman Tanrı'nın isteği olduğunu biliyoruz (1. Petrus 2:15).
- Hasat alanına işçi göndermenin Tanrı'nın isteği olduğunu biliyoruz (Matta 9:38).

Çocuklarımdan ikisi gitar çalıyor. Gitar çalanlarda dikkatimi çeken bir şey de, her müzik yapmak istediklerinde önce enstrümanlarını akort etmek için duraklamaları gerektiğidir. Uyumsuzluk uyuma dönüşene kadar telleri sıkar ve gevşetirler. Bu, duada ne olması gerektiğine dair güzel bir örnektir. Kişisel dua, irademizi Tanrı'nın isteğiyle uyumlu hale getirmenin ve Tanrı'nın amacı ve planıyla uyumsuz olan her türlü kaygıyı bırakmanın bir yoludur.

Birçoğumuzun sorunu, ebedi kaygılar yerine geçici kaygılarla aşırı ilgilenmemizdir. Bazen dualarımızın etkisiz olması şaşırtıcı değil. Tanrı'nın iradesine uyum sağlamak yerine, insanlar, planlar ve projeler hakkında kendi irademize göre dua ederiz. Huzurumuz ve güvencemiz olmamasına ve kalplerimiz anlaşmazlıkla dolu olmasına rağmen yine de dua ediyoruz. Bu İncile göre dua değildir.

Dua ruhumuzu Tanrı'nın ruhuna, O'nun için önemli olan şeye ayarlamaktır. Dua, Tanrının gördüğünü görmeyi, duyduğunu duymayı, hissettiğini hissetmeyi, giderek ona benzemeyi öğrenmektir. Ve tıpkı enstrümanların düzenli olarak akort edilmesi gerektiği gibi, ruhlarımız da dua yoluyla sürekli olarak Tanrı'nın iradesine göre akort edilmelidir.

Eğer dualarımız Tanrı'nın düşüncesiyle uyumlu değilse, dualarımız asla dua odamızın tavanından daha yükseğe çıkamayacaktır. Neden? Çünkü duada gücün anahtarı olan Kutsal Ruh, yalnızca Tanrı'nın iradesine göre yaptığımız dualarla aynı fikirdedir. "Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder" (Romalılar 8:27). Kutsal Ruh, Tanrı'nın isteğine uygun olmayan dualara asla karışmayacaktır. O, bu ilahi iradenin dışında bizi kutsaması için manipüle edilemeyecek, zorlanamayacak veya kandırılmayacaktır; bu yüzden onun iradesinin ne olduğunu bulmalı ve ona tabi olmalıyız.

Dua hayatımızı Tanrı'nın krallığı ve iradesiyle nasıl uyumlu hale getirebiliriz?

(1) Kutsal yazılarla beslenin.

Kutsal Yazılar dualarımızı bilgilendirmeli ve şekillendirmelidir. Tanrı, Sözü'nü sever ve bizi asla onunla çelişen herhangi bir şey için dua etmeye yönlendirmez. Duayla Tanrı'ya yaklaşmak istiyorsak, O'nun Sözü'ne her zaman değer vermeliyiz. Kişisel dualarınıza her zaman kutsal metinler üzerinde meditasyon yaparak başlayın. İbrahim, Musa, İlyas ve Anna gibi insanların dua hayatlarını incellerseniz, onların Tanrı'nın Sözü'nü bildikleri için iyi dua ettiklerini fark edeceksiniz. Onlar Tanrı'nın vaatlerine bağlı kalmakta ısrar ettiler.

Çocuklarımızdan biri bir süreliğine Tanrı'dan uzaklaştığında eşim Becky ve ben çoğu kez onun için kutsal yazılarla dua ederdik. İsyanında onu rahatsız edecek dikenler ve çalılar için dua ettik (Hoşea 2:6; Süleyman'ın Özdeyişleri 22:5). Doğruların evini bereketleyeceğimize dair Tanrı'nın sözüne göre yalvardık (Mezmurlar 127-128). Mahkumiyet için dua ettik (Yuhanna 16:8). Tanrı'nın merhameti için dua ettik (Mezmurlar 103:8). Onun ruhsal gözlerinin açılması ve Babanın onu kendine çekmesi için dua ettik (Yuhanna 6:44). Kızımız için ısrarla birçok ayetle dua ettik; ve bunu yaptıkça imanımız güçlendi. Zaman aldı ama Tanrı duayı duydu ve yanıtladı. Bugün en büyük kızımız Rab'bin yanında yürüyor ve bizim için büyük bir mutluluk!

(2) Dualarınızı İncil'deki dualara göre şekillendirin.

İncil'de yüzlerce dua vardır ve bunların çoğu Mezmurlardadır. Bu duaları Rab ile olan özel zamanlarınızda kullanın ve bunları kendi koşullarınıza uygulamaya çalışın.

George Mueller şöyle dedi: "Yapmam gereken en önemli şeyin kendimi Tanrı Sözü'nü okumaya ve onun üzerinde meditasyon yapmaya adanmış olduğunu gördüm."

(3) Kutsal Ruh'un rehberliğini takip edin.

Tanrı'nın kendisini yüceltecek belirli bir şey için dua etmemizi istediğini açıkça belirttiği zamanlar vardır; bunu bilmenin tek yolu Ruh tarafından yönlendirilmektir (Romalılar 8:14). Bir misyoner lider, bir eş ve bir baba olarak, İncil'de bu konuda özel bir söz verilmemiş olsa bile, Rab'bin beni belirli bir şey için (ilahi şifa gibi) dua etmeye teşvik ettiği zamanlar olmuştur. Güçlü içsel doğrulamayla inancın cesaretlendiğini ve cevabın geldiğini gördüm. Diğer zamanlarda benzer bir ihtiyaç için herhangi bir güvenle veya kesinlikle dua edemiyordum ama isteğimi Tanrı'ya dayatmaya çalışmamam gerektiğini fark ettim. Kutsal Ruh ne için ve nasıl dua etmemiz gerektiğini bilmemize yardım eder (Romalılar 8:26-27).

(4) Mesih'in bedeninden onay isteyin.

Eğer Tanrı bizi belirli bir şey için dua etmeye yönlendiriyorsa, bunu onaylamak ve hatta bunun için dua ederken birleşmek için ruhsal ailemizi kullanacaktır. Anlaşma yoksa, bizi yönlendiren kesinlikle Kutsal Ruh değildir (Matta 18:19).

Kişisel İhtiyaçlarınız İçin Dua Edin

Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver. Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla. Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar (Matta 6: 11-13).

Artık ibadet ve hayranlık dolu bir kalp geliştirdiğimize ve artık O'nun krallığının başarısını aradığımızı göre, isteklerimizi sunmaya hazırız. Ve O, onları duymaktan ve cevaplamaktan mutluluk duyuyor!

(1) Günlük ekmek için dua ederiz.

Önümüzdeki gün için ruhsal ve fiziksel yaşam için gerekli olan her şey için dua ediyoruz. Tanrı bizden bu tür bir bağımlılık ister, çünkü çocuksu güven O'nun iyiliğini yüceltir. İsa öğrencilerine günlük ekmek için dua etmeyi öğretirken, onlara ve bize mutlu bir yaşam sürmemizi hatırlatıyor (Filipililer 4:11). Alexander MacLaren'in belirttiği gibi, "(Kişisel arzularımızı ihtiyaçlarla sınırlandırmalı ve geleceği onun ellerine bırakmalıyız."

(2) Başkalarını affederken, her gün affedilmek içinde dua ederiz.

Gerçek inanlılar alışlagelmiş, apaçık bir günahla yaşamasalar da, İsa bize günahın bağışlanması için alçakgönüllülükle dua etmeyi öğretti. Hiçbirimiz kendi kalbimizi bilmiyoruz. Ruhu üzen veya söndüren şeyleri yalnızca ruhsal açıdan zayıf ve korunmasız anlarda söyleyip yapmakla kalmıyoruz (1. Selanikliler 5:19), aynı zamanda yapmamız gereken şeyleri de yarım bırakıyoruz. Bunların da İsa'nın kanıyla yıkanmaya ihtiyacı var.⁶⁶ Bu nedenle Mezmurlar yazarıyla birlikte şöyle dua etmeliyiz: "Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, sına beni, öğren kaygılarımı. Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!" (Mezmurlar 139:23-24).

Ortak Dua Kitabındaki bu günlük tövbe duası, Hristiyanlar tarafından iki yüz yıldan fazla bir süredir dua edilmektedir ve bu bizim içinde iyi bir uygulama olacaktır:

Her Şeye Gücü Yeten ve Merhametli Babamız, kaybolmuş koyunlar gibi senin yolundan saptık, kendi yüreğimizin arzu ve isteklerine uyduk, kutsal yasalarına karşı geldik, yapmamız gereken şeyleri yapmadık, yapmamamız gereken şeyleri yaptık. Ama sen, ya Rab, bize merhamet et, hatalarını itiraf edenleri bağışla, tövbe edenleri Rabbimiz Mesih İsa'da insanlığa bildirdiğin vaatlerine uygun olarak iyileştir; ve ey merhametli Baba, onun uğruna, bundan sonra kutsal adının yüceliği için ilahi, doğru ve ağırbaşlı bir yaşam sürmemizi sağla. Amin.⁶⁷

(3) Günlük zafer zafer için dua ederiz.

Her gün "ayartılmamıza izin verme" diye dua etmek, ruhi uyanıklığa yönelik bir duadır. Bu dilekçeyi vermek, şöyle dua etmektir: "Baba, sen benim zayıflığımı ve Düşmanın geçmişte beni nerede tuzağa düşürdüğünü biliyorsun. Utanmaya ve pişmanlığa düşmeme izin verme. Günaha karşı beni dikkatli kıl. Tanrım, bugün dudaklarımın, aklımın ve seçimlerimin üzerine bir koruma koy. Bugün yürüyeceğim yolları biliyorsun (İnternet dahil), bu yüzden lütfen

⁶⁶ John Wesley'nin Rab'bin Duası üzerindeki notlarında şöyle dua eder: "Ey Rab, bize kendi kanında kurtuluş, günahların bağışlanmasını ver: Bizi her insana özgürce bağışlamayı mümkün kıldığın gibi, sen de bütün suçlarımızı bağışla."

⁶⁷ *The Book of Common Prayer*. https://www.episcopalchurch.org/sites/default/files/downloads/book_of_common_prayer.pdf bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

Baba, bugün her zaman kutsallık yolunu seçmemde bana yardım et. Bugün beni ruhsal yenilginin eşliğinden uzak tutacak seçimler yapmama yardım et."

Bu duayı her gün düşünceli ve içten bir şekilde dua ettikçe ruhsal olarak daha uyanık, Kutsal Ruh'un varlığının ve gücünün daha fazla farkında ve dolayısıyla daha muzaffer olduğumu fark ettim!

Pratik tavsiye

(1) Israrla dua edin.

Eğer dua İsa için bu kadar hayatiyse, bizim için daha da hayatidir.

Luka 18'de İsa, imanlıların duada ısrarcı olmaları gerektiğini öğretir:

İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı... Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi? (Luka 18:1, 7).

Luka 21'de İsa bizi, tetikte duanın ruhlarımızı yoldan çıkmaktan korumanın ve Tanrı'nın gazabından kaçmanın sırrı olduğu konusunda uyarıyor:

"Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşsın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin" (Luka 21:34-36).

Luka 22'de İsa, duanın ayartılmayı yenmenin anahtarı olduğunu açıklıyor. İsa, Getsemani Bahçesi'nde dua ederken yorgun öğrencilerini şöyle uyardı: "'Dua edin ki ayartılmayasınız.' Ve onlardan bir taş atımı kadar geri çekildi ve diz çökerek şöyle dua etti" (Luka 22:40- 41) giderek artan bir yoğunlukla. Kendisi zafer kazanmış olarak duadan kalktığında, öğrencileri tekrar şu sözlerle azarladı: "Niçin uyuyorsunuz?... Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız" (Luka 22:46).

Dua etmedikçe ruhumun tedirgin ve huzursuz olduğunu fark ettim. Baştan çıkarmaların daha güçlü hale geldiğini fark ettim. İnsan korkusunun beni tuzağa düşürmeye başladığını fark ettim. Başkalarının zayıflıklarının daha belirgin hale geldiğini fark ettim. Zorlukların daha korkutucu hale geldiğini fark ettim. Gündelik sorunların bunaltıcı gelmeye başladığını fark ettim. Ancak ısrarlı dua sayesinde ruhum dinleniyor, zihnim yenileniyor, manevi bakış açısı ve cesaret yeniden kazanılıyor. Sürekli dua yoluyla inanç canlanır ve inanç varlığında daha derinlere kök salar.

(2) İmanla dua edin ve Tanrı'nın iradesine güvenin.

Etkili duanın en önemli koşullarından biri imandır (Yakup 1:6). Ama iman nedir? Yeterli imana sahip olup olmadığımızı nasıl bilebiliriz? Belki bir şey için dua ediyoruz, örneğin şifa için ama Tanrı bizi duymuyor gibi görünüyor.

İman duasını anlamak için üç önemli gerçek vardır (Yakup 5:15). **Kutsal Kitap'a dayanan iman, Tanrı'nın yapacağını söylediği şeyi yapabileceğine** (Matta 8:5-10) **ve yapacağına** (İbraniler 10:23; Titus 1:2) **inanmaktır**. İman, Tanrı'nın, kendisinden yapmasını istediğiniz her şeyi, O'nun kendi iradesini dikkate almadan yapacağına inanmak *değildir*. Bu belki de imanın en yaygın şekilde yanlış anlaşılmasıdır.⁶⁸

Asla duayı Tanrı'yı manipüle etmek için kullanmayın; ama Onu tanıyın ve Onun huzurunda kalbinizi, şefaathlerinizi ve ricalarınızı O'nun egemen iradesiyle uyumlu hale getirmesine izin verin. Etkili dua etmenin anahtarı budur.

(3) Başkalarıyla birlikte dua edin.

Tanrı'nın çocuklarının ortak dualarında muazzam bir güç vardır. Anneler çocukları için dua ederken diğer anneler katıldığında Tanrı duyar ve cevap verir. İnsanlar saflık ve zafer için duada bir araya geldiklerinde Tanrı duyar ve yanıt verir. Gençler yeniden doğuş için dua ederken Tanrı duyar ve yanıt verir. Hristiyanlar kayıplar ve Tanrı'nın krallığının ilerlemesi için hararetli dualar için bir araya geldiklerinde, Tanrı bu duaları duyar ve yanıtlar.

Sonuç

Tanrı'yla yakınlığın yaşandığı, Tanrı'nın itibarının ve yüceliğinin isteklerimizden önce geldiği, Tanrı'nın krallığının ve iradesinin ciddiyetle arandığı ve günlük ihtiyaçlarımız, günlük bağışlanma ve günlük zafer için dileklerde bulunulan Kutsal Kitap'a göre yapılandırılmış, tutarlı bir dua yaşamı kesinlikle etkili bir dua yaşamı olacaktır. Dua yaşamımız İsa'nın talimatlarına göre şekillendiğinde, onun verdiği dua vaatlerine de sarılabiliriz: "Baba Oğul'da yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım. Benim adımla benden ne dilererseniz yapacağım" (Yuhanna 14:13-14). Tekrar,

Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilererseniz size versin (John 15:16).

Yani... "Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun" (Yuhanna 16:24b).

⁶⁸ Dr. Philip Brown'dan dua üzerine notlar

Ders 9 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 9 Test

- (1) Duayla ilgili iki yanlış fikir nedir?
- (2) İsa'ya göre gizli duanın birinci önceliği nedir?
- (3) Luka'nın kaydına göre duanın İsa'nın yaşamında ve hizmetindeki etkisi neydi?
- (4) Tanrı'nın huzuruna saygıyla çıkmamızın beş yolunu sıralayın.
- (5) İsa'nın kişisel dua için belirlediği basit örnek nedir?
- (6) Dualarımızı Tanrı'nın krallığı ve iradesiyle uyumlu hale getirmenin dört yolu nedir?

Ders 10

İtiraf, Boyun Eğme ve Hizmet Eylemle İlgili Ruhsal Disiplinler

Ders 9 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 9'un ana noktalarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 9'dan paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) İtirafın, boyun eğmenin ve hizmetin önemini anlar.
- (2) Kişiyi kuşatan günahın üstesinden gelmek için pratik bilgelik kazanır.
- (3) Bu disiplinleri uygulamaya koyar.

Hayattan Anlık Görüntüler

Tanıklık 1

17 yaşında kurtuldum.⁶⁹ Küçük köy kilisemizdeki sunakta harika bir iman etme deneyimi yaşadım. O kadar muhteşemdi ki, ne olursa olsun Tanrı'yı bir daha asla hayal kırıklığına uğratmayacağımı biliyordum. Ancak birkaç hafta sonra bir şekilde başarısız oldum ve ruhumun üzerine bir bulut çöktü. Sanki sunağa geri dönmem gerekiyormuş gibi hissettim. Annemin yanına gittim ve ne yapmam gerektiğini sordum. O, "Oğlum, yüreğinde bir sunak inşa et, hepsini Tanrı'ya itiraf et ve yoluna devam et" dedi. Bunu yaptım ve kendinden eminliğin saf güneş ışığı geri döndü. 40 yıl boyunca Rab için yaşadıkdan, çok fazla çalışma ve eğitimden sonra, çok az insanın günah sorununa bu kadar basit ve pratik bir cevap verebilme yeteneğine sahip olduğunu öğrendim!

Tanıklık 2

Küçük yaşlardan beri ikiyüzlülük sanatında yetenekliydim.⁷⁰ Annem ve babam müzik hizmetindeydi; küçük bir çocukken doğru şeyleri, doğru şarkıları söylemeyi ve doğru zamanda ellerimi kaldırmayı öğrendim. Lise hayatım boyunca ve İncil kolejindeki dört yıl da dahil olmak üzere üniversite hayatım boyunca iman ettiğimi açıkladım.

Ancak kurtulduğunu ilan etme ile kurtuluşa sahip olma arasında bir fark vardır. İyi arkadaşlarım da dahil olmak üzere çoğu insan benim Hristiyan olduğumu düşünse de,

⁶⁹ Dr. Michael Avery 'den

⁷⁰ Pastor Keith Waggoner 'den

bunların hepsinin bir gösteri olduğunu biliyordum. Arkadaşlarımdan ve ailemden saklı gizli bir günah hayatında yaşadım. Hatta bu dönemde hizmette de görev aldım. Bazen Tanrıdan af diliyordum ve Ona her zaman daha iyisini yapacağımı, daha iyi olacağımı ve kendimi düzeltmeye çalışacağımı söylüyordum. Bu duayı ettikten sonraki günler veya haftalar içinde günahkar yollarıma tekrar geri dönerdim.

1999 yılının Mart ayında, müzik liderliğini üstleneceğim bir uyanış toplantısına giderken dibe vurdum. O, 45 dakikalık yolculukta Tanrı bana günahımın derinliklerini gösterdi ve gördüklerimden nefret ettim. Tanrı'ya haykırdım ve Ona Hristiyan olabileceğimi düşünmediğimi söyledim. Ona kendimi düzeltmeye çalışmaktan ve başarısız olmaktan yorulduğumu söyledim. Hala şu sözleri söylediğimi hatırlıyorum: "Tanrım, ya beni kurtaracaksın ya da kurtarmayacaksın, ama her iki durumda da numara yapmaktan bıktım!" Bir anda, Tanrı benim kendim için birçok kez yapmaya çalıştığım şeyi benim için yaptı: beni kurtardı! Bu işi onun yaptığına dair aklımda hiçbir şüphe yoktu. O zamandan beri hayatım asla aynı olmadı.

İman edişimden sonraki birkaç yıl boyunca Tanrı bana hizmet fırsatları verdi ve beni nezaketle kendi yüceliği için kullandı. Ancak insanların gerçek beni görmesinden korkuyordum. Bir şekilde eskiden kim olduğumu öğrenirlerse, söylediğim tek kelimeyi bile dinlemeyeceklerinden ya da bir şekilde hizmetimi itibarsızlaştıracaklarından korkuyordum. Dikey olarak Tanrı'ya itirafta bulunurken, yapmak istediğim son şey yatay olarak bir başkasına itirafta bulunmaktı.

2006 yılının Mart ayında kişisel sessiz zamanımı geçirirken bir sabah dua etmek için diz çöktüğümde, Tanrı açıkça kalbime konuştu ve bana geçmişimi itiraf etmem gerektiğini söyledi. Bir haftadan fazla bir süre eski hayatımı paylaşmakla boğuştum. Sonunda bir Salı sabahı eski üniversite başkanımı aradım ve hikayemi paylaştım, ikiyüzlülüğümü itiraf ettim ve af diledim. Yanıt olarak ne söylediğini tam olarak hatırlamasam da, hatırladığım şey bir yükün kalktığı hissidir. Özgürdüm!

Bu iki hikaye muzaffer bir yaşam için yararlı bilgiler sağlıyor. Dr. Avery'nin tanıklığı genç Hristiyanlara Rab'bin yolunda yürümeyi öğrenirken başarısızlıklarla nasıl başa çıkacaklarını öğretiyor:

1. Bir sunak inşa edin.
2. Her şeyi Tanrı'ya itiraf edin.
3. Devam edin.

Bunun basitliğini takdir ediyorum, siz de ediyorsunuz değil mi? Çoğu zaman Hristiyan yaşamını fazlasıyla karmaşık hale getiriyoruz.

Peki ya sürekli mücadeleler, kuşatan günahlar ya da bizi bağlayan utanç duygusu? Pastör Keith'in itiraf tanıklığı, ruhsal disiplinlerin bizi ruhsal yaşamımızda daha derin köklere sahip sorunlardan nasıl kurtarabileceğinin bir örneğidir.

Büyük Fikir

Kutsal Ruh'un hizmetiyle birlikte ruhsal disiplinlerin uygulanması muazzam bir yaşam için eğitim sağlayacaktır. Bunlar, nominal, ılımlı ve çoğu zaman yenilgiye uğrayan bir Hristiyan yaşamının ötesine geçmek için kesinlikle gereklidir. Her sadık Hristiyan nesli bunu kanıtlamıştır.

Giriş

Ruhsal disiplinlerin her inananın hayatındaki önemli yerini öğreniyoruz. İsa'nın hayatında önemliydi; ve eğer Onun benzeşimine göre (ruhsal olarak) oluşacaksa, bunların hayatımızda da giderek daha önemli hale gelmesi gerekir.

Ayrıca bu ruhsal disiplinlerin dünyaya, bedene ve şeytana karşı hareket ettiğini; savaş için donatan birer lütuf aracı olduklarını; Tanrı'dan daha fazla keyif almayı sağladıklarını; ve sıradan öğrencileri Mesih'in benzeşimine dönüştürmek için lütuf aracı olduklarını da öğreniyoruz.

Bu derste, klasik ruhsal disiplinlerden birkaçını daha kısaca inceleyeceğiz ve bunları Tanrı ile yürüyüşümüze dahil etmenin pratik yollarını arayacağız.

İtiraf Etme Disiplini

Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin... (Yakup 5:16).

İsa'ya göre, kişisel duada Tanrı'ya itirafta bulunmak, sürekli bağışlanmanın bir yoludur (Matta 6:12). Ancak Kutsal Ruh aynı zamanda birbirimize itirafta bulunmanın da ruhsal iyileşmenin bir yolu olduğunu öğretir. Yakup, ruhsal iyileşmenin bazen fiziksel iyileşmeyle de sonuçlandığını öğretiyor gibi görünüyor.

İtiraf Etme Disiplininin Tanımı

İtiraf etme disiplini, ruhsal iyileşmenin bir yolu olarak başka bir kişiye belirli ruhsal başarısızlıkları (günahları) ve Mesih'e benzemediği bilinen alanları alçakgönüllülikle itiraf etmektir.⁷¹ Başka bir Hristiyan itirafta bulunmaya, özellikle günahın sık sık yaşandığı alanlarda ve geçmişteki başarısızlıklardan kaynaklanan suçluluk ve utanç duygusunun ortadan kalkmadığı durumlarda ihtiyaç duyulur. Bağışlama Tanrı'ya itiraf yoluyla olurken, birçok kişi Mesih'in bedeninin güvenilir bir üyesine itirafın çoğu zaman alçakgönüllü bir kurtuluş adımı olduğunu keşfetmiştir.

► Yakup 5:16'yı birlikte okuyun. İtiraf etme ile şifa arasındaki bağlantıya dikkat edin.

⁷¹ Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 83

Günah ve İtiraf Konusunda Anlaşmazlıklar

Kutsal Kitap'ta geçen itiraf etme uygulaması bazı Hristiyanları rahatsız ediyor çünkü bu, kutsal bir yaşamı ve Tanrı ile muzaffer bir yürüyüşü dışlıyor gibi görünüyor. Bazıları şunu merak edebilir: "Bir kişi nasıl kutsal bir hayat yaşadığını iddia edebilir ve yine de itiraf edecek şeyleri olabilir?" Tartışmaların merkezi alanlarından biri, çeşitli Hristiyan öğretmenlerin günahı nasıl tanımladıklarıyla ilgilidir.

Bazı Hristiyanlar günahı çok geniş bir şekilde Tanrı'nın kusursuz doğruluğundan yoksun kalmak olarak tanımlama eğilimindedir. Bu tanımda, önceden tasarlanmış, kasıtlı günahlar ve bir Hristiyanın aniden başına gelen günahlar (ruhsal zayıflık nedeniyle) veya Mesih'e benzemeyen tutum ve eğilimler arasında genellikle Kutsal Kitap'ta yapılan hiçbir ayırım yoktur. Diğer Hristiyanlar günahı çok dar bir şekilde Tanrı'nın kanununa karşı bilinçli, kasıtlı bir ihlal olarak tanımlarlar; başka bir şey değil. Her iki uç nokta da samimi Hristiyanların gerçek hayattaki kaygılarını göz ardı etme eğilimindedir.

Bir yandan, kasıtlı isyanın ruhsal hatalarla veya Mesih'e benzemeyen tutumlarla eşdeğer olduğuna inanırsak, o zaman Kutsal Kitap'taki gerçek Hristiyanların işleyemeyeceğini söylediği kasıtlı, alışkanlık haline gelmiş günahı hafife alabiliriz (1. Yuhanna 3:8-9). Bazıları hiçbir ayırım yapmadan "Hepimiz günahkarız" diyor.

Öte yandan, bazı Hristiyanlar, Tanrı'nın kanununun yalnızca açıkça çiğnenmesinin günah sayılması gerektiğini söyledikleri için kendini beğenmiş olurlar. Bu Hristiyanlar, Kutsal Ruh'u üzen bazı günahlara karşı duyarlı değiller: kirli düşünceler, hata bulma, şikayetçi tutum, duasızlık, hilekarlık, Ruh tarafından yönlendirilmemek, bağnazlık, kibir vb. Mesih'e benzemeyen tutum ve davranışları mazur görürler çünkü bunları günahattan ziyade yalnızca insanın zayıflıkları veya hataları olarak görürler.

Günahın tanımları hakkında, hayatımızdaki gerçek hayat problemleri ve Tanrı ile aramıza giren ve diğer insanlarla ilişkimizi engelleyen karakterlerimiz kadar endişelenmemeliyiz. Unutmayın, Tanrı'nın kurtuluştaki amacı bizi Oğlunun benzeyişinde oluşturmaktır.

Tanrı Sözü'nün hem yanlış hem de doğrunun standardı hakkındaki anlayışımızı oluşturmasına izin vermeliyiz.

"Alışkanlık halinde günah işlemeyi dışlayan 1. Yuhanna 3:9'u unutacak kadar aşırıya kaçmadan 'günah' terimine biraz esneklik tanımak daha sağlıklı olacaktır. Doğru bir kişi 'düşüncesinde, sözünde ve eyleminde her gün' günah işlemez. Ancak ara sıra yetersiz kalabilir ve tövbeye ve bağışlanmaya ihtiyaç duyabilir."

- Richard S. Taylor

"Sağduyunuzu zayıflatan, vicdanınızın hassasiyetini zedeleyen, Tanrı algınızı karartan veya ruhsal şeylere olan iştahınızı ortadan kaldıran her şey; kısacası, vücudunuzun aklınız üzerindeki gücünü ve otoritesini artıran ne varsa, o şey, ne kadar masum olursa olsun, sizin için günahtır."

- Susanna Wesley

Kutsal Kitap'ın Günahı Tanımlama Biçimlerinden Bazıları⁷²

Tıpkı Kuzey Amerika'daki Eskimo halkının karı tanımlamak için çok sayıda kelimeye sahip olması gibi, Kutsal Kitap da günahı çeşitli şekillerde tanımlar ve anlatır.

► Aşağıdaki ayetlerin her birine bakın ve bunları tartışın.

- **İhmal olarak günah** (Yakup 4:17) – Yapmam gerektiğini bildiğim tüm iyilikleri yapmamak.
- **Bir seçim olarak günah** (1.Yuhanna 3:4) – Tanrı'nın kanununa aykırı olduğunu bildiğim şeyi yapmak için kasıtlı bir seçim.
- **Vicdanın ihlali olarak günah** (Romalılar 14:22-23) – Tanrı'nın Sözü'nü doğrudan ihlal etmese bile, günah olduğunu düşündüğümüz bir şeyi yapmak.
- **Cahillik günahı** (Levililer 4:2, 22) – Biz farkına varmasak bile, İsa'nın kanının kaplanmasını gerektiren, Tanrı'nın emirlerinin kasıtsız ihlali.
- **Tek bir günah** (1. Yuhanna 2:1-2) – Rab'bin hoşuna gitmeyen tek bir eylem.
- **Günah işleme** (1. Yuhanna 3:4-9) – Tanrı'nın hiçbir gerçek çocuğunun yapmayacağı bir yaşam biçimi olarak günah işlemek. Bu, İsa'nın sakat adama ve zina yapan kadına artık yapmamasını emrettiği türden bir günahdır.
- **Kendi önyargılarımıza ve ikiyüzlülüğümüze karşı kör olmak** (Galatyalılar 2:11-21) – Bu, Petrus'un ve onunla birlikte diğer Hristiyanların işlediği cahillik günahıdır.
- **Kutsal Ruh'u üzmemek** (Efesliler 4:30) – Kutsal Ruh'u üzen, Mesih'e benzemeyen herhangi bir düşünce, söz veya eylem.
- **Dünyevi tutumlar veya arzular** (Çölde Sayım 11:1, 4) – Tanrı'ya karşı söylenmek ve şikayet etmek veya yanlış şeyleri arzulamak.
- **Kasıtsız günahlar⁷³ veya sürpriz günahlar** (Galatyalılar 6:1) – Bir Hristiyan'ı ayartılma ve zayıflık anında ele geçiren bir günah.

Kutsal yazılarda bulunan birçok günah tanımı bizi alçakgönüllü yapmalı ve İsa'nın temizleyen kanına sürekli ihtiyacımız olduğunu hissetmemize neden olmalıdır. Bize, İsa'nın sadece kasıtlı günahın kefareti için değil, aynı zamanda acıya neden olan ve O'nun yüceliğini gölgeleyen her düşünce, söz ve eylem için de öldüğünü ve yeniden dirildiğini hatırlatmalıdır. Rab ile olan yürüyüşümüzde ne kadar ileri gidersek gidelim, savunucumuz olarak İsa'ya sürekli ihtiyacımız olduğunu bize hatırlatmalıdır: "Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur" (1. Yuhanna 2:1).

⁷² Dr. Michael Avery'nin sağladığı notlardan

⁷³ Dr. John Oswalt tarafından kullanılan bir terim.

Günah ve Hristiyan⁷⁴

Hristiyanlar günah işlemezler. Ancak cennete ulaşana kadar günah işleme ihtimalimiz devam ediyor. 1. Yuhanna 2:1-2 bu nedenle yazılmıştır.

Dr. Avery günahla ilgili şu pratik tavsiyeleri sunuyor:

1. Önemli olmadığını düşünerek asla günahı küçümsemeyin.
2. Affedilemeyeceğini düşünerek asla günahı büyütmeyin.
3. Hiçbir zaman koşullar nedeniyle günahı haklı çıkarmayın.

Bir kişinin günahlarıyla nasıl başa çıktığı, kendisi ve olgunluğu hakkında çok şey anlatır. Samimi ve olgun bir Hristiyan kelimelerle oynamaz; ancak başarısızlıklarını hızla kabul eder, tövbe eder, lütuf bulur, gerekirse telafi eder ve ilerler. Olgunlaşmamış bir Hristiyan Tanrı ile güreşecek, kendini haklı çıkaracak ve hatta belki de günahı inkar edecektir. Bu dini bir gururdur. Şunu unutmayın: "Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder" (Yakup 4:6).

"Mesih benzerliğindeki eksikliklerimizi tecrübeli, dürüst bir alçakgönüllülükle 'günahlar' olarak adlandırmak, düzeltmeler yapmak ve başarısızlıklarımızdan ders almak daha kutsal olurdu. İnkâr edilen başarısızlıklardan asla ders almayız..."

-Richard Taylor

Günah işlediğimizde iki seçeneğimiz vardır:

- **Günahımızı örtebilir ve sonuçlarına katlanabiliriz.** "Günahlarını gizleyen başarılı olmaz, itiraf edip bırakansa merhamet bulur" (Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13)
- **Günahımızı itiraf edip şifa bulabiliriz.** "Birbirinize suçlarınızı itiraf edin ve birbiriniz için dua edin ki iyileşesiniz" (Yakup 5:16). Günahını itiraf edenler özgür olacak. Günahını inkar eden özgür olamaz.

İyi haber şu ki, Mesih'in lütfuna ve Kutsal Ruh'un gücüne güvendiğimizde günahı yenebiliriz.

İtirafın Gücü

Güvenilir bir erkek veya kız kardeşe yapılan itiraf, günaha ve ayartmaya karşı olan güçlü bir silahtır.

(1) İtiraf, ayartmanın gücünü kaybetmesine neden olur.

Gizli savaşlar kazanılması en zor olanlardır ve yalnız ve izole olduğumuzdaki ayartma en güçlü olanıdır. Şeytan sizi hangi günaha kışkırtıyor? Eğer onları ışığa çıkarmazsanız kalbinizde hangi günahkar tutumlar gelişebilir? İtiraf, ruhsal bir dostun gücünü, tesellisini ve öğütlerini savaşıma getirir ve zaferi çok daha olası hale getirir (Süleyman'ın Özdeyişleri 11:14, Süleyman'ın Özdeyişleri 17:17, Süleyman'ın Özdeyişleri 27:17; Vaiz 4:9). Birçok aile, davetsiz misafirlere karşı caydırıcı olması amacıyla geceleri evlerinin önüne ışık direkleri

⁷⁴ Bu bölüm, Dr. Michael Avery'nin "Going Deep" (Çalışma Rehberi, 3. Bölüm) adlı eserinden uyarlanmıştır. 18 Eylül 2020 tarihinde <https://www.weisbachchurch.com/sermon-speaker/dr-michael-avery/> adresinden alınmıştır.

yerleştirir. İtiraf günaha karşı caydırıcıdır çünkü ayartmalarımızı başkalarının görebileceği bir yere koyar ve onlara karşı kendimizi savunmamıza yardımcı olur.

(2) İtiraf en büyük düşmanımız olan gurura kesin bir darbe indirir.

İmajımızı koruma eğilimi hepimizde var. İnsanların hakkımızda iyi şeyler düşünmesini istiyoruz ve bu nedenle maske takıp olmadığımız biriymişiz gibi davranma eğilimindeyiz. Alçakgönüllü itiraf eylemi, ikiyüzlülüğün kökünü kazıyacak ve yüreklerimizin toprağını doğruluk hasadına hazırlayacaktır (Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13).

(3) İtiraf çoğu zaman vicdan azabını giderir ve affedilme güvencesiyle sonuçlanır.

Yalnızca Tanrı'nın affedebileceğini biliyoruz; ama Mesih'in Ruhunun ikamet ettiği bedeninin üyeleri olarak, Onu yeryüzünde temsil etmek üzere görevlendirildik. Kutsal Ruh aracılığıyla birbirimizi bağışladığımızda, Tanrı'nın ruhsal açıdan iyileştirici lütfu açığa çıkar. Ruhla dolu kardeşler birbirlerine merhamet dolu sözler söylediklerinde, sanki bu sözleri İsa'nın kendisi söylüyormuş gibi olur. Birbirimizi özgür bırakırız. Bu anlamda, gökte çözülen şeyi yeryüzünde de kaybediyoruz (Matta 16:19, Matta 18:18, Matta 20:23).

Eski Ahit antlaşmasına göre Levili rahipler Tanrı'nın insan temsilcileriydi ve Tanrı'nın bağışlayıcı ve onarıcı lütfunu yeryüzündeki insanlara beyan ediyorlardı. Bu rahipler yalnızca kurban sunmak ve dua etmekle kalmıyordu, aynı zamanda halkın törensel olarak temiz ve bağışlanmış olduğunu ilan eden Tanrı'nın insan temsilcileriydi (Levililer 13:23). Örneğin bir cüzamlı, kendisini tapınmaya ve paydaşlığa uygun olmayan bir hastalık olan cüzamdan iyileştirdiğinde, bu iyileşmenin doğrulanması için kendisini rahiplerin huzuruna çıkarmak zorundaydı. Tanrı'nın rahipleri, bir kişiyi yeniden paydaşlığa döndürme yetkisine sahip olan, Tanrı'nın insan temsilcileriydi.

► Luka 17:14'te İsa on cüzamlıyı mucizevi bir şekilde iyileştirdikten sonra onlardan ne yapmalarını istedi? (Luka 17:14). Buna neden ihtiyaç duydu? Bu, Tanrı'nın kilisesini nadiren atladığı ve lütfunu kilisesi aracılığıyla akıttığı gerçeğini göstermektedir.

Yeni Antlaşma inanlıların rahipliğini öğretir. Kutsal Ruh'la dolu kâhinler olarak, yalnızca Tanrı'nın kabul edeceği ruhsal kurbanlar sunmakla kalmıyoruz (1. Petrus 2:5), aynı zamanda Tanrı'nın birbirimize olan sevgisini de temsil ediyoruz. Bağışlayıcı sevgiyi yaydığımızda, sanki Tanrı bağışlayıcı sevgisini yayıyormuş gibi olur. Ruh aracılığıyla, başka bir Hristiyanın gerçek kırgınlığını ve tövbesini fark ettiğimizde ve onlara, "Tanrı sizi affediyor, biz de sizi affediyoruz" dediğimizde, onların kalplerine, onları suçluluk ve utanç duygularından temizleyen iyileştirici bir lütuf dökülür. Aynı şey, itiraf ettiğimizde bizim için de geçerlidir. Bunu deneyimleyen herkes, Tanrı'nın kilisesine şifa lütfunu uygulamak için verdiği müthiş yetkiye tanıklık eder.

İtirafta Bulunmak İçin Pratik İpuçları

1. Sizi rahatsız eden bir günahı veya gizli mücadeleyi itiraf edip temize çıkabileceğiniz dindar (mükemmel olmayan) bir kişiyi arayın. Onlardan sizin için dua etmelerini isteyin.
2. Dürüst olun ve başkalarını suçlamadığınızdan emin olun. Gereksiz ayrıntıları itiraf etmeyin. Bilgeliği arayın.
3. İtiraf edecek bir şeyinizin olmadığını düşünüyorsanız eşinizden, oda arkadaşınızdan veya arkadaşınızdan size bazı önerilerde bulunmasını isteyin! "Hayatımda incitici şeyler görüyor musun?" diye sorun.
4. Günah çıkartan kişi aracılığıyla Tanrı'nın Sözünü kabul edin. "Bu, tüm inananların rahiplik konusunda en iyi anladığıdır. Tanrı'nın affedildiğinize dair güvencesini dinleyin ve buna inanın."⁷⁵
5. İtiraflarınızı yayınlamayın. Bir ruhani liderin bazı ahlaki başarısızlıkları kiliseye itirafta bulunmayı gerektirebilir, ancak itiraflarımızın çoğu yalnızca bir veya iki kişiden oluşan çok küçük bir çevreyi gerektirir. Keith Drury şöyle diyor: "İtiraf çemberinin, nadiren suç çemberinden daha büyük olması gerekir."⁷⁶

► Grubunuzla birlikte itirafta bulunma disiplini üzerinde düşünün. Hangi bilgiler faydalı? Bu öğretinin kafa karıştırıcı kısımları var mı? Kişisel eleştiri için de birkaç dakika ayırın.

Boyun Eğme Ruhsal Disiplini

Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder" (1. Petrus 5:5)

Bazı zorluklar sunmasına ve sıklıkla yanlış anlaşılmasına ve suiistimal edilmesine rağmen hiçbir disiplin boyun eğme disiplininden daha önemli değildir. (Bu bölümde bu zorlukların, yanlış anlamaların ve suiistimallerin bazılarını kısaca tanımlayacağız.)

Boyun Eğme Disiplininin İncile Göre Tanımlanması

Richard Foster boyun eğme disiplinini "her zaman kendi yolumuza gitmek zorunda kalmanın korkunç yükünü bırakma yeteneği"⁷⁷ olarak tanımlıyor. Bu disiplin, kendini alçaltan, hizmetçi şeklini alan ve ölüme kadar itaatkar olan İsa'nın örneğini uygular (Filipililer 2:7-8).

► Aşağıdaki ayetleri dikkatlice okuyunuz. Bağımlı olma ve söz dinleme ile ilgili tüm kelimelerin altını çizin.

⁷⁵ Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 93

⁷⁶ Ibid, 92

⁷⁷ Richard Foster, *Yaşasın Disiplin* (Yeni Yaşam Yayınevi 30 Aralık 1999)

- "Ahaya'da ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adayan İstefanas'ın ev halkını bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve onlarla birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun" (1. Korintliler 16:15-16).
- "Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun" (Efesliler 5:21).
- "Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun. Çünkü Mesih beden kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır" (Efesliler 5:22-23).
- "Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar" (Efesliler 5:24).
- "Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine getirin" (Efesliler 6:5-6).
- "Ey kadınlar, Rab'be ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun" (Koloseliler 3:18).
- "Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder" (Koloseliler 3:20).
- "İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma... Rab adına bağımlı olun" (1. Petrus 2:13-14).
- "Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder" (1. Petrus 5:5).
- "Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil –bunun size yararı olmaz– sevinçle yapsınlar" (İbraniler 13:17).

Bu ayetler kimseyi dışarıda bırakmıyor! Boyun eğme herkes için bir disiplindir: "hizmetçiler", "kardeşler", "birbiriniz", "eşler", "çocuklar", "kendiniz", "gençler", "hepiniz." Kutsal yazılar bizi Tanrı'ya, krallara ve yöneticilere, ruhani liderlere, kocalara, ebeveynlere, efendilere ve birbirimize boyun eğmeye çağırıyor.

Boyun Eğme bir itaat eylemidir.

Pavlus şöyle diyor: "Bu nedenle, yönetime(devlete) karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır" (Romalılar 13:2). Otoriteye boyun eğmek, Kutsal Ruh tarafından emredilir. Belki de öğrenebileceğimiz en büyük derslerden biri, sırf Tanrı öyle diyor diye teslim olmaktır. Bu, Tanrı'nın sözüne teslim olmaktır.

Boyun Eğme bir eylemdir, aynı zamanda bir tutumdur.

Boyun eğme sadece boyun eğme eylemlerini değil, aynı zamanda boyun eğme tutumunu da içerir. İnsanların bizden istediklerini dıştan yapabiliriz, ancak içten içe onlara karşı kızgınlık veya öfke barındırabiliriz. Aklıma yaramazlık yapan küçük çocuğun hikâyesi geldi. Annesi ona oturmasını söylemiş, o da oturmuş. Ama biri onun şöyle dediğini duymuş: "Dışarıdan oturuyorum ama içeriden ayaktayım!" Tanrı bizden hem içeride hem de dışarıda boyun eğen insanlar olmamızı ister!

Tanrı'nın buyurduğu otoriteye boyun eğmek bir güven eylemidir.

Her şeyden önce bu, Tanrı'nın egemen seçimlerine olan güvenimize tanıklık eden bir eylemdir. Pavlus bizi " yönetime bağlı olmaya" teşvik eder. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar **Tanrı tarafından kurulmuştur"** (Romalılar 13:1, vurgu eklenmiştir). Tanrı'nın gerçekten egemen olduğuna ve kimin seçileceği, eğitmenimin veya gözetmenimin kim olacağı, ebeveynlerimin kim olacağı, kocamın kim olacağı veya pozisyonu kimin alacağı konusunda nihai olarak O'nun sorumlu olduğuna inanırsak, o zaman boyun eğme Onun bilgeliğine olan imanın bir kanıtı haline gelir.

Pavlus'un zalim Romalı diktatörlerin yönetimi altında yaşadığını unutmayın; ama o yine de isyanı haklı görmedi. Tanrı'nın egemen olduğunu biliyordu. Tanrı, kendisinden yüzyıllar önce Nebukadnetsar'a Daniel aracılığıyla şöyle demişti: "Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek" (Daniel 4:25). Tanrı'nın egemen olduğuna güvenin.

İkincisi, boyun eğme genellikle Tanrı'nın liderimizin kalbini değiştirme yeteneğine olan bir güven eylemidir. Karar verilmesinden hoşlanmadığımızda ama bir şeyleri değiştirmek için yapabileceğimiz hiçbir şey olmadığında şu söze göre dua ederiz: "Kralın yüreği RAB'bin elindedir, kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir" (Süleyman'ın Özdeyişleri 21:1). Kadınların, kocalarıyla kavgayı bırakıp onlar için dua etmeye ve onlara saygı göstermeye başladıklarında, Tanrı'nın kocalarının yüreklerini değiştirmeye başladığına tanıklık ettiklerini duymuştum!

Boyun Eğme bir ibadet eylemi haline gelebilir.

Mesih'i boyun eğişinizin odağı haline getirin, o zaman korkudan özgür olacaksınız! Pavlus, Efes kilisesini şu şekilde uyarıyor: "Ey kadınlar, **Rab'be bağımlı olduğunuz gibi**, kocalarınıza bağımlı olun" (Efesliler 5:22). " Ey çocuklar... söz dinleyin. Çünkü **doğrusu budur**" (Efesliler 6:1, vurgu eklenmiştir). "Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü **Mesih'in sözünü dinler gibi** saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin" (Efesliler 6:5). Sanki Pavlus yazarken istediği şeyin zorluğunu biliyormuş gibi. İnsan liderlerin çoğu zaman ne kadar kusurlu olduğunu çok iyi biliyor ve şöyle diyor: "Liderin ötesine, onların üstünde bulunan Kamil Olan'a ve onları görevlendiren Zat'a bakın! Onun için yapın! Bunu Ona olan saygınızdan dolayı yapın! Kusurlu dünyevi lidere boyun eğmeyi, asla başarısız olmayan ve

hata yapmayan Tanrı'ya ibadet olarak yapın." Mesih'e olan saygımızdan dolayı boyun eğdiğimizde, dünyevi bir otoriteye teslim olmamız bir ibadet eylemidir.

► Daha önce okuduğumuz ayetlerde boyun eğmeyle ilgili emirlerin çoğunun ardından "Mesih gibi", "Tanrı korkusuyla", "Rab gibi" vb. ifadelerin geldiğine dikkat edin. Boyun eğişinizin odağına eşinizi, patronunuzu, öğretmeninizi, pastörünüzü değil de Rabbinizi koyarsanız, boyun eğmeye karşı tavrınızın nasıl değişeceğini düşünüyorsunuz?

Hepimiz liderlere hizmet etmek ve zaman zaman zor insanlar için çalışmak zorunda kalacağız. Özgürlüğün anahtarı boyun eğişi ibadet haline getirmektir; şöyle dua edin: "İsa, hayatıma atadığın bu lider kusurlu, ama senin uğruna boyun eğeceğim! Onların zayıflıklarını görüyorum ama onların zayıflıklarını açık eleştiri veya sessiz isyan için bir bahane olarak kullanmayacağım. Liderin ötesinde sana bakacağım, Tanrım ve bizim için yaptığın bu seçimdeki bilgeliğinden dolayı sana ibadet edeceğim. Benim, ailem ve ülkem için en iyisinin ne olduğunu biliyorsun. Gelecekteki amaçlarının ne olduğunu biliyorsun. Bu yüzden senin isteğine karşı isyan etmeyeceğim, egemen planına boyun eğeceğim."

Bu elbette pasif olduğumuz; değişim için dua etmediğimiz veya çalışmadığımız; adaleti sağlamak için üzerimize düşeni yapmadığımız anlamına gelmez. Ancak bu, tüm çabaların imandan kaynaklandığı ve Tanrı'nın hayatlarımızın ve dünyamızın kontrolünün elinde olduğuna dair güvene dayandığı anlamına gelir.

Petrus kölelere şu sözleri yazıyor: "Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu(haksız) olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun.... Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu" (1. Petrus 2:18, 21). Bunlar bugün duyması kolay sözler değil ama duymalıyız.

Kutsal yazılar Hristiyanların birbirlerine karşılıklı boyun eğmelerini öğretir.

Kutsal Kitap açıkça Tanrı'nın buyurduğu otoritelere boyun eğmekten söz eder, ama aynı zamanda Mesih'in bedeninin Ruh'la dolu üyeleri olarak birbirlerine karşılıklı boyun eğmekten de söz eder. Boyun eğmenin öğretildiği yerlerde çoğu zaman azarlananlar yalnızca eşler ve çocuklar olur. Ancak Kutsal Yazılar aynı zamanda her Hristiyanın birbirine karşılıklı boyun eğmesini de vurgulamaktadır. "Evet, **hepiniz** birbirinize itaat edin ve alçakgönüllülüğünü giyinin" (1. Petrus 5:5, vurgu eklenmiştir). Birbirimize boyun eğmek, haklarımızı teslim etmeyi öğrenmek, birbirimizin ihtiyaçlarına cevap vermek, birbirimizin fikrini dinlemek, barış ve uyum uğruna fedakarlık yapmak demektir. Bu, üniversite öğrencileri, çocuklar, eşler ve kilise üyeleri için öğrenmesi en zor disiplinlerden biridir. Ama bunu öğrenmekte özgürlük vardır!

Evdeki, kilisedeki ve hükümetteki Tanrı'nın atadığı liderler denetim yapmalı, ancak asla "size emanet edilenlere egemenlik taslamadan" (1. Petrus 5:2-3). Otoriteyi asla incitmek için değil, yalnızca yardım etmek için kullanmalıyız. Müjde, Mesih'in bedeninin her bir üyesini yüceltir ve onurlandırır; bu nedenle hepimizin birbirimize boyun eğeceği yollar vardır. Kadınlar kocalarına itaat ederler ama kocalar da karılarını sevmeli ve onlara Mesih'in yaptığı

gibi hizmet etmelidir. Kilise üyeleri kilise liderlerine boyun eğmelidir, ancak bu liderler asla "emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapmalı" (1. Petrus 5:3). Her Hristiyan alçakgönüllülüğü giyindiğinde, Tanrı'nın bedende kendisine verdiği yeri kabul ettiğinde ve sevinçle birbirine hizmet ettiğinde, boyun eğme kutlu bir deneyim olacaktır. Hristiyanlar sevgiyle dolup alçakgönüllülüğü giyindikçe boyun eğiş sağlıklı olur.

Otoriteye boyun eğmek ruhsal olgunluk için kritik öneme sahiptir.

Otoriteye boyun eğmeyen veya kendi isteklerini, arzularını ve fikirlerini başkalarınınkine tabi kılamayan hiç kimse asla Mesih'in benzerliğine dönüştürülmeyecektir. Takip etmeyi öğrenene kadar asla liderlik edemeyeceğiz. Emirlere uymayı öğrenene kadar komuta etme konusunda asla bize güvenilmeyecektir.

Birbirimize boyun eğmememiz ve haklarımızı kenara koyamamamız evde, okulda, işyerinde, toplumda ve yerel kilisede pek çok çatışmanın temel nedenidir. Otoriteye boyun eğmek, Tanrı'nın bizi korumasının, zenginleştirmesinin, birleştirmesinin ve içimizde Mesih'i oluşturmasının yoludur.

Filipinler'de bir öğretmen olarak, bir pazartesi sabahı hissettiğim hayal kırıklığını ve öfkeyi asla unutmuyacağım. Birkaç gün önce, yakında mezun olacak pastör olacak öğrencilerimize basit ama önemli bir son ödev vermişim. Ödevin pazartesi sabahına kadar yapılacağını, her öğrencinin hazır bulunması gerektiğini ve bu ödevin mezuniyet için bir gereklilik olduğunu açıkça belirtmişim. Şaşırtıcı bir şekilde, derse geldiğimde mezun olacak olan pastör öğrencilerimizden üçünün dersi ve ödevi atlamayı seçtiğini öğrendim. Onların yokluğunun aptalca bir ödev olduğuna inandıkları şeye karşı bir protesto olduğunu fark ettim.

Sınıftan çıktım, erkekler yurduna doğru yürüdüm ve bu üç öğrenciyi odalarından birinde uzanmış, gülerken ve iyi vakit geçirirken buldum. Zeki olduklarını düşünüyorlardı. Yapmak istediklerini sonucuna bakmaksızın yapabileceklerini düşünüyorlardı. Görevin önemsiz olduğunu ve bunu yapmak zorunda olmadıklarını düşünüyorlardı. Aksini öğrendiler! Onlara karşı çok katıydım çünkü bir çobanı takip etmeyi öğreninceye kadar asla Tanrı'nın sürüsünü yönetmeye hak kazanamayacaklarını biliyordum. Üç genç adam da benim disiplinime boyun eğdiler ve yıllar sonra bana teşekkür ettiler. Bu genç adamlardan ikisi bugün pastör.

Boyun Eğmenin Sınırları— Boyun Eğme Ne Zaman Yıkıcı Hale Gelir?

Boyun eğmenin yıkıcı hale geldiği ve hatta reddedilmesinin gerekebileceği durumlar vardır. İşte tartışma için birkaç ilke:

(1) Boyun eğme, talepkar ve istismarcı olduğunda yıkıcı hale gelir.

Kadınlar, kendilerine şiddet uygulayan kocalardan uzaklaşmalı ve yardım almalıdır. Hristiyanlar körü körüne sadakat ve akılsızca itaat talep eden liderlerden uzak durmalıdır. "Sadece dediğimi yap ve soru sorma!" özellikle bir yetişkinle konuşulduğunda istismar dilidir. Bugün pek çok kişi bu tür tacizlerden dolayı yaralıdır. Boyun eğme hiçbir zaman

fikrimizi dile getirmeyeceğimiz, sorunlarla yüzleşmeyeceğimiz veya tartışmalı konuları gündeme getirmeyeceğimiz anlamına gelmez. Bunlar saygılı bir boyun eğme ruhuyla yapılabilir.

Boyun eğme, tıpkı sevgi gibi, Mesih'e duyduğumuz saygıdan dolayı birbirimize verdiğimiz bir armağandır. Boyun eğmeyi talep eden zayıf bir liderdir. Yetkimiz Tanrı'dan geldiğinde onu talep etmemize gerek kalmayacaktır. Tanrı liderlerini savunacaktır. Tanrı onların savaşlarında savaşıacaktır. Tanrı onlara başkalarının da seve seve boyun eğeceği ruhsal yetkiyi verecektir.

Harun ve Meryem, Tanrı'nın mütevazı lideri savunacağını zor yoldan öğrendi. Ailesinde gördükleri kusurlar nedeniyle Musa'nın liderliğine karşı isyanı mazur gördüler (Çölde Sayım 12:1-2). Ayaklanmaları Musa'nın karısına duyulan hoşnutsuzlukla başladı ve Musa'nın yetkisinin sorgulanmasına yol açtı: "Rab yalnız Musa aracılığıyla mı konuştu?... Bizim aracılığımızla da konuşmadı mı?" Musa bu sorunu sessiz kalarak ve Tanrı'nın halletmesine izin vererek çözdü (Çölde Sayım 12:2).

(2) Boyun eğme, başkasının günahını örter olduğunda yıkıcı olur.

Elçilerin İşleri 16:37'de Pavlus bir emre uymayı reddetti çünkü bu emir günahı örtbas etmek için tasarlanmıştı. Herhangi bir otorite bizim onun günahını örtmemizi veya günahına ortak olmamızı talep ederse, boyun eğmeyi reddetme hakkımız ve yükümlülüğümüz vardır.

(3) Boyun eğme, Tanrı'nın Sözü'nü ihlal etmemize neden olduğunda yıkıcı hale gelir.

Sanhedrin yetkilileri Petrus ve Yuhanna'nın artık İsa adına ders vermemesini veya konuşmamasını talep ettiğinde, onlar saygılı bir şekilde şöyle karşılık verdiler: "Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin. Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz" (Elçilerin İşleri 4:19b-20).

Boyun Eğmenin sınırlarını belirlemek her zaman kolay değildir.

Bu konuyu öğretmek her zaman zordur çünkü konu insan ilişkilerini içermektedir ve ilişkiler günah yüzünden karmaşık hale gelmektedir. Başkanlar, diktatörler, yöneticiler, kocalar, yöneticiler vb. dahil olmak üzere insanlar kusurludur. Bir vatandaş, yozlaşmış olsa bile hükümete boyun eğmeli mi? Bir çalışan, saygıyı hak etmediği halde patronuna saygılı davranmalı mıdır? Richard Foster burada bize çok bilgece bir söz söylüyor:

Bazen boyun eğmenin sınırlarını belirlemek kolaydır. Bir eşten çocuğunu mantıksız bir şekilde cezalandırması istenir. Bir çocuktan yasa dışı bir uygulamada bir yetişkine yardım etmesi istenir. Bir vatandaştan devlet (hükümet) uğruna kutsal kitapların ve vicdanın emirlerini ihlal etmesi istenir. Herbir durumu, İsanın öğrencisi kibirli bir şekilde değil, uysallık ve boyun eğme ruhuyla reddeder.

Çoğu zaman boyun eğmenin sınırlarını tanımlamak son derece zordur. Eşinin profesyonel kariyeri nedeniyle kendini boğulmuş ve kişisel tamamlanmadan mahrum hisseden evlilik partneri ne olacak? Bu yasal bir kendini inkar şekli midir, yoksa yıkıcı

mıdır? Öğrencisine haksız yere not veren öğretmen ne olacak? Öğrenci boyun eğiyor mu yoksa direniyor mu? Peki ya çalışanlarını kayırmacılığa dayalı olarak terfi ettiren işveren...? Özellikle zam kendi ailesinin iyiliği için gerekliyse, mahrum çalışan ne yapar?

"Hizmet disiplini, dünyanın yükseltme ve otorite oyunlarına 'HAYIR!' dememizi sağlıyor."
- Richard Foster

Bunlar karmaşık sorulardır çünkü insan ilişkileri karmaşıktır. Basit yanıtlara yer vermeyen sorulardır bunlar. Her durumu kapsayacak bir boyun eğme kanunu diye bir şey yoktur. Her durumu ele aldığını iddia eden tüm yasalara karşı son derece şüpheli olmalıyız.

Boyun eğmenin sınırlarını tanımlarken Kutsal Ruh'a derin bir bağımlılık halindeyiz.⁷⁸

► Bu boyun eğmenin sınırlarını tartışmak için birkaç dakikanızı ayırın. Belki de körü körüne boyun eğmenin tehlikelerine dair ekleyebileceğiniz başka sınırlar veya paylaşabileceğiniz tanıklıklar vardır.

Boyun Eğme Pratiği İçin Pratik Tavsiyeler

1. Üniversite öğrencisiyseniz veya bir hizmette veya şirkette çalışıyorsanız, her zaman uymanız gereken kurumsal politikalar ve kurallar vardır. Onlara uymaya çalışın. Köşeleri kesmeyi bırakın.
2. Kutsal Ruh'tan, otoriteye karşı nasıl daha itaatkâr bir tutum geliştirebileceğinizi size öğretmesini isteyin.
3. Haklarınızı talep etmek yerine etrafınızdakilere boyun eğmeyi öğrenin.
4. Kendinizi küçük kurallara uyma konusunda eğitin: "Uzak dur", "Çöp atma" vb.
5. Bu dersteki boyun eğmeyle ilgili kutsal yazıları gözden geçirin ve Rab'den bunları hayatınıza nasıl uygulayacağınızı bilmenize yardım etmesini isteyin.

Hizmet Ruhsal Disiplini

İsa onlara, "Ulusların kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler... Ama siz böyle olmayacaksınız. aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun" (Luke 22:25-26).

Hizmet disiplini bizi daha derin, daha Mesih'e benzer bir alçakgönüllülük konusunda eğitecektir. Küresel kilisedeki pastörler, öğretmenler, müzisyenler ve sıradan Hristiyanlar arasında haset, insan yüreğine kök salmış en zehirli günahlardan biridir. Çoğu zaman onun oradaki ölümcül varlığından habersiziz. Hak ettiğinizi düşündüğünüz gibi tanınmadığınız ve onurlandırılmadığınız zaman hiç incindiğiniz oluyor mu? Başkaları yaptığınız işin övgüsünü aldığı anda kırgın mı hissediyorsunuz? Başkalarının başarılarına sevinmek size zor mu geliyor? Başkaları başarısız olduğunda gizlice seviniyor musunuz? Başkaları övüldüğünde kendinizi

⁷⁸ Richard Foster, *Yaşasın Disiplin* (Yeni Yaşam Yayınevi 30 Aralık 1999)

güvensiz mi hissediyorsunuz? Başkaları performans sergilediğinde, daha iyisini yapabileceğinize dair gizli düşünceler mi barındırıyorsunuz? Hizmet disiplini bizi alçakgönüllü bir hizmetçinin mükemmel örneği olan İsa'ya geri götürecektir.

Hepimiz bir dereceye kadar bu yollarla ayartıldık. Başkalarının sahip olduğunu algıladığımız daha iyi yaşamı kıskanma eğilimindeyiz. Başkalarının mevkilerine, hediyelerine, isimlerinin tanınmasına, kıyafetlerine, eşine, cemaatine ve yaşam tarzına imrenme eğilimindeyiz. Öne çıkma yönündeki rekabetçi dürtümüz, yalnızca Pentekost'ta, Kutsal Ruh'un yakıcı ateşiyle doğamızdan uzaklaştırılabilir (Matta 3:11-12). Ancak Pentekost'tan sonra bile Mesih'in mütevazı, alçakgönüllü zihnini, yani bir hizmetçinin zihnini işlemeliyiz.

Hizmet Disiplininin Tanımlanması

Hizmet disiplini, kulun aklını ve işlerini hayatın her mevsiminde işlemesidir. Ve İsa hizmetçinin ne olduğunu tanımlıyor. O, herkesten daha büyüktü, herkesten daha çok vazgeçti ve kendini herkesten daha çok alçalttı.

► Filipililer 2:5-11'i birlikte okuyun.

Filipililer bize bir hizmetçinin yaşamının bir hizmetçinin zihniyle başladığını öğretiyor.

(1) Bir hizmetçi kendini yüceltmeyle değil, alçakgönüllülükle karakterize edilir.

İsa "Tanrı özüne" sahipti (Filipililer 2:6). İsa "tanrılığın temel niteliklerine"⁷⁹ sahipti. İbraniler şöyle der: "Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür" (İbraniler 1:3; ayrıca bkz. Koloseliler 1:15). İsa şunu iddia etti: "Ben ve Babam biriz" (Yuhanna 10:30) ve "Beni görmüş olan, Babayı görmüştür.... Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun?" (Yuhanna 14:9-10).

"Tanrı yücelik kazandığı sürece, övgüyü kimin aldığını umursamayan bir erkek ya da kadın bulduğunda, Tanrı'nın yapabileceklerinin sınırı yoktur!"

- Bilinmeyen

Fakat İsa "Tanrıya eşitliği sımsıkı sarılacak bir hak" olarak görmedi (Filipililer 2:6). Tanrı ne ise, İsa da odur; ama yine de buna tutunmadı. İsa her anlamda Tanrı ile eşitti. Hatta kendisi için bu eşitliği iddia etmişti ve Yahudiler bundan dolayı ondan nefret ediyordu: "Sen insan olarak kendini Tanrı'ya eşit tutuyorsun" (Yuhanna 5:18). Tomas ona şöyle tapıyordu: "Rabbim ve Tanrım" (Yuhanna 20:28). İbrani yazar, İsa'yı Tanrı'nın doğasının "öz görünümü" (İbraniler 1:3) olarak tanımladı; bu sözcük, tahtaya oymak, metale oyma yapmak, deriye damgalamak, kile baskı yapmak ve madeni paraya basmak için kullanılır. İsa, Tanrı'nın bedenden yaratılmış halidir!

İsa "ululuğunu bir yana bıraktı" (Filipililer 2:7). "bir yana bıraktı" sözcükleri, "kendini boşaltmak" veya "bir kenara koymak" olarak tercüme edilen Yunanca kenosis sözcüğünden

⁷⁹ *Pulpit Commentary*

gelir. Bu, İsa Mesih'in hiçbir zaman tanrılığından vazgeçmemesine rağmen, bir süreliğine kendi tanrısız doğasının hak ve ayrıcalıklarını bir kenara bıraktığı anlamına gelir. İsa Mesih hiçbir zaman tanrılığından vazgeçmese de, bir süreliğine kraliyet giysisini bir kenara bırakıp insanlığın paçavralarını giymeyi seçti. John Wesley şöyle diyor: "**Dolu kalmasına rağmen (Yuhanna 1:14), sanki boşmuş gibi görünüyordu; Çünkü o, doluluğunu insanların ve meleklerin gözünden örtüp sakladı.**"

İsa'nın özü ve kimliği asla değişmeyecekti; ancak kurtarıcı amaçlar doğrultusunda, zayıf ve çaresiz olmak ve sıradan görünmek, olağan ve ayrıcalıksız görünmek için ayrıcalığını, onurunu ve itibarını bir kenara bırakmaya istekli hale geldi. İşte bir kulun kalbi ve takip edilecek örneğimiz buradadır.

Rabbimizin bir kenara bıraktıklarını düşündükçe, hakkım olarak sarıldığım ve koruduğum şeylerin saçmalığını görmek zorunda kalıyorum. Çoğu zaman, doğru olanı yapmaktan çok, insanların bizim hakkımızda ne düşündüğüyle (itibarımız ya da iyi hissetmemiz) ilgilenmiyor muyuz? "Tanrım, İsa'nın alçakgönüllü düşüncesi içimizde olsun!" İsa'nın düşünce tarzı bencil hırsların her türüne karşı güçlü bir azardır.

(2) Gerçek bir hizmetçi, efendisinin iradesine tam bağlılıkla karakterize edilir.

İsa "kul özünü aldı" (Filipililer 2:7). Kul olmak hayatın en aşağı koşulunda olmak demektir. Bir kul yalnızca efendisinin iradesi için yaşardı.

İsa dünyaya girdiğinde iradesini Babasının iradesine teslim etti ve alçakgönüllü bağımlı bir hayatı yaşamayı seçti. Kişisel terfiyi ya da ne kadar kazanacağını düşünmüyordu. Kul-hizmetçi zihniyeti, başarısı Efendiyi memnun eden şeylerle ilgilenmede bulunan bir kâhyanın zihniyetidir.

Yedi yaşındaki küçük oğlumuz Timothy'nin birkaç yıl önce düşündüğü şekilde düşünme konusunda dikkatli olun. Bir süre evden ayrılmak zorunda kaldığımda, "Oğlum, baban birkaç saat sonra gelecek, döndüğümde yatak odanın temizlenmiş olması lazım" dedim. "Tamam baba!" dedi neşeyle. Döndüğümde beni kocaman bir gülümsemeyle karşıladı ve "Bak baba, lavabodaki bütün bulaşıkları yıkadım!" dedi. "Ah, bu gerçekten çok iyi" diye yanıt verdim. "Odanı da temizledin mi?" Şimdi kafası düştü ve gülümsemesi kayboldu. "Ah... hayır baba." "O halde itaatsizliğin sonucunu biliyorsun," dedim üzüntüyle. Ve oğlum düzelttim çünkü o kendi itaat yolunu seçmişti ve sözde "fedakarlığını" bencil bir isyan eyleminden başka bir şey haline getirmemişti. Başkaları onun hamaratlığını alkışlamış olabilir ama ben daha iyisini biliyordum. Bu hikaye bize, kendi bencil arayışlarımızdaki en kahramanca azmin bile Tanrı'ya isyan olduğunu hatırlatır. Hizmetçi efendisinin isteğini yerine getirir.

(3) Gerçek bir hizmetçi, hizmet etmeye çağrıldığı kişilerin zayıflıklarını paylaşmaya isteklidir.

Pavlus, İsa'nın "insan benzeyişinde" ve "insan biçimine bürünmüş" geldiğini öğretir (Filipililer 2:7b-8a). Bu, İsa'nın insanlığın tüm temel niteliklerini üstlendiği anlamına gelir. Tanrı, Mesih'te, bizim gibi görünmek, acılarımızı yaşamak, bizim gibi acı çekmek ve bizim gibi ayartılmak için sonsuz görkeminden lütufta bulundu. Neden bunu yaptı? Sevgi

yüzünden! (Yuhanna 3:16). Bizim vekilimiz olmak için! Zayıf yönlerimize sempati duymak için:

- “Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı” (İbraniler 2:14).
- “Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin” (İbraniler 2:17).
- “Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir” (İbraniler 4:15).

İsa'da Tanrı tamamen insan oldu. Ve Mesih'in düşüncesi, başkaları uğruna yoksulluğu, açlığı, susuzluğu, evsizliği, bitkinliği, öfkeyi, üzüntüyü, fiziksel acıyı, ihaneti ve hatta duygusal umutsuzluğu paylaşmaya istekli olmaktır. İsa, Getsemani Bahçesi'nde biz kurtuluşa kavuşalım diye ölüm noktasına kadar üzüntü duydu (Matta 26:38). Azarlamalarımızı, küçümsemelerimizi, nefretimizi, öfkemizi ve gururumuzu emdi. Ama yine de o, şimdiye kadar yaşamış en neşeli adamdı (Mezmurlar 45:7). Hizmetkarlık böyle bir şeydir. Ve biz de aynı zihne sahip olmalıyız. Bu mümkün mü?

Disiplin ve Lütfun Sağladığı İnsan Çabası Yoluyla Mesih Benzeri Hizmet

Mesih'in alçakgönüllülüğü o kadar derin, o kadar geniş ki; ama biz bencillik tarafından ayartılırız. Hizmet etmeye çağrıldığımız kişiler yalnızca muhtaç değil, aynı zamanda çoğu zaman bencil, kaba ve nankördürler ve zaman zaman bizim yorgunluğumuzu ve yalnızlık ihtiyacımızı çok az dikkate alırlar. Sık sık eleştiriliriz. Onların talepleri ve acil durumlar nedeniyle sohbetlerimiz sık sık kesintiye uğrar, dinlenmemiz yarıda kalır. Mesih'in düşüncesi olmadan, Onun yüreğindeki yumuşaklığı ve neşeli mizacı kaybederiz; ve hizmetlerimiz alçakgönüllülükten çok sinirlilikle karakterize edilir. Peki bu Mesih'in düşüncesini nasıl elde ederiz?

(1) Bir hizmetçinin zihni disiplin yoluyla geliştirilir.

Pavlus Filipililer 2:5'te Mesih'in düşüncesine sahip olmamız gerektiğini söylüyor. Bu, Mesih'in tutum ve güdülerine sahip olmayı seçmemiz gerektiği anlamına gelir. Günlük yaşamda, tüm zorluklara rağmen, kendi yolumuzu değil, İsa'nın yolunu seçmeliyiz!

(2) Bir hizmetçinin zihni alçakgönüllülükle kabul edilmelidir.

Bir hizmetçinin aklını yaratamayız. Kutsal Ruh'un bunu içimizde giderek daha fazla üretmesine izin vermeliyiz. Mesih şimdi Ruh'u aracılığıyla içimizde ikamet ettiğinden, her inanlının zaten Mesih'in düşüncesine sahip olduğu duygusu vardır; ama buna teslim olmalıyız. Ona lütufla sahip olmayı seçmeliyiz.

Kişisel Doğruluğa Dayalı Hizmeti Gerçek Hizmetten Nasıl Ayırabiliriz⁸⁰

Kişisel Doğruluğa Dayalı Hizmet	Gerçek Hizmet
İnsan çabasından kaynaklanır.	Tanrı ile olan ilişkimizden kaynaklanır.
Büyük antlaşmalardan etkilenir.	Büyük ve küçük arasında ayırım yapmaz.
Dıştan gelen ödülleri ister.	Gizlilikten memnundur.
Sonuçlarla oldukça ilgilenir.	Sonuçları hesaplamayı gerekli görmez.
Kime hizmet edeceğini ayırır ve seçer.	Herkese hizmet eder.
Ruh hallerinden etkilenir.	Zor olsa bile ihtiyaçları karşılamak için kendini disipline eder.
Geçicidir.	Bir yaşam tarzıdır.
İstenmese bile hizmet etmekte ısrarcıdır, duyarsızdır.	Gerekirse hizmetini durdurabilir.
Mesih'in bedenini böler.	Mesih'in bedeni içinde birlik oluşturur.

Hizmetçilerin Ödülü

Bu dersi, birkaç yıl önce Filipinler'de hizmet etme ayrıcalığına sahip olduğumuz pastörlere yazdığım samimi bir mektupla bitiriyorum. Yıllar boyunca tanık olduğumuz pek çok hizmet eylemini işaret ediyor, Hristiyanların birbirlerine hizmet edebilecekleri birçok yolu gösteriyor ve hizmetimizin ödüllendirileceği günü sabırsızlıkla bekliyoruz.

Sevgili Erkek kardeşler,

Siz pastörler ve işçilerden birçoğunuz, ailemize Mesih'in düşüncesini güzel bir şekilde örneklendirdiniz ve biz, sizin inancınız aracılığıyla inanılmaz ruhsal dersler öğrendik.

Size hiçbir zaman teşekkür edemeyecek olan engelli çocuğunuza sabırla ve sevgiyle baktığınız, Tanrı iyileştirici bir mucize yaratana kadar uzun hastalık dönemleri boyunca eşinize baktığınız, sizi inciten bir cemaate hizmet etmek için geri döndüğünüz ve Tanrı'ya gururunuzu kırması ve sonra sizi ruhsal otorite konumuna yükseltmesi için izin verdiğiniz zaman, Mesih'in düşüncesini örnek olarak gösterdiniz.

Kötülüğe karşı iyilikle karşılık verdiğinizde, çok az onaylanma ve takdirle sadakatle çalıştığınızda, aranızdaki dul ve yoksullarla ilgilendiğinizde, bir arkadaşınızın besleyici sevgisi ve desteği olmadan Rab'be neşeyle hizmet ettiğinizde, geçmiş hataların sizi

⁸⁰ Richard Foster'dan uyarlanmıştır, *Yaşasın Disiplin* (Yeni Yaşam Yayınevi 30 Aralık 1999).

alçakgönüllü yapmasına ve sizi dua eden ve bugün mesheden kişi haline getirmesine izin verdiğinizde, Mesih'in düşüncesini örnek olarak gösterdiniz.

Kriz ve yoksulluk boyunca sürekli olarak Üstad'a elinizden gelenin en iyisini yaptığınızda, popüler olmadığında bile hakikat ve doğruluğun yanında durduğunuzda, kendinizi hizmete adanmak için yan işlerinizden vazgeçtiğinizde, mütevazı yerinizde sessizlik ve uysallıkla Tanrı'ya hizmet ettiğinizde, bir hizmetçinin kalbini örnek olarak gösterdiniz.

Cennet hizmetinizi kaydetti. İsa'nın size taç giydireceği günü sabırsızlıkla bekliyorum! Mesih'in düşüncesini yaşamanız karşılığında görkemli ödülünüzü aldığınızda orada olmak istiyorum!

- Verilen alana, hizmetkar bir kalbin daha fazla geliştirebileceğini bildiğiniz en az üç yolu yazın. Tanrı'nın lütfuyla bu değişiklikleri yapmaya istekli olun ve bir sonraki toplantınızda tanıklığınızı grubunuzla paylaşmaya hazır olun.

Hizmetkar Bir Kalbi Geliştiren Üç Yol

Ders 10 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 10 Test

- (1) Yeni Antlaşmadaki hangi bölüm bize birbirimize suçlarımızı itiraf etmemizi emrediyor?
- (2) Kutsal Kitabın günahı tanımladığı beş biçimi söyleyin.
- (3) Dr. Avery günahla ilgili hangi pratik tavsiyelerde bulundu?
- (4) Dünyevi bir otoriteye boyun eğmek ne zaman ibadettir?
- (5) Boyun Eğme ne zaman yıkıcı hale gelir?
- (6) Gerçek hizmetin üç özelliğini yazınız.

Ders 11

Dil ve Düşünce Hayatı

Kişisel Disiplin

Ders 10 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 10'un ana noktalarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 10'dan paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Mesih'in benzeyişine dönüşmede kişisel disiplinin önemini anlar.
- (2) Dili nasıl disipline edeceğini öğrenir ve bu disiplini uygulamaya başlar.
- (3) Her düşünceyi nasıl esir alacağını öğrenir ve bu disiplini uygulamaya başlar.

Hayattan Anlık Görüntüler

Konuşmadaki Kişisel Disiplin

Hizmete hazırlanan bir üniversite öğrencisiyken bile disiplinsiz dilimin ruhen tüketen etkisini hissetmeye başlamıştım. Korkarım Ruh'u sık sık üzdüm. Kutsal Ruh şu sözlerle ilham verdiğinde onun bilgeliğini görmeye başladım: "Çok konuşanın günahı eksik olmaz, sağduyulu kişiye dilini tutar" (Süleyman'ın Özdeyişleri 10:19). Rabbime eğer bana lütufta bulunursa dilimin kontrolünü ona teslim edeceğime dair söz verdim. Kuşkusuz, dil alanında kısıtlama uygulamak Hristiyan yaşamımın en zor egzersizlerinden biridir; ama bu alanda ne kadar becerikli olursak, o kadar çok barışın, meshedilmenin ve saygının tadını çıkaracağımızı fark ediyorum.

Oruçtaki Kişisel Disiplin

Yeni yılın başında bir ruhani lider, ekibini 21 gün oruç tutmaya ve dua etmeye davet etti. Birkaç hafta boyunca bunu duyurdu. Ekip üyelerinden eğer katılacaklarsa kaydolmalarını istedi. Ancak orucun başlamasından hemen önce ekibinin önünde durdu ve en sevdiği yemeklerden bazılarının servis edileceği bir toplantıya katılmayı planladığı için orucun başlamasını erteleyeceğini gülerek söyledi. Planlanan kurumsal orucun başarısızlıkla sonuçlandığını söylemeye gerek yok.

► Bu anlık görüntüler, kişisel disiplinin kişisel ve ruhani yaşamlarımızın ve hatta liderliğimizin üzerindeki etkisini göstermektedir. Kişisel disiplin eksikliğinin ruhsal istikrarsızlığa nasıl katkıda bulunduğunu düşünüyorsunuz?

Kişisel Disiplinin Gücü

Richard S. Taylor, klasikleşmiş kitabı *Disiplinli Yaşam*'da şöyle yazıyor: "**Disiplin, modern erkeklerin çoğunun en çok ihtiyaç duyduğu ama en az istediği şeydir...** Çoğu zaman evi terk eden gençler, okulu bırakan öğrenciler, boşanma arayışı içinde olan karı kocalar, hizmetlerini ihmal eden kilise üyeleri, işlerini bırakan çalışanlar sadece disiplinden kaçmaya çalışıyorlar."⁸¹

6. Derste kayınpederimin güzel Bradford Armut ağacının resmini verdim. Güzel bir ağaçtır... gövdesi eğiktir ve boyutundan dolayı artık düzeltilemez. Bu ağaç bize zihniniz, kalbiniz ve ilişkileriniz henüz gençken sağlıklı disiplinler ve uygulamalar oluşturmanın ne kadar önemli olduğunu hatırlatır. Saf bir zihin, disiplinli bir yaşam, mükemmel bir beceri, sağlıklı ilişkiler ve Tanrı ile yakın bir yürüyüş bir anda gerçekleşmeyecektir. Bunların büyük bir özenle beslenmesi ve yetiştirilmesi gerekir. Çok uzun süre beklerseniz, hayatınızda gerçekten iyi olan her şey sizin düzeltemeyeceğiniz şekilde bozulabilir.

Bir sporcunun sürekli pratik yapmadan sporunda mükemmel olamayacağı gibi, hiçbir inanlı da antrenmansız Mesih'in benzeyişine dönüştürülemeyecektir. Bu kurstaki eğitim alıştırmamızın bir kısmının dua, yalnızlık, meditasyon, hizmet vb. gibi **klasik ruhsal disiplinleri** içerdiğini öğrendik. Ancak sonraki iki derste eğitimimizin başka bir yönüne, **kişisel disipline veya kendi kendine hakim** olmaya odaklanacağız.

Büyük Fikir

Mesih'in benzeyişine doğru değişmek kişisel disiplinden ayrılamaz. Sonraki iki derste kişisel eğitim veya disiplinin ruhsal oluşum için hayati önem taşıdığı altı alanı tartışacağız:

1. Dil
2. Cinsel arzuları da içeren düşünce hayatı
3. İştah
4. Mizaç
5. Zaman
6. Kişisel kanaatler

Bu derste bu kişisel disiplinlerden ikisini inceleyeceğiz ve her birinin ruhsal, duygusal ve fiziksel sağlığımız üzerindeki etkisini keşfedeceğiz. Tüm varlığımızı Mesih'in yönetimi altına almak için pratik bilgelik kazanmaya çalışacağız.

Giriş

Kişisel Disiplin Nedir?

Kişisel disiplin, davranışı; duygu, arzu, baskı veya kültürel gelenekler yerine ilkelere ve sağlam muhakemeye göre düzenleme yeteneğidir.⁸² Kişisel disiplin içinde,

⁸¹ Richard S. Taylor, *The Disciplined Life* (Bloomington: Bethany House, 2002), Kindle LOC 22

⁸² Ibid, LOC 160.

Mesih'i tanımak ve ölümsüz tacı kazanmak uğruna her düşüncüyü, her arzuyu ve her iştahı Kutsal Ruh'a tabi kılmak için çalışıyoruz:

Yarışa katılan herkes **kendini her yönden denetler**. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyoruz. Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum. Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim **reddedilmemek** için **bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum** (1. Korintliler 9:25-27).

► Pavlus öz disiplin olmazsa başına neler gelebileceğini söylüyor?

Kişisel disiplinin tek başına bizi daha iyi Hristiyan, hatta hiç Hristiyan yapmadığını belirtmek önemlidir. Kişisel gelişim uğruna disiplin çoğu zaman gururdan kaynaklanır. Özdenetimin doğru motivasyonu, Kutsal Ruh tarafından kontrol edilmek ve güçlendirilmektir, yani O'nun görkemini, tapınağının içinde ve aracılığıyla parlamasına izin vermektir!

Ruhsal disiplinler, kişisel disiplinler gibi, bir **lütf aracıdır**. Beni, daha doğru yapmıyorlar ama Tanrı'dan daha fazlasını alabileceğim bir konuma getiriyorlar. Disiplin, Tanrı'nın benimle buluşabilmesi için Tanrı'ya yaklaşmanın bir yoludur. Disiplin, temiz, boş bir bardağı doldurabilmesi için Tanrı'ya tutmanın bir yoludur!

Kişisel Disiplin Gerçekten Bu Kadar Önemli mi?

Pavlus'un Timoteos'a yazdığı yazıda, son günlerin tehlikeli zamanlarındaki günahlar arasında "özünü denetleyememem" de yer alması ilginçtir (2. Timoteos 3:3). Yalnızca bu iki bölümden, özdenetim eksikliğinin, Hristiyan yaşamında acı veren ve bazen sonsuza dek süren sonuçları olan ciddi bir sorun olduğunu öğreniyoruz.

► Hristiyanların aşırı yeme, aşırı uyuma, aşırı harcama vb. gibi özdenetim eksikliği hakkında şaka yaptıklarını duydunuz mu? Çevrenizdeki Hristiyanların bu konuyu yeterince ciddiye aldığını düşünüyor musunuz? Neden? Veya neden değil?

Kişisel Disiplin veya Özüne Hakim olma Neden Bu Kadar Önemli?

1. Tanrı, sadece kalplerimizde değil bedenlerimizde de yücelmek ister. Bedenlerimiz Kutsal Ruh'un tapınaklarıdır (Romalılar 8:11; 1. Korintliler 6:19).
2. Disiplin veya disiplin eksikliği, başkaları üzerindeki etkimizi etkiler. Kendi bedensel arzularını dizginleyemeyen bir ruhi lider kadar yakışsız bir şey yoktur. Onun etkisi, fethedilmemiş bir beden - her gün Kutsal Ruh'un kontrolü altına alınmayan bir beden tarafından mahvolur.

Sınırlandırılmamış bir tutku, disiplinsiz bir zaman kullanımı, evcilleştirilmemiş bir dil, kontrolsüz bir öfke ve dizginlenmemiş yiyecek, para ya da seks arzusu Ruh'u söndürecek, Hristiyan hizmetçinin güvenilirliğine gölge düşürecek ve ödülleri azaltacaktır. Ödül için yarışan ruhsal sporcu için başarının ilk kuralı, kendini yönetmektir.

Richard Taylor, sigara içmeyi seven ünlü Ukraynalı-Amerikalı şarkıcı Igor Gorin'in hikayesini anlatıyor. Bir gün ses öğretmeni şöyle dedi: "Igor, harika bir şarkıcı mı yoksa harika bir pipo içicisi mi olacağına karar vermen gerekecek." Pipo gitti. Tanrı'nın olmanızı istediği kişi olmanız için öz disiplin gereklidir.

Kişisel Disiplinin Kritik Alanları: Dilimize Hakim Olmak

Dil ve onun yaşamlarımız üzerindeki etkisi hakkında anlayışımızı geliştirmemize yardımcı olacak iki bölüm var: Yakup 3:1-12 ve Matta 15:18-19.

► Bu iki bölümü okuyun.

Matta 15'te İsa bize yürek ile dil arasındaki ayrılmaz bağı hatırlatıyor: "Ne var ki ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır" (Matta 15:18).

Dilin Günlük Yaşam ve İlişkilere Etkisi

İsa burada **ne dersek o olduğumuzu** öğretiyor. Bu basit ama bazılarımız için kabul edilmesi çok zor. Sözlerimiz öfkeliyse, bunun nedeni hâlâ bir dereceye kadar kızgın olmamızdır. Sözlerimiz kayıtsızsa, kalbimizde duyarsızlık unsurları kaldığı içindir. Eğer sözlerimiz sert, keskin veya manipülatifse, bunun nedeni içimizde başkalarının kişiliğine ve özgürlüğüne saygısız bir bakışın olmasıdır. Övünerek ya da savunma yaparak konuşursak, kuşkusuz içimizde bir miktar gurur kalmıştır. Başkaları hakkında eleştirel konuşuyorsak, bunun nedeni hâlâ bir dereceye kadar eleştirel bir ruha sahip olmamızdır. Homurdanıyor ve şikayet ediyorsak, henüz şükran dolu olmadığımız içindir. Dudaklarımızın meyvesi şüphesiz karakterimizin en kusursuz yargıcıdır.

► İsa'nın buradaki sözleri üzerinde düşünmek için birkaç dakikanızı ayırın. Eğer karakter ağzınızdan çıkanlarla ölçülüyorsa, hala Tanrı'nın dönüştürücü lütfuna ihtiyacınız olduğunu kabul etmeye istekli misiniz? Bazı muhtaç alanları paylaşmaya istekli misiniz?

Yakup mükemmel bir adamdan bahsediyor. "Mükemmel" derken ne demek istiyor? Hangi anlamda mükemmel? Dilini kontrol edebilmesi ve dolayısıyla tüm benliği üzerinde mutlak veya mükemmel kontrole sahip olması anlamında mükemmeldir. Konuşmasında, hayatındaki diğer tüm eylemleri ve tutkuları da dizginlemeyi veya yönetmeyi mümkün kılan bir kendini sınırlama düzeyine ulaşması anlamında mükemmeldir. Yakup'a göre dili üzerinde öyle bir kontrol kazanmış bir adam var ki hayatının her alanı da düzene girer: "Sözleriyle hata yapmayan **kimse (mükemmel adam)**, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir" (vurgu eklenmiştir).

Aşağıdaki alıntılar bu metnin anlamını güçlendirmeye yardımcı olmaktadır:

"Aynı şey bütün bedeni dizginleyebilir", yani bütün insanı dizginleyebilir. Ve şüphesiz bazıları bunu yapabilir ve bu anlamda mükemmeldirler.⁸³

⁸³ John Wesley

[Yakup'un] amacı, adamı her anlamda tamamen lekesiz ve tamamen günden arınmış olarak göstermek değil... ama amaç, eğer bir adam dilini kontrol edebiliyorsa, kendisinin üzerinde de tam bir hakimiyete sahiptir diye göstermektir, tıpkı bir adamın gem aracılığıyla bir atın üzerine geçmesi gibi ya da bir dümeninin dümeni elinde tutması durumunda bir geminin üzerinde olması gibi. Kendisi üzerinde tam kontrole sahip olması ve hiçbir konuda hata yapmaması açısından mükemmeldir. Plan, dilin tüm insanı yönetirken işgal ettiği önemli konumu göstermektir.⁸⁴

Bunu pratik olarak düşünün. Dil sessiz ve dengeli olduğunda, kışkırtıldığında bile tüm yaşam üzerinde sakinleştirici, susturucu bir etki yarattığı doğru değil mi? Sözlerimizi düşünceli ve saygılı bir şekilde söylediğimizde hararetli tartışmaların çoğu zaman yapıcı tartışmalara dönüştüğü, sevgi ve birliğin korunduğu doğru değil mi?

Zamanında nazikçe söylenen bir sözün genellikle sevgi ve şefkatle ödüllendirildiğini görmüyor musunuz? Ya da bir öğüt ya da sevgi dolu bir azarlamanın çoğu zaman bir ruhun korunmasıyla ödüllendirildiğini? Gerçekten dilimiz hayatımızın dümenidir. İyi çalıştığında sizi bulanık sularda güvenli bir şekilde yönlendirecektir; ama kırıldığında hayatını kendi yarattığın fırtınaların insafına bırakacak.

Çocukken, uçmak isteyen kendini beğenmiş bir kaplumbağanın esprili bir masalını duymuştum. Bir gün gölete büyük bir kuş konduğunda kaplumbağanın aklına çok akıllıca bir fikir gelmiş. Kuştan kendisini uçmaya götürmesini istedi. "Bu imkansız!" kuş alay etti. "Hayır, değil!" dedi kaplumbağa. "Tek yapman gereken ben çubuğun bu ucunu ısırırken, diğer ucunu ısırman, sonra uç!" Kuş kabul etti. Yerdeki insanlar yukarı bakıp gagasında bir sopayla uçan bir kuşun ve diğer ucunda da güçlü çenesiyle tutunan bir kaplumbağanın muhteşem görüntüsünü görene kadar her şey yolunda gitti. "Bu kadar zekice, harika bir fikrin kimin aklına geldiğini merak ediyorum!" diye birisi bağırdı ve kaplumbağa onu duydu. "Benim aklıma geldi!" diye övünmek için ağzını açtı. Bunlar elbette onun son sözleriydi! Birçoğumuz gibi onun dili de onun yıkımıydı.

Dil Eğitimi İçin Pratik İpuçları

(1) Kelimelerin değerini öğrenin ve onları idareli kullanın: "Boş lakırdı yoksulluğa götürür" (Süleyman'ın Özdeyişleri 14:23).

Çok harcamak bütçeyi tüketiceği gibi, çok konuşmak da ruhu fakirleştirir. Birçoğu, çok fazla konuşmanın, özellikle amaçtan yoksun olduğunda, zihinsel ve ruhsal yoksulluğa yol açabileceğini keşfetti. Mesih'in benzeyişine dönüştürülmenin bir bölümünde, O'nun yaptığı gibi, sözlerimizi daha dikkatlice tartmaktır. Bu görüldüğü kadar kolay değil çünkü sessizlik çoğumuzu rahatsız eder.

⁸⁴ Albert Barnes 'ın Yakup 3 Yorumu

(2) Kelimelerin yıkıcı potansiyelini öğrenin ve ruhunuza hakim olun: "Bunun gibi, dil de bedenın küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir" (Yakup 3:5).

Atasözleri bize şunu hatırlatır: "Sabırlı kişi yığıttan üstündür, kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür" (Süleyman'ın Özdeyişleri 16:32). Olgunlaşmamış bir kişinin sözleri kontrolden çıkar. İyileştirmek yerine yaralar; sakinleştirmek yerine kavgayı körükler; tutkuları soğutmak yerine kaynama noktasına kadar ısıtır. Duygular aşırı ısındığında her konuşmayı durdurma disiplinini öğrenmeliyiz.

(3) İtibarın kelimelerle oluştuğunu öğrenin ve bunları akıllıca kullanın: "Çenesini tutup susan ahmak bile bilge ve akıllı sayılır" (Süleyman'ın Özdeyişleri 17:28).

Kutsal yazıların sakin bir ruhun bilgeliği hakkında söyleyecek çok şeyinin olması sizi şaşırtabilir (Süleyman'ın Özdeyişleri 17:1; 1. Selanıkliler 4:11; 1. Timoteos 2:2; 1. Petrus 3:4). Herkes sessiz bir ortamda yaşasaydı dünya oldukça tatsız ve sıkıcı bir yer olurdu; ancak Hristiyanlar olarak dikkatsiz, amaçsız konuşmak yerine dinleme ve düşünceli etkileşim kurma becerisini geliştirmeliyiz.

Söyleyecek çok az şeyleri olsa bile, kalabalıktaki en çok sesini çıkaran erkek veya kadına dikkat edilir; ama Tanrı ne zaman konuşacağını, ne zaman susacağını bilen kişiye değer verir. Tanrı, konuşmadan önce düşünen kişiye değer verir.

Tanrı, nazik ve sessiz kadını karşı konulmaz derecede güzel ve çekici görür. Tarih, dindar bir kadının yumuşak ve sessiz ruhunun kralların ve ulusların yüreklerini harekete geçirme gücüne sahip olduğunu kanıtlamıştır (1. Samuel 25:23-33).

(4) Sözlerin öldürme ve hayat verme gücünü öğrenin (Süleyman'ın Özdeyişleri 12:18, Süleyman'ın Özdeyişleri 15:1, 4): "Dil ölüme de götürebilir, yaşama da; konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır" (Süleyman'ın Özdeyişleri 18:21).

Söylediğimiz şeylerin iyileştirme veya yaralama, onarma veya yok etme, cesaretlendirme veya cesaret kırma gücü vardır. Bir baba olarak sözcüklerin ve sağlıklı beklentilerin çocuklarımların üzerindeki etkisine tanık oldum. Bir gün biz babalardan birkaçımız, oğullarımızın uzun bir metal direğin tepesine tırmanmaya çalışmasını izliyorduk. Üç ya da dört başarısız denemeden sonra oğlum Timothy pes etmek üzereydi ki ben şöyle dedim: "Hey, henüz pes etme oğlum! Gerçekten denersen başarabileceğine inanıyorum!" Bu sözlerin etkisi muhteşemdi. Babasının ona inanması, oğlumun her zamankinden daha fazla çabalamaya teşvik etti. Tekrar tırmanmaya başladığında bu sefer elinden gelen çabayı gösterdi. O tırmanırken bağırdım: "Devam et oğlum! Vazgeçme! Yapabilirsin! Tırmanmaya devam et!" Ve başardı!

Kilisede ve evdeki başarı ile başarısızlık arasındaki farkın çoğunlukla teselli veya cesaret veren bir söz olduğuna inanıyorum. Başka bir dersimizde, Baba Tanrı'nın bile Oğul Tanrı'ya, Oğul'un dünyevi yaşamının kritik anlarında duyulabilir onay sözleri söylediğini söylediğimizi

hatırlayın (Luka 3:22). Eğer İsa'nın teselli edici sözler duymaya ihtiyacı varsa, bizim buna ne kadar ihtiyacımız var?

Sözlerimiz genellikle kehanet niteliğindedir. Eğer bir çocuğa "Sen başarısızısın" dersek, onun başarısız olma ihtimali daha yüksek olacaktır. "Kardeşlerin kadar güzel değilsin, yetenekli değilsin" dersek o zaman kendilerini çirkin görmeye başlayacaklar ve tavırları da çirkinleşecektir. Öte yandan çocuklarımızın zayıf yönlerine değil, güçlü yönlerine odaklanırsak ve özgüvenlerini artırmanın yollarını ararsak, sonuçlara hayran kalacağız. Ne yazık ki pek çok çocuk ve yetişkin, tüm hayatları boyunca, kendilerini koşulsuz sevmeleri gereken kişiler için bir hayal kırıklığından başka bir şey olmadıklarını düşünerek yaşıyor; ve sosyal, akademik ve ruhsal açıdan sürekli olarak başarısız olmaları bizi şaşırtmamalı.

Kiliseniz ve eviniz kelimelerin eğitim amacıyla kullanıldığı bir yer mi? Kocalar, karınızın güzel olduğunu söylüyor musunuz? Onun sevgisine ve hizmetine olan takdirinizi onay sözleriyle ifade ediyor musunuz? Kocasından böyle şeyler duyan bir kadın, büyük olasılıkla daha da güzel, daha ruhsal bir insan olacaktır! Bu kız çocukları için de geçerli. Hanımlar, kocanızı başka erkeklerle, belki de babanızla kıyaslayıp ona sürekli başarısızlıklarını hatırlatıyor musunuz; yoksa minnettar olabileceğiniz niteliklerine mi odaklanıyorsunuz? Saygı duyulan ve teşvik edilen erkekler daha iyi insanlar haline gelir.

Pastör, kilisenizde teşvik edici bir atmosferin oluşmasına yardımcı oldunuz mu, yoksa sadece insanların olumsuz niteliklerine mi odaklanıyorsunuz? Pavlus, Mesih'in gelişi yaklaştıkça ve Rab'bin günü yaklaştıkça, Mesih'in bedeninde giderek daha fazla teselliye ve teşvike ihtiyacımız olacağını söyledi: "Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim [parakaleo—teselli]" (İbraniler 10:25).

Azarlayıcı sözlerimizi samimi teşvik sözleriyle dengelememiz gerekir. Sözlerimi sürekli yatırdığım ve harcadığım para birimi olarak düşünmek bana çok yardımcı oldu. Birini her cesaretlendirdiğimde, onların kalplerine küçük bir yatırım yapıyorum ve bu, bu tür birçok yatırımdan sonra bana geri çekme (düzeltme veya azarlama) hakkı kazandırmıştır. Bazı acı deneyimler yoluyla, nadiren veya hiç teşvik etmediğimiz bir kişiyi azarlamaya veya düzeltmeye çalışmanın, ilişkimizde kapatılması zor veya imkansız bir boşluk yaratmaktan başka işe yaramadığını öğrendim.

(5) Dilin yalnızca bizim tarafımızdan değil, Kutsal Ruh aracılığıyla evcilleştirilebileceğini bilin: "İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. Ama **dili hiçbir insan evcilleştiremez.** Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür" (Yakup 3:7-8).

Bizim için vahşi bir hayvanı evcilleştirmek, Tanrı'nın lütfu olmadan dilimizi evcilleştirmekten daha kolay olurdu! Dille olan savaşıma bize temizlenmemiz ve Kutsal Ruh'la dolmamız gerektiğini hatırlatır. Bu Yeşaya'nın hikayesidir. Tanrı'nın önünde onu en çok utandıran ve suçlu gösteren şey, kirli diliydi (Yeşaya 6:5). Genç peygamber kendi kötülüğü yüzünden acı çekerken ve umutsuz bir çaresizlik içinde debelenirken, Tanrı yalnızca Tanrı'nın yapabileceği

şeyi yaptı: Onun Seraf meleğini, Yeşaya'nın dudaklarına kutsal sunaktan alınan sıcak kömürle nezaketle dokunması ve onları temizlemesi için gönderdi. "İşte bu kor dudaklarına değdi, suçun silindi, günahın bağışlandı." dedi Seraf, (Yeşaya 6:7) Artık Yeşaya, "Ben!, beni gönder" diyebildi.

Dudaklarımızın temizliği ile Tanrı'ya yararlılığımız arasında her zaman doğrudan bir bağlantı vardır.

(6) Disiplinli bir dilin yaşam sevgisine ve gelecek güzel günlere dair ümitlere yol açtığını bilin: "Yaşamdan zevk almak, iyi günler görmek isteyen, dilini kötülükten, dudaklarını yalandan uzak tutsun" (1. Petrus 3:10; Süleyman'ın Özdeyişleri 21:23).

Kontrolsüz bir dil, dizginsiz, vahşi bir ata benzer, çitleri kırar, malları yok eder ve meyveleri çiğner. Rüzgârın sürüklediği dümensiz gemi, yoluna çıkan herkesi tehlikeye atacak ve kayalara çarpacaktır. Ve yanan dil, kilisenin arazisini kasıp kavuran ve yıllarca süren ekimi, tarımı ve büyümeyi yok edecek bir ateş yakacaktır.

Tanrı'nın Krallığına verilen zararın çoğu, dudaklarının kapısında bir muhafız bulundurmaya başaramayan insanlar tarafından gerçekleştirilmiştir. Ama hayatı dolu dolu sevmek ve Tanrı'nın bizim için planladığı tüm güzel ve verimli günlerin tadını çıkarmak istiyorsak, bu ön kapıyı tüm dikkatle izlemeye kararlı olalım! Sabah bir nöbetçi görevlendirin, öğlen onu uyandırın ve gece onu kontrol edin! Tanrının lütfuyla dudaklarınızın asla korumasız kalmayacağından emin olun.

Hayatının bu ön kapısını koruyan kişiyi güzel günler beklemektedir. Onu güzel günler bekleyecektir çünkü sözleriyle şeref ve itibar kazanmıştır. Ailesini güzel günler bekler çünkü aile ilişkilerini kuran ve güçlendiren sözler söyler. Mesih'in bedenini cesaretlendiren ve geliştiren sözler söylediği için kilisesinde güzel günler yakındadır. Ve yaptığı yatırımın nihai sonucu, yaşam sevgisi, yani Tanrı'nın armağanlarından gerçek, saf keyif almaktır.

Kişisel Bir Yolculuk

Gerçekten dil, bizi şu ya da bu hedefe yönlendiren hayatımızın dümenidir. Dürüst olmak gerekirse, evliliğimin ve hizmetimin ilk yıllarında katlandığım herhangi bir sefalet ya da acı, genellikle kutsanmamış dilimin korumasız kapısından geçip geliyordu (Mezmurlar 141:3). Genç bir misyoner olarak sözlerim ile kalbim arasındaki bağlantıyı fark etmeye başladığım zamanı asla unutmuyacağım. Sevgili bir arkadaşımın yaşadığım çok dramatik, acı verici bir deneyim sayesinde, onu kelimelerle derinden gücendirdiğimde, Rab, İsa'nın yumuşak, nazik yüreğine olan ihtiyacımı görmem için gözlerimi açtı. Yargıladığım, incittiğim, manipüle ettiğim ve başkalarının duygularını, özgürlüklerini ve fikirlerini hiçe saydığım bazı sahneleri aklımdan geçmesine sebep olduğunda Rab'bin önünde ağladım ve itiraf ettim. Rab o gün kalbimi lütufla temizlediğinde ve ruhumu tarif edilemez bir neşeye doldurduğunda, ruhsal yolculuğumda bir dönüm noktasına ulaştığımı biliyordum. Bir köşeyi döndüğümü biliyordum ve asla geri dönmek istemedim.

► Galatyalılar 6:6-8'i okuyun. Şimdi sözlerinizi etrafınızdaki insanların kalplerine ekilen küçük tohumlar olarak düşünün. Eğer her bir söz ya iyi meyve ya da kötü meyve veren bir tohumsa, gelecekte nasıl bir hasat bekliyorsunuz? Birkaç dakikanızı ayırın ve Rab'den sözlerinizi değerlendirmenize yardım etmesini isteyin. Size gösterdiği şeyleri yazın. Cevaplarınız hakkında grubunuzla konuşmaktan çekinmeyin.

Kişisel Disiplinin Kritik Alanları: Düşünce Yaşamlarımızda Ustalaşmak

Olgunluğumuzu ve İsa'ya benzerliğimizi sadece sözlerimizle değil, düşüncelerimizle de ölçebiliriz. Biz ne düşünüyorsak oyuz, ne üzerinde duruyorsak oyuz! (Süleyman'ın Özdeyişleri 23:7). Aklımızdan geçen her düşünce bizim kim olduğumuzu göstermez; ama üzerinde durmayı seçtiğimiz her düşünce, bizi kontrol etmesine izin verdiğimiz her düşünce kim olduğumuzu gösterir. Martin Luther'in dediği gibi: "Kuşların başınızın üzerinde uçmasını engelleyemezsiniz ama saçınıza yuva yapmalarını engelleyebilirsiniz."

Düşünce Hayatımızın Günlük Yaşama ve İlişkilere Etkisi

Genç bir misyoner olarak Rab'bin kalbime konuşup şöyle dediği günü çok iyi hatırlıyorum: "Oğlum, sen kızgın bir adamsın." Kültürle ilgili bazı hayal kırıklıklarının yanı sıra hizmetteki sorunlarla da uğraşıyordum ve kendimi sevgiden ziyade öfkeyle öğretirken ve yönlendirirken buldum. Sessiz zamanımda bir sabah şu ikna edici sözleri okudum: "Çünkü o, yüreğinde nasıl düşünüyorsa öyledir." Bu sözlerle Kutsal Ruh kalbimi deldi. Ama ben şunu savundum: "Tanrım, ben kızgın bir adam değilim; Ben bir misyonerim! Sanırım Rab'bin buna karşılık şöyle dediğini duydum: "O halde oğlum, sen kızgın bir misyonersin!" Yüksek sesle güldüm! Hiçbir unvanın veya pozisyonun arkasına saklanmama izin vermedi. İtiraf, arınma ve özgürlük getirdi.

Başka birine karşı öfkeli, kırgın düşünceler beslemeye mi başlıyorsunuz? Kaygı ve korkudan mı rahatsızsınız? Bazen kendinize zarar veren gizli düşüncelerle boğuşuyor musunuz? Şehvetli düşünceler yenilgiye uğramanıza mı neden oluyor? Umut var ama kolay olmayacak! İki yüz yılı aşkın bir süre önce John Wesley şöyle öğretmişti: "Ruh ve beden insanı insan yapar; ama Ruh ve disiplin insanı bir Hristiyan yapar." Şehvetli, olumsuz, kendine zarar veren düşüncelere karşı zafer; lütufla, kişisel disiplin yoluyla gelecektir. Düşünme şeklinizi değiştirebilirsiniz.

Muzaffer bir düşünce hayatı önemlidir çünkü nasıl düşünürsek öyle oluruz. "Eğer olumlu, moral verici, yararlı, sağlıklı düşünceler düşünürsek, sonunda pozitif, moral verici, yararlı, sağlıklı insanlar oluruz. Kasvetli, olumsuz, hastalıklı düşünceler düşünürsek, kasvetli, olumsuz, hastalıklı insanlar oluruz... Düşünceler eylemlere yol açar."⁸⁵

Düşünce hayatımız söz konusu olduğunda birçok erkeğin karşılaştığı en büyük savaşıardan biri şehvetle olan savaştır. "Şehvet, kasıtlı olarak günahkar, şehvetli düşünceler üzerinde durmaktır. Bunlar, takip edilmesi, yakalanması ve Mesih'e itaat ettirilmesi gereken

⁸⁵ Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 167-168

zihinlerimizin vahşi atlarıdır."⁸⁶ Masum değillerdir ama bağımlılık yapıcı ve yıkıcıdır.⁸⁷ Onları nasıl yakalarız?

Temiz Düşünce Yaşamı İçin Pratik Disiplinler

(Bu ilkeler, doğru olmayan, olumsuz, eleştirel ve kendimize zarar veren düşüncelere karşı da zafer kazanmamıza yardımcı olabilir.)

(1) Uyanık olun: "Kendine... dikkat et" (1. Timoteos 4:16).

Ayartmanın ne zaman en güçlü olduğunu bilin; günaha karşı en savunmasız olduğunuz zamanı bilin ve hayatınızda güvenlik önlemleri alın. Genç bir pastörken, Charles Spurgeon'un *Öğrencilerime Dersler* kitabını okuduğumu hatırlıyorum. "Bayılma Nöbetleri" başlıklı bölümlerden birinde ruhani liderlere hizmette başarı, yorgunluk veya çatışma zamanlarının ardından gelen ayartmalara karşı dikkatli olmayı öğretiyordu. Bu benim için sağlam bir tavsiye oldu.

Sevgiye aç olduğumuzda ya da yemeğe aç olduğumuzda; haksız muameleye uğradığımızı hissettiğimizde; kendimizi izole ve yalnız hissettiğimizde; ve zihinsel, ruhsal ve fiziksel olarak yorgun olduğumuzda en savunmasız durumdayızdır. Şeytan en savunmasız anlarımızda bizden faydalanmayı çok sever. 1. Petrus 5:8 bize şunu söylüyor: "Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşiyor."

(2) Eylemde saflığa bağlı kalın.

Tanrı, Hristiyanlara saf kalmaları için ihtiyaç duydukları tüm lütfu verir. "Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip ("Hayır" deyip) şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitir" (Titus 2:11-12).

Lütuf bize özdenetimi öğretir. Hiçbir Hristiyan "Düşüncelerim üzerinde hiçbir kontrolüm yok" diyemez. Tanrı'nın, içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla yüreklerimizde etkin olan kurtarıcı lütfu, her Hristiyan'ın "Tanrısızlıktan ve dünyevi tutkularından vazgeçmesini" sağlar. İçinizdeki Kutsal Ruh, özdenetim Ruhu'dur (Galatyalılar 5:23). Tanrı'nın lütfuyla, teslim olmak zorunda değiliz. Buna inanın. Buna an be an güvenin. Davetsiz düşünceleri durdurmaya ve onları gerçek düşüncelerle değiştirmeye çalışın (Filipililer 4:8).

Bedensel düşünceleri neyin uyandırdığını bilin. Başınıza neyin dert olduğunu bilin. Hayatınızdan çıkarın. Onu idam edin! Eğer bu size çok radikal geliyorsa, o zaman bunu benden diye kabul etmeyin; İsa'dan kabul edin. İsa şehvetli düşünceler bağlamında şöyle buyurmuştur: "Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir" (Matta 5:28-29).

⁸⁶ Ibid, 165

⁸⁷ Ibid, 164-165

Kutsallık konusunda bu kadar ciddi misin? Zihnini ve Tanrı'ya olan sevgini korumak için acı verici, rahatsız edici fedakarlıklar yapmaya istekli misin? İncil Koleji'nin uzun süredir başkanlığını yapan Dr. Michael Avery, itirafta bulunmak için ofisine gelen genç bir adamın hikayesini anlatıyor. Pornografik web sitelerini ziyaret ediyordu ama çok üzgün olduğunu ve Başkan Avery'den kendisini affetmesini ve saflığından sorumlu tutulmayı istediğini söyledi. Çok samimi, çok kırılmış *görünüyordu*. Birkaç hafta sonra aynı genç adam aynı itirafta tekrar geldi; ve birkaç hafta sonra yine. Sonunda Başkan Avery genç adamın gözlerinin içine baktı ve onu test etti. "Sanırım saflık istiyorsunuz ama emin değilim. Eğer bilgisayarınız bir daha günah işlemenize neden olursa, onu başkalarına vereceğinize, satacağınıza ya da çekiçle kıracağınıza dair bugün bir taahhütte bulunmaya hazır mısınız?" Genç adam bunu yapmasının mümkün olmadığını söyledi. Bu çok büyük bir fedakarlık olurdu. Okul için bilgisayara ihtiyacı olduğunu söyledi. "O halde saflık konusunda henüz gerçekten ciddi değilsiniz!" diye Başkan Avery yanıtladı.

Ruhi sevinç peşinde koşarken güvenlik önlemleri almaya ve kendilerini bazı konfor ve rahatlıklardan mahrum etmeye istekli olmayanlar, aslında saflığı istemezler. Eyüp şöyle tanıklık etti: "Gözlerimle bir antlaşma yaptım; o zaman neden genç bir kadına bakayım?" Bu, zafere giden **kararlılığın** bir kanıtıdır.

Kutsal olmak istiyorsanız ayartmaya neden olan programları izlemeyin, kitap okumayın veya internet sitelerini ziyaret etmeyin. Bedeninize hitap edeceğini bildiğiniz yerlerden ve kişilerden kaçın. Diğer tarafta ne olduğu konusunda ne kadar meraklı olursanız olun, ayartılmaya kapıyı açmayın. Eğer zafer kazanmak istiyorsanız, Yusuf'un yaptığı gibi yapmalı ve ayartanın çağrısından kaçmalısınız. Bunu bir alışkanlık haline getirin!

Pavlus Timoteos'a şunu yazdı: "Gençlik arzularından kaç" (2. Timoteos 2:22). Şehvet aç bir aslana benzer. Pençeli ayağının zihninizin kapısına girmesine izin verme. Zihninin kapısını bir kez açtığında, aslan (şehvet) bir an için iştahı doyuncaya kadar yutar; ve asla tek başına ayrılmaz. Pavlus Timoteos'a eğer gerçekten kutsal olmak istiyorsa şehvetin pençesinden kaçması gerektiğini söylüyor. Tanrı'nın yasakladığı şeyleri rasyonelleştirmemeli, haklı çıkarmamalı, hatta kendini tatmin etmeyi düşünmemelidir.

(3) Tanrı'daki sevincin peşinden koşun: "Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş" (2. Timoteos 2:22).

Benim için sınırları aşan şeylere olan zevkimi kaybetmek için bulduğum en iyi yol, cennetsel, ebedi şeylerin çok daha üstün sevinçlerinin ve zevklerinin tadını çıkarmaktır. Tanrı'nın huzurunda geçirilen bir an, kıyaslandığında günahkar zevklerin sıkıcı görünmesine neden olur. Doğruluğun peşinde koşmadan şehvetten kaçınmak, şehveti hiçbir zaman uzak tutmaz. Muzaffer erkekler ve kadınlar, kalplerini ve zihinlerini Tanrı ile yürüyüşlerini güçlendirecek ve Tanrı'dan aldıkları zevki artıracak şeylerle doldurarak doğruluğun ateşli arayışı içinde olanlardır! Tanrı ile paydaşlığın tadını çıkarırlar, sağlıklı bir yakınlık geliştirirler, iyi kitaplar okurlar, Tanrı tarafından verilen yeteneklerini geliştirip kullanırlar ve Tanrı'nın

krallığını inşa ederler. Zihinlerinin boş kalmasına izin vermezler. Boş bir aklın şeytanın oyun alanı olduğunu bilirler!

(4) Her düşünceyi Tanrı Sözüne tutsak edin: "Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır. Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyoruz" (2. Korintliler 10:4-5).

Zaferin anahtarı her düşünceyi Tanrı Sözü'nün kölesi haline getirmektir. Başka bir deyişle, her düşünceyi kutsal yazıların gerçekliğine göre değerlendirin. Stephen Arterburn ve Fred Stoeker, erkeklerin cinsel dürtülerin üstesinden gelmesine yardımcı olacak bir dizi kitap yazdılar. Erkeklerle öğrettikleri pratik şeylerden biri de "gözleri sektirmek" dedikleri disiplini öğrenmektir. Başka bir deyişle, yasak meyveden hızla uzaklaşma disiplinini uygulayın (Yaratılış 2:17). Bu güçlü, hayat değiştiren bir disiplin olabilir. Ama aynı zamanda göz sektirme disiplininin, İncil'deki gerçeği sürekli olarak doğrulamak için zihnin eğitilmeden tamamlanmayacağını da söylüyorlar:

- "Kendime ait hiçbir hakkım yok."
- "Ben bir bedel karşılığında satın alındım."
- "Ben Tanrı'nın sevgi kölesiyim."

Fred Stoeker şöyle yazıyor:

Hapishaneden tamamen çıkmak için sadece gözlerinizi sektirmekle yetinemezsiniz... Tanrı Sözü'nün İsa gibi düşünmeye dönüştüren ikinci kapısından bir adım daha atmalısınız....

İsa nasıl düşünürdü? Hakkı olmayan bir kul gibi. Babasının hatırı için doğruluğu sevdi ve kötülükten nefret etti (bkz. İbraniler 1:9); ve bizi bir bedel karşılığında Babası adına satın alabilmek için haklarından vazgeçip bir hizmetçi olmayı seçti.

Artık bir bedel karşılığında satın alındığımıza göre İsa gibi düşünmeliyiz. Artık kendimizin değiliz ve onun dışında hiçbir hakkımız yok.... "Fuhuştan kaçının.Kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin" (1. Korintliler 6:18-20).

Cinsel saflıkla olan mücadelem sırasında, ben (Fred) bu ayeti özüne kadar damıttım ve sonunda fikrimi tamamen değiştirdim:

"Buna bakmaya ya da bunu düşünmeye hakkınız yok; yetkiniz yok."

Zihniniz gerçekten bu şekilde düşünerek değiştiğinde, "ayartılmanın ölümü"⁸⁸ dediğimiz şeyi deneyimleyeceksiniz.

⁸⁸ Stephen Arterburn & Fred Stoeker, *Every Man's Challenge* (Colorado Springs: Waterbrook Press, 2004), 53-54

Temiz bir düşünce yaşamı istiyorsanız, Tanrı, günah, kendiniz ve Tanrı Sözüne itaat etmeyen diğer insanlar hakkındaki tüm evcilleştirilmemiş düşünceleri yakalayın. Gece gündüz Söz üzerinde derin düşünün (Mezmurlar 1:2). Bırakın size Mesih'te kim olduğunuzu ve kime ait olduğunuzu öğretsin. Kutsal yazılara ne kadar doymuş olursanız cinsellik hakkında o kadar doğru düşünürsünüz. Belki tacize maruz kalmışsınızdır. Belki Hristiyan bir erkek olarak bile, günümüz dünyasında alışılmadık bir durum olmayan aynı cinsiyete çekimle mücadele ediyorsunuz. Kendinizi Tanrı Sözü'yle doyurun ve her düşünceyi esir alın.

Erkekler, başkalarını fantezi ya da kişisel tatmin için kullanılacak nesnelere olarak değil, Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış, Tanrı tarafından sevilen ve önemsenen, Tanrı tarafından biricik Oğlunu onlar için ölmeye gönderecek kadar değer verilen kişiler olarak düşünmeyi alışkanlık haline getirin. Kutsal Ruh adına, erkekleri ve kadınları, itibarı ve saygıyı hak eden, sonsuz değere sahip kişiler olarak düşünmek üzere kendinizi eğitin. Pavlus, Timoteos'a "genç kadınlara tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göstermeyi" öğretti (1. Timoteos 5:2). Kendinizi bu şekilde düşünmeye alıştırmak, Tanrı'nın lütfuyla, değişimi deneyimleyeceksiniz.

(5) İtiraf edin ve sorumlu olun: "Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir" (Yakup 5:16).

Düşünce yaşamınızla mücadele ediyorsanız, mütevazı itiraf eyleminde iyileştirici bir güç olduğuna tanıklık edebilirim. Yıkılmışlık dersinde öğrettiğimiz gibi gurur, lütfun önündeki en büyük engeldir. Ama Tanrı kırık ve pişman yüreğe yanıt verir. Bu benim hikayem.

Neredeyse yirmi yıl önce, oğlumuz Jesse (o zamanlar 4 yaşındaydı) göz kanserine yakalandığında, yedi günlük oruç tutmaya karar verdim. Eşim Becky ve ben, belki de inançsızlığımızın Tanrı'nın küçük oğlumuzu iyileştirmesini engellediğinden endişeleniyorduk. Bazı iyi niyetli Hristiyan arkadaşlar bunu ima etmişti. Yüreğimiz acıyordu. Çok sıkıntılıydık. Tek cevabın Tanrı ve O'nun Sözü olduğunu biliyorduk. Onu arayacaktık. Kalplerimiz huzur bulana kadar O'nun iradesini arayacaktık. Bu oruç sırasında Rab benimle (Becky ile de) harika bir şekilde buluştu. Jesse'ye ve ailemize önem verdiğine dair bana güvence verdi. Ve kendi iradesiyle ilgili olarak bize tam bir rahatlık verdi.

Ancak bu oruç sırasında Tanrı beni beklemediğim bir şekilde özgür kıldı. Altıncı akşam çocuklarıma Kutsal Kitaptan bir hikaye okurken, Kutsal Ruh kalbime şimdiye kadar hiç duymadığım kadar net bir şekilde konuştu. Sesi güçlü ve tamamen beklenmedik bir düşünce olarak geldi; yalnızca bir düşünce değil, aynı zamanda özgürlüğe bir davetti: "Hristiyan yaşamınız boyunca zaman zaman sizi rahatsız eden şeyi itiraf ederseniz, sizi özgür bırakacağım." Kime itiraf etmem gerektiğini anında biliyordum. Şaşırdım ve bir an korktum. "Bu konuda konuşamam" diye düşündüm. "Bu aşağılayıcı!" Ama bir sonraki an kalbimin "Evet!" dediğini fark ettim. Bu ses öyle bir sevgiyle gelmişti ki, özgür olmak istiyordum.

Ertesi gün güvendiğim arkadaşım ile oturdum ve derinlerde sakladığım, benden ve Tanrı'dan başka kimsenin göremeyeceği her şeyi itiraf ettim. Günah içinde yaşamıyordum; ama

kalbimi hiç açmadığım ve başarısızlığımı açığa çıkarmadığım için, üzerimdeki etkisini tamamen kaybetmemişti. Zaman zaman düşüyordum. İtiraf anı benim için iyileşme ve özgürlük sürecinin başladığı andı. Bu andan itibaren itiraf ve hesap verme, Rab'bin bende ruhsal dönüşüm sürecini sürdürmek için kullandığı bir alışkanlık haline geldi. Öğrendiğim tek şey, ayartı sürekli olarak açığa çıkarıldığında etkisini yitirir.

Düşünce yaşamınızla mücadele ediyorsanız, şehvetli düşüncelerle veya başka herhangi bir kirlilik türüyle mücadele ediyorsanız, Ruhla dolu bir arkadaş veya akıl hocası bulmanız için size meydan okuyorum; ihtiyacınızı paylaşın; ve sizin için dua etmelerine izin verin. Ve kendinizi düzenli olarak hesap verebilir kılın. İtiraf ve hesap verebilirlik uygulamasında güç vardır. Ancak diğer uyarıları da unutmayın. Hala dikkatli olmanız, yine kaçmanız, yine "Hayır!" demeniz, yine doğruluğun peşinden gitmeniz ve yine her düşünceyi esir almanız gerekecek.

► Grubunuzdaki iki veya üç kişiden, temiz düşünce yaşamına yönelik hangi pratik disiplinlerin kendilerini en çok etkilediği hakkında konuşmalarını isteyin. Neden?

Keith Drury'den son bir hatırlatma:

Çabalamak zorunda olsanız da, çabalayarak [şehveti] asla tamamen yenemezsiniz. Çalışmanız gerekse de, bu tutunan alışkanlığınızı çok çalışarak asla yenemezsiniz. Aklın bu kötü ruhunu yalnızca İsa bağlayabilir. Bu hırsızları kalbinizin tapınağından uzaklaştırabilecek kişi yalnızca Tanrı'nın Oğlu'dur. Tanrı seni kurtarabilir. Ve eğer izin verirsen yapacaktır.⁸⁹

⁸⁹ Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 173

Ders 11 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 11 Test

- (1) Bu dersteki kişisel disiplinin tanımı nedir?
- (2) Kişisel disiplinin bir Hristiyan için önemli olmasının iki nedeni nedir?
- (3) Ders 11'de bahsedilen iki kişisel disiplin nelerdir?
- (4) Yakup'a göre mükemmel insan kimdir?
- (5) Dili kontrol etmek için referanslarla birlikte üç pratik ipucu verin.
- (6) Temiz bir düşünce yaşamı için dört pratik öneri söyleyin.

Ders 12

İştah, Zaman, Mizaç ve Kişisel Kanaatler

Kişisel Disiplin

Ders 11 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 11'de öğrenilen kişisel disiplin alanlarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 11'den paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Mesih'in benzeyişine göre ruhsal oluşumda ki kişisel disiplinin önemini anlar.
- (2) İştahını, zamanını ve mizacını nasıl eğiteceği ve bu disiplinleri nasıl uygulamaya koyacağı konusunda daha pratik bir anlayışa sahip olur.
- (3) Kişisel kanaat geliştirmenin önemini öğrenir.

Hayattan Anlık Görüntüler

Bir Pastör

Bu kursta çalışırken yaşlı bir pastör arkadaşımın arkadaşlığından keyif aldım. Sohbetimiz sırasında hayatı ve hizmeti boyunca en büyük mücadelesinin tembellik olduğunu itiraf etti. "Çok fazla uyumaya ve çok az dua etmeye ayartıldım!" diye itiraf etti. "Cesaretimin kırıldığını ya da sıkıldığımı hissettiğimde dua etmek ya da ders çalışmak yerine gereğinden fazla uzun şekerlemeler yapıyorum." İyi haber şu ki arkadaşım hâlâ şefkatli ve Tanrı'nın onu (ruhsal olarak) dönüştürmesine izin vermeye kararlı görünüyor. Konuşmamızdan kısa bir süre sonra bir akşam, cemaatine bir dua adamı olma niyetinden bahsetti. Bu vaadi yerine getirmenin kolay olmayacağını ve Kutsal Ruh'un sağlayacağı kişisel disiplinin gerekeceğinin farkında.

Bir Anne

Bir zamanlar İsanın öğrencisi olmak üzere yetiştirmeye çalıştığımız genç bir anne, ruhsal açıdan oldukça dengesizdi. Tanrı'ya karşı samimi bir açlığı vardı, ancak kişisel disiplin eksikliği hem kendisini hem de ailesini üzdü. Çamaşırlar birikiyor, kirli bulaşıklar lavaboyu dolduruyor ve o onları yıkamadan önce tezgahın üzerini kaplıyordu. Tanrıyla sessiz zaman geçirme hayatı çok düzensizdi. Kötü beslenme alışkanlıkları ve egzersiz eksikliği nedeniyle sağlıksızdı. Kocasını ve çocuklarını bakımsızdı. Kendi itirafına göre, öz disiplin eksikliği ruhsal yaşamını oldukça yetersiz hale getiriyordu. Yıllar süren mücadelenin ardından nihayet kişisel disiplin konusunda ciddileşti ve hikayesi değişmeye başladı.

Büyük Fikir

Mesih'in benzeyişine göre büyümek kişisel disiplinden ayrılamaz. Bu derste ve son dersimizde ruhsal oluşum için kişisel eğitim veya disiplinin hayati önem taşıdığı bilinen alanları tartışıyoruz:

1. Dil
2. Cinsel arzuları da içeren düşünce hayatı
3. İştah
4. Mizaç
5. Zaman
6. Kişisel kanaatler

Bu kişisel disiplinlerden ilk ikisini inceledik. Bu dersimizde son dördünden bahsedeceğiz.

İsa Mesih'in benzeyişine sahip Hristiyan yaşamındaki başarı, kendimize hakim olma konusunda ne kadar etkili olduğumuzla doğrudan ilişkilidir. Kişisel disiplin, Tanrı'daki mutluluğumuzun yanı sıra Tanrı'yı yüceltme ve O'nun müjdesini iletme yeteneğimizi de artıracaktır. Davut'un hayatı bunu göstermektedir.

Davud, genç bir çobanken arp, sapan ve şiirde ustalaştı. Bu küçük ustalıklar daha büyük nüfuzun kapılarını açtı ve ona hayal gücünün ötesinde fırsatlar sağladı. Arp onu kralın huzuruna çıkardı; sapan ona onur ve sonunda bir krallık kazandırdı; ve şiirleriyle o hâlâ her gün milyonlarca insanı teşvik ediyor, etkiliyor ve ibadet yaşamlarının şekillenmesine yardımcı oluyor.

Belki küçük şeylerin gerçekten önemli olmadığını düşünme eğilimindedesiniz, ama önemliler. Küçük şeylerde sadakat önemlidir. Amy Carmichael okuyucularına meydan okudu:

Her şey önemlidir, en ufak şey bile. Büyük olsun, küçük olsun her şeyi Rabbinizin rızası için yaparsanız, o zaman O'nun daha sonra yapmanız için seçtiği iş her neyse yapmaya hazır olursunuz.⁹⁰

Giriş

Kişisel disiplin istediğimiz kadar kolay değildir! Bir gün eşim Becky, kızlarımızdan biri olan Carrie'yi kız kardeşine kızdığı için cezalandırdı. Carrie o zamanlar sadece üç ya da dört yaşındaydı. Becky, "Kendinizi kontrol edebilmeniz için gerçekten Tanrı'dan yardım istemeniz gerekiyor" dedi. Carrie odasına gitti ve birkaç dakika sonra yüzünde kocaman bir gülümsemeyle yeniden ortaya çıktı! "Neden gülümsüyorsun tatlım? Neden bu kadar mutlusun?" diye sordu annesi. "Çünkü kendimi kontrol edebilmem için dua ettim!" dedi. Birçok Hristiyan gibi Carrie de öz kontrolün Tanrı'nın ona hemen vereceği bir şey olduğunu düşünüyordu; ama Carrie'nin babası olarak o zamandan beri Tanrının böyle yapmadığını gözlemledim!

⁹⁰ Amy Carmichael, *Candles in the Dark*. (Fort Washington, PA: CLC Publications, 2012), 16

► Kilise içinde muhtemelen yıllar boyu kişisel disiplin gerektirecek alanlarda anında olgunluk arayışına yönelik bir eğilim görüyor musunuz?

Disiplinli Hristiyanlar En Sevinçli Olanlardır

Disiplinli insanların ciddi ve neşesiz olduklarına dair bir düşünce vardır. Nasıl baktığımızı bağlı. Olimpiyat sporcuları sporlarını yaparken mutlaka acıdan paylarına düşenlere katlanırlar; ama bunu rekabetin keyfi ve altın madalya kazanma şansı için yapıyorlar. Çiftçi toprağı işleyip tohumları ektiğinde acıdan payına düşene dayanır; ama bunu hasat sevinci için yapıyor: "Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek" (Mezmurlar 126:6). Ve Hristiyanlar kendilerini ruhsal ve kişisel olarak disipline ettiklerinde, bunu Tanrı'da gelişen bir yaşama yol açtığı için yaparlar. Disiplinli bir erkeğe veya kadına asla acımamalıyız. Tanrı'nın izniyle hayattan en iyi şekilde faydalanıyorlar.

Kişisel Disiplinin Kritik Alanları: İştahımıza hakim olmak

Hiç şüphe yok ki iştah konusundaki disiplin, tüm kişisel disiplinlerin en zorlarından biridir; özellikle yemek söz konusu olduğunda. Yiyecek, Tanrı tarafından yalnızca yaşamı sürdürmek için değil, aynı zamanda kişisel zevkimiz için de sağlanır. Ama asla Tanrının yerini alması düşünülmedi. Hiçbir zaman nihai rahatlık ve tatmin sağlamayı amaçlamamıştır. Fakir bir ülkede ya da daha reffah bir ülkede yaşamanız gerçekten önemli değil; iştahınızı eğitmek ruhsal ilerleme için hayati öneme sahiptir.

Batı'da bazı Hristiyanlar oburluk ve zevklerine düşkünlük ruhunu normalleştirdiler. Dolabımızda bir düzine çift olmasına rağmen yeni ayakkabı almaya devam ediyoruz! İmkanlarımızın ötesinde yaşıyoruz ve borca giriyoruz. Kendimizi tıka basa doyurabilmek için "yiyebildiğin kadar yiyebilirsin" restoranlarını seçiyoruz. Ancak kutsal yazılar bu konuda açıktır: "Yarışa katılan herkes kendini **her yönden** denetler" (1. Korintliler 9:25).

İştahımıza hakim olmak ruhsal oluşum için neden hayati önem taşıyor?

(1) İştahlarımız hayatımızın yönünü belirler: "Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır" (Matta 6:21).

İsa her zaman arzuladığımız şeyleri aradığımızı öğretti; bu ister midemizdeki istek olsun, ister sekse, mala ya da güce duyulan tutkulu arzu ya da yüreklerimizin Tanrı'ya olan özlemi olsun. Kalplerimiz değer vermeyi seçtiğimiz şeyler tarafından şekillendirilir. Aşırı düşkünlük eğilimi olan bir erkek veya kadınsanız, bunun ruhsal ilerlemenize engel olduğunu bilmelisiniz.

Atasözleri şöyle der: "İştahına yenilecek olursan, daya bıçağı kendi boğazına" (Süleyman 'ın Özdeyişleri23:2). John Wesley bu ayeti başka kelimelerle ifade etti: "Sanki bir adam boğazına bıçak dayamış gibi iştahını dizginle!"⁹¹ Bu, İsa'nın cinsel ayartmalarla ilgili olarak öğrettiği kökten öz sınırlamanın aynısıdır (Matta 5:28-30). Oburluk sadece beslenme sorunu

⁹¹ John Wesley'nin Süleyman'ın Özdeyişleri 23:2 üzerine notları.

değildir. Oburluk, tanımı gereği, ihtiyaç duyulandan fazlasını tüketmek demektir; dolayısıyla bu, ister yiyecek, ister para, ister mülk, ister güç olsun, her türlü iştah için uygulanabilecek bir tutumdur.

(2) Herhangi bir iyi şeye aşırı düşkünlük, en iyi olandan duyduğumuz tatmini azaltır: "Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara, çünkü onlar doyurulacaklar" (Matta 5:6).

Doğal arzularla meşgul olmak, zihnimizde ebedi şeylere daha az yer bırakacaktır. John Piper'ın belirttiği gibi: "Tanrı'nın yüceliğinin tezahürü için güçlü arzular hissetmiyorsak... bunun nedeni, dünya masasında çok uzun süre kemirmiş olmamızdır. Ruhumuz küçük şeylerle doludur ve büyüklere yer yoktur."⁹²

Çocukken günün en sevdiğim zamanı akşam yemeği zamanıydı! Aslında hala öyle! Lezzetli, ev yapımı yemeklerin beklentisi, eşimin ve çocuklarımla masa etrafındaki dostluğu ve kahkahaları hayatın en büyük zevklerinden bazılarıdır. Ancak, özellikle gençlik günlerimde, akşam yemeğinden önce sabırsızca atıştırdığım atıştırmalıkların, yemeğin en saf zevkini bozduğu zamanlar oldu. Yemek yiyorum ama aynı tatmin derinliğiyle değil. Burada bir ders var: Sabırsızlık, yemek yemeği daha keyifli hale getiren beklenti duygusunu ortadan kaldırır; ve zevke düşkünlük – çok fazla iyi şey- Hristiyanların ruhi tatmin olma duygusunu onlardan çalar.

(3) Yiyecek açlığı çok güçlüyse ruhsal görüşümüz engellenir.

Yuhanna 4'te öğrencileri yiyecek satın almak için Samiriye'ye giderken, İsa susamış bir canı kurtuluşa götürdü. Öğrenciler geri döndüklerinde İsa'yı yemek yemeye teşvik ettiler; ama o şöyle dedi: "Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var... Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır" (Yuhanna 4:32-34). Tıpkı öğrencileri gibi İsa'nın da yaşamak için yiyeceğe ihtiyacı vardı; ama öğrencilerini, iştahlarının onları, çevrelerindeki Ruh'un işlerine karşı kör etmesine izin vermemeleri konusunda eğitiyordu. Onlara, Babayı memnun eden şeyi yapmanın, eve servis edilen en iyi öğle yemeğinden çok daha tatmin edici olduğunu öğretti.

Aklımıza Tanrı'nın işleri dışında hiçbir şey hakim olmamalıdır. Yemek ve cinsel arzu bağlamında -ancak bu tüm iştahlar için geçerlidir- Pavlus şunları söyledi: "Bana her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. "Bana her şey serbest" diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağım" (1. Korintliler 6:12-13).

Kutsal yazılarda oburluk ve sarhoşluk gibi ölümcül günahların, aynı zevke düşkünlük kaynağından kaynaklandığı söylenir.

► Yasanın Tekrarı 21:20 ve Süleyman'ın Özdeyişleri 23:21'e bakın. Oburluk günahını çoğu insanın ne kadar ciddiye aldığını düşünürsünüz?

⁹² John Piper'ın *A Hunger for God* (Wheaton: Crossway, 2013) kitabı harika bir kaynaktır.

İştahımızı Kısıtlamamıza Yardımcı Olacak Pratik Tavsiyeler

1. Kendinden önce başkalarına hizmet edin. Bu, zevkinize düşkünlükle savaşmanın harika bir yoludur.
2. Her şeyde ölçülü olmak için kendinizi disipline edin.
3. Sizi aşırı iştahınıza kaptıracak durumlardan, kişilerden veya yerlerden kaçının.
4. Sağlığınızın ve kaynaklarınızın sadakatle yönetimi konusunda kendinizi disipline edin.
5. Ruhsal disiplinlerle ilgili derslerde öğretildiği gibi oruç tutun. Tanrı'ya olan açlık, yani oruç tutmak, yanan iştah ateşini söndürmek için en iyi disiplinlerinden biridir.
6. Kendinizi kısıtlama ve ölçülülük için güdünüz Tanrı'nın hoşnut olması olsun! Kişisel disiplinin asla kendi başına bir amaç olmaması gerektiğini, sonsuzlukla ilgili şeylerden daha fazla keyif almanın bir yolu olması gerektiğini unutmayın.

Kişisel Disiplinin Kritik Alanları: Mizaçlarımıza Hakim Olmak

Sabırlı kişi yiğitten üstündür, Kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür. (Süleyman'ın Özdeyişleri 16:32).

Kendini denetleyemeyen kişi yıkılmış sursuz kent gibidir (Süleyman'ın Özdeyişleri 25:28).

İnsan davranışını inceleyen insanlar bize her insanın kişilik ve mizacın benzersiz bir birleşimi olduğunu öğretti. Çeşitli kişilik özellikleri bazen şu şekilde tanımlanmıştır:⁹³

Dışa dönüklük ve içe dönüklük

- Dışadönükler, insanların etrafında olmayı severler ancak kendilerini ilgi odağı haline getirme eğilimindedirler.
- İçedönükler daha derinlemesine düşünürler ve yalnızlıktan hoşlanırlar ancak çok ihtiyaç duyulan arkadaşlıklardan uzaklaşma eğilimindedirler.

Duyuları Yoluyla Anlama ve Sezgi Yoluyla Anlama

- Duyuları yoluyla anlayan kişiler rutini, ayrıntıları ve işleri sistematik şekilde yapmanın yollarını severler ancak esneklik konusunda zorluk çekerler.
- Sezgisel kişiler problem çözücüdürler ve tekrarlanan faaliyetlerden hoşlanmazlar ancak sabır ve harfi harfine yerine getirme konusunda zorluk çekerler.

⁹³ M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 50-56

Düşünme ve Hissetme

- Düşünen kişiler analitik, mantıklı ve makuldürler ancak başkalarına karşı duyarlılık konusunda zorluk çekerler.
- Hisseden kişiler, başkalarının nasıl hissettiğine duyarlıdır ancak insanları memnun etmeye eğilimlidirler.

Yargılamak ve Algılamak

- Yargılayan kişiler düzen ve kontrolü sever ancak sabırsızlık ve öfkeyle mücadele eder.
- Algılayan kişiler gevşek ve rahattır ancak erteleme sorunuyla mücadele ederler.

Her insan kişiliğini ve mizacını Kutsal Ruh'un kontrolü altına getirmelidir. Kutsal Ruh tarafından güçlendirilen özdenetimin meyveleri olmadan, zayıflıklarımız yaşamlarımıza hakim olacak ve Tanrı'yı yüceltme konusundaki eşsiz potansiyelimizi yok edecektir.

Mizaç Alanında Öz Disiplin Kazanmak İçin Pratik Tavsiyeler

1. İsa'nın yaşamını inceleyin ve davranışlarınızı Kutsal Ruh aracılığıyla onunkine uygun hale getirin. Ne kadar O'na benzersek kişiliğimiz ve mizacımız o kadar kutsallaşacaktır
2. Mesih'teki kardeşlerinizi gücendirmek için bahaneler üretmeyin. Alçakgönüllü olun. Başarısızlıktan cesaretiniz kırılmasın ama lütuf aramaya devam edin.
3. Tanrı'nın sizi yarattığı kişi olduğunuz için minnettar olun ve başkalarının kişiliği ve mizaçları için şükredin.

► Grubunuzun üyelerinden İncil'deki karakterlerin bazı kişilik ve mizaçlarının güçlü ve zayıf yönlerini isimlendirmelerini isteyin. Sizce onların hangi mizaç ve kişilik özelliklerinin kutsallaşması gerekiyor, hangi kişisel özellikleri asla kutsallaşmayacak?

Kişisel Disiplinin Kritik Alanları: Zamanımızı Kullanma Disiplini

İşinde usta birini görüyor musun? Öylesi sıradan kişilere değil, krallara bile hizmet eder(Süleyman'ın Özdeyişleri 22:29).

Menteşeleri üzerinde dönen kapı gibi, tembel de yatağında döner durur (Süleyman'ın Özdeyişleri 26:14).

Zaman Disiplini: Mükemmel Olanın Peşinden Gidin

Zaman konusunda disiplin, her anı yoğun faaliyetlerle doldurmamız anlamına gelmez; her anı en üstün iyilikle doldurmayı öğrenmemiz anlamına gelir: "Duam şu ki..... üstün değerleri ayırt edebilirsiniz" (Filipililer 1:9-10). Belirli bir anda yapabileceğiniz en üstün şey sadece uyumaksa, o zaman uyuyun. İnternette amaçsızca dolaşmayın. Eğer en üstün şey sessizce meditasyon yapmak veya dua etmekse, o zaman daha az önemli bir şey yerine bunu yapın.

Belirli bir anda en üstün şey ibadet etmek, ders çalışmak, okumak, gitar çalmak, yazmak, çamaşır yıkamak, ikinci bir dil öğrenmek veya müjdeyi vaaz etmekse, o zaman kendinizi bu en mükemmel şeyi yapmak için disipline edin. Yapabileceğiniz en üstün şey hasta çocuğunuza şefkatle bakmak, yemek pişirmek, ailenize gelir sağlamak, bir ev inşa etmek, bir arkadaşınızla veya meslektaşınızla sohbet etmek veya Tanrı'nın dünyasının güzelliklerinin tadını çıkarmak...en üstün şey ne olursa olsun, herhangi bir anda kendinizi başka bir şey yerine bunu yapmak için eğitmektir.

Ve buna şunu da eklememiz gerekir ki, zamanı kurtarmak, elimizin yapmak için bulduğu her şeyi, Rab İsa'nın adıyla, şükranla ve O'nun yüceliği için tüm gücümüzle yapmamız anlamına gelir. Eğer kendimizi bunu yapacak şekilde eğitirsek, dünyadaki kısa günlerimizi kurtarmış oluruz.

- 1. Tüm gücümüzle** "Çalışmak için eline ne geçerse, var gücünle çalış" (Vaiz 9:10a).
- 2. Rab İsa'nın adıyla, şükranla** "Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın" (Koloseliler 3:17).
- 3. Tanrı'nın yüceliği için** "Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın" (1. Korintliler 10:31).

Bu çok az kişinin ulaşabildiği çok yüksek bir standarttır, eminim. Ancak bu, çabalamamız gereken türden bir disiplindir.

Zaman Disiplini: Tanrı'nın Size Özgün Çağrısı Olan ve Yapmanız İçin Donattığı Şeyi Yapın

İsa yalnızca Babasının kendisine özgün olarak yapmasını söylediği şeyleri yaptı (Yuhanna 8:29). Babasının kendisinden gitmesini istediği yere gitti ve Babasının ondan söylemesini istediği şeyi söyledi. Zaman yönetimi konusunda bizim modelimizdir.

Pek çok "Davut", Saul'un zırhını giymeye çalışarak (1. Samuel 17:38-39) ya da başarılı insanların yaptıklarını taklit etmeye çalışarak zaman kaybediyor. Bunu bende yaptım. Pastoral hizmetimin ilk yıllarında, başarılı bir pastörün bizi ev ev gezmeye ve insanları kiliseye davet etmeye davet ettiği bir seminere katıldığımı çok iyi hatırlıyorum. Görünen o ki başarısının sırrı buydu, bu yüzden ben de bunu yapmam gerektiğini hissettim (Amerika'da çoğu insanın kapısını çalan yabancılara karşı çok düşmanca davranmasına rağmen). Bir cumartesi sabahı dehşet içinde kendimi kapıdan dışarı çıkmaya zorladım. "Belki de çarmihimi yüklenip İsa'yı takip etmenin anlamı budur" diye düşündüm. Yakındaki bir mahalleye gittim ve evde kimsenin olmayacağını umuyordum. Cesaretimi toplamaya çalışarak sokakta bir aşağı bir yukarı yürüdüm; ama yaklaşık bir saat sonra, tek bir kişiyle bile karşılaşmadan tamamen mağlup bir halde eve döndüm! Hizmetteyken, İsa'ya itaat etmenin bizi sıklıkla konfor alanımızın dışına çıkardığını, ancak onun bizi armağan alanımızın dışına nadiren çıkardığını öğrenmem biraz zaman aldı.

Sizin için doğru olmayan, çağrılmadığınız veya yapmaya yetkili olmadığınız iyi şeyleri yapmak üzere kendinize baskı yapılmasına izin vermeyin. Elçilerin İşleri 6'da, İsa'nın dua çağrısına ve Tanrı'nın Sözü hizmetine odaklanmaya devam etmeleri gerektiğinden, servis masaları gibi iyi hizmetlerle dikkatlerinin dağılmasını reddeden ilk elçileri düşünün: "Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayalım" (Elçilerin İşleri 6:1-4).

► Grubunuzdaki birinden, başka birinin ruhsal armağanını kopyalama konusunda baskı hissettiği bir anı paylaşmasını isteyin. Sonuç ne oldu?

Zaman Disiplini: Ağır İlerleme—Heyecansız Çalışma

Bu nesil, heyecan arayan bir nesil, ancak dünyada en iyi şeyleri yapanlar, içinde hiçbir heyecan olmadığına bile doğruyu yapmaya devam edenlerdir. Ne yaparsanız yapın, sonunda yeni bir şeyin heyecanı angaryaya dönüşür. Artık arzuyla hareket etmiyor ve motive olmuyorsak işte disiplinin devreye girdiği yer burasıdır. Bir süre önce yoğun bir can sıkıntısı mevsimine katlandım! Bir zamanlar beni heyecanlandıran hizmetler artık bana çok zor geliyordu. Meydan okuma bir zamanlar olduğu gibi orada değildi. Hayatın tadı acıya dönmüştü. Sanırım herkes bu ayartmayı anlıyor. Hristiyan yaşamı çoğu zaman cesaret gerektirir! Sıkıntımın ortasında, Oswald Chambers'ın yürüyüşle ilgili tam zamanında söylediği şu söze rastladım:

"Yürümek" kelimesi Kutsal Kitapta bir kişinin karakterini ifade etmek için kullanılır... Fiziksel ya da duygusal olarak sağlıklı bir durumda olduğumuzda, hayatta her zaman heyecan ararız.⁹⁴

Hristiyan yaşamı her şeyden çok yürümeyle ilgilidir.

- "Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüyelim" (Galatyalılar 5:25).
- "... siz de öylece sevgi yolunda yürüyün" (Efesliler 5:2).
- "Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek..." (1. Yuhanna 1:7).

Yürümek, koşmaktan çok daha fazla sabırlı istikrarı ister. Onu memnun eden şey, ilham verecek çok az şey olsa bile tutarlı, sadık ve disiplinli, kararlılıkla dolu bir yaşamdır. Yürümek zordur. Yürümek sabır ve azim gerektirir. "**Sürekli** iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek:" (Romalılar 2:7). Yürümek karakteri geliştirir. Yürümek, bizi daha iyi öğrenciler yapar ve Tanrı'nın bazı amaçlarını ruhsal yaşamlarımızda yerine getirir. Bu disiplin bizi daha çok memnun kılar.

Krallık heyecan arayanlarla değil, gayretli ve azimli kimselerle ilerler. Milyonları Tanrı'nın krallığına getirmek için kutsal yazı çevirileri kullanılan Hindistan'ın büyük misyoneri William Carey, başarısının sırrının ağır ağır yürümeyi öğrenmiş olmasında olduğunu söyledi: "Ağır yürüyebilirim. Herhangi bir kesin arayışta ısrar edebilirim. Her şeyi buna borçluyum."

⁹⁴ Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest* (20 Temmuz bölümü). <https://utmost.org/dependent-on-god%E2%80%99s-presence/> bağlantısından 16 Ocak 2021'de erişim sağlanmıştır.

Misyoner ve ibadet kitabı yazarı Bayan Charles E. Cowman, *Streams in the Desert*'de şunları gözlemlediğini söyledi: "Yarının görkemi, bugünün zahmetine dayanır. Birçokları haç olmadan ihtişamı, yanmadan parlamayı ister; ama çarpmıha gerilme taç giyme töreninden önce gelir."⁹⁵

Bugün hayatın zahmetini sadakatle aşmayı öğrenenler, yarın Tanrı'nın sunabileceği en iyi şeylerin tadını çıkaracaklardır. Ağır ağır çalışanlar, mutlu hasatçılar olacak: "Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek" (Mezmurlar 126:6). Gelecek hakkında hayal kurmak ya da sahip olamayacağınız şeylere imrenmek yerine, şu anda mevcut görevlerinize odaklanma disiplini öğrenin, böylece daha mutlu bir Hristiyan olacaksınız.

Zaman Alanında Kişisel Disiplin İçin Pratik Tavsiyeler

(1) Mükemmel için iyiyi feda edin.

İyi, en iyinin düşmanıdır. Rab'den, sizin için en iyi olmayan, kişisel ve ruhsal olarak verimli olmayan faaliyetlere gözlerinizi açmasını isteyin. Tanrı'dan, sizi en iyi şeyler uğruna iyi şeylerden vazgeçmeye istekli kılmasını isteyin. Kalbinizi, spora, TV ve filmlere, haberlere ya da alışverişe çok fazla zaman ayırmanın, sizi daha büyük bir sevince götüren faaliyetlerden mahrum bırakabileceği düşüncesine açın: yeteneğinizi geliştirmek, Rab ile paydaşlık etmek, evliliğinizi beslemek, çocuklarınızla keyifli zaman geçirmek, Hristiyan hizmeti veya fiziksel egzersiz gibi.

(2) Dua ederek planlar ve hedefler oluşturun.

Genç ve yaşlı pek çok Hristiyan erkek ve kadının en büyük zayıflıklarından biri, günlük yaşamda net hedefler olmadan amaçsızca dolaşmaları. Dua ederek hedef belirlemek, odaklanmamızı sağlayan çok ruhsal bir egzersiz olabilir.

Liseden sonra en büyük oğlum Timothy üniversiteye gitmeden önce bir yıl izin almaya karar verdi. Eşim ve ben, onun ulaşmaya çalışacağı bazı spesifik hedefleri olduğu sürece bu karara onay verdiğimizizi söyledik. Bu meydan okumayı kabul etti; sağlıklı hedefler oluşturmaya yardımcı olmak için bu basit büyüme planını oluşturdum.

⁹⁵ Mrs. Charles E. Cowman, *Streams in the Desert* (April 26 entry). 16 Ocak 2021'de <https://annointing.files.wordpress.com/2013/01/devotional-streams-in-the-desert.pdf> adresinden alındı.

Bilinçli Büyüme Planı	
Bilinçli olmam gereken beş kritik alan:	Tanrının izniyle yapacağım... (Taahhütlerinizi yazın)
Ruhsal gelişim <ul style="list-style-type: none"> • Anlamlı bir ibadet yaşamı geliştirmeliyim. • Bana yol gösterecek ve bana meydan okuyacak kitaplar okumalıyım. 	
Ahlaki Sorumluluk <ul style="list-style-type: none"> • Bir sorumluluk ortağı veya akıl hocası bulmalı ve onunla bağlantı kurmalıyım. • Teknoloji kullanımı, medya alımı, kişisel tevazu vb. konularda şeffaf olmalıyım. • Ahlaki saflığı korumak ve geliştirmek için kendime sınırlar koymalıyım.. 	
Kişisel Disiplin <ul style="list-style-type: none"> • Düşünce hayatımı disipline etmeliyim. • Zamanımı disipline etmeliyim. • İştahımı disipline etmeliyim. • Kanaatler oluşturmalıyım. • Uyku ve uyanma alışkanlıklarımı disipline etmeliyim. 	
İş <ul style="list-style-type: none"> • Evde yardım etmek için insiyatif almalıyım. • İşyerinde hizmetkar-lider olmalıyım. • Elimin yapmak için bulduğu her şeyde mükemmeli aramalıyım. 	
Mali Yönetim <ul style="list-style-type: none"> • Vermeliyim (ondalıktan başlayarak). • Biriktirmeliyim. • Faturalarımı zamanında ödemeliyim. 	

Dürüst olmak gerekirse, tanıdığım en fazla Ruhla dolu erkek ve kadınlar hayatlarını düzenli bir şekilde sürdürüyorlar. Kutsal Ruh'un hayatımızdaki önemli hizmetlerinden biride kaosumuza düzen getirmektir. Kutsal Ruh'la ne kadar işbirliği yaparsak o ölçüde düşüncelerimiz, sözlerimiz, davranışlarımız ve çevremiz düzene girer.

Bu her dakikanın veya saatin planlı olmasından değil, hayatta net bir odak noktasına ve yöne sahip olmalarındandır. İşlerin o kadar net olmadığı mevsimlerde, sabırla Rab'bin yönlendirmesini beklerler.

(3) Yapılması gereken bir sonraki şeyi derhal yapın.

Tembelin tarlasından... geçtiğimde, her yanı dikenlerin, otların kapladığını gördüm. Gördüklerimi derin derin düşündüm, seyrettiklerimden ibret aldım. "Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım, ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım" demeye kalmadan, yokluk bir haydut gibi, yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine (Süleyman'ın Özdeyişleri 24:30-34).

Hizmetimizin ilk birkaç yılı boyunca Becky ve ben Elizabeth Elliot'ın radyo yayını *Gateway to Joy'u* mümkün olduğunca sık dinlerdik. Anlattığı tüm misyonerlik hikayeleri ve sunduğu tüm bilgelik arasında hiçbir şey bize onun sık sık tekrarladığı "Sonraki şeyi yapın" öğüdünden daha fazla yardımcı olmadı. Bununla demek istediği, sıkıcı ya da pek arzu edilmeyen durumumuzu düşünmek yerine, aklımızı ve çabamızı bir sonraki göreve odaklamamız gerektiği idi; özellikle bu görev küçük ve önemsiz görünse de. Eğer çamaşırların yıkanması gerekiyorsa; okumamız gereken bir kitap ya da yazmamız gereken bir mektup varsa; eğer mali durumumuzu düzenlemek gerekiyorsa; bir mesaj için çalışmamız gerekirse; bahçede yabancı otların temizlenmesi gerekiyorsa; eğer danışmanlık yapmamız gereken biri varsa; çocuklarımızın veya eşimizin sevgimize, şefkatimize, ilgimize ihtiyacı varsa; veya bir ampulün değiştirilmesi gerekiyorsa; bir başkasının hayatını daha keyifli hale getirmek için yapabileceğimiz bir şey varsa, o şeyi yapmalıyız.

Yapılması gerekeni derhal yapma disiplini geliştirmeliyiz, özellikle bunu yaparken heyecan duymadığımızda. Önce zor şeyleri yapmayı öğrenmeliyiz.

(4) Sadakatin zamanla sevince yol açtığını unutmayın.

Her şeyin bir mevsimi vardır (Vaiz 3:1), zevk mevsimleri de dahil. Tanrı'nın zamanladığı ve Tanrı tarafından bahşedilen zevkler her zaman kendimiz için aradıklarımızdan daha tatmin edici ve ödüllendiricidir.

Hizmetimin üçüncü yılında yirmi altı yaşında genç bir pastördüm ve şeytan beni Tanrı için asla hiçbir şey başaramayacağıma neredeyse ikna etmişti. Umutsuzluk içindeydim. Kafam karışmıştı. Kendimi kapana kısılmış hissettim. Aylarca. Göğsümde öyle bir yük vardı ki, açıkçası bazen ölmeyi bile diledim. Bir gün Kutsal Ruh bana gökyüzüne bakıp şöyle deme lütfunu verdi: "Baba, benim ve Becky için ne planladığını bilmiyorum. Pastoral hizmette kalmamızı mı istiyorsunuz, yoksa bir gün bize kültürler arası hizmetin kapısını mı açarsın bilmiyorum. Ama baba, kendimi yeniden sana ve ne olursa olsun, nerede olursa olsun senin

kusursuz isteğine adıyorum." Ayrıca o gün Rab'be, ne kadar cazip olursa olsun, asla kendi başıma bir kapı açmaya çalışmayacağıma ve O'nun, insanların kalplerini kendi iradesiyle hizalama gücüne güveneceğime dair söz verdim. Tanrı bu yeni kutsama duasını duydu ve hemen ertesi gün ailemizi inkar edilemez bir kesinlikle misyonerlik hizmetine çağırdı. Tanrı'nın bizi hazırladığı şeyin bu olduğunu biliyorduk.

Kişisel Disiplinin Kritik Alanları: Kişisel Sınırlarımız ve Kanaatlerimiz

"Her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. "Her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir (1. Korintliler 10:23).

Olgunluğun işaretlerinden biri artık "Yasa neye izin veriyor?" diye sormamamızdır veya "Neyle idare edebilirim?" ama bunun yerine şunu sormaya başlayın: "Bu bana yardımcı olur mu?" ve "Bu beni Tanrı'ya yaklaştıracak mı veya Mesih'in daha iyi bir takipçisi yapacak mı?" En önemli disiplinlerden biri, yaşamlarımızda kişisel sınırların ve kanaatlerin oluşmasıdır; kişisel saflık, arkadaşlıklar, giyim, müzik, eğlence, Rab'bin Günü ve diğerleriyle ilgili sınırlar ve kanaatler.

Kanaatler ve Kişisel Sınırlar Hakkında Unutulmaması Gereken Noktalar

(1) Bu spesifik kanaatler ve kişisel sınırlar mutlaka herkes için geçerli değildir. Prensipte dışı Kutsal Kitapta onlar için spesifik bir ayet bulamayabiliriz. Bu nedenle asla başkalarından bunları talep etmemeliyiz veya kanaatlerimizi başkalarını yargılamak için kullanmamalıyız.

(2) Bu kişisel sınırlar ve kanaatler Kutsal Kitap ilkelerine dayanmaktadır, ancak belirli uygulamalar size özeldir. Rab sizin zayıf yönlerinizi fark etmenizi sağladıkça, Tanrı'ya olan tutkunuzu korumanıza yardımcı olacak kişisel sınırlar ve kanaatler geliştirirsiniz.

(3) Bu kişisel sınırlar ve kanaatler başkalarına duyulan sevgiyle oluşturulmalıdır (Romalılar 14:13-19). Hristiyanlar olarak yürüyüşümüzde sevgi uğruna özgürlüklerimizi sınırladığımız pek çok anlar vardır. Olgun Hristiyanlar haklarını bu şekilde bırakmaya hazırdırlar.

(4) Kişisel sınırlar ve kanaatler sevinçle motive edilmelidir. Kilise geleneklerini veya iyi insanların kanaatlerini düşüncesizce takip etmek, bu kanaatler kalbinizde olmadığında yalnızca esarete yol açar. George Mueller'in bize çok güzel bir sözü var burada:

Sık sık, başkaları yaptığı için, gelenek olduğu için ya da başkalarının iknasıyla dışsal fedakarlıklar yapmanın veya bir şeylerden vazgeçmenin (zararlı) etkilerinden söz ettim. Bu tür davranışlar, yürekte gelen bir isteğin sonucu değilse, **Kutsal Ruh'un güçlü içsel çalışmasının ve Baba ile Oğul'la paydaşlığımıza neşeye girmenin bir meyvesi değilse**, dışsal eylemler sadece görünüşte kalır ve gerçek bir anlam taşımaz.

Sadece bir şekil, sadece bir alışkanlık olan her şeyden son derece kaçınılmalıdır... İşler dıştan değil, içten gelen bir motivasyonla yapılmalıdır. Giydiğim kıyafetler, yaşadığım evin tarzı, kullandığım mobilyaların kalitesi—tüm bu tür şeyler, başkaları böyle yaptığı için ya da birlikte vakit geçirdiğim kardeşler arasında böyle basit, sade ve fedakârca yaşamak adet olduğu için olmamalıdır. Ancak bu tür konularda yapılan her şey—bir şeylerden vazgeçmek, fedakârlıkta bulunmak ya da dünyaya karşı ölü olmak—Tanrı'da bulduğumuz sevinçten, Tanrı'nın çocukları olduğumuzu bilmekten ve gelecekteki mirasımızın kıymetine derinlemesine girmekten kaynaklanmalıdır.⁹⁶

Kanaatlerinizin insan yapımı kurallara ve geleneklere köle olmaktan ziyade özgürlükten kaynaklandığından emin olun (Galatyalılar 5:1).

Kişisel Sınırlar ve Kanaatlerin Disiplini İçin Pratik Tavsiyeler

1. Zayıf yönlerinizi ve eğilimlerinizi bilin.
2. Diğer sadık Hristiyanlardan öğüt alın.
3. Sınırları ve kanaatleri aceleyle veya düşüncesizce oluşturmayın.
4. Tutamayacağınız aptalca yeminler etmeyin.
5. Sevgiyle motive olun.
6. Ruhsal gücünüz ve olgunluğunuz geliştikçe bazı inançlarınızın zamanla değişeceğini farkına varın. Yalnızca Tanrı'nın Sözü kalıcıdır!

Peygamber Daniel, Babil'deki esaretinin ilk günlerinde bazı kişisel gelenekler kuran bir insanın güzel bir örneğidir: "Daniel yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruşalim yönüne bakan pencereleri açtı. **Daha önce yaptığı gibi** her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrısı'na övgüler sundu" (Daniel 6:10).

Pencereleri Kudüs'e doğru mu açacaksınız? Günde üç kez diz çökmek mi? Bu gelenekler kutsal yazılarda emredilmiyordu ama Daniel bunları Tanrı'ya, Tanrı'nın halkına ve Tanrı'nın şehrine olan sevgisini korumak istediği için oluşturmuştu. Daniel sevgi için yasanın ötesine geçti. Tanrı'nın onu bu kadar güçlü kullanmasının nedeni budur.

Sonuç

Mesih'in benzeyişine dönüşmek için kişisel disipline odaklanmalıyız. Zihnimizi ve bedenimizi hizmetkarlarımız yapmalıyız. Bir gün çocuklarımdan birinin (onlara yapmaları için hoş olmayan bir iş verdiğimde) şunu söylediğine kulak misafiri oldum: "Keşke bir hizmetçim olsaydı!" Onlara eğer kendilerini hizmetçi yaparlarsa her zaman bir hizmetçiye sahip olacaklarını söyledim!

► Son iki derste tartışılan kişisel disiplinlerden hangisini en yararlı buldunuz? Neden? Yapmanız gereken bazı değişiklikler üzerinde düşünmek için beş dakikanızı ayırın. İsterseniz grubunuzla bir veya iki şeyi paylaşın.

⁹⁶ Bunu ilk olarak nereden aldığımı bilmiyorum, ancak aşağıdaki bağlantıda bulunabilir:

<https://goodnessofgodministries.wordpress.com/2010/07/09/the-wise-sayings-of-george-mueller/> 12 Eylül 2020.

Ders 12 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 12 Test

- (1) 11. ve 12. Derslerde öğrendiğimiz altı kişisel disiplin nelerdir?
- (2) İştahımıza hakim olmanın ruhsal oluşum için hayati önem taşıyan üç nedenini sıralayınız.
- (3) Süleyman'ın Özdeyişleri 16:32 sabırlı kişi hakkında ne diyor?
- (4) Misyoner devlet adamı William Carey başarısının sırrının ne olduğunu söylemişti?
- (5) George Mueller'in kişisel kanaatler ile ilgili iyi öğütlerini kendi sözlerinizle paylaşın.

Ders 13

Acı Çekme Aracılığıyla Ruhsal Oluşum

Ders 12 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Ders 12'de öğrenilen kişisel disiplin alanlarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 12'den paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Acı çekmeyle ilgili önemli kutsal metinleri öğrenir.
- (2) Tanrı'nın acılara izin vermekteki temel amacını bilir.
- (3) Acı çekmenin faydalarını anlar.
- (4) Refah teolojisinin bazı temel hatalarını ifade edebilir.

Hayattan Anlık Görüntüler

Weisheng

Weisheng⁹⁷, Tanrı'nın müjdeyi ağırlıklı olarak Budist kökenli öğrencilere ulaştırmak için kullandığı bir arkadaşıym. Yaptığı iş zor ve tehlikeli olsa da Rab onunla canlar kazanıyor. Ancak Weisheng mevsimsel olarak şiddetli depresyon geçiriyor. Onu ziyarete gittiğim günlerden birinde bundan bahsetti: "Bazen zihnim o kadar karanlık oluyor ki, birkaç günü Rab'bin yanında yalnız geçirmek zorunda kalıyorum" dedi. "Karımdan bana sadece basit yiyecekler getirmesini rica ediyorum; ve tek başıma odamda kutsal yazıları okuyorum ve karanlık kalkana kadar dua ediyorum. Bu mevsimler çok zor olmasına rağmen onları hiçbir şeye değişmem; çünkü **bu mevsimlerde İsa benim için çok değerli oldu!**"

Hristiyan Bir Çift

Tanıdığım genç bir Hristiyan çift, birkaç yıldır bir çocuk sahibi olmak için içtenlikle dua ediyor, ancak Tanrı onların bu isteğini yerine getirmeyi seçmedi. Kalpleri kırık. Ancak çevrelerindeki insanlar, Rab'bin onların acıları aracılığıyla ruhsal yaşamlarını derinleştirdiğini fark ediyorlar.

Jesse

Oğlumuz Jesse 2001 yılında kanser nedeniyle kör olduğunda çok huysuz bir küçük çocuk haline geldi, ta ki İsa bir anda onun kalbini güçlü bir şekilde iyileştirinceye kadar⁹⁸. Bu

⁹⁷ Gerçek ismi değildir.

⁹⁸ Bu hikaye, Becky & Tim Keep'in, *Eyes to See: Glimpses of God in the Dark* adlı kitabında bulunabilir (Shoals : Whispering Pines Publishing, 2013).

deneyim sayesinde Becky ve ben en büyük iyileşmenin bedeninde değil, kalbin iyileşmesinde olduğunu öğrendik.

Charles Spurgeon

İngiltere'de "vaizlerin prensi" olarak bilinen Charles Spurgeon sıklıkla depresyondan acı çekti. Ama bir keresinde şöyle demişti: "**Beni Çağların Kayası'na (Kaya gibi olan Tanrıya) fırlatan dalgayı öpmeyi öğrendim.**"

Bu hayattan anlık görüntüler, acı çekmenin bizi Mesih'e yaklaştıran ve O'nun benzeyişine dönüştüren gücünü gösteriyor.

► Belki grubunuzda, acı çekmenin, Mesih'in yaşamının içlerinde gelişmesine nasıl yardımcı olduğunu paylaşmak isteyen biri vardır.

Büyük Fikir

Mesih'in benzeyişine dönüşmek acı çekmeyi gerektirir. Acı çekmekten en iyi şekilde yararlanmak için, buna ilişkin Kutsal Kitap'a uygun bir anlayış geliştirmemiz gerekir.

Giriş

Acı çekmek tüm Hristiyanların gerçeğidir. Petrus, acı çeken Hristiyanlara şu sözleri yazdı: "Bunun için, **Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler**, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler" (1. Petrus 4:19).

İnananlar olarak dünyaya iki pencereden bakıyoruz. İlk mercekten **dünyayı olması gerektiği ve bir gün Mesih'in görkemli zaferi sayesinde olacağı gibi** görüyoruz. İman sayesinde çatışmanın, çürümenin, acının ve ölümün olmadığı bir dünya görüyoruz; tamamen kurtarılmış ve onarılmış bir dünya; çürümeden arınmış ve tamamen yenilenmiş bir dünya; mükemmel sevginin, güzelliğin, doğruluğun ve barışın olduğu bir dünya.

Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez. Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor (Romalılar 8:18-19).

İkinci mercekten, **dünyayı şimdiki haliyle görüyoruz**; tüm yaratılışın nihai kurtuluşu beklerken inleyen bir dünya. Pavlus, Roma'da acı ve zulümle karşı karşıya kalan Hristiyanlara şu sözleri yazdı:

Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz (Romalılar 8:22-23).

Yalnızca ilk mercekten bakıp ikinciye kabul etmeyi reddedenler, dünyanın çarpık bir imajını çizecek ve müjdenin asla amaçlamadığı beklentiler yaratacaklar. İsa oğullarına ve kızlarına sorunsuz bir yaşam vaat etmiyor. Aslında o şunu vaat etti: "Bunları size, bende esenliğiniz

olsun diye söyledim. Dünyada **sıkıntınız olacak**. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!" (Yuhanna 16:33).

Eyüp'ün sözde "tesellicileri", Tanrı'nın her zaman doğruları sağlık, zenginlik ve refahla bereketlediğini ve acı çekmenin O'nun kötülüğe karşı hükmü olduğunu defalarca beyan ederler. Eyüp derin acılar içinde olduğundan, bu teolojiye göre varılan tek sonuç Eyüp'ün kötü olduğuydu.

Eyüp'ün hikayesi, gerçek refahın acıyı da içerdiğini kanıtıyor. Hristiyan liderler bazen Eyüp'ün arkadaşlarının yaptığı gibi Tanrı'nın Sözü'nü çarpıtmaktan suçludurlar. Bir keresinde, gelişmekte olan bir ülkede çok yoksul pastörler ve kilise üyelerinden oluşan bir toplantıda sahtekâr bir ibadet liderinin finansal "Refah!" ilan ettiğini duymuştum. Bu beni kızdırdı çünkü bu pastörlerin gerçek refahın bir parçası olarak katlanmak zorunda kaldıkları acılara izin vermiyordu. Bu dünya tamamen kurtarılmadığından, sadık Hristiyanlar da çoğu kez kötülerle birlikte acı çekiyor.

Kutsal yazılar, tüm yaratılışın, doğum yapan bir kadın gibi inlediğini ve Ruh'ta yaşamanın tadını çıkarmanın bile ağlamak için nedenleri olduğunu bildirir. Evlat edinme Ruh'u'nun bilenler, Tanrı'yı sevgi dolu Baba olarak tanıyanlar, düşmüş bir dünyada yaşamanın acısından muaf değildirler. Bu dünyevi bedenlerdeki yaşam dışarıdan daha kolay olmayabilir. Bize daha iyi koşullar vaat edilmiyor, ancak Mesih'e iman yoluyla içsel gelişme vaat ediliyor. "Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor" (2. Korintliler 4:16).

Acı konusunda dengeli ve Kutsal Kitap'a uygun bir bakış açısı oluşturmamız gerekiyor.

İsa Mesih'le Acı Çekmeye Çağrıldık

Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu (1. Petrus 2:21).

İsa'nın öğrencisi olmanın anlamının bir kısmı da acı çekmektir. Bunun için çağrıldık. Elçi Pavlus, İsa'yı daha fazla tanımak uğruna acı çekmeyi tamamen benimsedi. O şöyle yazdı:

Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum (Filipililer 3:8).

Acı, bizimkinde de olacağı gibi Pavlus'un hayatında da birçok farklı biçime büründü. O, Tanrı'nın onu kurtarmadığı "bedende bir diken" (2. Korintliler 12:7) tecrübe etti. Zulme, terk edilmeye, hapse, yalnızlığa, fiziksel rahatsızlığa, yoksulluğa, korkuya, hizmetlerin baskılarına ve günlük yaşamın zorluklarına maruz kaldı. Ama her şeye rağmen Tanrı, Pavlus'u kendisiyle daha derin bir paydaşlığa getiriyordu.

Acı Çekmek İçimizde Mesih Benzeyişini Oluşturur

Romalılar 8'de Pavlus, Mesih'in gelişini ve nihai kurtuluşu beklerken tüm yaratılışın şu anda katlanmakta olduğu iniltilerden ve doğum sancularından bahsettikten sonra, bizi şu gerçeğe

cesaretlendiriyor: "Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte **her durumda** iyilik için etkin olduğunu biliriz" (Romalılar 8:28).

Peki Tanrı'nın amacı ne? "Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri **Oğlu'nun benzerliğine dönüşürmek üzere** önceden belirledi" (Romalılar 8:29). Tanrı'nın acı çekmemiz hakkında bir amacı vardır ve bu, Tanrı'nın benzerliği olan Mesih'in görüntüsünü içimizde yeniden canlandırmaktır.

Bu derste bahsettiğimiz İsa'nın erdemleri ve karakteri, acı ve sıkıntı olmadan içimizde tam olarak oluşamaz. Pavlus'un şu sözlerini dinleyin: "Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır" (Romalılar 5:3-4).

Tanrı'nın oğulları ve kızları olarak acı çekerek kazandığımız disiplin eğitimimizin gerekli bir parçasıdır ve bu olmadan O'nun kutsallığından pay alamayız (İbraniler 12:10): "Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle **eğitilenler** için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir" (İbraniler 12:11).

Acı Çekmenin Birçok Faydası Vardır

Acı çekmek bizde Mesih'in görüntüsünü oluşturur. Acı, Tanrı'nın bizi arındırmak ve Mesih'in görüntüsünü bizde oluşturmak için kullandığı ateştir. Joni Erickson Tada, *A Place of Healing (Şifa Yeri)* adlı kitabında acı çekmenin beş faydasını sunuyor.⁹⁹ Bunları üç eklemeyle birlikte paylaşmak istiyorum.

► Aşağıdaki pasajları birlikte okuyun ve tartışın. Acı çekmenin Hristiyanlarda nasıl karakter, itaat, saflık, yön duygusu, güç, sevgi ve şeref yarattığını tartışın.

- (1) Acı çekmek bizi tehlikeli bir yoldan döndürebilir (Mezmurlar 119:67; 1. Petrus 4:1-3).
- (2) Acı çekmek bize gerçek gücümüzün nerede olduğunu hatırlatabilir (2. Korintliler 12:9).
- (3) Acı çekmek, Mesih'te kaybettiğimiz güzelliğimizi geri getirebilir (1. Petrus 1:6-8).
- (4) Acı çekmek Mesih'e olan susuzluğumuzu artırabilir (Yeremya 2:13).
- (5) Acı çekmek bizi Mesih'le daha derin bir ilişkiye getirebilir (Filipililer 3:10).
- (6) Acı çekmek Mesih için verimliliğimizi artırabilir (Elçilerin İşleri 14:22; Yuhanna 15:5).
- (7) Acı çekmek, Tanrı'ya, Mesih'in yüceliğini yaşamlarımızda ve yaşamlarımız aracılığıyla açığa vurma fırsatlarını sağlayabilir (Yuhanna 11:4, 40).

Ocak 2006'da, Becky ve ben iyileşmek için çaresizdik. Becky kızamıkçık nedeniyle Manila'daki St. Luke Hastanesi'nde günlerce hastane yatmıştı. Taburcu edildikten sonra bile son derece zayıf kaldı. Üstelik kampüsteki evimize döndüğümüzde, altı aylık kızımız Carrie'yi

⁹⁹ Joni Eareckson Tada, *A Place of Healing: Wrestling with the Mysteries of Suffering, Pain, and God's Sovereignty*, (Colorado Springs: David C. Cook, 2010), 80ff

çok hasta, yüksek ateşle, uyuyamayan ve yemek yiyemeyen bir halde bulduk. Yaptığı tek şey ağlamaktı ve iki gündür bu halde olduğunu öğrendik. Becky ve ben bitkin ve korkmuştuk ve bir adım daha atamayacağımızı hissettik.

Becky, Carrie'nin durumunu görünce onu aceleyle Manila'ya götürmemi istedi (o zamanlar arabayla dört ila beş saat sürüyordu), ama ben oldukça yorgun olduğumu ve bunu yapamayacağımı söyledim. Sonra, çok açık bir şekilde, Tanrı'nın durgun sesi kalbime konuştu; ve Yakup 5:14'ün öğrettiği şeyi yapmamız gerektiğini hissettim. Memnuniyetle geldiler; ve biz dua ederken Tanrı'nın huzur dolu, güven veren varlığının oturma odamıza nasıl geldiğini asla unutmayacağım. Babamızın yardım çağrılarımızı duyduğunu ve şifa sözü verdiğini biliyorduk. Duamızdan yaklaşık otuz dakika sonra Carrie bebeğin ateşi düştü; emzirildi ve derin bir uykuya daldı. O andan itibaren tamamen iyileşti; ve Tanrı yüceltildi!

(8) Acı çekmek sonsuzluğa olan umudumuzu artırabilir (2. Korintliler 4:16-18).

Kör şair Fanny Crosby, çocukluğunda bile acıya karşı inanılmaz bir tavır sergiledi. Dokuz yaşındayken şu şiiri yazdı:

Ah ne mutlu bir ruhum ben
Her ne kadar göremiyor olsam da
Bu dünyada buna karar verdim
Memnun olacağım!

Ne kadar çok nimetten yararlanıyorum
Diğer insanların yapmadığı
Kör olduğum için ağlamayı ve iç çekmeyi
Yapmam ve yapmayacağım.

Bir gün, iyi niyetli bir İskoç pastör, yetişkin Fanny Crosby'ye şunları söyledi: "Sanırım Üstad'ın üzerinize bu kadar çok hediye yağdırırken size görüş vermemesi çok yazık." Buna Fanny şöyle cevap verdi: "Eğer doğduğumda Yaratıcıma tek bir dilekte bulunabilseydim, o da kör doğmak olurdu, biliyor musun?" "Neden?" Şaşırın hizmetkar sordu. "Çünkü Cennete vardığımda, görüşümü sevindirecek ilk bakış Kurtarıcımın bakışı olacak." Fanny Crosby daha sonra kiliseye şu harika ilahiyi verdi: "Her Şeyden Önce Kurtarıcım" (My Savior First of All):

(1) Ömrümün sonuna geldiğimde ve yükselen dalgayı aştığımda,
Aydınlık ve görkemli sabahı gördüğümde;
Diğer tarafa ulaştığımda Kurtarıcımı bileceğim,
Ve beni karşılayan ilk gülümseme onunki olacak.

Nakarat:

Onu tanıyacağım, onu tanıyacağım.
Ve onun yanında kurtarılmış olarak ayakta duracağım,
Onu tanıyacağım, onu tanıyacağım,
Elindeki çivilerin izinden.

(2) Ah, ruhumu coşturan sevinç, O'nun kutsal yüzüne baktığımda,,
Ve gözlerinden yayılan nazik ışığı gördüğümde;
Kalbim nasıl dolu dolu O'nu övecek,
Bana gökyüzünde bir konak hazırlayan merhamet, sevgi ve lütuf için.

(4) Lekesiz beyaz bir giysiyle şehre giden kapılardan geçerek,
O beni gözyaşlarının asla düşmeyeceği yere götürecektir;
Çağların neşeli şarkılarına keyifle katılacağım;
Ama en çok Kurtarıcımı görmek için sabırsızlanıyorum.

Acı çekmek bizi dünyadan uzaklaştırır ve göksel sevinçlere duyduğumuz zevki artırır!

Refah Teolojisi

Pek çok Hristiyan acıya karşı dirençli olduğu için refah teolojisi yaygınlaştı.

Dünyanın dört bir yanındaki Hristiyanlar daha önce hiç olmadığı kadar acı çekiyor. Mesela milattan bu yana şehit olduğuna inanılan 70 milyon Hristiyan'ın büyük bir kısmı son iki yüz yılda şehit olmuştur.¹⁰⁰ İnançlı Hristiyanlar arasındaki benzeri görülmemiş yoksulluk ve acıların ortasında, refah teolojisi kilisede kontrol edilemeyen bir yangın gibi yayılıyor. Hristiyanların bu teolojiyi kavrayabilmeleri ve öğretilerine cevap verebilecek donanıma sahip olmaları gerekmektedir.

Refah Teolojisi Nedir?

Refah teolojisi (bazen refah müjdesi, sağlık ve zenginlik müjdesi veya başarı müjdesi olarak da adlandırılır), bazı [iman ettiklerini söyleyen] Hristiyanlar arasında yaygın olan bir inançtır. Bu görüşe göre Tanrı'nın isteği her zaman maddi zenginlik ve fiziksel esenlik; ve iman, olumlu konuşma ve dini amaçlara yapılan bağışlar, kişinin maddi zenginliğini artıracaktır....

¹⁰⁰ "Lausanne Conference Addresses Major Challenges for World Mission."

<https://www.christiantoday.com/article/lausanne.conference.addresses.major.challenges.for.world.mission/11224.htm>
bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

Refah teolojisi, Pentekostal ve Karizmatik hareketler de dahil olmak üzere çeşitli Hristiyan mezheplerinin liderleri tarafından eleştirilmiştir. Bu liderler, bu teolojinin sorumsuz olduğunu, putperestliği teşvik ettiğini ve kutsal yazılara aykırı olduğunu savunmaktadırlar.¹⁰¹

Tanrı'nın Sözü'nü çarpıtması ve birçok Hristiyan'ın inancını tahrip etmesi nedeniyle refah müjdesi açığa çıkarılmalıdır. Şeytan çoğu zaman gerçeği hafif çarpıtarak Tanrı Sözü'ne saldırır çünkü küçük bir şüphe tohumunun ve sahte umudun inançsızlık hasadını biçeceğini bilir.

Şimdi önümüzdeki sorular şu değil: "Tanrı hala insanları iyileştiriyor mu, mucizeler yaratıyor mu veya bazen halkına maddi bereketler veriyor mu?" ama "Sonsuzluğun bu tarafındaki Hristiyanlar, maddi ve manevi nimetleri hakları olarak iddia edebilirler mi? Sonsuzluğun bu tarafında, İsa Mesih'in kefareti niteliğindeki ölümü aracılığıyla fiziksel iyileşme vaat ediliyor mu?"

Henry Frost, klasik kitabı *Mucizevi Şifa'da*¹⁰², Tanrı'nın Sözü tarafından test edilmesi gereken şifaya ilişkin bir dizi öğretiye (refah teolojisinin önemli bir vurgusu) dikkat çekiyor. Frost'un kitabını okuduktan sonra, birçok samimi Hristiyanın kafasını karıştıran, refah teolojisinin (özellikle mucizevi şifayla ilgili) yedi öğretisinin ana hatlarını çizdim.

Refah Teolojisinin Yedi Hatası

Hata 1

Refah teolojisi, kurtuluşun eşit derecede ruhlarımızın kurtarılmasını ve sonsuzluğun bu tarafında bedenlerimizin iyileşmesini de içerdiğini öğretir.

Kutsal Kitap ne öğretiyor? Kutsal Yazılarda, Mesih'in kurtuluşunun eninde sonunda fiziksel bedenimizi de kapsayacağı kabul edilir, ancak bu yaşamda iyileşme vaat edilmez. Her ne kadar kutsal yazılar bizi şifa istemeye davet etse de, müjde bu yaşamdaki düşüşün her etkisini tersine çevirmez.

Bu bedenler şu anki haliyle çürümektedir. Dirilişte bize "kendi yüce bedenine benzer" yeni bedenler verilecek (Filipililer 3:21). Bu eski "et ve kan, Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz... ama biz değişeceğiz" (1. Korintliler 15:50). Pavlus bu dünyevi çadırların yok edileceğini söylüyor; ama bize "Tanrı'nın bize sağladığı bir konut –elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz" verilecek (2. Korintliler 5:1). Çürüyen bir tohum gibi,

Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak diriltir. Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak diriltir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak diriltir. Doğal

¹⁰¹ "Prosperity Theology." https://en.wikipedia.org/wiki/Prosperity_theology bağlantısından 12 Eylül 2020'de erişim sağlanmıştır.

¹⁰² Henry Frost, *Miraculous Healing: Why Does God Heal Some and not Others?* (Hagerstown: Christian Heritage, 2000). Dr. Martyn Lloyd-Jones bu kitabı ilahi şifa konusundaki okuduğu en iyi kitap olarak tanımlamıştır.

beden olarak gömülür, ruhsal beden olarak diriltilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır (1 Corinthians 15:42-44).

40 yılı aşkın bir süredir felçli olarak acı çeken Hristiyan bir kadın olan Joni Eareckson Tada şöyle yazıyor: "Tüm yaşam, tüm şifa ve tüm kefaret, Rab İsa Mesih olan kaynaktan akıyor. Başka nereden gelebilir?" Şöyle açıklamaya devam ediyor: "**İsa'nın günaha ve bunun sonuçlarına (hastalık, çürüme, ölüm) karşı yapmaya başladığı şey ikinci gelişine kadar tamamlanmayacaktır.**"¹⁰³ Nasıl ki tohum gömülene kadar yetişkin bir bitkiye dönüşmeyecekse, aynı şekilde bu bedenler de ölüme gömülene kadar tam kurtuluşu deneyimleyemeyecek.

Fiziksel şifa hakkındaki öğretimizi, Tanrı'nın bazen bizim için daha iyi bir şey düşündüğü için iyileştirmemeyi seçtiği gerçeğiyle dengelememiz gerekir (İbraniler 11:35-39). Örneğin Pavlus, "bedende bir diken" sayesinde alçakgönüllülüğü ve Mesih'in her şeye yeten gücünü öğrendi (2. Korintliler 12:7-10). Joni ayrıca şunu söylüyor: "Tanrı, sevdiği şeyi (kutsallaşmamızı) başarmak için nefret ettiği şeye (insanın acı çekmesine) izin verir."¹⁰⁴

Oğlumuz Jesse kansere yakalandığında, dört yıllık savaş boyunca iyileşmesi için Tanrı'yla sık sık güreşirdik. Binlerce insan onun iyileşmesi için dua ediyordu. Hatta bazı iyi niyetli ve dindar insanlar bize, Jesse için fiziksel iyileşmeyle ilgili ilahi vaadi aldıklarını ve artık endişelenmemize gerek olmadığını, çünkü bir sonraki doktor randevusunda onun iyileştiğinin ortaya çıkacağını bile söylediler. Ancak kanser iyileşmek yerine yayılmaya devam etti, ta ki 2001 yılında gözlerini kaybedene kadar. Bu en zor günlerde ebeveynler olarak sahip olduğumuz mucize, huzur ve neşe mucizesi ve Tanrı'nın fiziksel iyileşmeden daha iyi bir şey yaptığına dair temeldeki güvenimiz idi! Duaya verilen bu daha iyi yanıt, bugün hâlâ bizim yaşamlarımız ve Jesse'nin yaşamı üzerinde etkisini göstermeye devam ediyor.

Hata 2

Refah teolojisi bazen Tanrı'nın İsrail'e verdiği antlaşma vaatlerinin kilise için de geçerli olduğunu öğretir.

Refah teolojisinin bazı öğretmenleri, Tanrı'nın İsrail'e verdiği antlaşma vaatlerini bugün Hristiyanlar için geçerli olarak görüp uyguluyor. Örneğin Mısır'dan Çıkış'ta Tanrı, İsrail halkına şunu vaat ediyor: "Ben, Tanrınız RAB'bin sözünü dikkatle dinler, gözümde doğru olanı yapar, buyruklarıma kulak verir, bütün kurallarıma uyarsanız, Mısırlılar'a verdiğim hastalıkların hiçbirini size vermeyeceğim" dedi, "Çünkü size şifa veren RAB benim"

¹⁰³ Joni Eareckson Tada, *A Place of Healing: Wrestling with the Mysteries of Suffering, Pain, and God's Sovereignty*, (Colorado Springs: David C. Cook, 2010), 64

¹⁰⁴ Joni Eareckson Tada, "Joni Eareckson Tada Interview: Icons of Faith Series." 18 Eylül 2020. Bu bağlantıdan alınmıştır <https://www.youtube.com/>

Mısır'dan Çıkış 15:26). "Hastalık Mısırlılara aittir, Tanrı'nın halkına değil. Ve ancak ruhsal olarak Mısır'a döndüğümüzde, onun (hastalıklarına) ve tehlikelerine geri döneriz."¹⁰⁵

Bu görüşe göre imanlı Hristiyanlar asla hastalanmazlar. Hastalık inanmayanlara mahsustur. Tanrı İsrail'le bir şifa antlaşması yaptığına göre, bu antlaşma ruhi İsrail'e, yani kiliseye de uygulanmalıdır.

Bu antlaşma öğretisi ile ilgili pek çok sorun var, ancak ben sadece birkaçından bahsedeceğim:

(1) Eski antlaşmaya geri dönmek, eski antlaşma kanununa geri dönmek demektir.

Hristiyanlar Eski Antlaşma kanununun düzenleri altında yaşamıyorlar ve Eski Antlaşma kanununun her vaadi İsrail için geçerli olduğu gibi bizim için de geçerli değil. Eğer Eski Antlaşma kanununun hükümleri İsa'ya inananlar için hâlâ gerekliyse, o zaman İsa bir hiç uğruna öldü (Galatyalılar 5:2).

(2) İsrail, Tanrı tarafından yönetilen bir krallıktı.

İsrail aracılığıyla, Tanrı mükemmel yönetiminin neye benzeyeceğini göstermek, halkına henüz gelmemiş bir krallığın görsel bir portresini sunmak istiyordu. Mesih bu dünyada gerçekten hüküm sürdüğünde ve hükmettiğinde, halkı artık hiçbir türde acıyı çekmeyecek! (Vahiy 21:4)

(3) Tanrı, İsrail'i dünyevi bir halk yaptı hem onlara hem bize ruhsal gerçeği öğretmek için onlara fiziksel bereketler verdi.

Bu, O'nun bize İsrail'e verdiği gibi fiziksel nimetler vermeyeceği anlamına gelmez; ancak **bu nimetlerin bize, İsrail ulusuna vaat edildiği şekilde vaat edilmediği** anlamına gelir. Tanrı İsrail'in fiziksel düşmanlarını yendi; fiziksel susuzluklarını maddesel bir kayadan giderdi; onlara maddesel yiyecek verdi; onlara satın almadıkları maddesel araziler verdi; onlara inşa etmedikleri maddesel evler ve şehirler, yetiştirmedikleri sığırlar ve ekmedikleri hasatlar verdi (Yasa'nın Tekrarı 11:27). Fakat Tanrı bizi gökte yaşayan bir halk yaptı ve bize "ruhsal kutsamaya göksel yerlerde verdi (Efesliler 1:3). O, ruhsal düşmanlarımızı yenecek (2. Korintliler 10:3-4), bize ruhsal kayadan – Mesih içecek verecek (1. Korintliler 10:4), bize ruhsal yiyecek (Mesih mandır, Yuhanna 6:33-36; 1. Korintliler 10:1-4) ve gökteki Yeruşalimi sunacak (Vahiy 21:2). Bizler ruhsal bir tapınağız (1. Korintliler 3:16), ruhsal bir rahipliğe sahibiz ve kutsal bir milletiz (1. Petrus 2:9). Işıқта yürüdüğümüz sürece hiçbir ruhsal hastalık (günah) bizi hiçbir şekilde yozlaştıramaz (1. Yuhanna 1:9).

İsrail ulusuyla yapılan her antlaşmanın, ruhsal anlamda olanlar dışında, doğrudan kiliseye uygulanmadığı kutsal yazılarda çok açıktır. Bu nedenle bize yönelik olmayan vaatler hakkında hak idda etmemeliyiz. Böyle bir düşünce yalnızca hayal kırıklığı yaratacaktır. İsrail'in sahip olduğu fiziksel bereketler ve deneyimler, bizim bugünkü Hristiyanların sahip

¹⁰⁵ Henry Frost, *Miraculous Healing: Why Does God Heal Some and not Others?* (Hagerstown: Christian Heritage, 2000)

olduğu daha büyük ruhsal nimetlerin yalnızca gölgeleri ve sembolleriydi: "Çünkü Mesih, **asıl kutsal yerin örneği olup** insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi" (İbraniler 9:24; ayrıca bkz. İbraniler 10:1).

Hata 3

Refah teolojisi, Yeşaya 53:4-5'i şuan ki fiziksel iyileşmenin bir vaadi olarak yorumluyor.

Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, acılarımızı o yükledi. Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, vurulup ezildiğini sandık. Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. **Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk** (Yeşaya 53:4-5).

Bu harika pasajda Yeşaya, İsa Mesih'in iki yönlü hizmetine ilişkin kehanetlerde bulunur:

1. Yükümüzü taşıyan İsa (4. ayet).
2. Günahımıza karşılık kurban olan İsa (5. ayet).

İsa sevgiyle incinen insanlara ulaşır, onların cinlerini kovarken ve hastalıklarını iyileştirirken, insanlığın yükünün taşıyıcısı oldu. Matta bunu öğretiyor:

Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz **yerine gelsin** diye oldu: "Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O üstlendi" (Matthew 8:16-17). İsa çarmıhta yaralandığında, berelendiğinde ve dövüldüğünde, bizim suçlarımızın bedelini ödüyordu: " Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti...Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk." Yeşaya'nın bahsettiği şifa, özellikle fiziksel hastalıktan değil, günah hastalığından iyileşmemize odaklanıyor! Elçi Petrus, acı çeken Hristiyanları, bizim adımıza günahkarların sert muamelesine katlanan İsa'nın örneğini takip etmeye teşvik etti: "Bizler **günah** karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, **günahlarımızı** çarmıhta kendi bedeninde yükledi. **O'nun yaralarıyla şifa buldunuz**" (1. Petrus 2:24 ayrıca bkz. Romalılar 5:8-9, 1. Korintliler 15:3).

Bugün hâlâ İsa Mesih bizi tüm kaygılarımızı kendisine yöneltmeye davet ediyor (1. Petrus 5:7). Bize şöyle diyor: "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm" (Matta 11:28). Biz acı çektiğimizde O da bizimle birlikte acı çekiyor, bizim için dua ediyor, bazen bizi iyileştiriyor ve her zaman ruhlarımıza şifa sunuyor. Şu andaki dünyevi bedenlerimiz eriyip giderken, çarmıh nedeniyle ruhlarımız her geçen gün yenileniyor.

Yeşaya 53'te İsa'nın yaralarına, berelerine ve kanına yapılan her atıf doğrudan fiziksel hastalıkla değil, **günahla** bağlantılıdır (Yeşaya 53:5-6, 8, 10-12'ye bakın). Bizim günahımız, İsa'nın bu kadar ızdırap çekmesine, aşağılanmasına, üzülmeye ve kan dökülmesine neden

olan korkunç hastalıktı. İsa'yı çarmıha geren şey bizim günahlarımızdı ve İsa'nın yaraları sayesinde ruhsal olarak iyileşiyoruz.

Kan sayesinde artık günahın pençesinde tutulmuyoruz, artık bedenimiz arzularımızın kölesi değiliz ve artık bu dünyaya ait şeyler tarafından ayartılmıyoruz. İsa'nın kanı bizi özgür kıldı! Fiziksel çürüme ve ölüm, İsa'nın ruhlarımız için yaptıklarını ortadan kaldıramaz! Fiziksel acılar bazen Tanrı'nın yüzünü gizleyebilir, ancak hiçbir acı ya da sefalet bizi O'nun sevgisinden ayırma gücüne sahip değildir (Romalılar 8:31-39). Bedeninizde ne olursa olsun, Mesih'in kefaretiyle ruhunuz her zaman güvende ve emniyette olacaktır. Haç yüzünden lanetin tüm etkilerinin ortadan kalkacağı gelecekteki o günü sabırsızlıkla bekliyoruz! Dünyamız yenilenecek. Artık yabancı otlar ve dikenler olmayacak. Bedenlerimiz eksiksiz bir hale getirilecek. Acı, üzüntü ve ölüm kalıcı olarak yok edilecek.

"Mesih hastalığı yok etmek için öldü ve bunu bir gün yapacak. Ancak bunu tam anlamıyla şimdi yapacağını söylemiyor, daha ziyade daha sonra iktidara ve büyük zafere ulaştığında yapacağını söylüyor."

– Henry Frost

Hem fiziksel hem de ruhsal tüm şifa çarmıhtadır. Şimdi İsa'ya inanan herkese günden şifa vaat ediliyor. Hastalıklardan iyileşme bazen şimdi bahşedilir ama daha sonrası için vaat edilmektedir.

Hata 4

Refah teolojisi sıklıkla İsa'nın Yuhanna 14:12'deki "daha büyük işler" vaadinin daha büyük mucizeler anlamına geldiğini öğretir.

Pek çok kişi bu bölümü, İsa'nın tüm öğrencilerinin kendisinin yaptığından daha büyük mucizeler yapacağına dair vaadi olarak yorumluyor.

Elçiler İsa'dan daha büyük mucizeler mi gerçekleştirdiler? İsa'nın çok daha fazlasını gerçekleştirmiş olmasına rağmen, İncillerde kayıtlı otuz beş spesifik mucize vardır; ancak Elçilerin İşleri kitabında elçilerin yalnızca on iki mucizesi kayıtlıdır, ancak onlar çok daha fazlasını gerçekleştirmişlerdir. Mesele şu ki, mucizeler kesinlikle Yeni Antlaşmanın dışında bırakılmasa da, hiçbir zaman odak noktası olmadılar.

İlk elçilerden herhangi biri, ekmek ve balık mucizesinden, suyun şaraba dönüştürülmesinden, fırtınanın dindirilmesinden, çok fazla balık avlanmasından ya da iki kör adamın görüşünün iyileştirilmesi mucizesinden ya da Lazar'ın ölümden dirilişinden daha büyük bir mucize gerçekleştirdi mi? Her ne kadar bazı öğrenciler gerçekten de bazı güçlü mucizeler gerçekleştirmiş olsalar da, hiçbir şey Rab'bin yaptığı şeyin harikalığına tam olarak benzemedi. Bununla birlikte, kilise olarak, İsa'nın ölümü ve dirilişiyle temellerini attığı ruhsal işleri, bizler o günden bu yana inşa ediyoruz ve bu anlamda İsa'nın yaptığı işlerden daha büyük ruhsal işler yaptık.

İlk Hristiyanlar için müjdenin vaaz edilmesi her zaman merkezi bir öneme sahipti; Tanrı tarafından, özellikle de müjdenin hiç vaaz edilmediği yerlerde, mesajı ve elçileri doğrulamak

için ara sıra işaretler ve harikalar kullanıldı. İşaretlerin ve harikaların bugün bile insanları bu kadar etkileme ve şaşırtma gücüne sahip olmasının nedeni, bunların çok nadir olmasıdır. Eğer mucizeler normal ve öngörülebilir hale gelseydi, etkilerini kaybederlerdi ve Tanrı'nın mesajı göz ardı edilirdi.

Çocukken, öğrenciler uykuya daldığında ya da herhangi bir nedenden dolayı dinlemeyi bıraktığında arada bir yüksek sesle ellerini çırpın bir öğretmen tanıdım. Söyleyecek çok önemli bir şeyi vardı ve gözlerinin tamamen kendisine çevrilmesine ihtiyacı vardı. Sınıfı ürküttükten ve dikkatlerini yeniden çektikten sonra el çırpmayı bıraktı, bunun yerine elindeki derse devam ederdi. Eğer bu öğretmen çok sıklıkla alkışlasaydı öğrencileri bunu duymazdan gelmeyi öğrenirdi. Mucizeleri, sevindirici haberin güçlü mesajının normal, rutin olaylar gibi değil de açıkça duyulabilmesi için Tanrı'nın insanlığın dikkatini çekmek üzere kudretli ellerini çırpma şekli olarak anlamalıyız.

Birkaç yıl önce küçük bir dağda yaşayan kızın dramatik iyileşmesinin etkisini asla unutmuyacağım. Biz onun için dua etmeye başladığımızda bir grup toplanmaya başladı; bazıları kurtuldu, bazıları ise hâlâ pagan karanlığında kaybolmuştu. Biz Hristiyanlar bu küçük kızın etrafını sararak onu kollarımıza aldığımızda, Şeytan'ın korkunç gücünü hissettik ve şeytani bir saldırının etkisini kendi gözlerimizle gördük. Ama biz Tanrı'ya haykırdığımızda, birlikte şarkı söylediğimizde ve İsa'nın kanının zaferini ilan ettiğimizde, küçük kız tamamen hareketsizleşti ve sonra uykuya daldı. Yaklaşık on beş dakika sonra doğruldu, bir bardak su istedi ve sonra hayret içinde hiçbir şey olmamış gibi çekip gitti! Bu mucize, uzun süredir Şeytan'ın elinde bulunan bir köye karşı Mesih'in üstün otoritesinin güçlü bir işaretine dönüştü; ve Tanrı yüceltilti.

İşaretler ve harikalar arama tehlikesine dikkat edin (Luka 11:29), ama aynı zamanda yüreğinizi inançsızlığa karşı da koruyun. Tanrı, isteğine göre bugün hâlâ şifa veriyor ve kurtarıyor.

Hata 5

Refah teolojisi bazen işaretlerin aranması gerektiğini öğretir.

Markos 16:17-18'de İsa şöyle diyor: "İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."

Bu işaretler aslında, dünya çapında, özellikle de müjdenin bilinmediği yerlerde sadakatle duyurulan müjdeyi takip ediyor. Rabbim, imansızlığımızdan dolayı bizi bağışla!

Ancak bu işaretler ve harikalar aranmamalıdır. Doğal olarak müjdenin sadık vaazını takip edeceklerdir. Biz alçakgönüllü, itaatkar ve beklenti içinde müjdeyi vaaz ederek dünyaya giderken, Tanrı'nın gücü kilisesinde ve kilisesi aracılığıyla sergilenecektir.

Örnek olarak, Pavlus'un bir gemi kazası geçirip Malta adasında karaya vurması (Elçilerin İşleri 28), Tanrı'nın bakış açısına göre kesinlikle tesadüf değildi. Tanrı, İsa'nın kurtarmak için öldüğü kayıp insanlarla dolu bir ada gördü. Pavlus ateş için dalların toplanmasına yardım ederken eline zehirli bir engerek yapıştı. Ölmediği için Tanrı o adada Pavlus'a bir hizmet kapısı açmaya başladı.

Hata 6

Refah teolojisi bazen İsa'nın "dün, bugün ve sonsuza kadar aynı" olması nedeniyle (İbraniler 13:8) duaya her zaman aynı yanıtları vereceğini beklememiz gerektiğini öğretir.

İsa Mesih'in doğası ve karakteri gerçekten de değişmez, ancak faaliyetleri oldukça öngörülemezdir. Tanrı programlayabileceğimiz, kontrol edebileceğimiz veya manipüle edebileceğimiz bir makine değildir. O, kendi iradesine göre, bizim iyiliğimiz ve kendi yüceliği için hareket eden bir kişidir.

Tanrı'nın acı çeken çocuklarına olan sevgisi değişmez. Güvenebileceğimiz tek şey İsa'nın sevgisinde değişmediğidir! Bizi asla terk etmeyecek ve bırakmayacaktır. O'nun diriltme gücü içimizde çok güçlü olacak; bazen dağı hareket ettirecek, bazen ona tırmandıracak ve bazen de içinden tünel geçirecek güçtür! O'nun her şeye yeten lütfu ve huzuru bizi her zaman ızdırap ve acı içinde ayakta tutacaktır. O egemen olduğu için karşılaştığımız her durum onun kontrolüne girecek ve onun kusursuz tasarımının kumaşına dokunacaktır.

Beş haftalık Jesse'ye retinoblastoma (göz kanseri) teşhisi konduktan sonra bir saatlik eve dönüş yolculuğumu asla unutmayacağım. Sevgi dolu her ebeveyn gibi Becky ve ben de önumüzdeki belirsizliklerden dolayı acı çekiyorduk; ama yolda ilerledikçe, tarif edilemez bir ilahi huzur bizi sardı. Bizi bu ana getiren şaşmaz, ilahi koşulları hatırlamaya başladığımızda bu huzur bize geldi. İşte kalplerimizi huzur ve övgüyle dolduran birkaç şey. Öncelikle ABD'de olmamız gerekiyordu ama oradaydık. İlk misyonerlik dönemimize başlamadan birkaç hafta önce, bir suça tanık olmuştum ve Indiana eyaleti, eğer ifade verirsem, ailemizin eve dönüş yolculuğunu ödemeyi kabul etti. İkincisi, duruşma için zamanında Manila'dan uçmak için Jesse'nin doğum belgesini ve pasaportunu zamanında alamamız gerekiyordu, ama başardık. Doğumundan sonraki üç gün içinde hastaneden çıktık, Manila trafiğine göğüs gerdik ve on beş dakikada ABD Büyükelçiliği'ne ulaştık. Günün son müşterileri bizdik. Üçüncüsü, Michigan'daki doktorun muayenehanesinde olmamız gerekiyordu ama oradaydık. Hiçbir şeyden şüphelenmemize rağmen hizmet alanına dönmeden önce sağlıklı bebek kontrolü yaptırmaya karar verdik. Dördüncüsü, doktorun muayenehanesinden çıkmak üzere montlarımızı giyerken, çocuk doktoru arkadaşımız Jesse'nin gözlerine son bir kez baktı. Bu son bakışın Jesse'nin hayatını kurtardığı ortaya çıktı. Eğer hastalığının farkına varmadan Filipinler'e dönseydik Jesse'nin kesinlikle öleceğine inanıyoruz.

O ekim günü arabada yol alırken, Tanrı gözlerimizi daha önce hiç açılmamış gibi açtı; perde arkası, hayatımızın detaylı yönetilişi; ve onun egemen, ilahi bakımının ezici güzelliği

nefesimizi kesti. Bizim güvenimiz Tanrı'ya emir verme ve Onu yönlendirme yeteneğimize değil, O'nun hayatımızdaki her durumu sevgi dolu, şefkatli ve egemen kontrolüne tabi kılma gücüne dayanmaktadır.

Hata 7

Refah teolojisi bazen inancın anlamını çarpıtır.

Yakup kiliseye şu güzel davetiyeyi veriyor:

İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler. İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır (Yakup 5:14-15).

Bir öğleden sonra pastörlerle birlikte bir köyde dolaşırken, bize dua etmemiz için çok hasta bir bebek getirildi. Hatırladığım kadarıyla çocuk iki haftadır hastaydı; ağlayan bir annenin hüznü hikâyesini dinlerken kalplerimiz Rabbimizin şefkatiyle doldu. Ellerimizi bu hasta bebeğe koyup dua etmeye başladığımızda, Kutsal Ruh'un kalplerimize, iyileşmenin gerçekten Kendi isteği olduğuna tanıklık ettiğini asla unutmayacağım. Dua etmek zor değildi ama doğaldı. İrademizi Tanrı'ya empoze etmiyorduk, aksine onun araçları olduğumuzu hissettik. Şifaya olan güvenimiz ve isteme cesaretimiz kendi çabamızla değil, Rabbin amacı ve lütfuyla geldi. Ertesi gün köye döndüğümüzde beklediğimiz gibi bebeği tamamen iyileşmiş halde bulduk. Bunun Yakubun bahsettiği iman duası olduğuna inanıyorum.

İman sadece güvenmektir. Tanrı'nın çocuklarının kendi yollarını dayatması güven değildir. Güven, Tanrı'nın yapmak istediği her şeyi yapabileceğine ve yapacağına inanmaktır.

Fiziksel acı çoğu zaman bize güven konusunda büyüme fırsatları sunar. Henry Frost şöyle yazıyor:

Bana göre bu kutsanmış bir deneyimdir: Eğer hastalık kendimi tamamen onun emrine vermem için geldiye, ister hastalıkta ister sağlıkta olsun; şifa ararken benden ne yapmamı istediğini sormak; koşulların mucizevi bir şekilde iyileştireceğine işaret edip etmediğini sormak; araştırmak, böyle bir şifadan yoksun olarak, başka türden bir şifaya ilişkin aklını bilmek; ve son olarak, her ne olursa olsun, iradesi konusunu yalnızca itaatkar bir şekilde değil, aynı zamanda güven ve övgüyle kabul etmek.¹⁰⁶

► Refah teolojisinin bu yedi hatasını birlikte tartışın. Bu hatalar kiliselerde mi yoksa tanıdığınız Hristiyanlar arasında mı mevcut? Bu hatalara inanmanın sonuçlarından bazıları nelerdir? İyileşme ve kurtuluş hikayelerini de paylaşmaktan çekinmeyin.

¹⁰⁶ Henry Frost, *Miraculous Healing: Why Does God Heal Some and not Others?* (Hagerstown: Christian Heritage, 2000), 110

Sonuç

Acı çekmek, iyi ve sevgi dolu bir Tanrı'nın elinde tutulan bir araçtır. Onu kucaklayın. Onunla seni ve beni Oğul'un benzeyişine uygun hale getiriyor. Bunu hatırlamak kalplerimize huzur getirecek ve dönüşümümüzü hızlandıracaktır.

Bir zamanlar küçük bir tahta parçası, sahibi onu sürekli yonttuğundan, kestiğinden ve içini deliklerle doldurduğundan acı bir şekilde şikayet ediyordu; ama onu kesen kişi... şikayetlerine aldıriş etmedi. Flüt yapıyordu...¹⁰⁷

¹⁰⁷ M. R. Dehaan, *Broken Things*, as quoted in Charles Swindoll, *Favorite Stories and Illustrations* (Philippines, OMF Literature, 1998), 547

Ders 13 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Bu hafta en az otuz dakikanızı kutsal metinlere yapılan göndermeler de dahil olmak üzere bu dersi gözden geçirerek ve Kutsal Ruh'tan içgörü isteyerek geçirin.
- (3) Yaşamınızda yapılması gereken her türlü değişikliği, Rab'bin size açıkladığı şekliyle günlüğünüze kaydedin.
- (4) Günlük sessiz zamanınızda en az bir Mezmurlar üzerinde meditasyon yapın ve Mezmurlar yazarının Tanrı'nın doğası ve karakteri hakkında söylediklerini günlüğünüze kaydedin.
- (5) Günlüğünüze, bu derse dayanarak ruhsal dönüşüm ve büyüme için kişisel bir dua kaydedin.
- (6) Günlük özel dualarınızda Dr. Brown'un *Günlük Dua Rehberini* kullanarak pratik yapın.

Ders 13 Test

- (1) Acı çekmenin Tanrı'nın Hristiyanlara yönelik isteğinin bir parçası olduğunu kutsal yazılarla kanıtlayın.
- (2) Hristiyanların dünyayı gördükleri iki türlü yol nelerdir?
- (3) Hangi bölüm İsa'nın acı çekme konusunda bizim örneğimiz olduğunu öğretiyor?
- (4) Romalılar 8:28-29'a göre Tanrı, kendisini sevenler için her şeyin iyilik için birlikte çalışmasına sebep oluyor. Tanrının esas amacı nedir? "Bizim _____ için."
- (5) Bu derste bahsedilen acı çekmenin sekiz faydasından dördü nedir?
- (6) Refah teolojisinin en az iki hatasını kendi sözlerinizle açıklayın.

Ders 14

Hristiyan Topluluk Aracılığıyla Ruhsal Oluşum

Ders 13 Gözden Geçirme

Sınıf liderine not: Dersin 13'ün ana noktalarını gözden geçirin. Öğrencilere Ders 13'ten paylaşacakları kişisel duaları olup olmadığını sorun.

Dersin Hedefleri

Bu dersin sonunda öğrenci:

- (1) Kiliseye, İsa'nın topluluğuna değer vermeyi öğrenir.
- (2) Bu ruhsal topluluğun ruhsal gelişimimiz açısından ne kadar önemli olduğunu anlar.
- (3) Kilise yaşamına daha fazla katılım konusunda taahhütte bulunur.

Hayattan Anlık Görüntüler

İkiyüzlülük yüzünden alıkonuldu

Latin kökenli genç bir bayan olan Gracia, kilisesindeki ikiyüzlüler yüzünden incinmiş ve biraz insani iyiliğe inanmayan bir hale gelmiştir. Güvenmekte zorluk çekiyor. Halen haftada bir kez törene katılıyor, ancak haftalık Pazar sabahı töreni dışında nadiren kimseyle bağlantı kuruyor. Tanrı ile kişisel ilişkisinin yeterli olduğunu düşünüyor.

Meşguliyet yüzünden alıkonuldu

Asyalı bir işadamı olan Evan, şehrinde büyük bir ibadet törenine katılıyor ancak kiliseye hizmet edemeyecek kadar meşgul olduğuna inanıyor. Ondalıklarını veriyor ama başka bir şey yapmıyor. Cemaatinde neredeyse hiç kimseyi ismiyle tanımıyor.

Kendi Kendine Yeterlilik yüzünden alıkonuldu

Akachi, Afrika'da aranan bir müjdecidir ve her zaman fedakârlık yapan ancak Tanrı'nın ailesinden nadiren lütuf alan bir kişidir. Diğer Hristiyanlara kendi hayatına konuşma şansı vermediği için yalnızlaşıyor ve ruhen zayıflıyor.

Eleştirel Bir Ruh yüzünden alıkonuldu

Jim ve Lisa, son on yılda birkaç kez kilise değiştiren Kuzey Amerikalılar. Hala tam anlamıyla rahat oldukları bir cemaat bulamadılar, dolayısıyla herhangi bir cemaate bağlanmadılar. Katıldıkları her kiliseyle ilgili hoşnutsuzluklarını ve endişelerini hemen dile getiriyorlar, ancak hiçbir zaman hizmetlere gönüllü olmuyorlar ve küçük grup ortamlarında imanlı kardeşleriyle nadiren bağlantı kuruyorlar. Ne kaçırdıklarının farkında değiller!

Tamamen Kiliseyle Meşgul

Yeni Antlaşma kilisesi Hristiyanları:

Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı (Acts 2:46-47a).

Her ne kadar son fotoğraf dışında hepsi hayal ürünü olsa da, birçok Hristiyanın kiliseye karşı tutumunu anlatıyorlar. Dünyanın her yerinde, Mesih'in bedeninin diğer üyeleriyle derin, anlamlı ve iyi yönde değiştiren şekilde bağlantı kuramayan çok sayıda inanlı var.

► Sizce neden bu kadar çok Hristiyan Tanrı'nın ailesine katılımdan yoksun? Tembellik nasıl bir rol oynuyor? Yoksa ilgisizlik mi? Yoksa bencillik mi? Yoksa korku mu? Neden Hristiyanlar bazen diğer Hristiyanlarla derin ilişkiler geliştirmekten korkuyorlar?

Büyük Fikir

Kutsal Ruh, Hristiyan topluluğuna katıldığımızda bizi İsa Mesih'in benzeyişine dönüştürür. Bu gerçek hayati önem taşıyor! Eğer ruhsal olarak olgunlaşacaksak bu göz ardı edilemez. **Tanrı'nın her Hristiyan kilisesi için amacı, ruhsal gelişim için gerekli olan kabul, eğitim, hesap verebilirlik ve aktif hizmet fırsatlarını sağlamasıdır.**

Bu derste, ibadet, hizmet, arkadaşlık, öğrenci grupları, dua toplantıları, tanıklık vb. yoluyla kilise yaşamına katılımın ve bağlılığın neden bu kadar hayati olduğunu keşfedeceğiz. Hristiyan topluluğuna katılımın bizi İsa'nın benzeyişine dönüştürme gücünü keşfedeceğiz.

► Efesliler 4:11-13 ve Romalılar 12:4-16'yı birlikte okuyun. Bu ayetlere göre inanan kardeşler olarak birbirimize hizmet etme yollarından bazıları nelerdir? Efesliler 4:13'e göre nihai hedef nedir?

Sevgiyle ve birbirimize hizmet ederek yaptığımız her şeyin (Romalılar 12) amacının birbirimizi geliştirmek olması gerektiğini anlamak önemlidir; böylece her birimiz, mükemmel Kurtarıcımızın (Efesliler 4) benzeyişini yavaş yavaş daha fazla taşıyabiliriz. Yüreğimize yerleşen bu gerçek, en küçük eylemlere bile anlam katacaktır.

Kilise nedir?

Sen ve ben Mesih'in değerli kanıyla satın alındık ve Kutsal Ruh tarafından Mesih'in kilisesinde -onun bedeni, gelini, tapınağı, kurtarılmış ailesi- vaftiz edildik! Tüm inananlar hep birlikte kilisedir! Kilise bir bina değildir; kilise sensin! Bu biziz. Bu kocalarımız, eşlerimiz, çocuklarımız ve arkadaşlarımızdır. Kiliseyi sadece pazar günleri gittiğimiz yer, hatta orada tanıştığımız insanlar olarak düşünmeyelim. Kurtarılanların hepsi Tanrı'nın evrensel kilisesinin bir parçasıdır; ve eğitim amacıyla birbirleriyle bağlantıda olmak ruhsal olgunluk için esastır.

Hristiyan topluluğuna katılım neden bu kadar önemlidir? İşte nedenlerden sadece birkaçı.

Topluluğa Katılım İçin Yaratıldık

Üçlü birlik olan Tanrı'nın, Baba Tanrı'nın, Oğul Tanrı'nın ve Kutsal Ruh Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldık. Kutsal Üçlemenin bu kişileri, sonsuzluk boyunca samimi ve neşeli bir birliktelik içindeler. Biz de aynı kapasite ve ihtiyaçla yaratıldık. Kardeşlik için yaratıldık. Biz birbirimiz için yaratıldık.¹⁰⁸ Derin ve anlamlı manevi ilişkiler için yaratıldık. Cemaat ruhsal hayatımızdan eksik olduğunda daha zayıf, daha bencil, günaha daha açık, düşmanın saldırılarına daha açık, daha yalnız, daha kırılmış, kişisel ve ruhsal olarak daha deforme oluruz. Dr. Dennis Kinlaw şöyle yazıyor: **"Kişi izolasyonda yaşadığı sürece bu benmerkezci eğilimin farkına varamaz. İnsanın kendi ruhundaki sorunları fark edebilmesi için toplum içinde yaşaması gerekiyor."**¹⁰⁹

İzolasyon Şeytan'ın stratejisidir. O, kutsal yazılarda "kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşüyor" olarak tasvir edilir (1. Petrus 5:8). Afrika'da yaşayanlar aslanların avlarını nasıl avladıklarını biliyorlar. Biri geride kalana, sürünün en zayıfı sürünün geri kalanının koruyucu barınağından izole oluncaya kadar sürünün peşinden koşarlar. O zaman aslanın saldırıp onu yutması an meselesidir.

Tanrı, dünyanın kuruluşundan itibaren insanları aile adı verilen küçük topluluklara yerleştirmeye karar verdi. Bebekler, çocuklar, genç yetişkinler ve hatta orta yaşlı ve yaşlı yetişkinlerin ait olacakları bir aileye ihtiyaçları vardır. Doğup annesi tarafından terk edilen bir bebek düşünün. Kendini besleyemediği ve ısınmadığı için ölecek! Ebeveynlerinin rahatlığından, rehberliğinden, disiplininden ve eğitiminden hoşlanmayan çocukları ve gençleri hayal edin. Acı çekecekler. Kendilerine bakacak kimsesi olmayan yaşlı insanları düşünün. Hayatları genellikle çok üzücü bir şekilde sona erer.

Hayatın hangi mevsiminde olursanız olun, aileye ihtiyacınız var. Eğer dünyevi olarak sağlıklı bir aileniz yoksa, muhtemelen ruhsal, duygusal ve sosyal açıdan sağlıklı bir Hristiyan olmak için mücadele etmişsinizdir. Ama Tanrı size başka bir aile sağladı; Tanrı'nın ailesi!

Topluluğa katılım ihtiyacı Yeni Antlaşmanın tamamında ifade edilmektedir. Bu, birbirimize ihtiyacımız olduğunu, bağımsız hayatlar yaşamak için yaratılmadığımızı açıkça ortaya koyuyor. Yeni Antlaşmada Hristiyanların birbirleriyle nasıl ilişki kurması gerektiğine dair en az 55 referans vardır. Tanrı bize ruhsal topluluğun çok önemli olduğunu gösteriyor. Bu 55 referanstan 20 tanesi bize birbirimizi sevmemizi emrediyor. Ama başkaları da var:

- Birbirinizle barış içinde yaşayın (Markos 9:50).
- Birbirinizin ayaklarını yıkayın (Yuhanna 13:14).
- Birbirinizi sevin (Yuhanna 13:34).
- Birbirinize karşı nazik olun (Romalılar 12:10).
- Birbirinizle aynı (alçakgönüllü) düşüncede olun (Romalılar 12:16).
- Birbirimizi yargılamayalım (Romalılar 14:13).

¹⁰⁸ Yeni Ahit'te 50'den fazla kez tekrarlanan bir ifade

¹⁰⁹ Dennis Kinlaw, *The Mind of Christ* (Wilmore: Francis Asbury Press, 1998), 65

- Birbirinizi kabul edin (Romalıları 15:7).
- Birbirinize öğüt verin (Romalıları 15:14).
- Birbirinizi bekleyin (1. Korintliler 11:33).
- Birbirinize iyi bakın (1. Korintliler 12:25).
- Birbirinize hizmet edin (Galatyalılar 5:13).
- Birbirinize tahammül edin (Efesliler 4:2).
- Birbirinize karşı nazik olun (Efesliler 4:32).
- Birbirinize mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler söyleyin (Efesliler 5:19).
- Birbirinizi bağışlayın (Koloseliler 3:13).
- Birbirinize öğretin ve öğüt verin (Koloseliler 3:16).
- Birbirinizi teselli edin (1. Selanıkliler 4:18).
- Birbirinizi geliştirin (1. Selanıkliler 5:11).
- Birbirinize suçlarınızı itiraf edin (Yakup 5:16).
- Birbiriniz için dua edin (Yakup 5:16).
- Birbirinize şefkat gösterin (1. Petrus 3:8).
- Birbirinize karşı konuksever olun (1. Petrus 4:9).
- Birbirinize itaatkâr olun (1. Petrus 5:5).
- Birbirinizle paydaşlık içinde olun (1. Yuhanna 1:7).

Hristiyanlık aileyle ilgilidir! Birbirine bağımlı, bağlantılı hayatlar yaşamalıyız. Diğer Hristiyanlarla ruhsal ve duygusal olarak o kadar bağılı olmalıyız ki, onlar ağladığında biz de ağlarız, onlar sevindiğinde biz de seviniriz (Romalıları 12:15). Bir erkek ya da kız kardeşimizi çıplak, yoksul ve aç gördüğümüzde, onun ihtiyaçlarını karşılamak için elimizden geleni yaparız (Yakup 2:15). Yakupa göre gerçek Hristiyanlık bununla ilgilidir.

İsa Sadece Bireyleri Kurtarmak İçin Değil, Topluluk Oluşturmak İçin Geldi

Kuşkusuz, pek çok kişinin diğer inanlılarla -ibadet etmek, ihtiyaçları paylaşmak, birlikte yemek yemek, günahları itiraf etmek, ruhsal paydaşlık ve dua etmek- ilgilenmemesinin nedeni, kiliseye değer vermeyi asla öğrenmemiş olmalarıdır.

İsa Kilisesini İnşa Ediyor

Ortalama bir kilise üyesine İsa'nın neden acı çekip öldüğünü sorarsanız, şöyle cevap verirler: "Beni günahlarımdan kurtarmak için", "Onunla kişisel bir ilişkim olsun diye." Bu yanıtlar doğrudur ancak gerçeğin tamamı değildir. İsa Matta 16:18'de tüm gerçeği anlattı: "Ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek." "Kilise" kelimesi çağrılan topluluk veya meclis anlamına gelir. Birlikte bu kiliseyi oluşturuyoruz. İsa bizi Tanrı'yla ve birbirimizle bütün yapmak için bizi dünyanın ve günahın dışına çağırmaya geldi, "Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin (Yuhanna 17:21).

Kiliseye ihtiyacımız yokmuş gibi davranmak, birbirimize ihtiyacımız yokmuş gibi davranmak, İsa'nın planını küçümsemektir. Evrensel kilisenin küçük parçasını (yerel topluluğunuzu) eleştirmek - dua etmeden, sevmeden ve onu iyileştirmek ve güzelleştirmek için elinizden

geleni yapmadan - İsa'nın en değerli varlığını ve onun için yaptığı fedakarlığı ayaklar altına almaktır!

(1) Kilise onun değerli gelinidir.

Kiliseye İsa'nın gelini denir. Birlikte, Mesih'in uğruna canını verdiği geliniyiz; "Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin" (Efesliler 5:26-27). İsa'nın gelini hakkında nasıl konuştuğunuza dikkat edin! Her damat, insanların gelini hakkında incitici şeyler söylediğini, onun kusurlarıyla dalga geçtiğini, kirliliğine güldüğünü duyduğunda oldukça sinirlenir. Kendisine iman ettiğini söyleyen biz Hristiyanların, uğruna değerli kanını döktüğü gelininin kusurlarına ve hatalarına dikkat çekerken, neden zamanımızı ve kaynaklarımızı onun ruhen daha güzel olmasını görmeye adayamadığımızı dair bahaneler uydurduğumuzda, İsa ne kadar incinmiş ve öfkelenmiş olmalı!

(2) Kilise, adını İsa'dan alan bir ailedir.

Pavlus şöyle diyor: "Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Baba'nın önünde diz çökerim" (Efesliler 3:14-15). Aile olarak birbirimizi sevmeyi ve değer vermeyi öğrenmeliyiz. İsa'nın ailesine nasıl davrandığımızı da dikkat etmeliyiz!

(3) Kilise, birbirine bağlı birçok farklı armağandan oluşan Mesih'in bedenidir (1. Korintliler 12:12-27).

Birbirimizi parçalamak yerine, Tanrı'nın bize verdiği armağanların çeşitliliğine olan takdimimizi artırmalıyız. Mesih'in bedenini küçümsememeliyiz, fakat birbirimizi olgunluğa erdirmek için fedakarlık yapmalıyız! (Koloseliler 1:28-29).

(4) Kilise, içinde Kutsal Ruh'un ikamet ettiği (1. Korintliler 3:16) ve İsa tarafından "diri taşlar" (1. Petrus 2:5) olarak adlandırılan Hristiyanlardan inşa edilen bir tapınaktır.

Bizleri "...Diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olur(uz)" (1. Petrus 2:5). İsa'nın inşa ettiği ruhi mabedin diri taşları olarak bizler birbirimize bağlıyız, birbirimize bağımlıyız. Ve biz, "... Seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkı(sınız). (Bizi) karanlıktan şaşılacak ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için (seçildik)" (1. Petrus 2:9). Bu, kavrayamayacağımız kadar şaşırtıcı ve derin!

Peki nasıl birbirimizden ayrılıp Tanrı'nın yanında kendi özel köşemize çekilebiliriz? Yapamayız! Bu binanın küçük bir kısmına dahil olmalı, kendimizle diğer "diri taşlara" yatırım yapmalıyız ki hepimiz Tanrı'nın varlığıyla dolu bir tapınak olabilelim.

Kiliseye dair bu kavrayış hayatımda beni en fazla değiştiren kavrayışlardan biri oldu. 1993 yılında İncil okulundan mezun oldum ve üç hafta sonra küçük bir kilisenin pastörü oldum. Başlangıçta bazen Tanrı'nın bana verdiği yerel kilisenin değerini takdir etmekte zorlandım, özellikle onun da sorunları olduğu için. Ancak 1996 yılında soğuk, karlı bir kış gecesinde

arabayla kasabada dolaşırken, Dr. John MacArthur'un radyo vaazını dinlerken, kiliseyi daha önce hiç görmediğim bir şekilde görmeye başladım. Mesajının başlığı şuydu: "Kiliseyi Neden Seviyorum"; ve onun öğrettiği gibi ben de kiliseye aşık olmaya başladım! Sevinçten ağladım çünkü Kutsal Ruh, Tanrı'nın kiliseyle ilgili müthiş planına gözlerimi açtı. İşte John'un öğretisinin sadece küçük bir kısmı:

Üçlü Birliğin gizeminde, Üçlü Birliğin üyeleri arasında [harika] ve sonsuz bir sevginin olduğunu görüyoruz.... Bu sevginin bir ifade bulması gerekir. Gerçek aşk her zaman vermeye çalışır. Ve Oğluna duyduğu kusursuz sevginin bir göstergesi olarak Baba, Oğul'a bir söz verdi... O, Oğul'a, kurtarılmış, aklanmış, kutsallaştırılmış ve yüceltilmiş bir halk vaat etti. Kurtarılanları yüceliğe kavuşturacağını, böylece Baba ve Oğul'un zamanın başlangıcından beri yaşadığı yerde ikamet edeceklerini vaat etti... Ve bu dışarı çağrılmış olanların topluluğu, kendi adına bir halk (Elçilerin İşleri 15:14) her kabileden, halktan, dilden ve milletten (Vahiy 13:7). Kutsal Ruh için yaşayan bir tapınak oluşturacak, Tanrı'nın tam meskeni haline gelecekti....

Tanrı'nın ebedi amacının tam önemi, Vahiy Kitabı'nda açıklandıkça netleşiyor. Orada cennete bir göz atıyoruz ve sizce zaferli kilisenin orada ne işi var? Yüceltilmiş azizleri sonsuzluk boyunca meşgul eden şey nedir? Kuzuya tapınıyor ve Onu yüceltiyorlar, Onu övüyorlar ve hatta Onunla birlikte hüküm sürüyorlar (Vahiy 22:3-5). Toplu olarak İsanın bedeni, onun gelini olarak, saf, lekesiz ve ince ketenlerle giyinmiş olarak resmediliyor (Vahiy 19:7-8). Gecenin, gözyaşının, üzüntünün ve acının olmadığı bir yerde sonsuza dek O'nunla birlikte yaşıyorlar (Vahiy 21:4). Ve sonsuza dek Kuzu'yu yüceltiyorlar ve Ona hizmet ediyorlar. Tanrı'nın amacının tamamı budur; Kilisenin Oğluna Onun armağanı olmasının nedeni budur.¹¹⁰

O karlı gecede, lütufla hayal edebileceğimden çok daha harika bir şeyin parçası olduğumu fark ettim! Mesih'in gelini Baba'dan Oğul'a bir sevgi armağanıdır! Yerel bir kilise ne kadar zarar görmüş olursa olsun, vaazları ne kadar kuru olursa olsun, müziği ne kadar zayıf olursa olsun, kardeşliği ne kadar yetersiz olursa olsun, üyeleri ne kadar dünyevi olursa olsun onu sevmem gerektiğine dair kalbimde bir inanç doğdu!

► Bu bölüm kilise hakkında nasıl farklı düşünmenize neden oldu?

Kutsal Ruh'un Gücü, Ruhani Topluluğa Katılan Hristiyanlar Üzerine Serbest Bırakılıyor

Yeni Antlaşmada Kutsal Ruh'un döküldüğünü her okuduğumuzda, bunun bir grup İsanın öğrencisinin bir araya toplanıp birleşik yürekle dua ettiği zaman olduğunu görüyoruz. Pentekost Günü öğrenciler "tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu... bütün imanlılar bir arada bulunuyordu... İmanlıların hepsi Kutsal Ruhla doldular..." (Elçilerin İşleri 1:14, Elçilerin İşleri 2:1, 4). Kutsal Ruh sadece bir kişiye değil, bir gruba döküldü. Elbette Kutsal

¹¹⁰ John MacArthur, "Why I Love the Church" vurgu eklenmiştir.

Ruh'un bireyleri de doldurduğunu biliyoruz; ancak benzer düşüncelere sahip inananlar birlik, sevgi ve dua için bir araya geldiğinde benzersiz ve harika bir şey olur.

Daha sonra, zulmün yarattığı büyük stres altında bir araya toplanıp dua ederken, toplandıkları yer "sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler" (Elçilerin İşleri 4:31). Çaresiz durumlarda Kutsal Ruh'tan daha fazlasını istiyorsanız: dua edin, ibadet edin ve diğer Hristiyanlarla birlikte hizmet edin.

Umutsuz Zamanlarda Hristiyan Topluluğuna İhtiyacımız Var

Ailem de çaresiz zamanlardan nasibini aldı ve cesaret, öğüt ve güç almak için sık sık Mesih'in bedenindeki sığınağa kaçtı. Yeni doğan oğlumuz Jesse'ye kanser teşhisi konması ve dört yıllık tedavi sayesinde Mesih'in bedenine ulaştık ve Tanrı'nın ailesinin gerçekte ne kadar değerli olduğunu öğrendik. Onların bizimle birlikte dua etmeleri ve ailemizin ihtiyaçlarını paylaşımları sayesinde lütuf Ruhu ile dolduk. Yalnızlık, korku, hastalık, ruhsal savaş ve müsrifliğin acısını yaşayan misyonerler olarak, ruhsal ailemiz tarafından her krizde barış, şifa, zafer ve kurtuluş Ruhu ile doldurulduk. Bu ders sadece iyi bir teoloji değil; hayatın zorluklarına karşı pratik gerçektir. Bir kilise bir araya geldiğinde Kutsal Ruh'un yaydığı özel bir güç vardır.

Pek çok Hristiyan, bencil özel yaşam arzusu nedeniyle zayıf ve savunmasızdır!

► Hristiyanların ihtiyaçları, hataları ve manevi başarısızlıkları, yükleri konusunda şeffaf olmaları neden bazen bu kadar zordur? Birbirimize dürüst olmamız için nasıl daha güvenli bir ortam yaratabiliriz?

Kutsal Ruh Aracılığıyla Birlikte Mesih'in Tanıkları Olmak İçin Güçlendirildik

İsa öğrencilerine hep birlikte şunları söyledi: "Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. ...ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız" (Elçilerin İşleri 1:8). Sanırım bunu okuduğumuzda bazen sadece bireysel olarak tanıklık etme yetkisine sahip olduğumuzu düşünüyoruz; ama İsa kilisesiyle birlikte konuşuyordu. Birlikte O'nun Ruhla dolu tanıkları olacaktı.

Müjdeyi birlikte duyurduklarında, inanlıların üzerine, müjdeye tanıklık etme konusunda özel bir istek verilir. Meksika'da, çok fazla planlama, dua etme ve verme yoluyla, sevindirici haberi paylaşmak ve yoksullara hizmet etmek için kasabalarının çevresindeki pagan topluluklara giden bir cemaati düşünüyorum. Bunu haftalık ve aylık olarak yapıyorlar. Tanrı onları kurtulmuş canlarla ödüllendiriyor. Ayrıca Meksika'da İsa'nın adına hastanelere giden ve aileleri yardım edemeyen yoksullara yiyecek sağlayan bir gençlik grubunu da düşünüyorum. Birlikte O'nun tanıklarıdır ve Kutsal Ruh onların hizmetindedir.

Ruhları kazanmanın sorumluluğu yalnızca tek bir Hristiyanın değil, hep birlikte bizim sorumluluğumuzdur. Her birimizin bir yeteneği, bir tanıklığı, bir çağrısı var. Her birimizin tanıklıkta küçük bir payı var ama hiçbirimiz hepsini yapamayız. Biri eker, biri sular. Tanrı onun büyümesini sağlar (1. Korintliler 3:6).

Bu kursun ilk dersinde kurtarılan komşularımız hakkında paylaştım. Bu ifadeyi yazdığımdan bu yana bir yıl geçti. Geçtiğimiz aylar esnasında Danny ve Kim inançlarını geliştirmeye devam ettiler. Çevrelerindeki herkes bunu fark etti ve her ikisi de bölgesel dostluğumuz için muazzam bir nimet.

Çok yakın bir zamanda, Kim'in kırk yıldır tanıdığı, iman etmeyen bir arkadaşı olan Hettie, Tanrı ile ilişkisini düzeltmek konusunda samimi bir ilgi gösterdi. Bu arkadaş, yıllar boyunca müjdeyle bir miktar tanışmış olmasına ve çok zor bir hayat yaşamış olmasına rağmen, Mesih'i kişisel olarak hiç tanımamıştı. Danny, Kim, Becky ve ben onu görmeye gittik. Hettie'ye ruhani şeylere olan ilgisini sorduğumda şöyle dedi: "Danny ve Kim'in başına gelen değişime inanamıyorum. Onları kırk yıldır tanıyorum ve hayatlarındaki farka inanamıyorum!" Konuşmanın ilerleyen saatlerinde "Kurtulmak istiyorum" dedi. Açık bir İncil çalışması paylaştım ve birlikte Hettie'yi İsa'ya götürdük. Danny ve Kim'in tanıklığı olmadan Hettie'ye tanıklık etmeye çalışsaydım, bunun pek bir etkisi olacağından şüpheliyim. Birlikte Mesih'in tanıklarıydık.

Ya Kutsal Ruh'u Yerel Kilisemiz Aracılığıyla Deneyimleyemezsek?

Her yerel kilisenin Mesih'in evrensel, manevi kilisesinin bir parçası olmadığını kabul etmek önemlidir. Ölümün ve çürümenin var olduğu ve Kutsal Ruh'un ayrıldığı imanlıların cemaatleri vardır. Bunlar katılmamız gereken cemaatler değildir.

Ayrıca her gerçek kilisenin kutsal yazılara eşit derecede sadık olmadığını, Tanrı tarafından eşit derecede kayırılmadığını, Kutsal Ruh'la eşit derecede dolu olmadığını veya eşit derecede kurtarıcı olmadığını da kabul edelim. Kişi, kendisi ve aileleri için hangi paydaşlığın en sağlıklı olacağı konusunda dua ederek anlayış aramalı ve sonra iyi ve kötü günlerde aktif bir katılımcı olmayı seçmelidir! Bu, Ruh'un meyvesinin içimizde olduğu zamandır. Bu, Mesih'in içimizde (ruhsal olarak) olduğu zamandır.

Yıllar önce Filipinler'de Kutsal Kitap yaz kampı konuşmacılarımızdan birinin öğrettiği ders çok hayal kırıklığı yarattı! Öğretisi sıkıcı, kuru ve güçsüzdü. Orada bulunanlardan bazıları mırıldanmaya ve şikayet etmeye başladı. Ancak pastörlerimizden birinin ayinlerden birinin ardından toplanan bir gruba söylediklerini asla unutmuyacağım: "Pekala kardeşler," dedi tüm alçakgönüllülüğüyle, "bu bizim sevgimizi daha da derinleştirme şansımız!" Bu, Tanrı'nın kalbime söylediği basit ve güçlü bir sözdü. Çünkü ibadet ettiğimizde, kardeşçe paydaşlık ettiğimizde ve diğer imanlılarla hizmet ettiğimizde her zaman bizi hayal kırıklığına uğratan şeyler olacaktır. Tanrı bu rahatsızlık anlarını bizi sevgide güçlendirmek için kullanır.

Çoğu zaman Hristiyanların kiliselerinin öldüğünden bahsettiklerinde daha çok kendi ölümlerinden bahsediyor olduklarını görüyorum! Bu bana, cemaatiyle ilgili cesareti kırılan ve ertesi Pazar günü kilisesi için bir cenaze töreni düzenleyeceğini gazetede duyuran pastörü hatırlattı! Yıllardır orada olmayan insanlar Pazar sabahı meraktan ortaya çıktı. Bina doluydu. Ve ön tarafta bir tabut vardı!

Pastör törene tabutun kapağını açarak herkesi ölü kiliseye bakmak için sıraya girmeye davet ederek başladı. İçeriye baktıklarında aynaya baktılar ve kendilerini gördüler!

Hristiyan Cemaati Tanrı'nın Bizi Oğlunun Benzeyişine Dönüştürme Yoludur

Pek çok inanlı yerel kiliseleri tarafından incinmekte ve bu nedenle tüm yerel kiliseleri terk etmekte; hiçbir taahhütte bulunmamaya karar verirler. Ara sıra katılabilirler ancak aktif olarak yer almazlar. Çoğu zaman farkına varmadıkları şey, Hristiyan topluluğunu terk ettiklerinde, Tanrı'nın onları kutsallaştırma aracını da terk etmiş olduklarıdır.

Eğer daha özverili, daha sevinçli, daha şefkatli, daha çok Rab gibi olmak istiyorsanız, bu aileyle düzenli olarak bağlantı kurmalısınız. Cemaat ibadeti, küçük grup İsa öğrenciliği ve bire bir hesap verebilirlik yoluyla yavaş yavaş olmak için yaratıldığımız insanlara dönüşeceğiz. Peki en çok değiştiren kilise/ruhani topluluk türü hangisidir?

Dönüştürücü Topluluklar Anlayışlıdır (Matta 11:34-35, Matta 28:18-20; Romalılar 15:7)

Yeni Antlaşma kilisesi de tartışmalardan payına düşeni aldı. Örneğin Romalılar 14'te Roma kiliselerinde şüpheli şeyler konusunda bölünmeler vardı (Romalılar 14:1). Bazıları Yahudiler için helal olmayan et yiyemezken bazıları yiyebiliyordu; bazıları Yahudi bayram günlerini kutlamak zorunda hissetti, bazıları ise bunu yapmadı. Pavlus'un bu bölümde birkaç kez kullandığı terimle, her iki taraf da "birbirini yargılıyordu" (Romalılar 14:4, 10, 13) İbadet ve kardeşlik gerginleşiyordu. İşler giderek tatsızlaşıyordu! Çözüm nedir?

Pavlus, çözümün birbirini kabul etmek olduğunu söylüyor. Ruhun güçlü olanlar, "İmanı zayıf olanı aranızda kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin" (Romalılar 14:1). Zayıflar da yemek yiyeni kabul etmelidir, "çünkü Tanrı onu kabul etmiştir" (Romalılar 14:3). Ve Pavlus aynı sorunu aklında tutarak tüm kiliseye şöyle dedi: " Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin" (Romalılar 15:7).

İsa'nın kilisesi her zaman çok çeşitli olacaktır ve birçok konuda birbirini yargılamak için büyük bir ayartma vardır. Cevap birbirimizi kabul etmektir. Bu, açıkça Kutsal Kitap'a aykırı olan öğretilerden veya yaşam tarzlarından taviz vermemiz gerektiği anlamına gelmez; ancak bu, kurtuluşun meyvesini gösteren gerçek inanlıların memnuniyetle kabul edildiği bir atmosfer geliştirdiğimiz anlamına gelir (Ayrıca Markos 9:35-41'e bakın).

John Wesley ünlü bir vaazında, manevi konularda hepimizin farklı görüşlere sahip olmasının insan zayıflığının ve anlayış eksikliğinin kaçınılmaz bir sonucu olduğunu söyledi. Odaklanmamız gereken asıl sorunun şu olduğunu söyledi: "Benim kalbim senin kalbinle olduğu gibi, senin kalbin de doğrudu mu? Eğer öyleyse, o zaman bana elini ver."¹¹¹

¹¹¹ John Wesley'nin sermon "Catholic Spirit." (Evrensel Ruh) <http://wesley.nnu.edu/john-wesley/the-sermons-of-john-wesley-1872-edition/sermon-39-catholic-spirit> bağlantısından 18 Ocak 2020'de erişim sağlanmıştır.

Kabul eden bir topluluk, her şeye hoşgörülü olan, her konuda uzlaşmacı olan, aynı yeteneklere sahip olan değil, doğruluk ve sevgiyle birleşen bir topluluktur.

► Anlayışlı bir kişi veya anlayışlı bir cemaat olmanın bazı zorlukları nelerdir?

Dönüştürücü Topluluklar Eğiticidir

Bu ilke, Shepherd's Global Classroom kursu, Kilise Doktrini ve Uygulaması'nda iyi bir şekilde ele alınmıştır, bu yüzden burada bunun üzerinde durmayacağım. Nasıl eğitirler?

- İncil'deki vaaz ve öğretim aracılığıyla
- Tanrı'yı yücelten ibadet yoluyla
- Gerçek kardeşlik sayesinde
- Hizmet eylemleri yoluyla

Dönüştürücü Topluluklar Hesap Verebilirliği Sunar (Koloseliler 3:16; 1. Selanikliler 5:14)

Hristiyan topluluğuna katılmamızın en önemli nedenlerinden biri de budur. Hepimizin, özellikle pastörlerin ve Hristiyan liderlerin hesap verebilirliğe ihtiyacı var. Hesap verebilirlik karakteri inşa eder. Hesap verebilirlik günahattan daha çok korkmamı sağlar. İnsanların bana bağlı olduğunu ve benden tanrısal davranışlar bekleyeceklerini bilmek kutsallaştırır.

Hesap verebilirlik bazen yüzleşmeye yol açar. Bu da kutsallaştırır ve memnuniyetle karşılanmalıdır. Hepimizin hayatlarımıza seslenecek insanlara ihtiyacı var. Kendimizi başkalarına açmalı ve hatalarımızı itiraf etmeliyiz. Şeffaflığa ihtiyacımız var. Hesap verebilirlik olmazsa ruhsal açıdan ihmalkar hale geliriz.

Kral Davut'un kendisini gerçeğe yüzleştirecek bir Natan'a ihtiyacı vardı (2. Samuel 12). Petrus'un, müjdeden saptığı için Pavlus'un kendisini azarlamasına ihtiyacı vardı. (Galatyalılar 2:11)

(1) Birbirimizi kutsal yazılara karşı sorumlu tutmalıyız.

Her zaman kutsal yazılar!

(2) Bize "uyarmak" emrolundu.

Uyarmak, öğüt vermek, gözetmek ve birbirine rehberlik etmektir. Pavlus "boş gezenleri uyarın" diyor (1. Selanikliler 5:14).

Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak uyarın (2. Selanikliler 3:15).

(3) Disiplin sunmalıyız. Disiplin, azarlamayı, düzeltmeyi ve talimatı içerir.

İlk Metodistler hesap verebilirliğin etkisinin en saf örneklerinden bazılarıdır. Liderleri John Wesley, Kutsal Ruh'un meshedişi altında, İngiltere'nin dört bir yanındaki gecekondu bölgelerinde, sokak köşelerinde ve tarlalarda (çoğunlukla) yoksul, ihmal edilmiş erkek ve kadın kitlelerine vaaz verdi ve neredeyse sayısız kişinin İsa'ya döndüğünü gördü. Ama aynı

zamanda bu yeni iman edenlerin büyük bir kısmının olgun, Ruhla dolu öğrenciler haline geldiğini de gördü. Anahtar neydi? O, yeni imanlıların birbirlerine bağlı olmaları konusunda ısrar etti.

Wesley... insanların, (ev) kiliselere çok benzeyen, topluluk adı verilen yapılara katılmaları konusunda ısrar etti. Wesley... Ayrıca onlardan, on iki kişiden ve bir sınıf liderinden oluşan bir sınıfa katılmaları istendi. Her hafta ruhlarının durumu hakkında birbirleriyle içten bir şekilde paylaşımda bulunmak için sınıf toplantısına davet edildiler. Wesley bu konuda o kadar ciddiydi ki, eğer insanlar sınıf toplantısına katılmazlarsa, ona gelip neden devamsızlık yaptıklarını paylaşmadıkça geri dönmelerine izin verilmiyordu.

Her ne kadar Wesley'in uygulaması günümüz dünyasında [her yerde] işe yaramasa da, o zamanlar kesinlikle işe yaramıştı. İnsanlara, topluluklar bağlamında Mesih benzerliğinde büyümeleri için bir yöntem (dolayısıyla "Metodist" adı) önerdi.¹¹²

Sınıf toplantısının amacı Tanrı'nın şu emrine uymaktı: "Hatalarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin ki iyileşesiniz." İşte bu toplantılarda sıklıkla sorulan sorular:

- Son toplantımızdan bu yana farkında olduğunuz hangi günahları işlediniz?
- Hangi ayartılarla karşılaştınız?
- Nasıl kurtuldunuz?
- Günah olup olmadığından emin olamadığınız ne düşündünüz, söylediniz ya da yaptınız?

Oldukça zor sorular ama birbirimize bu kadar ilgi gösterirsek bu tür soruların bizim değişimimizde ne kadar etkili olabileceğini bir düşünün. John Wesley'in günlüğünde neredeyse şok edici bir kayıt var; vaaz verdiği belirli bir kasabada topluluklar ve sınıf toplantıları düzenleyemediği için üzülüyor. Birçok can orada Mesih'e gelmişti ama yirmi yıldan sonra geri döndüğünde çok az meyve vardı. Şöyle diyor:

Uyanmış olanları bir araya getirmeden ve onları Tanrı yolunda eğitmeden, bir elçi gibi vaaz vermenin, katile çocuk yetiştirmekten başka bir işe yaramayacağına her zamankinden daha çok inanıyordum. Ne kadar çok vaaz var.... Ama düzenli bir topluluk yok, disiplin yok, düzen yok, bağlantı yok. Sonuç olarak, bir zamanlar uyanan on kişiden dokuzu artık her zamankinden daha hızlı uyuyor.¹¹³

Hesap verebilirlik olmadan kiliseler duygusal ve yüzeysel hale gelir. Dr. Dennis Kinlaw, sizin ve benim, kendi kalbimizin ihtiyaçlarını görebilmek için diğer inananların hesap verebilirliğine ihtiyacımız olduğuna inanıyor. O şöyle yazıyor:

John Wesley'in Metodizmin ilk yıllarında sınıflar yaratmasının ardındaki motivasyonun Hristiyan topluluğuna olan bu ihtiyaç olduğuna inanıyorum. Kutsallığı öğretmenin

¹¹² James Bryan Smith, *The Good and Beautiful Community* (Downers Grove: InterVarsity Press, 2010), 138

¹¹³ Ibid, 139

daha iyi bir yolu olduğunu düşünmüyorum. [Bu] toplantılar kişinin kendi şehvetini ve kişisel çıkarlarının zorbalığını ortaya çıkardı. Biz genellikle kiliseyi eğitim, birbirimizi iman konusunda geliştirme yeri olarak görürüz; ama aynı zamanda inceleme ve kendini ifşa etme yeridir. Bu, kilise yaşamının hoşlanmadığımız acı verici bir parçasıdır; ama gerekli bir kısımdır. Yabancı hizmet alanında misyon çalışanlarının en büyük sorunları kurtarılmayanlarla değil diğer misyonerlerledir. Bu, [bizi kutsallaştırmak için] ilahi planın bir parçasıdır.¹¹⁴

Topluluğa Katılım İçin Pratik Tavsiyeler

1. Kendinizi başkalarına ve kilise ailenize açık hale getirin.
2. Kendinize sık sık kilisenin Mesih için ne kadar değerli olduğunu hatırlatın ve birbirinize aile gibi davranın.
3. Tuvalet temizliği bile olsa, Mesihin bedeni için bir tür hizmet üstlenin!
4. Canınız istediğinde ve istemediğinde de kiliseye bağımlı olun.
5. Kendinizi başkalarına karşı savunmasız bırakın. Eğer erkekseniz, başka bir Tanrı adamının dostluğunu ve hesap verebilirliğini isteyin. Eğer kadınsanız hayatınızı başka bir Tanrı kadınıyla paylaşın.
6. İbadet için toplanacağınız zaman bunu bütün kalbinizle yapın.
7. Yerel kilisenizde sorunlar olduğunda çözümün parçası olun.

¹¹⁴ Dennis Kinlaw, *The Mind of Christ* (Wilmore: Francis Asbury Press, 1998), 65-66

Ders 14 Ödevler

- (1) Bu dersteki materyale dayalı testi cevaplayın.
- (2) Sınıf arkadaşlarınızla bir araya gelin ve bu kurstan aldığınız manevi derslere ve Tanrı'nın bu dersleri yaşamınızda nasıl kullandığına dair tanıklık edin.

Ders 14 Test

- (1) Kilise nedir?
- (2) Yeni Antlaşma en azından kaç kez Hristiyanların birbirleriyle ilişki kurması gerektiğine değiniyor?
- (3) Bu cümleyi tamamlayın: "İsa sadece _____ kurtarmak için değil, _____ oluşturmak için geldi."
- (4) Kiliseyi tanımlamak için kullanılan üç kelimeyi listeleyin.
- (5) Bu derste öğretilen dönüştürücü toplulukların üç özelliği nelerdir?
- (6) John Wesley yönetimindeki Metodist sınıf toplantılarında sıklıkla hangi dört soru sorulurdu?

Kurtuluş Güvence Testi Cevapları

Müjdeyi ne kadar iyi anlıyorsunuz?

(1) Hangi ifade bunu en iyi şekilde ifade ediyor? (Bir cümle seçin ve İncilden kanıt sunun)

- İman sayesinde lütufla kurtarıldı, işler sayesinde korundu
- İşler sayesinde kurtarıldı, işler sayesinde korundu
- **İman sayesinde lütufla kurtarıldı, iman sayesinde lütufla korundu**

İncil'deki kanıtlar şunları içerebilir:

- Efesliler 2:8
- 1. Petrus 1:5

Kutsal Kitap tüm insanların kurtarılması gerektiğini açıkça belirtir (Elçilerin İşleri 4:12). Aşağıdaki sorular neden kurtulmamız gerektiğini anlamamıza yardımcı olacaktır.

(2) Kurtarılmamız gerekiyor çünkü **günahkâriz** (Romalılar 3:10, 23; Yeşaya 53:6).

(3) Günah işleyen kişi için günahın üç sonucu nedir?

- Günah bizi Tanrı'dan **ayırır** (Yeşaya 59:1-2).
- Günah bizi Tanrı'nın **gazabına** maruz bırakır (Efesliler 5:5-6).
- Günah **ölüm** ile sonuçlanır (Romalılar 6:23; Efesliler 2:1).

(4) İsa'nın ölümüne ve dirilişine iman, günahın bu sonuçlarını nasıl ortadan kaldırır?

- Tanrı İsa'yı bizim için **günah sunusu** yaptı (2. Korintliler 5:21; 1. Petrus 2:24).
- Bizim vekilimiz olan İsa, günah nedeniyle Tanrı'dan **ayrıldı** (Matta 27:46).
- İsa bizim adımıza Tanrı'nın **gazabını** üstlendi (Yeşaya 53:6-7).
- İsa'nın dirilişine iman ettiğimizde, O bizi ruhsal ve ebediyen **canlı** kılar (Efesliler 2:6; 1. Petrus 1:3).

(5) İsa Mesih'in dirilişine iman ederek yeni bir hayata kavuştuğumuzu gösteren en açık işaretlerden bazıları nelerdir?

- Tanrı'nın çocukları olduğumuza dair **Kutsal Ruh'un** tanıklığına sahibiz (Romalılar 8:16).
- Tanrı'nın Sözü'nü bilme ve ona **itaat etme** arzumuz var (Yuhanna 8:31; 1. Petrus 2:2-3; 1. Yuhanna 2:3-4).
- İsa ve başkaları için **sevgimiz** var (Yuhanna 8:42, Yuhanna 13:35; 1. Yuhanna 3:14).

- Hâlâ budanmamız gerekmesine rağmen, ruhsal **meyve** veriyoruz (Yuhanna 15:8; Galatyalılar 5:22-23) ve bazıları hâlâ tekrarlayan günahla mücadele ediyor olsa da (1. Yuhanna 2:1; İbraniler 12:1), kasıtlıca işlenen ve alışkanlık haline gelmiş olan **günahın** üstesinden geliyoruz (1. Yuhanna 2:29). John Wesley bunu şöyle ifade eder: "Günah kalır ama hüküm sürmez."

(6) İsa neden kanını dökmek zorunda kaldı? (İbraniler 9:22; 1. Petrus 1:18-19)

Çünkü Tanrı'nın buyruğuna göre, günahsızın **kanı** dökülmeden günah **affedilemez**.

(7) İsa'nın insan olması neden önemlidir? (1. Timoteos 2:5)

Hem insan hem de Tanrı olarak İsa, Tanrı ile insan arasında **Aracı** oldu. Hem kutsal bir Tanrı'yı hem de günahkar insanları temsil ediyordu. O, günah işlemeyen ikinci Adem oldu ve bu nedenle bizim yerimize mükemmel kurban olmaya yeterlidir.

(8) İyi işler kurtuluşumuzda nasıl bir rol oynar? (Yakup 2:17; Titus 3:8; Efesliler 2:10)

İyi işler yeni doğuşun **sonucudur**.

(9) Kurtulmak için ne yapmalısınız?

- Günahkar olduğunuzu **kabul edin** ve **tövbe edin** (Romalıları 6:23; Elçilerin İşleri 3:19).
- Müjdeye **inanın** (Elçilerin İşleri 16:31; Efesliler 2:8).
- İsa'nın Rab olduğunu **itiraf edin** (Romalıları 10:9).

(10) Bizler yalnızca Mesih'in tamamlanmış işine imanla kurtulmuyoruz, aynı zamanda **iman** ile de korunuyoruz (1. Petrus 1:5).

Önerilen Kaynaklar

Söz konusu kaynaklar ve diğerleri, bu dersler için referans olarak kullanılmaktadır.**Ders 1**

Drury, Keith. *Soul Shaper*. Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013.

Kinlaw, Dennis. *The Mind of Christ*. Wilmore: Francis Asbury Press, 1998.

Lawrenz, Mel. *The Dynamics of Spiritual Formation*. Grand Rapids: Baker Book House, 2000.

Mulholland, Robert M., Jr. *Invitation to a Journey*. Downers Grove: InterVarsity Press, 1993.

Smith, James Bryan. *The Good and Beautiful God: Falling in Love with the God Jesus Knows*. Downers Grove: InterVarsity Press, 2009.

Ders 4

Packer, J.I. *Knowing God*. Downers Grove: InterVarsity Press, 1973.

Ders 5

DeMoss, Nancy Leigh. *Brokenness, Surrender, Holiness*. Chicago: Moody Publishers, 2008.

Hession, Roy. *The Calvary Road*. Fort Washington: Christian Literature Crusade, 1993.

Ders 6

Hession, Roy. *The Calvary Road*. Fort Washington: Christian Literature Crusade, 1993.

Kinlaw, Dennis. *The Mind of Christ*. Wilmore: Francis Asbury Press, 1998.

Ders 7

Smith, James Bryan. *The Good and Beautiful God: Falling in Love with the God Jesus Knows*. Downers Grove: InterVarsity Press, 2009.

Ders 8

Drury, Keith. *Soul Shaper*. Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013.

Elliot, Elizabeth. *Discipline, the Glad Surrender*. Grand Rapids: Fleming H. Revell Company, 2006.

Richard Foster, Yaşasın Disiplin (Yeni Yaşam Yayınevi 30 Aralık 1999)

Ders 11

Taylor, Richard S. *The Disciplined Life*. Bloomington: Bethany House, 2002.

Ders 13

Tada, Joni Eareckson. "Joni Eareckson Tada Interview: Icons of Faith Series." At <https://www.youtube.com/>.

Ders 14

Smith, James Bryan. *The Good and Beautiful Community: Following the Spirit, Extending Grace, Demonstrating Love*. Downers Grove: InterVarsity Press, 2010.

Ödevlerin Kaydı

Öğrenci Adı _____

Her ödev tamamlandığında, adınızın ve soyadınızın baş harflerini yazın. Öğrenci %70 veya daha yüksek bir puan aldığından testler “tamamlanmış” kabul edilir. Shepherds Global Classroom'dan sertifika almak için tüm ödevler başarıyla tamamlanmalıdır.

Ders	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Test														
Ders Gözden Geçirme (30 dakika)														
Gözden Geçirip Günlüğe Yazma														
Mezmunlara göre Tanrı üzerinde Derin Düşünme/ Meditasyon														
Kişisel Dua Yazma														
Günlük Dua Rehberini Kullanma														
Diğer Ödevler														

Shepherds Global Classroom Tamamlama Sertifikası için başvuru www.shepherdsglobal.org adresindeki web sayfamızdan yapılabilir. Sertifikalar, öğrencileri adına başvuruyu tamamlayan eğitmenlere ve yardımcılarına SGC başkanı tarafından dijital olarak iletilecektir.

İsa merkezli. Eğitim. Her yerde.

SHEPHERDSGLOBAL.ORG